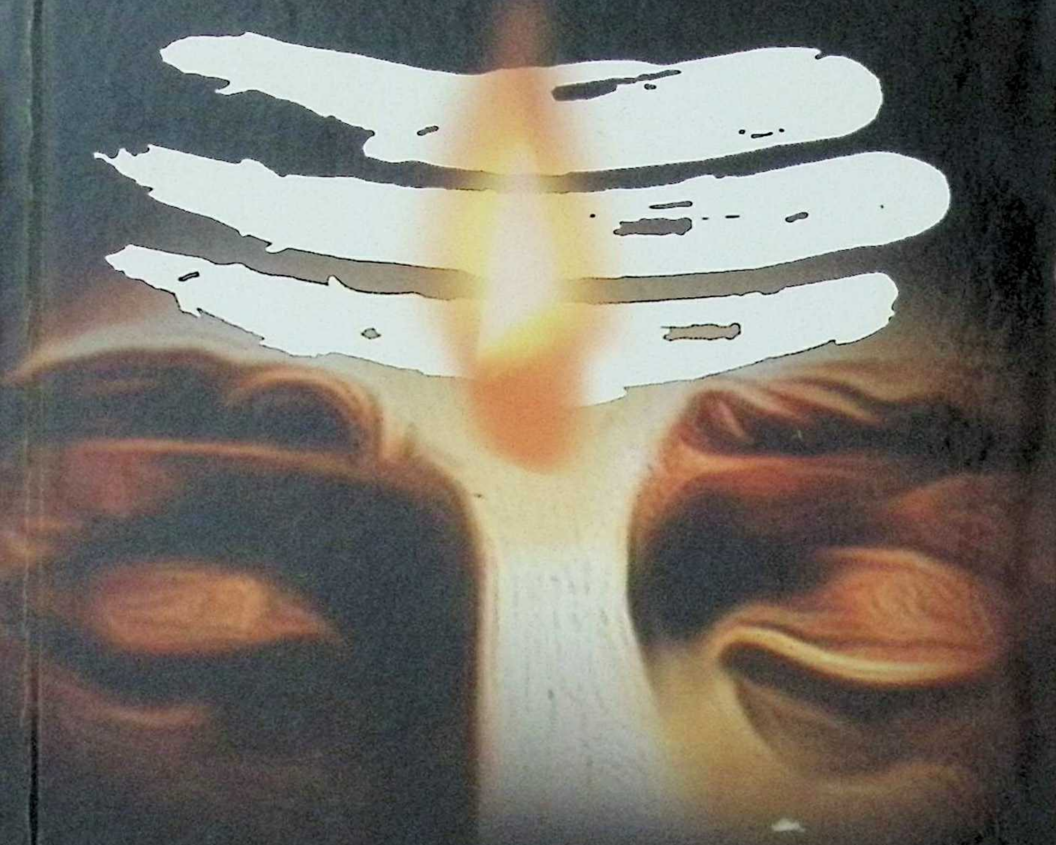
இறைவனின் அருள் ஆணைப்படி

சிவரகசியம்

முதலாம்அம்சம் மஹேஸம் வெளிப்படுகிறது

இறைவனால் அருளப்பட்ட

சித்தம் சிவமயம்

ஞானதான அறக்கட்டளை

ஓம்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

மஹாஇதிஹாஸமாகிய
சிவரஹஸ்யம்

முதல் அம்சம்

இஃது
பிரம்ஹஸ்ரீ
மருஹூர்-கணேச சாஸ்திரியார் அவர்களால்
மொழிபெயர்த்து

கயப்பாக்கம் - **சதாசிவசெட்டியார்**,B.A.,
அவர்களால்
சென்னை
கிச்சினர் அச்சியந்திர சாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸாதாரண-ஹூ தநூரவி

108 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மறுபதிப்பு

மறுபதிப்பும், வெளியீடும்
சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை
மதுரை
விளம்பி-ஹூ கடகம்-மீ

நூல் விபரங்கள்

நூல் பெயர் : சிவரஹஸ்யம் - முதலம்சம் - மாஹேஸ்வரம்

நூல் உரையாசிரியர் : மருவூர் பிரம்மஸ்ரீ கணேச சாஸ்திரியார்

நூலின் வகை : சைவசமயம் / சித்தாந்த சாஸ்திரம்

மறு பதிப்பு : விளம்பி வருடம், ஆடித்திங்கள்-30 (15-08-2018) புதன்கிழமை

நூலின் அளவு : 1/8 டெம்மி பக்கங்கள் : 264

தாள் : 18.6 கி.கி. மேப்லித்தோ/எழுத்து:12 புள்ளிகள்

படிகள் : 1000

விலை : ரூ.200/- (இந்த நிதி இந்நூலின் மறுபதிப்புகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது)

வெளியீடு & கிடைக்குமிடங்கள் : சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை, மூவேந்தர் நகர் 2-வது வீதி, விஸ்வநாதபுரம், மதுரை - 625 014.
செல்லிடப்பேசி : 98423 35085.
99521 58359, 98431 31353
Email ID : gnanathaanam@gmail.com

சிவ.கணேசன், 'சிவநிதி சுதன் இல்லம்'
107, வடக்கு சற்குண வீதி,
(சிவன்கோவில் அருகில்)
நாகர்கோவில்-629 002.
போன் : 98942-95295

மு.ஜயக்குமார்
ஸ்ரீகணநாத நாயனார் நூலகம்
39/22, கிருஷ்ணாபுரம் முதல்தெரு,
திருச்சிராப்பள்ளி-620 008.
99528 06121-Airtel 89037 06120-BSNL

நூல் அமைப்பு : ஸ்ரீகணநாத நாயனார் நூலகம், திருச்சிராப்பள்ளி.
Email ID : gnanam.tcy@gmail.com

அச்சாக்கம் : ஆர்.ஜி.பிரிண்டர்ஸ், சின்னக்கடைத்தெரு, திருச்சிராப்பள்ளி-2. போன் : 0431-2700417

உ

ஶ்ரீ கணேசாய நம:

பொருளடக்கம்

முதற் பதிப்பின் முதற் பக்கம்	6
மகிழ்வுரை	7
அருள் வாழ்த்துரை	10
தந்துரை	13
அறக்கட்டளை அறிமுகமும் - பணிகளும்	17
முன்னுரை	18
பதிப்பாளரின் நன்றியுரை	27
உபோத்காதம்	28
சிறப்புப் பாயிரம்	33

விஷய சூசிகை - முதலாம் அம்சம்

1.	ஸூதாகமனம்	37
2.	ஜைகிஷவ்ய தபச்சரியை	39
3.	சிவோபாஸனாமகிமை	46
4.	விஷ்ணுவாதிதேவர் வாக்கியம்	51
5.	இறைவன் ஜைகிஷவ்யருக்குப் பிரசன்னராதல்	55
6.	ஜைகிஷவ்ய வரப்பிரசாதம்	60
7.	ஜைகிஷவ்ய ஸ்கந்த ஸமாகமம்	66
8.	ஸ்கந்த தரிசனம்	69
9.	ஸ்கந்த சிவகண சமாகமம்	69
10.	சிவானுக்ஞை	78
11.	பன்னிரு அம்சவரலாறு	81
12.	கைலாஸவர்ணனம்	86

13.	கைலாஸேஸ்வர பிரதோஷ பூஜாவர்ணனம்	92
14.	கைலாஸப்ராகார வர்ணனம்	102
15.	சைலப்பிராகார வர்ணனம்	105
16.	பஞ்சப்ரம்ஹ ப்ராகார வர்ணனம்	108
17.	கைலாஸப்ரசாத வர்ணனம்	112
18.	கைலாஸமெ்ளி வர்ணனம்	117
19.	கைலாஸ வர்ணனம்	121
20.	க்ஷேத்ர வர்ணனம்	123
21.	பிராணிகதி நிரூபணம்	128
22.	கைலாஸலிங்க வர்ணனம்	135
23.	கைலாஸவர்ணனம்	139
24.	கைலாஸவர்ணனம்	141
25.	கைலாஸவர்ணனம்	143
26.	கைலாஸவர்ணனம்	145
27.	தேவிபூஜா சரிதம்	150
28.	சைலப்பிராஸாத வர்ணனம்	152
29.	அஷ்டசைலேஶ வர்ணனம்	155
30.	அஷ்டசைலேஶ வர்ணனம்	157
31.	சதுர்த்துவார வர்ணனம்	159
32.	ஸபாவர்ணனம்	161
33.	சபாநடன வர்ணனம்	163
34.	சதுர்விதபுருஷார்த்த மண்டபவர்ணனம்	165
35.	கைலாஸ லிங்க வர்ணனம்	167
36.	கைலாஸஸேஸ்வரலிங்க பூஜா கதனம்	169
37.	கைலாஸவாஸ மஹிமை	173

38.	கைலாஸ லிங்க மண்டல பூஜாகதனம்	176
39.	லிங்கவைபவ கதனம்	178
40.	கைலாஸ ப்ராக்த்வார லிங்கநாமகதனம்	180
41.	கைலாஸ தக்ஷணத்வார லிங்க கதனம்	184
42.	பச்சிமத்வார லிங்க கதனம்	187
43.	கைலாஸ உத்தரத்வார லிங்க நாமகதனம்	191
44.	கைலாயகிரி தவமியற்றல்	196
45.	கைலாயகிரி வரப்ரதானம்	199
46.	கைலாஸ கர்வபங்கம்	202
47.	வேதரஹஸ்ய கதனம்	206
48.	லிங்கோற்பவ ரகஸ்யகதனம்	210
49.	சிவஸ்வரூப கதனப்ரார்த்தனை	214
50.	விபூதி கதனாரம்பம்	218
51.	விபூதி கதனம்	222
52.	விபூதி கதனம்	225
53.	தேவி வெளிப்படுதல்	230
54.	உபநிஷதஸ்துதி	233
55.	உபநிஷத ப்ரதிபாதநம்	235
56.	தேவர்கள் சிவபூஜை செய்தது	240
57.	மகாலிங்க தரிசனம்	244
58.	ஆத்மலிங்க கதனம்	245
59.	உபநிஷது லிங்க கதனம்	250
60.	உபநிஷது லிங்க பூஜாமகிமை	256
	சிவரஹஸ்யம் - சில குறிப்புகள்	264

முதலாம் அம்சம் முற்றிற்று.

ஓம்.

ஸ்ரீ கணேஶாயநம:

மஹேதிஹாஸமாகிய

சிவரஹஸ்யம்.

முதலிரண்டாம் அம்சங்களும்

மூன்றும் அம்சத்தின் பூர்வபாகமும்.

இஃது

பிரம்ஹஸ்ரீ

மருவூர்-கணேச சாஸ்திரியார் அவர்களால்

மொழிபெயர்த்து

கயப்பாக்கம் - சதாசிவசெட்டியார் B. A.

அவர்களால்

சென்னை:

கிச்சினர் அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸாதாரண ஞு தைய்மீ.

உ

ஶ்ரீகுருப்யோ நம:

மகிழ்வுரை

யதா சிவஸமோ தேவ: நாஸ்தி லோகத்ரயேஷு ச।
ததா சிவரஹஸ்யாஸ்ய துல்யமந்யத் ந வித்யதே॥

சிவபெருமானுக்கு நிகரான தெய்வம் எவ்வாறு மூவுலகிலும் இல்லையோ, அதுபோல சிவரஹஸ்யம் என்ற இந்நூலுக்கு இணையான வேறுநூலும் இல்லை. - சிவரஹஸ்யம்

ஞானபூமியாகிய நம் பாரதமணித் திருநாட்டில் தோன்றிய ஞானநூல்கள் எண்ணிலடங்காதவை. அவற்றை நம் முன்னோர் களாகிய பெரியோர் வேதம்-ஆகமம், புராணம்- இதிஹாஸம் என்று ஒரு முறையில் வகைப்படுத்தினர்.

அவற்றுள் இதிஹாஸம் என்றநூல் வகையில் ஐந்து மஹேதிஹாஸங்கள் = மஹா-இதிஹாஸங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவை இராமாயணம், மஹாபாரதம், சிவரஹஸ்யம், 'வித்யாரஹஸ்யம், ப்ரஹ்மஞான ஸுகோதயம்.

இவற்றுள் இராமாயணமும் மஹாபாரதமுமே மிகப் பிரசித்தமாக விளங்குகின்றன. சிவரஸஹ்யம் மிகவும் பிற்காலத்தி லேயே அச்சில் வந்ததாகக் குறிப்பிடுவர் ஆன்றோர். மற்ற இரண்டு நூல்களும் வெளிவரவே இல்லை. அறியாத ஒன்றாகவே இன்றும் இருக்கின்றன. சிவரஹஸ்யத்தின் முதல் அம்சமாகிய மாஹேச்வரம் என்பது தற்போது வெளியிடப்படுகிறது.

(பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமத் புவனேச்வரீ ஸ்வாமிகள் அருளிய ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய ஆநந்த தத்வ ப்ரகாசம்-1990) என்பனவாகும்.

சிவரஹஸ்யமானது **1,20,000** ச்லோகங்கள் கொண்ட மஹேதிஹாஸம். இது **1.** மாஹேச்வரம், **2.** பவம், **3.** ஹரம், **4.** சிவம், **5.** பர்கம், **6.** சங்கரம், **7.**உக்ரம், **8.** பீமம், **9.** ஸதாசிவம், **10.** ஈச்வரம், **11.** மஹாதேவம், **12.** ஈசம் என்று பனிரெண்டு அம்சங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜகத்காரணனாகிய பரமேச்வரனின் அருமை பெருமைகளைப் பேசும் இவ்விதிஹாஸத்தின் முதல் அம்சத்தில் மொத்தம் அறுபது அத்யாயங்கள் 8,000 ச்லோகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இந்நூல் ''இதிஹாஸ வரோத்தமம்'' - ''இதிஹாஸங்களுள் மிக உத்தமமானது'' என்றும், ''சைவ-ஸார-கதா-ரத்ன-ஸர்வஸ்வம்'' - சிவமஹிமையை விளக்கும் ரத்னம் போன்ற அருள் வரலாறுகளின் களஞ்சியம்'' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகள் நடத்தப்படும் ''மாஹேச்வர ஸத்ரம்'' என்ற யாகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது அங்கே ஸூதமுனிவர் எழுந்தருள, அவரது வருகையினால் மகிழ்ந்த பரம சிவபக்தர்களாகிய முனிவர்கள், அவருக்கு அர்க்யம், ஆஸனம், போஜ்யம் ஆகியவற்றை அளித்து வணங்கினர். அப்போது அம்முனிவர்களுள் ஒருவராகிய ''மௌனிபார்க்வர்'' என்பவர், ஸ்வாமீ தாங்கள் ஸ்கந்தர், நந்தி முதலான சிவபக்தர்களுக்கு இணையானவர்; முன்னர் ''ஜைகிஷவ்யர்'' என்ற தவசீலர் ஸ்ரீகந்தப் பெருமானிடம் சிவனருளால் கேட்ட ''சிவரஹஸ்யம்'' எனும் இதிஹாஸத்தை, பரமேச்வரன் மீது தாங்கள் கொண்ட அபாரமான பக்தியால் எளிதில் உணர்ந்தவர்; எங்களுக்குத் தாய்தந்தையர் போன்றவராகிய தாங்கள் அச்சிவரஹஸ்யம் எனும் மஹேதிஹாயத்தை உபதேசித்து அருளவேண்டும் என வினவ, அதனால் மகிழ்ந்த ஸூதமுனிவர் சிவபெருமானின் அருட் திறங்களை ''ஜைகிஷவ்யர்'' செய்த தவத்திலிருந்து சொல்லத் தொடங்குகிறார்.

**இந்நூல் சிவபெருமானை முழுமுதற்பொருளாகப் போற்றி வழிபடும் சைவர்களுக்கு, சிவபெருமானின் பெருமைகளை இடையறாது தியானிக்க வழிவகுக்கும்; ஆயிரம் நா படைத்த ஆதிசேஷனாலும் சொல்ல முடியாத பெருமானின் பெருமைகளை ஆயுள்முழுவதும் பேசிக்கொண்டே இருக்க வாய்ப்பளிக்கும்; அதனால் நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளையும் பொன்னாளாக்கும்; நிறைவாகச் சித்தமலம் அறுவித்து நம்மை சிவமாகவே ஆக்கும்.*

அளவிட முடியாத பெருமைகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ள இந்நூலை நம் மக்கள் அனைவரும் படித்துப் பயனடையும் வண்ணம் எளியநடையில் பதிப்பிக்கும் பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டுள்ள ''சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளையின''ருக்கு நமது பேரன்புடன் கூடிய வாழ்த்துக்கள்.

இதைப் படிக்கச் செய்வதன் மூலமாகவே மக்களின் சித்தத்தை சிவமயமாக்கும் இவ்வரிய ஞானநூலைத் தானம் செய்து, தனது பெயரை முழுவதும் பொருளுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்கிறது சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை.

போற்றத்தக்க இப்பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ள அன்பர்கள் அனைவருக்கும், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த இந்நூலின் பழந்தமிழ் நடையை எளிமைப்படுத்தும் பெரும்பணியை ஏற்றுக்கொண்டு செய்து கொண்டிருக்கும் திருச்சிராப்பள்ளி ஸ்ரீகணநாதநாயனார் நூலகப் போற்றுனர் சிவஸ்ரீ மு.ஜயக்குமார் அவர்களுக்கும் நமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இதே போன்று இந்நூலின் மற்ற 11 அம்சங்களும் இவ்வறக் கட்டளையினர் மூலமாகவே விரைவாக வெளிவரவும், அதனால் உலகமெங்கும் சிவபக்தி பெருகி மக்கள் சிவானந்தப் பெருவாழ்வு வாழவும் எல்லாம்வல்ல இறைவனது திருவடிக் கமலங்களையும், குருநாதர்களின் பொன்னடிக் கமலங்களையும் போற்றிப் பணிந்து உளமார வாழ்த்துகிறோம்.

பேரன்புடன்,

சிவசரணகமலைக சரண்யன்,

க.கார்த்திகேய சிவம்

ஸ்ரீஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம், திருப்பரங்குன்றம்

உ
சிவமயம்
அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் துணை

திருக்கயிலாய பரம்பரை, செங்கோல் ஆதீனம்
103-வது குருமகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக சத்தியஞான பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்
ஆதீனகர்த்தர்-செங்கோல் ஆதீனம்,
பெருங்குளம்-628 752.
தூத்துக்குடி மாவட்டம். போன்:75982-71411.

அருள் வாழ்த்துரை

''உலகமும் பல்லுயிரு மொன்றி நிறைந்தோங்கி
யிலகுஞ் சிவனெம் மிறை''.

- சைவ சமய நெறி

சைவசமயம் பல ஞான நூல்களைக் கொண்ட பரந்த சமயம். நூல்கள் பலவாயினும் அவையெல்லாம் முப்பொருள் உண்மையையே பேசும். அந்நூல்கள் தம்முள் முரணாது தொகுத்தும், பகுத்தும், விரித்தும், சுருக்கியும் நமக்கு உணர்த்துகிறது. சைவசமயத்திற்கு பிரமாண நூல்களாவன வேதம், ஆகமம், தோத்திரம், சாத்திரம், புராணம் மற்றும் இதிகாசம் ஆகும். இதிகாசம் மூன்றாவன இராமாயணம், மகாபாரதம், சிவரகசியம், இவற்றில் இராமாயணம், மகாபாரதம் இரண்டிலும் சிவபரத்துவமே பேசுவதை யாராலும் மறுக்க முடியாது.

திருஞானசம்பந்தர் முதலாக அனைத்து ஞானாசிரியர்களும் இராமாயணம், மகாபாரதம் இவற்றிலிருந்து பலசம்பவங்களையும் பாத்திரங்களையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

மூன்றாவது இதிகாசமான சிவரகஸ்யம் சைவர்கள் அவசியமாக படிக்க வேண்டிய ஒப்பற்ற நூலாகும்.

ஞான நூல்களில் சிவபெருமான் உபதேசிப்பது போல் வருவது மிகவும் சிறப்புடையது. அதிலும் சிவன் அம்மை உமையவளுக்கு தனித்து நின்று உபதேசம் செய்வது அதனினும் சிறப்பு உடையதாகும். அதன்படி சிவபெருமான் அம்மைக்கு தனியே உபதேசம் செய்தது தான் ''சிவரகஸ்யம்'' என்ற ஞான நூலாகும். ஞான உபதேசம் செய்யும் போது சொல்பவர் கேட்பவர் மட்டுமே இருந்து மற்றோரை அவ்விடம் இல்லாது செய்தல் வேண்டும் என்பது விதி.

திருப்பெருந்துறையில் சிவபெருமான் திருவாதவூரருக்கு உபதேசம் செய்ததை கடவுண்மாமுனிவர் ''தெய்வ சங்கமது அகன்று முன்னோன் மஞ்சன சாலை'' சார்ந்து என குறிப்பிடுகின்றார் இது பற்றியே சிவதீக்கையின் போது மந்திர உபதேசம் தீட்ஷா குரு செய்யும் போது இருவரையும் திரையால் மறைத்தும், மந்திர உபதேசம் வெறெவரும் கேளாதபடி மணியோசை எழுப்புவதையும் காண்கிறோம். உமையம்மையை தனியே அழைத்து சிவபெருமான் உபதேசித்ததால் ''சிவரகஸ்யம்'' என்று பெயர் வந்தது. பின்பு உயிர்கள் மீதுள்ள கருணையினால் இந்த ஞானச் செய்திகளை உமை, முருகன், திருநந்தி தேவர், நாராயணர், பிரமன், சனகாதி முனிவர், நாரதர், வியாசர், சூதர் என்று உபதேசக்கிரமமாக இப்பூவுலகிற்கு வந்தது.

சிவரகஸ்யத்தில் 9-ம் அம்சத்தில் 63 நாயன்மார்களைப் பற்றி குறிப்பு வருவதை யாழ்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் வாயிலாக நாம் நன்றாக அறியலாம். மேலும் இந்நூலில் விபூதி, சிவலிங்கம், சிவபூஜை, பிரதோஷம் இவைகளின் மகிமைகளும் இன்னும் பல அரிய செய்திகளும் காணக் கிடக்கிறது.

இந்நூலின் மூன்றாம் அம்சத்தில் ''சிவரகஸ்ய வரலாறு'' என்னும் பகுதியில் இந்நூலை அபக்குவிக்குக் காட்டுவது கள்வனுக்கு நிதிக்குவியலைக் காட்டியது ஒக்கும் என்றும், பக்குவிகள் உயர்ந்த ரத்னத்தை மேலும் மேலும் அணிந்து அனுபவிக்க நாட்டமுள்ளவன் ரத்னத்தை ஒரு பெட்டியில் வைத்து

பாதுகாப்பது போல் இந்நூலின் செய்திகளை மனதில் வைத்து பத்திரப்படுத்துதல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்தே இந்நூற் பெயர் காரணமும் பெருமையும் தெரிய வருகிறது.

வடமொழியிலிருந்த இந்நூலை ப்ரம்மஸ்ரீ மருவூர் கணேச சாஸ்திரிகளால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, கயப்பாக்கம் சதாசிவம் செட்டியாரால் முன்பு வெளியிடப்பட்டதை இப்போது மீண்டும் சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளையினரால் வெளியிடப் படுவது சைவப் பெருமக்கள் செய்த புண்ணியத்தின் பயனே ஆகும். நூலின் அருமை உணர்ந்து சைவர்கள் படித்துப் பயனடைய வேண்டியும், இது போன்று அறக்கட்டளையிலிருந்து மேலும் பல ஆன்மீக நூல்கள் வெளிவர வேண்டியும், நமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியாகிய அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் திருவருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

ஸ்ரீசந்திரசேகர மூர்த்தி

உ

சிவமயம்

சிவக்குடில் அன்பன், 'சைவச்செம்மணி'

முனைவர் கோ.ந. முத்துக்குமாரசுவாமி

எஸ்-32, கோவைப்புதூர், கோவை -641042.

தந்துரை

அகிலவித நூல்களிலும் மேலாய் நின்ற
அருமறையின் முக்கிய தாத்பரியமான
விகமுறா அத்துவைத நிர்ணயத்தை
விளம்பியிடும் புராணம் இதிகாசங்கட்கும்
இகழ்வில் சிவரகசியம் என்றுரைக்கும் நாமம்
இசைந்தஏடு இதிகாசம் மிகவும் மேலாம்
புகலியவிவ் விதிகாசம் பன்னிரண்டாம்சம்
பொருந்தியதாய் மெத்தவும் புனிதமாமே.

- ரிபுகீதை 1:6

''அவகதையாய்ப் பயனற்ற கதையீதாகி அம்மையும் இம்மையும் உறுதி பயக்கத் தக்க, சிவகதையேது'' என வினவிய அநபாய சோழனுக்கு ஞாலத்து அம்பலவர் அடித்தொண்டர் வரலாறுகளை எடுத்துரைத்து உய்வித்தார் சேவையர் காவலர், சேக்கிழார்.,

இன்பம், பொருள், அறம் இம்மூன்று பொருள்களை நுவலும் நூலினும் வீட்டு நூல், மானுடப் பிறப்பின் பயனை உணர்த்துவதால், சிறப்புடையது.

தேவாரத் திருமுறைகள், சிவஞானபோதம் ஆதி தமிழ் ஆகமங்கள் ஆகிய வீடு காட்டும் நூல்கள் இருக்க உலகியலில் ஆழ்த்தும் அறம் பொருள் இன்பமே நுதலும் இராமாயணம் பாரதம் போன்ற கதைகளிற் பொழுது போக்குவதும் ஆராய்வதும் பாற்கடலுள் பிறந்து அதனுள் வாழும் மீன்கள் அப்பாற்கடலை விரும்பாது வேறு இழிந்த பலவற்றை விரும்புதல் போன்றதாகும்.

நம் புண்ணிய பாரதநாட்டில் வான்மீகி இராமாயணம், வியாச பாரதம் ஆகிய இரண்டுமே இதிகாசங்கள் என்னும் பெயரில் பெரிதும் அறியப்பட்டுள்ளன. இவை அறம் பொருள் இன்பம் எனும் முப்பொருள்களை உணர்த்தி மானுடத்தை மேம்படச் செய்யும் நூல்களே. ஐயமில்லை. வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழும் வகை உணர்த்தி வானுலகைக் காட்டுவன. ஆனால் மீண்டும் மண்ணுலகில் வந்து தோன்றாத பரமுத்தியைக் காட்டுவன அல்ல.

சிவ சாம்பவர்களுக்கு விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் கொடுக்கும் வரங்களால் யாதொரு பயனுமில்லை. அவர்கள் அற்பப் பயன்களை நாடுவதுமில்லை

பரமுத்தியினைக் காட்டும் இதிகாசம் மகேதிகாசம் எனப்படும். 'சிவரகசியம்' எனுமிந்நூல் அப்பெருமை மிக்க மகேதிகாசமாகும். முன் சொன்ன இராமாயணம், மகாபாரதம் எனும் இதிகாசங்கள் இலௌகிக வாழ்க்கையில் உழல்வோருக்குக் கூறியவை. அவர்களுக்கே இவை இன்பம் தரும். **இம்மகேதிகாசம், உலகியல் வாழ்க்கையில் உவர்ப்புற்று, உலகப் பற்றினை அறப் போக்கி, மீட்டுப் பிறவாப் பேரின்பத்தை நாடும் முத்திகாமிகளுக்கே அருளப் பெற்றது.** 'இரகசியம்' எனும் பெயரே இதனைக் கேட்கவும் கற்கவும் அதிகாரிகளாவார் இன்னார் என்பதனைச் சுட்டும்.,

சிவசாம்பவர்களான முனிவர்கள் கூட்டத்தில் ஒருவரான மௌனிபார்க்கவர் என்பார் சூதரை நோக்கி, ''யாங்கள் மாகேஸ்வர யாகத்தால் பாவனராயிருக்கின்றோம். எங்களுக்குச் சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களிலும், சரீரத்திலும், புத்திர மித்திர களத்திராதி களிலும் விருப்பமில்லை. விரக்தர்களாகிய அச்சிவரகசியத்தைக் கூறியருளும்'' என வேண்டிக் கொண்டார். இந்த வைராக்கியமே சிவரகசியத்தை அறியத் தகுதியாகும். இத்தகுதி இல்லாதவர்கள் கேட்க இவ்விரகசியத்தைக் கூறுவது பாவமாகும்.

சிவபரமேட்டி கூறத் திருக்கயிலாயத்தில் உமையம்மையாரும் அவரிடமிருந்து குமார பரமேசுவரரும் அவரிடமிருந்து திருநந்தி

தேவரும் அவரிடமிருந்து விட்டுணுவும் பிரமனும் அவரிடமிருந்து சனகாதியரும் அவரிடமிருந்து நாரத முனிவரும் அவர் துவைபாய னருக்கும் அவர் சூதருக்கும் உரைக்க, சூதர் ஜைகிஷவ்ய முனிவருக்கும் உரைக்க இந்தரகசியம் சிவபுண்ணியருக்குக் கிட்டியது.

இச்சிவரகசியம் வேதப் பொருளை உணர்த்துவது. உபநிடதங் களின் உண்மைப் பொருளைப் பாடியம் போல உரைப்பது. சிவோபாசனையின் மகிமையை உபதேசிப்பது. சிவனடியார்களின் வரலாறு, சிவவழிபாட்டின் பெருமை, சைவசாதனங்கள் பயக்கும் நலன்கள் அனைத்தையும் பயப்பது.

வடமொழியில் அமைந்துள்ள இந்த மகாஇதிகாசத்தைத் தமிழில் ஆக்கியவர்.

கருவூர் கருமங் கலக்கியாட் கொளூஉம் மருவூர் வைப்பு வந்த விப்பரர் பிரம்மஸ்ரீ மருவூர் கணேச சாஸ்திரி அவர்கள். வடசொற்களின் ஆட்சி மிகுந்து பௌராணிகர் நடைபோல இதன் மொழி அமைந்திருப்பினும் சலிப்பின்றி வாசிப்பு இன்பம் அளிக்கின்றது.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்நூலைப் பதிப்பிக்க முயன்றவர் கயப்பாக்கம் சதாசிவம் செட்டியார் எனும் சைவப் பெரியார். இவரை அறியாத சைவர் இரார். சைவப்பயிர் வாடியிருந்த காலத்தில் வந்த மழைமுகில் இவரென்று சிவக்கவிமணி சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் போற்றுகின்றார். இவருடைய பெரிய புராணப் பிரசங்கமே பிற்காலத்தில் தாம் பெரியபுராணத்துக்கு எழுதிய பேருரையாக மலர்ந்தது என்று சிவக்கவிமணி இவரைக் கொண்டாடுகின்றார்.

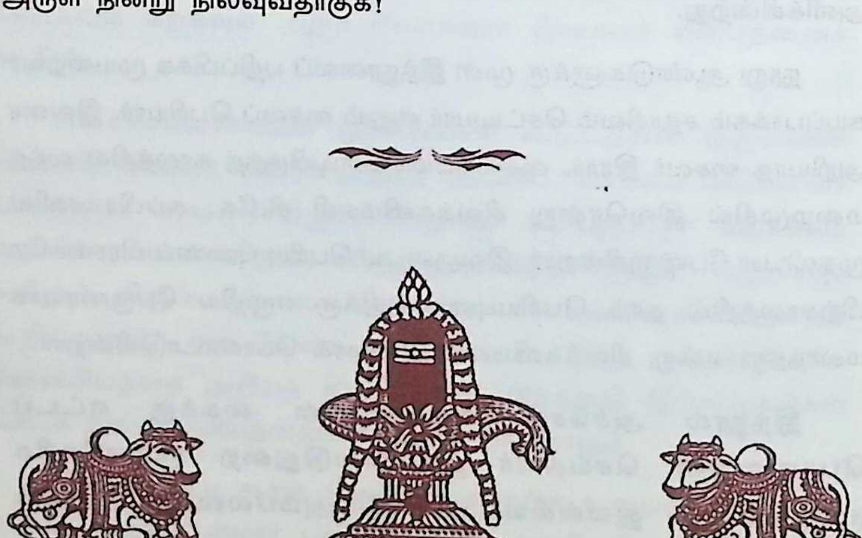
இந்நூல் அச்சேறி சைவர்களின் கைக்கு எட்டப் பொருளுதவி செய்தவர் திருவாவடுதுறை ஞானதேசிக மூர்த்தியாகத் துலங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாச்சாரிய மஹா சுவாமிகள்.

இப்பெரியோர் இருவரும் இவ்விதிகாசத்தின்மீது கொண்ட ஈடுபாடே இந்நூலின் பெருமைக்குத் தக்க சான்றாம்.

வடமொழி மூலத்தில் இவ்விதிகாசம் 12 அம்சங்கள் (படலம் அல்லது அத்தியாயம்) கொண்டது. இப்பொழுது முதலம்சம் (மூன்றாம் பாகம் திருவாரூர் ஒப்பிலாமணி தேசிகர் என்னும் புலவர் பெருமானார் இதே பெயரில் செய்யுள் வடிவில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.)

இந்நூலின் பெருமைகளைக் குறித்துப் பதிப்பாசிரியர் சைவத்திருவாளர் கயப்பாக்கம் சதாசிவம் செட்டியார் அவர்கள் விரிவான முன்னுரை வழங்கியுள்ளார்கள்.

இந்த அரிய நூலைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அச்சேற்றி சிவனடியார்களுக்கு வழங்கும் சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளைக்குச் சைவ உலகம் கடமைப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே சிவபெருமானால் இராமருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட 'சிவகீதை' ஞானதான அறக்கட்டளையினரால் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. **சிவபுண்ணியங்களிற் சிறந்தது இந்த ஞானதானம்.** இந்தச் சிவபுண்ணியத்தில் பங்கேற்ற அனைவருக்கும் உமாபதியின் அருள் நின்று நிலவுவதாகுக!

சித்தம் சிவமயம் அறக்கட்டளைகளை அருளிய இறைவனுக்கு
திருவாதிரை தோறும் புஷ்பாஞ்சலி
இறைவனால் அருளப்பட்ட
சித்தம் சிவமயம்
ஞானதான அறக்கட்டளை

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே
திருக்கயிலாய பரம்பரை பெருங்குளம் செங்கோல் ஆதீனம் 103வது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீல ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச தேசிக சத்தியஞான பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

V.வெங்கட்ராமன்
அன்னவஸ்திர தான பொதுநல
அபிவிருத்தி அறக்கட்டளை

R.செந்தில்குமார்
நிறுவனத் தலைவர்

S.ஆனந்த்
ஞானதான அறக்கட்டளை

உ

சிவமயம்

இறைவனால் அருளப்பட்ட
சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை

மூவேந்தர் நகர் 2-வது வீதி, விஸ்வநாதபுரம், மதுரை-14.
e-mail id : gnanathaanam@gmail.com

அறிமுகமும் - பணிகளும்

அறக்கட்டளையின் பணிகள்:

சிவாலயங்களுக்கு அபிஷேக பொருட்கள், பூஜைப்பொருட்கள், வஸ்திரங்கள், நைவேத்தியப் பொருட்கள் கொடுத்து வழிபடல், உழவாரப்பணி செய்தல், சைவசமயம் சம்பந்தமான பழைய நூல்களை சிவபுண்ணியச் செல்வர்களின் உதவியுடன் மறுபதிப்புச் செய்து அடக்கவிலைக்கு வழங்குதல்.

எங்களது வெளியீடுகளைப்பெற எமது முகநூல் பக்கத்தினை (https//www.facebook.com / siththamsivamayam - like செய்து தங்களது முகவரியை Pin-Code & Mobile Number-வுடன் Comment-டில்- பதிவு செய்திடவேண்டுகிறோம்.

இறைவனால் அருளப்பட்ட சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை

அருள்மிகு சுந்தரேஸ்வரர் உடனமர் அருள்தரு மீனாட்சி முன்னிலையில் அதிசய கூத்தன் கூத்தாடும் வெள்ளியம்பல சபையில் கூடியிருக்கும் சிவச்செல்வர்கள் அனைவரையும் பணிந்து வணங்குகிறேன்.

இறைவனால் அருளப்பட்ட சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளையின் மூலம் வலிமையான சிவஞான விஷயங்களை எளிய முறையில் மக்கள் அறியும் வகையில் புத்தகங்களாக வண்ணப்படங்களுடன் தமிழ் விளக்கத்துடனும் ஞானதானமாக வெளியிடுவதனையே முழுமுதற் நோக்கமாக கொண்டுள்ளது.

''எம்மை எதுவாக கருதி வழிபடுகிறீர்களோ யாம் அதுவாகவே இருந்து அனைத்து நன்மைகளையும் வழங்குகிறோம் (அப்படியே ஆகட்டும்) என்ற ரிபுகீதையின் வாக்கியத்திற்கு நிலைப்பாடாக வாழ்ந்தவர் சாநித்தியகுரு கார்வார் **'பூஜ்யஸ்ரீ புஷ்பவிநாயகம் ஆண்டவர்'** அடியேனது முதல் குரு ஆவார். சிந்தையில் சிவஞானத்தை ஊற்றி வளர்த்த அவரது உபதேசங்களில் சிவகீதை, குருகீதை, ரிபுகீதை, திருமூலரின் திருமந்திரம் ஆகியன முக்கிய இடம் வகித்தன. அவரே அடியேனை குகானந்த குருபீடத்தின் ஞானதான அறக்கட்டளைகளுக்கு ஸ்ரீகுருவாக பயிற்சி கொடுத்தவர். அடியேனது வாழ்வின் ஆன்மீக அருள் அனுபவங்களை ஏற்படுத்திய அனைத்து குருமார்களுக்கும் அடியேனது வணக்கங்கள்.

சிவகீதை முதல் வெளியீடு

சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளையின் முதல் வெளியீடான இந்த சிவகீதையானது 18 புராணங்களில் ஒன்றான பத்ம புராணத்தில் உத்திர பாகத்தில் 4வது பாதாள கண்டத்தில் 23ம் சூசியில் சிவகீதை என்னும் உபநிடதமாக உள்ளது. தண்டகாரண்யத்தில் சீதையை இழந்து இராமர் துயருற்ற போது அகத்தியமுனிவர் (சிவதீட்சை) விரஜாதீட்சை அளித்து

சிவவிரதமிருந்து சிவபூஜை செய்ய வழிகாட்டினார். அகத்தியரின் வழிகாட்டுதலின்படி இராமர் செய்த சிவவிரதத்திலும், சிவபூஜையிலும், மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவர்முன் தோன்றி பாசுபதாஸ்திரத்தை வழங்கிச் செய்த உபதேசமே சிவகீதை ஆகும்.

இராமருக்கு கீதையை சிவபெருமான் உபதேசிப்பதை கேட்டுக் கொண்டிருந்த முருகப்பெருமான் அதை ஸனத்குமாரருக்கு உபதேசித்தார். ஸனத்குமாரர் வேதவியாசருக்கு உபதேசித்தார். வேதவியாசர் சூதமுனிவருக்கு உபதேசித்தார். சூதமுனிவர் மற்ற முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்.

மஹாஇதிகாசமாகிய சிவரகசியம் ஓர் அறிமுகம்

'சிவரகசியம்' என்பது ஒரு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட க்ரந்தங்களை உடைய பரமஇதிகாசம் என பெயர் பெறும். **இதிகாசம் பரத ராமாயணம்** என்ற சொற்றொடரில் **இதிகாசம் என்பது மஹாஇதிகாசமாகிய சிவரகசியத்தையே குறிக்கும்.**

ஸ்காந்த புராணத்துள் சிவரகசியகண்டம் என்று ஒன்றுள்ளது. புராண தர்க்கதமாகிய சிவரகசியத்திற்கும் இதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திற்கும் வேறுபாடுகள் உணராத பெரும்பாலோர் மயங்குகின்றனர்.

மஹாஇதிஹாஸமாகிய சிவரஹஸ்யம் பூர்வம் பரமசிவனால் உமாதேவியார்க்கு மஹாகைலாஸத்திலும், முருகக்கடவுளால் மஹாதபஸ்வியாகிய ஜைகிஷவ்ய முனிவர்க்கு ஸ்கந்தகிரியிலும், அதிரஹஸ்யமாய் உபதேசிக்கப்பட்டது. பின்னர் அது, முருகக்கடவுளால் நந்திதேவருக்கும், அவர் தம்மை வழிபட்ட நாராயணமூர்த்திக்கும், அவர் தமதுபுதல்வராகிய பிரம்ம தேவருக்கும், அவர் தமது புதல்வர்களாகிய ஸநகாதியர்களுக்கும், அவர்நாரத மஹாமுனிவருக்கும், அவர் வியாஸ முனிவருக்கும், அவர் சூதபௌராணிகர்க்கும் முறையே உபதேசிப்ப நிலவுலகில் வந்து நிலவியது.

இப்பரமஇதிஹாஸம், ஒரிலக்கத்துக்கு மேற்கொண்ட கிரந்த ஸங்கியையுடையதாயும், ஸஹஸ்ரஅத்யாயி என்னும் ஆயிரம் அத்தியாயங்களாலான மஹேஸம், பவம், ஹாரம், சிவம், பர்க்கம்,

சங்கரம், உக்ரம், பீமம், ஸதாசிவம், ஈஸ்வரம், மஹாதேவம், ஈஸம் எனப்பெயரிய பன்னிரண்டு அம்சங்களை யுடையதாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இறைவனால் அருளப்பட்ட சித்தம் சிவமயம் அறக்கட்டளைகள்

இறைவனால் அருளப்பட்ட சித்தம் சிவமயம் அறக்கட்டளைகள் என்பது ஒரு வார்த்தை அலங்காரத்திற்காக சொல்லப்பட்ட சொல் அல்ல. அந்த இறைவனது அருளாற்றலை ஒவ்வொரு கணமும், ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் அவனும் உணர்த்திகொண்டே இருக்கிறான், நாங்களும் உணர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றோம். இவற்றில் சில உங்கள் முன்.

பல அதிசயங்களும் ஆற்றல்களும் கொண்டதே இந்த ஆலவாய் என்கிற மதுரை, அவற்றுள் ஒன்றுதான் பஞ்சபூத ஸ்தலங்களை ஒரே நட்சத்திரத்தில் வழிபட ஏதுவாக அமைந்ததே மதுரையின் சிறப்புகளில் ஒன்று. மதுரையின் பஞ்சபூத ஸ்தலங்களின் ஸ்தல புராணங்கள், ஸ்தல சிறப்புகள், வழிபாட்டு பலன்களை தொகுத்து ''வளம் பல நல்கும் மதுரையின் பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்'' என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட எண்ணியிருந்தோம். இந்த காலகட்டத்தில் சாநித்திய குருவின் வாய்மொழி உபதேசமாக கேட்கப்பட்டு அடியேன் பலருக்கும் சொல்லி வந்த சிவகீதை ரிபுகீதை உபதேசங்களை அறிந்திருந்த அன்பர்களில் ஒருவரான திருமதி. பிரபாசுகுமார் அவர்கள் சிவகீதை நூல்வடிவில் வெளிவந்ததை தெரிவித்து அந்த நூலை பரிசாக அளித்தார்கள்.

அந்த இந்து பப்ளிகேஷனில் வெளியிடப்பட்ட சிவகீதை நூலைத்தான் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அன்பர்களுக்கு முகநூல் வழியாகவும் வாட்ஸ்-அப் வழியாகவும் அறிமுகமான அன்பர்களுக்கு தானமாக வழங்கினோம். அதன் வழியே ஆன்மீக நண்பர் வட்டம் விரிவடைந்தது.

''கொடுத்தால் குறைவது பொருள்'' ''கொடுத்தால் பெருகுவது அருள்ஞானம்'' அதன்வழியே சென்னை வாழ் சிவத்திரு. J. கார்த்திக் அவர்கள், திருச்சி ஸ்ரீ கணநாத நாயனார் நூல் நிலையப் போற்றுநர் சிவத்திரு. மு.ஜெயக்குமார் அவர்கள்,

நாகர்கோவில் சிவத்திரு. சு.அனந்தசுப்பு அவர்கள், மதுரை திரு. T.M. பாலாஜி அவர்கள் ஆகியோர் அறிமுகம் ஆனவர்களில் முக்கியமானவர்கள் ஆவார்கள்.

இந்த சிவகீதை மூலநூலினைத் தேடும் பொழுது 1886ம் ஆண்டு எழுதி 1906ம் ஆண்டு வெளிவந்த மருவூர் பிரம்ம ஸ்ரீ கணேச சாஸ்திரிகள் எழுதிய நூலே தொன்மையானதாகவும், சிறப்பானதாகவும் திருச்சி சிவத்திரு.மு.ஜெயக்குமார் அவர்கள் மூலம் அறியப்பெற்றோம். மூலகிரந்த ஸ்லோகத்திற்கு தமிழ் வியாக்யானமும் பல்வேறு உபநிடத புராண வேத மேற்காட்டுதலுடன் சிறப்பாக தமிழுரை செய்திருந்தார்கள். அந்த மூல நூல் நகலை சென்னை வாழ் சிவத்திரு. J. கார்த்திக் அவர்களால் கிடைக்கப்பெற்றோம். இந்த நிகழ்வுகள் நமது அறிவுக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு இறைவனின் அருளால் நிகழ்ந்தனவையே என்பதனை நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்த நூலையே இறைவன் சித்தப்படி வெளியிடுவதென முடிவு செய்யப்பட்டு அதற்கான ஒப்புதலை பிரம்மஸ்ரீ கணேச சாஸ்திரிகள் அவர்களின் வாரிசுகளிடம் திருச்சி சிவத்திரு.மு. ஜெயக்குமார் அவர்கள் பெற்றுத் தந்தார்கள்.

112 ஆண்டுகளுக்குப் பின் மறுவெளியீடாக இறைவனின் சித்தப்படி வெளியிடப்பட்ட இந்த நூல் நமது அறக்கட்டளையின் நோக்கத்தின்படி ஆயிரம் புத்தகங்கள் ஞானதானமாக வெளியிட முடிவு செய்து இருபது அன்பர்களிடம் அதற்கான தொகையினை முதல்முயற்சியிலே கிடைக்கப்பெற செய்ததும் இறைவனின் ஆசியே அந்த இருபது உபயதாரர்களுக்கு இறைவனின் ஆசி உரித்தாகுக.

இந்த நூல் வெளியீடு தொடர்பாக சிவ.சு.அனந்தசுப்பு அவர்களின் மூலம் **'பெருங்குளம் செங்கோல்ஆதீனம் குருமகா சன்னிதானம்' அவர்கள்** தெரிந்து கொண்டு எங்களை அழைத்து ஆசி தந்தார்கள். மேலும் இந்த நூலை அவரது பொற்கரங் களினாலேயே வெளியிடுவதற்கான ஒப்புதலையும் தந்தார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கம். சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை வழி நடத்த இறைவன் நமக்கு அருளிய அருளாளர் ஆவார்கள்.

சிவகீதை நூல் வெளியீட்டு அழைப்பிதழ் மற்றும் நூலின் அட்டைப்படத்தில் இராமர் நாமதாரியாகவே இருந்தார். சிவபூஜை செய்பவர் ருத்திரபஸ்மம் அணிந்திருப்பர் அதன்படி இராமர் ருத்ரபஸ்மம் அணிந்தே சிவபூஜை செய்தார் என சிவகீதையில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் விபூதி பூசிய இராமரை இராமராக மக்கள் அறியமாட்டார்கள். எனவே நாமம் தரித்த இராமரின் படமே அட்டைப்படமாக வெளியிடப்படும் என முடிவு செய்யப்பட்டது. இறைவனின் மற்றொரு லீலையாக பதிப்பின் போது பதிப்பாளர் சிவத்திரு. மு.ஜெயக்குமார் விபூதி அணிந்த இராமராகவே அட்டைப் படத்தை அமைத்துவிட்டார். சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை இறைவனின் அருள் மழையில் நனைந்து நனைந்து அதிசயித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. **''அதிசயங்களும் ஆற்றல்களும் இறைவனின் ஆசி வழியே''** என்ற குருவின் வாக்கு மெய்ப்படுகின்றது.

தர்ம சக்கரத்தின் சுழற்சி

11-02-2018 அன்று வெளியிடப்பட்ட சிவபெருமானால் இராமருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட சிவகீதை என்னும் நூலை பெருங்குளம் செங்கோல் ஆதீனம் குருமகாசன்னிதானம் அவர்களின் திருக்கரங்களினால் வெளியிட்டோம் என்பது உலகறிந்ததே.

இராமருக்கு சிவபெருமான் சிவகீதையினை உபதேசிக்கும் போது கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஸ்கந்த பெருமான் அதை சனத்குமாரருக்கு உபதேசித்தார். அந்த சனத்குமாரரின் சீடராகிய சத்திய ஞானதரிசனிகள் அவர்களை குருமுதல்வராக சிவகீதை வெளியிடப்பட்ட நிகழ்வானது தர்மசக்கரத்தின் சுழற்சியை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆதிரை அழகனின் அதிசய லீலை

இறைவன் இராமரின் பாசுபத விரதத்தினால் மகிழ்ந்து இராமருக்கு காட்சி கொடுத்து சிவகீதையை உபதேசித்த தினம் வளர்பிறை சதுர்த்தசியுடன் கூடிய மார்கழிமாத திருவாதிரை நன்னாளில்...

இறைவனுக்கு மாதந்தோறும் திருவாதிரை நன்னாளில் ஆராதனையுடன் புஷ்பாஞ்சலி செய்யும் நமது சித்தம் சிவமயம்

ஞானதான அறக்கட்டளையினால் மார்கழிமாத திருவாதிரை நன்னாளில் சிவபெருமான் இராமருக்கு உபதேசித்த ''சிவகீதை'' நூலினை வெளியிட வாய்ப்பு நல்கியது இறைவனின் லீலைகள் தானே!!

குரு வடிவில் இறைவன்

ஆகஸ்டு 15, 2007-இல் விருதுநகரில் நடைபெற்ற மகா மகேசுவர பூஜையில் தான் கார்வார் பூஜ்யஸ்ரீ புஷ்பவிநாயக ஆண்டவர் அவர்களை R. செந்தில்குமார் ஆகிய அடியேன் சந்தித்தேன். அவரே அடியேனது முதல் குரு ஆவார். சிவகீதை, குருகீதை, ரிபுகீதை, திருமூலரின் திருமந்திரம் ஆகியவற்றை உபதேசித்ததோடு செயல்முறை பயிற்சியாக ஆத்மார்த்த பூஜைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தார். அவர்களின் அவதாரத் திருநாள் ஆகஸ்டு 15 ஆகும். அவர் காலத்துக்கு பின் சித்தம் சிவமயம் இறைவனால் அருளப்பட்ட நேரத்தில் அடியேங்களின் நோக்கத் தினை அறிந்து அடியேங்களை அழைத்து ஆசியளித்த செங்கோல் ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் அவர்களை அடியேன் சந்தித்தது ஆகஸ்டு 15/2017 அன்று. அவர்களின் அவதாரத் திருநாளும் ஆகஸ்டு 15!!!

வழிவழியாய் குருமரபு அடியேங்களை ஆட்கொண்ட விதம் இறைவன் அருளியதே!!!

குருவடிவாய் வந்து அடியேங்களை ஆட்கொண்ட இறைவனுக்கு அவதாரத் திருநாளாகிய ஆகஸ்டு 15 அன்று முப்பெரும் விழாவாக கொண்டாடப்படுகிறது.

1. **குரு ஜெயந்தி விழா :** செங்கோல் ஆதீனம் குருமஹாசன்னிதானத்திற்கு பாதபூஜை செய்து அருளாசி பெறுதல்.

2. **நூல்கள் வெளியீட்டு விழா :** சிவரகசியம் முதலாம் அம்சம் - மஹேஸம் நூல் வெளியீடு.

சிவகீதை - இரண்டாம் பதிப்பு நூல் வெளியீடு.

செங்கோல் ஆதீன வரலாறு நூல் வெளியீடு.

3. **அறக்கட்டளையின் ஆண்டு விழா :** செயலரின் ஆண்டறிக்கை வாசித்தல் ஞானதானம், அன்னதானம், பொதுநலம்

எமது அடுத்த வெளியீடுகள்

1. சிவகீதை : அடுத்தடுத்து ஆயிரம் பதிப்புகளாக வெளிவந்து கொண்டேயிருக்கும் அதில் கருத்துகளை தெளிவுப் படுத்த தேவையான வண்ணப் படங்களுடனும், மூலம் க்ரந்தம் + தேவநாகரி+தமிழ் எழுத்துக்களையும் அதற்கான தமிழ் உரையும் சேர்த்து வெளியிடப்படும்.

2. விரஜா தீட்சை : பத்ம புராணத்திலுள்ள வேதசார சிவ சகஸ்ரநாமம் (எளிய உரையுடன்), அகத்தியர் இராமருக்கு அருளிய விரஜா தீட்சை விளக்கத்துடன் வெளியிடப்படும்.

3. சிவபராக்கிரமம் (1-64) : ஸ்காந்த புராணத்திலுள்ள சிவபெருமானின் சிவபராக்கிரமம் என்னும் 64 வடிவங்கள் பற்றி விரிவான தத்துவ விளக்கத்துடனும், பல வண்ணப்படங்களுடனும் வரலாறுகளுடனும் தனித்தனி 64 நூல்களாக வெளியிடுதல்.

4. வளம் பல நல்கும் மதுரை பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்.

5. சிவரகசியம் (1-12) : ரிபுகீதையினை வெளியிட்டு சாநித்ய குருவிற்கு நன்றி காணிக்கையை செலுத்த விரும்புகின்றோம். ரிபுகீதை என்பது கைலாயத்தில் பரமசிவனால் உமாதேவிக்கு சம்பாவனையாக (உரைநடையாக) உபதேசிக்கப் பட்ட பன்னிரண்டு அம்சங்கள் கொண்ட மஹா இதிகாசமான சிவரகசியத்தில் ஆறாவது அம்சமாக உள்ளது. அந்த மஹா இதிகாசமாகிய சிவரகசியம் பன்னிரண்டு அம்சங்களையும் தனித்தனியாக (12) வெளியிட உள்ளோம். இதன் வடமொழி மூல சுலோகத்திற்கான தமிழ் உரை தமிழ் போற்றும் சைவ உலகிற்கு கிடைக்கவில்லை. சிவனடியார்கள் அனைவரின் வேண்டுதலுக்கு இணங்க சிவபெருமானின் கருணையால் நிச்சயம் வழி கிடைக்கும். அது போலவே மற்ற சிவஞான விசயங்களும் வெளியிட உள்ளோம்.

''யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைபொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே''

என்ற திருமூலரின் வரிகளுக்கு ஏற்ப இறைத்தன்மையை பற்றி பேசப்பேச எழுத எழுத நினைக்க நினைக்க இறைவன் நம் மூலம் வெளிப்பட்டு நம்உயிர் இறைத்தன்மை பெற்று வருகிறது.

வாரீர்! வாரீர்!
ஊர்கூடித் தேர் இழுப்போம்
வாரீர்!! வாரீர்!
சிவனருள் பெறுவோம் வாரீர்!

ஆகவே இந்த சிவபுண்ணியங்களை வழி நடத்திட, பெரியோர்கள் தங்கள் நல்லாசிகளையும், நல்ஆதரவையும் வழங்கிட வேண்டுகிறோம்.

இந்த சிவபுண்ணியங்களில் பங்கு பெற விருப்பம் உள்ள அன்பர்கள் எங்களைத் தொடர்பு கொள்ளலாம். இந்த சிவபுண்ணியங்களுக்குத் (ஞானதானத்திற்கு) தேவையான பொருள்களை தானமாகத் தரலாம். வரைபடக் கலைஞர்கள், DTP டிசைனர்கள், தங்கள் திறமையை தானமாகத் தரலாம்.

புத்தக வெளியீட்டாளர்கள் எங்களோடு இணைந்து செயல்பட வேண்டுகிறோம்.

ஏற்போர் இணைந்து வாருங்கள் அதுவே இறைவனின் ஆசியைப் பெற எளிய வழியாம்.

11-2-2018 அன்று வெளியிடப்பட்ட சிவகீதை நூல் 1000 பிரதிகளும் தானமாகவே வழங்கப்பட்டுவிட்டது. இனிவரும் காலங்களில் மேலும் பல நூல்கள் (80) எண்பது தலைப்புகளில் தனித்தனியாக வெளியிடயிருக்கும் நமது நோக்கத்தினை நிறைவேற்றத் தேவையான நிதியினைத் திரட்ட நமது வெளியீடுகளை அறக்கட்டளைக்கு குறைந்தபட்ச நன்கொடையினை அளித்து நூலினை தானமாக பெற்றுக் கொள்ளலாம் என அறக்கட்டளை நிர்வாகிகள் சார்பாக கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது.

இங்ஙனம்,
R. செந்தில்குமார்
நிறுவனர்-தலைவர்

அனுமதியுரை

6/333 Valayapathi Street,
Mogappair East, Chennai-600037
Email: marurnatarajan@gmail.com
Cell: 9444003124
2 July 2018

Thiru M. Jayakumar
39/22 Krishnapuram,
Muslim Street,
Tiruchirapalli-620008,

Dear Thiru Jayakumar,

We are very glad that you are undertaking to reprint my grandfather's book SIVA RAHASIYAM.

On behalf of my two brothers, Thiru M.K. Sunderam and Thiru K. Ramachandran, and on my own behalf, we hereby give you, wit Pleasure, permission to reprint my grandfather Marur Bramahashr Ganesa Sastriar's Tamil Book SIVA RAHASIYA

We take this opportunity to appreciate your efforts in propagating Syvam in Tamilnadu.

Best regards,

Krishnan Natarajan
Grandson of Bramahshri Ganesa Sastriar

உ

பதிப்பாளரின் நன்றியுரை

ஸ்ரீ கணநாத நாயனார் நூலகம், திருச்சிராப்பள்ளி.

மெய்யன்புடையீர், வணக்கம். மஹாஇதிஹாசமான சிவரஹஸ்யம் - முதலம்சம் என்கிற இவ்வற்புத நூலை வெளியிட வைத்த திருவருளுக்கும் குருவருளுக்கும் முதற்கண் அடியேனது மனம் மெய் மொழிகளாலான வணக்கங்களையும் நன்றிகளையும் சமர்ப்பிக் கின்றேன்.

இந்நூலுக்கு மகிழ்வுரை வழங்கிய அடியேனது ஞானாசிரியரான திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம் **சிவஸ்ரீ க.கார்த்திகேய சிவம் ஐயா** அவர்களுக்கும், அருள்வாழ்த்துரை வழங்கிய பெருங்குளம் **செங்கோல் ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம் ஐயா** அவர்களுக்கும், தந்துரை வழங்கிய கோயம்புத்தூர், சிவக்குடில் அன்பர் சைவச் செம்மணி **முனைவர். கோ.ந.முத்துக்குமாரசுவாமி ஐயா** அவர் களுக்கும், நூலினை வெளியிட அனுமதியளித்த பிரம்மஸ்ரீ மருவூர். **கணேச சாஸ்திரியார்** அவர்கள் பெயரர் சென்னைவாழ் சிவத்திரு. **கிருஷ்ணன்நடராஜன் ஐயா** அவர்களுக்கும், அவர்தம் சகோதரர் களுக்கும், அடியேனது பணிவான வணக்கத்தையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நூலினை பதிப்பிக்கும் சிவபுண்ணியச் செயலுக்கு பொருளுதவி தந்துதவிய உரையாசிரியர் மருவூர். கணேச சாஸ்திரியார் அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எல்லாம்வல்ல பார்வதிபதியின் திருவருள் கிடைத்திட பிரார்த்திக்கின்றேன்.

தற்போது தமிழ் எழுத்திலான உரைநடை மட்டும் வெளியிடப் படுகிறது. இந்த நூலினை PDF FILE-ஆக கொடுத்துதவிய நம் நண்பர் சென்னைவாழ் திரு. **J.கார்த்திக்** அவர்களுக்கு நன்றிகள்.

இந்த அரிய நூலினை பதிப்பித்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொண்ட மதுரை, சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை நிறுவனர் - தலைவர் உயர்திரு. R.செந்தில்குமார், மேலாண்மை அறங்காவலர்கள் : S. ஆனந்த், V. வெங்கட்ராமன் ஆகியோருக்கும் நமது நன்றிகள்.

இந்த அற்புதநூலை குறுகிய காலத்தில் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஆர்.ஜி.பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர் உயர்திரு. ஆர். ஞானசேகரன் அவர்களுக்கும், அவர்தம் பணியாளர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோல இன்னும் பல அரிய நூல்களை மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிடவும், சிவபுண்ணியச் செயல் கள் செய்திடவும் அறக்கட்டளையினருக்கு துணை நிற்க வேண்டு மாய் எல்லாம்வல்ல பார்வதி பரமேஸ்வரரைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

– அடியார்க்கடியேன், அகோர சிவகணன் **மு. ஜயக்குமார்**

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

உபோத்காதம்

மஹேதிஹாஸமாகிய சிவரஹஸ்யம் பூர்வம் பரமசிவனால் உமாதேவியார்க்கு மஹா கைலாஸத்திலும், முருகக்கடவுளால் மஹாதபஸ்வியாகிய ஜைகிஷவ்ய முநிவருக்கு ஸ்கந்தகிரியிலும், அதிரஹஸ்யமாய் உபதேசிக்கப்பட்டது.

பின்னர் அது, முருகக்கடவுளால் நந்திதேவருக்கும், அவர் தம்மை வழிபட்ட நாராயணமூர்த்திக்கும், அவர் தமது புதல்வராகிய பிரம்மதேவருக்கும், அவர் தமது புதல்வர்களாகிய ஸநகாதியர்களுக்கும், அவர் நாரத மஹாமுனிவருக்கும், அவர் வியாஸ மஹாமுனிவருக்கும், அவர் சூதபௌராணிகர்க்கும், முறையே உபதேசிப்ப நிலவுலகில் வந்து நிலவியது.

இம் மஹேதிஹாஸம், வேதவாக்கிங்களை அநுகரணஞ் செய்வதாயும், உபநிஷதர்த்த விசாரத்தை மேற்கொண்டதாயும், உபாஸநா காண்ட ஞாந காண்ட ரஹஸ்யத்தை விளக்குவதாயும், திரிபுரதாபிநி முதலிய உபநிஷத் விஷயங்களின் உண்மையை விளக்கும் பாஷ்யமாயும், முனிவர்களும் மஹரிஷிகளும் பிறரும் சிவோபாஸனையாலேயே மஹிமை பெற்றவர் என்பதையும், அச்சிவஉபாஸனையே வைராக்கிய உற்பத்தி ஹேதுவாயுள்ளது என்பதையும், புராதன ஸ்தல தீர்த்த அரண்யாதிகளின் மஹிமைகளையும் பிரகாசப்படுத்துவதாயும், சிவஅபராதம், யமலோகம், யமதண்டனை முதலியவற்றை விவரணஞ் செய்வதாயும், நந்தியாதி பிரமதமஹா கணங்களின் அத்புத சரித்திரங்களையும், உண்மை நாயன்மார்களாகிய அறுபத்து மூவரது சரித்திரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதாயும், பாணலிங்கம், பில்வ பத்திரம், விபூதி, ருத்திராக்ஷம் முதலிய சிவஸாதனங்களையும், பிரதோஷ முதலிய சைவ விரதங்களையும், சிவபூஜை, சாம்பவ பூஜை, சிவதர்மம்

முதலியவற்றின் பிரபாவங்களையும் விஸ்தரிப்பதாயும், தனக்கு ஒப்புயர்வின்றிப் பிரகாசிக்கும் பெருமையுடையதாம்.

இப்பரமேதிஹாஸம், ஓரிலக்கத்துக்கு மேற்கொண்ட கிரந்த ஸங்கியையுடையதாயும், ஸஹஸ்ரஅத்யாயி என்னும் ஆயிரம் அத்தியாயங்களாலான மஹேஸம், பவம், ஹாரம், சிவம், பர்க்கம், சங்கரம், உக்ரம், பீமம், ஸதாசிவம், ஈஸ்வரம், மஹாதேவம், ஈஸம் எனப்பெயரிய பன்னிரண்டு அம்சங்களை யுடையதாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இனி இப்பன்னிரண்டு அம்சங்களும் முறையே திக், லோக, அமர, பிரம்ஹவேத, ருது, திக்நாக, ஷண்முகநேத்ர, சங்கர, ஷண்முக நேத்ர, முநி இவைகளின் ஸங்கியா கிரந்தங்களைக் கொண்டனவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆயினும் வடமொழியில் கிரந்தத்துக்கு அக்ஷர சங்கியை முப்பத்திரண்டாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பினும், இச் சிவரஹஸ் யத்தில் பலவேறு வகைப்பட்ட ச்லோகங்களும், கத்தியங்களும் விரவியிருத்தலானும், திக் முதலிய பதங்களுக்குப் பலபடி அர்த்தம் பண்ணக் கூடியதாய் இருத்தலானும், அத்தியாயங்கள் ஒன்றொடொன்று விரவியிருப்பதாக வேற்படுகின்றமையானும், இப்போது கிடைத்துள்ள பிரதிகளின் ஸங்கியைகளோடு அவை பொருந்தாமையானும், அத்தியாய ஸங்கியையும் அம்சங்களின் கிரந்த ஸங்கியையும் நிஷ்கர்ஷை செய்ய முடியவில்லை.

இவ்விதிஹாஸ ரத்னாகரத்திற் காணப்படும் ஸ்துதி களெல்லாம் மஹாஅத்புதமாயும், வேதஸார ரஹஸ்யமாயும், நித்ய பாராயணஅநு குணமாயும் இருப்பதால் அவையிற்றை யெல்லாம் தொகுத்து அச்சிட்டு உபகரிக்க வேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தினால் அவற்றின் விஷயங்களே மொழி பெயர்த்து எழுதப்பட்டன.

இவ்வரிய பெரிய நூல் இருமொழிகளினும் வெளிப் படாததும், வேதாந்தார்த்த விசாரமுடையதும், மீமாம்ஸா பரிபாஷைகள் நிரம்பப் பெற்றதும், அதியத்புதமான சையை

யுடைய ச்லோகங்களால் ஆகியதும், வேறு நூல்களிற் காணப் படாத எண்ணிறந்த நூதன விஷயங்களைக் கொண்டதுமாய் இருக்கின்றமையின் சிற்சில விடங்களில் அர்த்த நிச்சயம் செய்வது சிரமமாகக் காணப்படினும், அபுத்தி பூர்வமாய் நேர்ந்தவைபோக மற்றப்படி ஒன்றும் விடாமல் உள்ளவாறே ச்லோகார்த்தங்களைப் பிண்டமாய்த் திரட்டி எழுதப்படுவதன்றித் திரித்தல், விலக்கல், கூட்டல் முதலிய யாதொரு தோஷத்தையும் உரையாசிரியரி டத்தும் ஏழையேனிடத்தும் ஆரோபணஞ் செய்தற்கு இடமிராது.

உண்மை நாயன்மார்களாகிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மாரது சரித்திரம் சிவரஹஸ்யத்தில் நவமாம்சத்தில் சிவபெருமானாரால் உமாதேவியார்க்கு முன்னரே கூறப்பட்டுளது என்று ஸாதுக்கள் பாற் கேட்ட அளவிலேயே, இந்நூல்வெளிவந்து நிலவவேண்டு மென்னும் ஓரவா நாயினேனுக்குப் பலவாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றிற்று. எனினும் பிரதிகளைத் தேடிக்கிடைக்கப்பெறாது வருந்தியபோதெல்லாம் அவ்வவா சிறிதுங் குறைவுபடாமல் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தோங்கி நின்றது.

இப்படி நிகழு நாட்களில் வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈந்தருளும் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமானது திருவருட் சகாயத்தால் நிரம்பாத பிரதி யொன்று காஞ்சீபுரத்திற் கிடைக்கப்பெற்றேன். பிறகு இதன் பொருட்டே மேற்கொண்ட சிவத்தல யாத்திரைக் காலத்தில் தஞ்சையில் சமக்ரமான ஒரு பிரதி கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருநிதியுடையவன் ஆயினேன். மேல் அதனைப் பலர்க்கும் பிரயோஜனப்படுத்தவேண்டு மென்னும் அவாவினால் மொழி பெயர்த்து அச்சிடத் தொடங்கிப் பொருட்குறை முதலியவற்றால் மடங்கினேன். இதனால் இடையிடையே காலம் வீணே கழிந்தது. திருவருட் பிரகாசப் பரவெளி மண்டபத்திற் றிருநடனஞ் செய்கின்ற எம்பெருமானாரது திருவருட் பிரேரக வெள்ளத்தின் வழிச் செல்லும் துரும்புகளாகிய ஆத்துமவர்க்கத்துட் கடைப்பட்ட ஏழையேன் செய்யத் தக்கது யாது!

எய்ப்பிடத்துதவும் வைப்பாகிய இறைவன் இந்நூல் இனிது முடிவுற வேண்டும் என்பதனாலோ அன்றி ஏழையேனை நன்னெறிப் படுத்தவேண்டும் என்பதனாலோ செய்யுஞ் செயலொன்றின்றித் துயர்க்கடலுள் அழுந்தியிருந்த என்னைக் கரையேற்றும் பொருட்டுத் **திருவாவடுதுறையில் ஞானதேசிக மூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ - அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகளது** மஹா சந்நிதானத்தை யடைவித்தருளினன்.

ஏழையேனும் அவ்வாறே மஹா சந்நிதானத்தை யடைந்து திருவருணோக்கஞ் செய்யப்பெற்றுச் சிவரஹஸ்ய விஷய விண்ணப்பஞ் செய்து பணிந்து நின்றேன். மஹா சந்நிதானமும் இப்பரமேதிஹாஸத்தைத் தாங்களே பிரசுரஞ்செய்யவேண்டு மென்று திருவுளங்கொண்டிருந்த தாகக்கட்டளையிட்டு, ஏழையேனது முயற்சியை எவ்விதமான சஹாயங்களையுஞ் செய்து முன்னின்று முடிப்பதாக அநுக்கிரகஞ் செய்து வடமொழி மூலத்தையும் வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பித்து, ஆதீனத்து மூலப்பிரதியையும் உவந்து உதவியருளினார்கள்.

பிறகு மஹாசந்நிதானங் கட்டளையிட்டவாறே சிவரஹஸ்ய மஹேதிஹாஸத்தை மொழி பெயர்த்துத் தமிழிலும், மூலத்தை வடமொழியிலும் வெளிப்படுத்துவதே பிறவியாலாய பெரும் பயனென்று கருதிச் சிவஸ்தலயாத்திரை செய்துப் பிரதிகளுக்கான நன்முயற்சியைச் செய்து, சென்னைக்குத் திரும்பி எனது லௌகிகத்தினின்றும் விடுதலை யடைந்து, இவ்வேலை ஒன்றையே செய்வேனாய் முதல் இரண்டாவது அம்சங்களையும் மூன்றாவது அம்சத்தின் பூர்வபாகத்தையும் அச்சிட்டு முடித்து ஒரு புத்தகமாகக் கட்டி முதற் புத்தகமாக வெளிப்படுத்துவ தாயினேன்.

இப்புத்தகம், வடமொழியினின்றும் மொழி பெயர்த்த தாகலானும், அநேக ஸ்தல தீர்த்த அரண்யமுதலிய மஹாத்மியங் களைக் கூறுவதாகலானும், வைதிக சைவ பரிபாஷைகளும், மீமாம்ஸா நியாயங்களும் நிரம்பப் பெற்றதாகலானும்,

ஏராளமான தோத்திரங்களையுடையது ஆகலானும் வடமொழிப் பதங்களும் அரும்பதங்களும் ஆங்காங்கு விரவப்பெற்றுள்ளது. ஆகையால் இதற்கு ஒரு அரும்பதவுரை அகராதி எழுதிச் சேர்க்க விரும்பின னேனும் ஸாவகாசம் இன்மையானும், சிலஸ்தல முதலியவை நன்கு விளங்காது இருக்கின்றமையானும் மூன்றாவது அம்ச உத்தரபாக முடிவிற் சேர்க்கலாமென நிறுத்தினேன்.

இனி யிப்புத்தகத்தை மிக்கசுலபமானவிலைக்கு யாவரும் எளிதிற்பெறுமாறு ஸஸாயஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயம் என்னகத்துக் குடிகொண்டுளதெனினும் கிரந்த விஸ்தீரணத்தினாலும், மொழி பெயர்ப்பு முதலிய செலவினாலும் அது அநூகூலப்படாதிருக்கின்றமையின் பொருட்பேறுடைய அபிமானிகள் யாவரும் ஸஹாயஞ் செய்ய முன்வருவரேல் அச் சஹாயங்களைக் கொண்டு பின்வரும் புத்தகங்களை மிக்க குறைந்தவிலைக்குக் கொடுப்பதன்றி வடமொழி மூலத்தையும் அச்சிட்டு முடிக்கும் அநுகூலமுடையவன்ஆவேன்.

ஒன்றிற்கும் பற்றாத சிறியனேன் இப்பெருமுயற்சியை மேற்கொண்டது அவாகாரணமன்றி மற்றெதனாலும் அன்றென்று ஸாதுக்கள் அறிவர். இம்முயற்சியில் இவ்வேழையேன் சிற்றறிவிற் கெட்டாத பல குறைபாடுகள் இப்புத்தகத்துட் காணப்படுவது இயல்பேயாம் ஆகையால் ''குணநாடிக்குற்றமு நாடியவற்றுண் மிகை நாடி மிக்க கொளல்'' என்னும் பிரமாணப்படி இதனைப் பொருணாடிக் கொண்டு இவனை ஆசீர்வதித்தருளுவர் பெரியோரென்று அன்னவர் பொன்னடிக்கமலப் பொடியணிந் தடிமை பூண்டவனாகின்றேன்.

இங்ஙனம்

கயப்பாக்கம் - சதாசிவன்,

''சிவரஹஸ்ய மந்திரம்''

நெ.497, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப் பாயிரம்

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்
பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
இயற்றிய
நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

வைதிக சைவீர் வைதிக சைவீர்
ஐதிக ழிறும்பூ தறைகுதுங் கேண்மின்
நாமுன் னிழைத்த நயத்த சுகிர்தந்
தாமுன் றோன்றிச் சமைந்தவாக் கேண்மதி
குமுத விதர்ப்புக் குலாஅய் நிமிரும்

அமுதவம் பரமே யாகா ரமெனாத்
தவளச் சாயையின் றமிழ்மண மோச்சிச்
சிவவரு ளுன்னதஞ் சிகரியிற் றெரிக்கும்
இரசதா சலத்தி னிறைவ னனாதியிற்
பிரச நுவற்சியாற் பெரிது முவந்து

மெச்சிய மறையின் விளைவைத் தொகுத்துப்
பச்சிளங் கிள்ளைப் பராபரை யார்க்கும்
ஒருதிரு முருக னுபயசம் புக்குந்
திருநந்தி தேவன் றிருநா தனுக்கும்
பதும நாபன் பரமேட் டிக்குஞ்

சதுர்மறை வேதன் சனகா தியர்க்கும்
நகமுறை யத்தவர் நாரத முனிக்குஞ்
சுகமிகு மகதியன் றுவைபா யனற்குஞ்
சுருதி வகுத்தோன் சூதன் றனக்குங்
கருதி யிசைத்த **கனகப் பொக்கிஷம்**

மாதவர் தழூஉ மகேதி காசம்
வேதவூகம் விளங்கு நிலயம்
உபநிட தார்த்த முரைக்கும் பாஷியஞ்
சுபசிவோ பாசனை துளிர்கற் பகத்தரு
உண்மைநா யன்மார் உயரிய சரிதை

திண்மை மிளிர்தரு சிவசா தனங்கள்
நவநவ மாக நலக்கப் பயக்குந்
தவமா ராற்ற றழுங்கு மிருநிதி
இத்தகு மந்தண மினிது மிழற்றுந்
தத்துவ முறுசிவ ரகசியந் தன்னைக்

கடனிகர் விபுலக் கலைய தான
வடமொழி யாட்சியின் மல்கக் கண்டு
மோன முனிவர் மொய்த்துப் பரசும்
ஞான ராஜ தானியாத் தோன்றும்
ஒருவாக் கலைவிரை யொருங்கு கம்மெனுந்

திருவா வடுதுறைத் தெய்வப் பதியிற்
கடுவர வொடுசெழுங் கடுக்கை யொரீஇ
மடலவிழ் குவளை மலர்த்தார் நிறீஇப்
பால லோசனம் பனிமதிக் கோடும்
நீலக் கறையு நேராது பொதிந்து

வந்த குருமணி வரேந்திர ரத்தினஞ்
சுந்தரப் பெம்மான் சுஞ்ஞான பானு
அருநிதி யிரண்டு மழுக்கா றடைவான்
பெருங்கொடை பொழிந்து பிறங்கும் வள்ளல்
ஆசி றூய அம்பல வாண

தேசிகன் றிருவடி திருவருள் பெற்றுத்
தன்னுள் ளத்தைத் தகவி னியம்ப
அன்னதே செய்கவென் றாரிய னறைந்து

மூலப் பிரதியை முறைமையி னளித்துச்
சால சகாயந் தருவமென் றருளக்
கேட்டா னந்தக் கிளர்ச்சி பொங்க
ஈட்டா நிதிய மேய்ந்த தென்னக்
கருவூர் கருமங் கலக்கியாட் கொளுஉம்
மருவூர் வைப்பு வந்த விப்பிரர்
குலத்திற் கணியாக் குலவிய தினமணி
நலத்திற் சிறந்த நவமணி யென்னா
ஆரிய வம்பர வருநீ ருண்டு
பேரிய வையம் பெய்கொண் மூநற்
குணேசன் கஞ்சக் குரவனை நிகர்த்த
கணேசக் கலைஞனாங் காவலற் கொண்டு
கண்டு சீனிதேன் கன்ன லுடன்முப்
பண்டு பாகு பாலினு மினிக்க
அமிழ்தச் சுவையினு மதிக மேய்ந்த
தமிழிற் பெயர்த்துச் சதிருற வச்சில்
ஏற்றிமே தாவிய ரினிதுமீக் கூற
நாற்றிசை முற்று நல்கின னம்ம
இந்திர னுலகிற் கிடரியற் றிடுவான்
பந்தியி னிவர்ந்த பன்மா டத்தில்
அயர்ப்பொன் றில்லா வான்றோர் வதியுங்
கயப்பாக் கத்திற் கனதன வைசியர்
நாடற் குரிய நற்றபோ தனரிற்
கூடற் கிழாநற் கோத்தி ரத்திற்
சிரத்தையுடனே சிவப்பணி யாற்றிய
இரத்தினக் கோமா னிருந்தவத் தோன்றல்
இலக்கண விலக்கிய மெனும்பயோ ததியில்

நலக்க வாடு நற்றமிழ்க்குஞ்சரஞ்
சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சாகரந்
தெய்வத் தொண்டிற் றிளைத்த புனிதன்
பொய்மை மறுத்த புலவர் சிகாமணி
மெய்மை நிறுத்து மேட்டிமை யாளன்
கங்கை வேணிக் கண்ணுதன் மூர்த்தி
மங்கை பாகன் மருவிய மனத்தன்
சிவனடிச் செல்வரைச் சிவமென வுன்னி
அவர்பதம் பராவு மரும்விர தத்தன்
பூதிருத் திராக்கம் பொருளெனக் கொடூஉ
நீதியைந் தெழுத்தை நிகழ்த்து நாவினன்
திருமுறை பாரா யணமே சீர்த்தித்
தருமெனுங் கொள்கைத் தவறாத் திறலோன்
பகர்சுதந் தரனாம் பரசிவ முதலெனப்
புகல்பவர் தொடர்பைப் பொருந்தி யுறைவோன்
மரகதக் கெழுமை மகரா லயத்துத்
தரளத்திரளைத் தண்டிரைக் கொழீத்
தத்துஞ் **சென்னையிற் சைவ சமய**
பக்த ஜனசபை பண்பிறா பித்தோன்
இன்பு வாய்ந்தான் இயைபு வாய்ந்தான்
அன்பு வாய்ந்தான் அடக்கம் வாய்ந்தான்
புத்தியிற் சிறந்தான் புகழிற் சிறந்தான்
பத்தியிற் சிறந்தான் பண்பிற் சிறந்தான்
உதார வண்மை யொருங்கே நிரம்பிய
சதாசிவ வறிஞன் றக்கநா வலனே.

உ

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

மகேதிகாசமாகிய

சிவரகசியம்

முதலாம் அம்சம்

முதலாம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீ ஸூதாகமனம்

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇॥

இதன் பொருள் : வாசனையாகிய இருளுக்கு ஆதித்தியர்களாய் விளங்கும் சாம்பவர்களது பாதாரவிந்த தூளிகளை யாம் சிரசால் வணங்குகின்றோம்.

பூர்வம் மாகேஸ்வரமெனும் மகா வேள்வியானது நடந்தேறி வருங் காலத்தில் அங்கு தெய்வகதியாய் எழுந்தருளிய பைப்பலாதரெனும் சூதரை **வாஜஸ்ரவசர்**களாகிய அவ்யாக கர்த்தர்களான முனிவர்கள் எல்லோரும் கண்டு மகிழ்ச்சி எய்தினர்.

கிருஷ்ணாஜினமெனும் மான்றோலைத்தரித்தவர்களும் பஸ்மஉத்தூளன திரிபுண்டரங்களால் விளங்கும் மேனி உடையவர்களும், உருத்திராக்ஷ ஆபரணங்களைத் தரிப்பவர்களும், யக்ஞேஸ்வரனாகிய மகாருத்திரனை வேள்வியாலும், சிவலிங்கத்திலும், அக்னியிலும், ஆதித்தியனிலும் மகா பக்தியுடன் பூஜிப்பவர்களும், ருத்திர சூக்த ஜபத்தில் பேராவலுடையவர்களும், பஞ்சாக்ஷரத்தை ஆவர்த்திசெய்பவர்களும், சிவநாமபாராயணர்களும், பஞ்சவக்திர

ராகிய பரமேஸ்வரனைத் தியானம் செய்பவர்களுமாகிய அம்முனிவர்கள் சூதரை அர்க்கியம் ஆஸனம், போஜ்யம் முதலியவைகளால் பூஜித்துக் குசலப்ரஸ்னம் செய்து வணங்கி நிற்கையில் அவர்களுள் மகாதபஸ்வியாகிய மௌனிபார்க்கவர் என்னும் முனிவர் சூதரை நோக்கி, ஒ பைப்பலாதரே! மாகேஸ்வர மாகிய யாகத்தைச் செய்கின்ற யாங்கள் உமது வரவினால் தன்யரானோம்.

நீர் ஸ்கந்தர் நந்தி இவர்களுக்கு நிகரான சிவபக்தரன்றோ? பூர்வம் ஜைகிஷவ்யரெனும் மகாதபஸ்வியாகிய சந்நியாசியானவர் ஸ்கந்தரிடம் சிவாக்ஞாப் பிரபாவத்தால் சிவரகஸ்யம் எனும் இதிஹாஸ உத்தமத்தை சிரவணம் செய்தாரன்றோ?

முக்கண்ணரது அபாரசரிதம் அடங்கியதும், பன்னிரண்டு அம்சங்களுடன் கூடியதும் ஆகிய அவ்விதிகாசத்தை மகோபா சகராகிய நீர் அபாரபக்தியால் எளிதில் யறிந்தீரன்றோ?

எண்ணிறந்த முனிவர்கள் இருக்க நீரொருவரே யதனை அறிதற்கு அருகரானீர். சிவசம்பந்தமான ரகஸ்யமும், சிவமகிமா ரத்தினங்களுக்கு மஹா கோசமுமாகிய அவ்விதிகாசமானது பூர்வம் சிவபெருமானால் உமாதேவியாருக்கும், பிறகு அவ்வுமாதேவியாரால் ஸ்கந்தருக்கும், பின்னர் ஸ்கந்தரால் மகாசாம்பவரும் உமது குருவுமாகிய ஜைகிஷவ்யரின் பொருட்டும் உபதேசிக்கப்பட்டுளது என்னும் விருத்தாந்தத்தை நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம்.

அதனை **''நீர் எங்களிடம் கருணைகூர்ந்து உபதேசித்தருளல்** வேண்டும். அதுமிக்க ரகஸ்யமாயினும் சிவபெருமானிடம் மகா பக்தியுடையவர்களாகிய எங்களுக்கு உரைக்கத்தக்கதே. யாங்கள் மாகேஸ்வர யாகத்தால் பாவனராய் இருக்கின்றோம். **எங்களுக்கு சுவர்க்க முதலிய உலகங்களிலும், சரீரத்திலும், புத்திரமித்திர களத்திராதிகளிலும் விருப்பமில்லை.** விரக்தர்களாகிய எங்களுக்கு அச்சிவரகஸ்யத்தைக் கூறியருளும். நீர் ஞான தானஞ்செய்யும் குருவாதலின் சிவசமானராகின்றீர். நீரே எங்களுக்குத் தாய் தந்தையார் ஆதலின் கருணைகூர்ந்து எங்களுக்குக் கூறுங்கள்'' என்று வேண்டிக்கொண்டனர். அவ்வாறு அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து

கேட்டுக் கொள்ளும் முனிவர்களது ஒப்புயர்வற்ற சிவபக்தியை நினைத்து அகமகிழ்ந்தவராய் சூதர் சொல்வாராயினர்.

ஒ முனிவர்களே! மகேஸ்வரனது கிருபைக்கு பாத்திரராகிய நீங்கள் யாகத்தாலும், தானங்களாலும், தவத்தாலும் பரிசுத்த மானவர்கள். அன்றியும் இப்பொழுது தீக்ஷாவபிருதங்களால் மிகத் தூய்மையுடையவர்களாய் வேதாந்த சாரார்த்த விசாரத்தில் நிஷ்டை பெற்றிருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு உரைப்பதில் யாதுதடையுளது? அதனுள் முதலாம் அம்சத்தைக் கேட்பீராக. பகவானது பேரருளுக்காளாகிய ஜைகிஷவ்யரெனும் எனது குரு பூர்வம் மகாருத்திரனைக் குறித்து அபாரபக்தியுடன் ஆஹாரமின்றிப் பதினாயிர வருடகாலம் அருந்தவம் புரிந்து அற்புதமாகிய சிவப் பிரஸாதத்தைப் பெற்றனர்.

முதலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

கஜாநநாயநம:

இரண்டாம் அத்தியாயம்

ஜைகிஷவ்யதபச்சரியை

𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃

[illegible]

𑌦𑍇𑌵𑍀𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃

[illegible]

ஸூதஸூக்தி:

[illegible]

ஶிவஸூக்தி:

[illegible]

சூதர், ஒ முனிவர்களே! பஞ்சவக்திரராகிய பரமசிவனது வதன கமலங்களில் மகரந்தம் போல்வனவும் மரணமென்னும் பிணியை அகற்றுவனவுமாய் உள்ளன ஐந்து சுருதிகளாம்.

இவ்வைந்து சுருதிகளின் சாரமும் ஏனைய சகல வேத பாகங்களின் கருத்துமாய் உள்ள சிவரகஸ்ய அமுத சாரத்தை, ஒ அந்தணவரர்களே! வேண்டுமளவும் அருந்துவீர்களாக.

''பஞ்சவதனனை தியானிப்பதால் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாகிய ஒ முனிவர்களே! இதனைச் சிரவணஞ்செய்தால் பஞ்ச பாதகங்களி னின்று விடுபட்டு முத்தியடையலாகும்.

பஞ்ச பூதங்களையும் பஞ்சகோசங்களையும் கடந்தவனாகிய பரசம்புவினது கிருபைக்குக் காரணமாயுள்ள இச்சிவரகஸ்யத்தைக் கேட்டு ஜன்மம்ஜரை முதலிய துக்கங்களினின்று விடுவித்துக் கொள்ள முயலாதவன் தன் வாய்க்கெட்டிய பாயசான்னத்தை விடுத்து அசுத்தமாகிய எலிமூத்திரத்தைப் பானம் பண்ணின வனாகின்றான். அவன் மகாமோகங் கொண்டவனாய்க் காமக்குரோத ஜராதிகளால் பீடிக்கப்பட்டவனாய், பாபங்களை யார்ச்சித்து யமன் வசப்பட்டு அல்லற்படுவான்'' என்று கூறினார்.

அதனைக்கேட்ட முனிவர்கள் அதிகசந்தோஷத்துடன் சூதரை நோக்கி, ஒ சூதரே! ''சர்வ குருவாகிய ஜைகிஷவ்ய மகாமுனிவர்

எப்படிப் பரமசிவனைத் தவத்தினால் திருப்திசெய்வித்து என்ன பயனைப் பெற்றனர்? அதனை எங்களுக்கு விஸ்தாரமாகக் கூறியருளும், சாம்பவ சரித்திரத்தைக் கேட்பதில் நாங்கள் மிகவும் விருப்ப முற்றிருக் கின்றனம்'' என்று பிரார்த்திக்க, அதனைக் கேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்தவராகிய சூதர் தமது ஹ்ருதயகமல மத்தியத்தில் பரமேஶ்வரனைத் தியானித்து, அபாரமான ஞானத்தை அளிப்பதான அத்திவ்ய சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றேன்.

ஒ முனிவர்களே! வாயு சலிப்பதும், சூரிய சந்திர நக்ஷத்திரங்கள் சுற்றிவருதலும், சமுத்திரம் அணைகடவாதிருத்தலும் சம்புவினது லீலாப்பிரபாவமேயன்றோ? ஜைகிஷவ்யரது தவவரலாற்றைக் கேட்டவர்களுக்கு ஜன்மதாரணமாம் அன்றோ என்று கூறலாயினர்.

பூர்வம் ஜைகிஷவ்ய மகாமுனிவர் ஹிமயகிரியையடைந்து, பாசுபதவிரதம் பூண்டு, அக்கினிரிதி என்றற் றொடக்கத்தனவாகிய மந்திரங்களால் விபூதிபூசித் திரிபுண்டரமணிந்து, சிரம் கண்டம் கை முதலிய விடங்களில் ருத்திராக்ஷகிரீடஹார கங்கணங்களை யணிந்து பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானித்து, ருத்திரத்தையாவர்த்தி செய்து கொண்டு வேனிற்காலத்தில் பஞ்சாக்னி மத்தியிலும், மாரிக்காலத்தில் வெளியிலும், பனிக்காலத்தில் ஜலமத்தியிலும் நின்றும், கனி, இலை, ஜலம், காற்று இவற்றைப் புசித்தும் மிக்க கடூரமாய்ப் பதினாயிர வருடம் தவஞ்செய்தனர்.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ ருத்திரமூர்த்தியிடம் மிக்க தீவிரமாய் லயித்த சித்தமுடையவராகிய அம்முனிவரது கோரிக்கையை இன்ன தென்றறிய பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய சகலதேவர்களும் வந்தனர்.

அப்படி வந்தவர்களைச் சிறிதும் பாராது சிவபரராயும், ஜிதேந்திரியராயும், ஊர்த்துவரேதஸராயும், ருத்திரசூக்தத்தைச் சிந்தித்தவராயும் இருந்த முனிவரை அவர் யாவரும் தத்தம் வாகனங்களின் மீதிவர்ந்து சர்வாபரண பூஷிதர்களாய்ச் சூழ்ந்து நின்று அவரது அருந் தவத்தைக் கண்டு ஆச்சரியமுற்று இருக்கும் போது அவர்களுள் பிரம்மதேவர், 'ஒ பிள்ளாய்! எழுந்திரு. உனது தவத்தால் மிக்க திருப்தியடைந்தோம். உனக்குக் கொடுக்கக்கூடாத பொருள் மூவுலகிலும் ஒன்றும்இல்லை. உனக்கு நிகராகிய ஜிதேந்திரியனும்

மகாதபஸ்வியும் ருத்திராவர்த்திசீலனும் உலகில் எவனுமில்லை. நீ ஜரா மரணம் அற்றவனாய் எம்முலகிலும் வைகுண்டசுவர்க்க முதலிய விடங்களினும் இஷ்டப்படி போகங்களைப் புசித்துக் கொண்டு சஞ்சரிப்பாயாக''.

'சுவர்க்கலோகத்தில் நந்தனவனத்தில் எந்த அப்சரஸ்திரீ களோடுங் கூடியவனாய்ப் பலகாலும் ரமித்துக்கொண்டு அமுதத்தையும் புசிப்பாயாக'.

'பற்பல யக்ஞங்களால் அடையக் கூடியதாகிய இந்திரசதசில் நிகரற்றவனாய் விளங்குவாயாக. எண்ணிறந்த பசுக்களையும் அறுவகையுண்டிகளையும், ஏனையவைகளையுங் கொடுத்தலாகிய பதினாறு வகைத்தானங்களாலும், சத்திரம், மண்டபம், மடம், படித்துறை, உத்தியானம் இவைகளைக் கட்டுதல், சாலை மரங்கள் வைத்தல், பில்வம் முதலிய புண்ணிய விருக்ஷங்களை வளர்த்தல், எண்ணிறந்த கன்னிகைகளைத் தானஞ் செய்தல், பற்பல விரதங்களை அனுஷ்டித்தல் இவை முதலிய புண்ணியங்களாலுமே கிடைக்கக் கூடியதாகிய எம்முலகிலும் போகங்களை அனுபவிப்பாயாக'.

ஒ பிள்ளாய்! வஜ்ஜிரதரனாகிய இந்திரனும் ஐராவதாரூடனாய் உனக்குவேண்டியவைகளைக் கொடுக்க வந்திருக்கின்றனன்.

இனி யான், எப்படிப்பட்டவனென்று நினைக்கின்றினை?

சர்வஜகத்தையும் உண்டாக்குகின்றவனும் வாக்தேவிக்குக் கணவனுமாகிய உத்தமன் யானென்பதை அறியாயோ?

எனது புதல்வர்கள் சகலலோகங்களையும் சிருஷ்டிக்கும் புலஸ்தியன், புலகன், அத்திரி, கஶ்யபன், மனு, அங்கிரஸூ, நாரதன், தக்ஷன், வீதிஹோத்திரன் என்னும் பிரசித்திபெற்ற நவப்பிரஜாபதி களன்றோ?

சாக்ஷாத் நான்முகனாகிய யானே உனக்கு வரமுதவ வந்திருக் கின்றேன். எழுந்து வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்வாய்'' என்று கூறினார்.

அப்பொழுது கருடாரூடராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி அருகில் வந்து ஒ ஜைகிஷவ்யா! உனக்கு வேண்டியதுயாது? சகலஆதாரனும் சங்க சக்ரகதாதரனுமாகிய யானே உனக்கு வரமளிக்கவந்தேன்.

எனது மகிமையை நீயறியாயோ? எனது சாரங்கத்தின் தொனியைக் கேட்டமாத்திரத்தில் சகல அசுரர்களும் நடுங்கிஒடுங்குகின்றனர். வராகம், நரசிம்மம் முதலிய உருவத்தோடு ஹிரண்யாக்ஷ கசிபுக்களை வதஞ்செய்தும், முரன், மது, கைடபன், இராவணன் முதலிய பல கொடியரையும் யுத்தத்தில் செயித்தும் தேவர்களைக் காப்பாற்றியவன் லக்ஷ்மீபதியாகிய யானே!

பாற்கடல் நிலயமும், ஆதிசேஷப்பாயலும் எனக்கன்றோ வாய்ந்துள்ளன? எத்திசையும் பரவிய காந்தியுடைய கௌஸ்துப மென்னும் மணி மார்பிலும், ஆயிரம் ஆரங்களுடைய சக்ராயுதம் கையிலும் தரித்திருக்கின்றேன்.

'சிறகுக்காற்றினால் சப்தசமுத்திரங்களையும் வற்றச் செய்யும் பராக்கிரமசாலியாகிய கருடனே எனது வாகனம். எனது நாபி கந்தத்தில் தோன்றியவனே சகலசராசரங்களையும் சிருஷ்டிப்பவன். எவ்வுலகிலும் எனது கீர்த்தியே வியாபித்துளது. எனது பிரசாதத்தாலேயே சகலருக்கும் சகலசித்திகளும் உண்டாகின்றன. அப்படிப்பட்ட யான் உனது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற எதிர் வந்திருக்கின்றேன். சற்று கண்விழித்துப் பார்ப்பாயாக. யான் உனதுதவத்தால் பிரசன்னமானேன். இனி உனக்குத்தவம் யாதுக்கு' என்றனர்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட காமாரியினது தியானத்தினால் சகலகாமங்களையும் உதறிய சுந்தரராகிய ஜைகிஷவ்யமாமுனிவர் சகல தேவர்களையும், முன்னேநிற்கும் விஷ்ணுவையும் பார்த்து ஒ விஷ்ணோ! நீரும், பிரமனும் கூறியனவெல்லாம் உண்மையே. இந்திரனுடைய ஐஶ்வர்யமும் ஆச்சர்யகரமானதேயாயினும் அவை நிஷ்காமனாகிய எனது சித்தத்தை பிரமிக்கச்செய்யா. மகாமேருவை சாமானியவாயு வேர்களைந்து எறியமாட்டாததுபோல உமது வார்த்தையால் என் மனம் சிறிதுஞ் சலிப்பிக்கப்படுவதல்ல.

ஹே விஷ்ணோ! செம்படவ கந்நிகையின் புதல்வனும், ஏனையத்விஜர், அசுரர், அரசர், பாலர்முதலியவர்களுமே உமது அவதாரமகிமையை அறிவார்! நாங்கள் அறிகின்றிலம்! ஹரரது பாதாரவிந்தத்தைத் தியானித்துச் சுத்தசத்துவமாதல் ஒன்றையே அறிவோம்.

ஓ கதாதரரே! சாம்பவர்களிடம் நீர் கர்விக்கக் கூடாதன்றோ?

யாம் நித்தியநித்தியத்தை நன்கறிந்து சகல காமங்களையும் துச்சமென்று தள்ளியவர்களன்றோ?

காமங்களைக் கருதியவர்களே நீர் கூறிய உலகங்களை அடைதல் வேண்டும். உம்முலகிலும் சத்திய லோகத்திலும், சுவர்க்கத்திலும் வசிப்பவர் காலாந்தரத்தில் கீழ்நழுவுகின்றவரே அன்றோ?

பலகோடி ஜன்மங்களில் பற்பல துக்கங்களை அனுபவித்துப் பின்னர் ஏதோ புண்ணிய வசத்தால் கிடைத்த மானுடப் பிறவியில் விஶ்வேசனது கிருபாவசத்தால் வித்தையும் ஞானமும் வாய்ந்தவன் அன்றோ முத்தியடைபவன்?

விஷ்ணுப்பிரமேந்திராதிகளது லோகபோகம் புண்ணிய லேசத்தினாலேயே கிடைக்கக்கூடியது. அரம்பை முதலியவர் களோடு போகித்தலாலும், மாலை, சந்தனம், வஸ்திரம், ஆபரணம்முதலியவைகளாலும் என்ன சுகம்?

ஹே விஷ்ணோ! உமது போதனையால் நிஷ்காமர்களாகிய ஶ்ரோத்திரியர்களது மனஞ் சலிக்கப்பெறாதன்றோ?

சம்சாரத்தில் மூழ்கிய மனதுடைய பாமரர்களே காமவசர்களாய்க் கலக்கமுற்று எப்போதும் போகத்தையே வேண்டுவர். வீணில் போககோலா ஹலஞ் செய்து நரகவாயிலில் அகப்பட்டுத் தவிக்கும் செய்கை உடையவர்களுக்கு தத்துவத்தில் புத்தி செல்லாது. சந்திரமௌளியினது பாதார விந்தத்தில் செலுத்திய மனமுடையவர் களுக்குக் காமவசனங்களால் சலனமும்நரக துக்கமும் எப்படிவரும்? அவர்களே நிர்ப்பயர்களான அமரர்களாவார்.

ஹரனது பாதத்தில் விருப்பமுடையவர்களும் விஶ்வ பூதான் மாக்களுமாகிய எங்களுக்குக் கரணவிஷயமாய்க் கிடைக்கும் போகங்களில் சிறிதும் விருப்பமில்லை. **இந்திரனும், பிரம்மாவும், நீரும் பிரகிருதிபரவசர்களே. நீங்கள் அனைவரும் பசுபதியின் பிரசாதத்தாலேயே இப்பதங்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்**

என்பதைநான் அறிந்திருக்கின்றேன். பசுக்களுட்சிறந்தவராகிய உங்களது வரத்தால் எனக்கு வேண்டியது யாது?

பசுபதியின் சரணாரவிந்தத்தைத் தியானிப்பதில் விருப்ப முள்ள மனமுடைய எனக்குப் பவத்தில் ஆசை எங்ஙனம் வரும்? திரிநேத்திரனிடஞ்சென்று பிரசன்னமாகிய மனமுடைய எனக்கு உங்களது பதங்களால் என்னபயன்?

சகலமும் விஸ்வேஸ்வரனிடமிருந்து உதித்து நின்று அவனிடமே மீண்டும் ஒடுங்குகின்றன. தேவர்களும் சகலசராசரமுங் கயிற்றிற் கற்பிக்கப்பட்ட அரவம்போன்றது. முக்காலத்தினும் உள்ளது கயிறொன்றே. அதனிடம்தோன்றிய அரவம்போல இவ்வுல கெல்லாம் எனும் புத்தியானது முத்தியின் பொருட்டாகும். அப்படிப்பட்ட புத்தியானது சம்புவின் கிருபையால் உதிப்பதாம்.

சங்கரகதஅமுதபானம், சிவலிங்கார்ச்சனை, விபூதிதாரணம், ருத்திராக்ஷமாலா தாரணம், சதருத்திரநாமார்த்த விசாரம் முதலியவை களுக்கு அந்நியமாய வேறெதனையும் விரும்பாத சாம்பவர்களே ஜன்மதவங்களால் இப்பூமண்டலத்திற் பாவனர் களாய் உள்ளவர்கள்.

மாரனது அபாரமாகிய சரங்களாகிய குங்குமங்களுக்குச் சிலைபோன்றவரும், சராசரத்தை விசாரித்துத் தீரமாகிய சித்தமுடையோரும், விஸ்வாதீசனைப் பூசிப்போரும், பாபங்களைத் தொலையச் செய்பவர்களுமாகிய **ஹரபக்தர்களே சம்சார ஸாகரத்தி னின்றுந் தாரணஞ்செய்விப்பவர்.**

அங்ஙனமாகிய எங்களிடம் நீர்காம்யபோகங்களைச் சிறப்பித்துக்ககூறி மயக்க முடியுமா? என்றனர்.

இவ்வாறு கூறிய ஜைகிஷவ்யருடைய உதாரமாகிய வசனாமுதத்தைக் கேட்டு விஷ்ணுவாதி சகலதேவர்களும் பரமானந்தமடைந்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து அருகில் வந்து நின்று வணங்கி அவரது சித்தம் சிவனிடம் சென்றிருப்பதையும் உணர்ந்து, ஒ முனிவரே! சர்வேசனது பாதாரவிந்தத்தில் சென்ற மனமுடைய

நீரே சாம்பவபுங்கவர். உமதுமனதைப் பரிக்ஷிக்கவெண்ணி ஏதோதவறாய்ச் சில சொன்னோம். நிஷ்காமரும் நிரங்குசரும் ஸ்வாத்மராமரும் சகல போகங்களையும் துச்சமாய்த் தள்ளியவரு மாகிய நீர் எங்களது அபராதத்தை க்ஷமித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறி தங்கள் தங்கள் வாகனங்களினின்றும் இறங்கி முனிவரை ஆலிங்கனம் செய்து யாமே தன்யர்கள் என்று மகிழ்ந்து, ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக நமஸ்கரித்து அம்முனிவர் வாக்கினால் சிவசரித்திரத்தைக் கேட்க விரும்புகின்றோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நின்றனர்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

கணாத்யக்ஷாயநம:

மூன்றாம் அத்தியாயம்

சிவோபாஸனாமஹிமை

ஜைகிஷவ்யர் விஷ்ணுவாதி தேவர்களை நோக்கி, ஒ தேவர்களே! எனது மனதிலுள்ள பொருள் இன்னதென அறியக் கூறுகின்றேன், கேட்பீராக.

''ஸர்வக்ஞுத்துவமானது எவனிடத்துளதோ அவனே என் மனதிலுள்ள பொருளாகின்றான். எவன் சகல வேதாந்தங்களாலும் அறியப்படுகின்றவனோ, எவனை முமுக்ஷுக்கள் தியானிக் கின்றனரோ, எவனது மூச்சுக்காற்று நான்கு வேதங்களோ, எவன் பிரம்மவிஷ்ணு ருத்திரர்களுக்கு ஜனகனோ, சூரிய அக்கினி சந்திர இந்திர வாயுவாதி தேவர்களைத் தோன்றச் செய்தவனோ பரமேஸ்வரனாகிய அவ்விறைவனுக்குக் காரணம் யாதுமில்லை. அவனே சகலத்திற்கும் காரணம்''.

''எவன் விப்பிரர்களாற் பற்பல வேறுபட்ட கிரியைகளால் ஆராதிக்கப்படுகின்றானோ, எவன் அக்கினிஷ்டோமத்தால் அருளுகின்றானோ, எவன் சகல பூதங்களிலும் அசங்கனாய்

உள்ளவனோ, விகாரப் பொருள்களுள் நிர்விகாரனாய் உள்ளவனோ, எவனைராக மற்றவர்கள் சூக்ஷ்ம புத்தியால் காண்கின்றனரோ, எவன் இந்திரியங்களையும் மற்றுமறியப்படும் பொருள்களையும் அறிகின்றானோ, எவன் மனோவாக்குகளுக்கு அகோசரனோ, எவனிடமிருந்து சராசரங்கள் தோன்றி நிலைபெறுகின்றனவோ, கற்பாந்தத்தில் எவனிடம் ஒடுங்குகின்றனவோ அவன் ஒருவனே பரமேஶ்வரன்''.

எவனுக்குக் கால்கைகள் இல்லையோ, எவனுக்குக் கண்காதுகள் இல்லையோ, எவன் சத்தியக்கியானனந்தன்; ஹேய குணங் களற்றவன்; குணங்கடந்தவன்; ஸ்வதந்திரன்; பூர்ணன்; அவனாலேயே இச்சகமெலாம் நிரம்பியுள்ளது; அவன் நித்யன்; சேதனர்களுக்குச் சேதனன்; **பதிகளுக்கும் பதியாகிய ஈஸ்வரன்;**

எவ்விறைவன் ஒருவனே சிலந்திப் பூச்சு நூற்களை உண்டாக்குதல் போல சராசரமாகிய ஜகத்தை உண்டாக்கு கின்றானோ, எவனது சொரூபத்தை அறியாததனால் தேகத்தை யான்மாவென்று எண்ணுகின்றனரோ, எவனது உருவத்தை அறியாது இந்திரியங்களையும் மனதையும் ஆன்மாவாய் எண்ணுகின்றனரோ, எவனது சொரூபத்தை அறியாமல் பூதங்களை ஆன்மா என்கின்றனரோ, எவனது சொரூபத்தை அறியாமல் எல்லாவற்றையும் ஆன்மா என்கின்றனரோ, எவனுக்கு ஆகாசம் சரீரமோ, எவனை ஆகாசம் அறிந்திலதோ, எவனுக்குப் பூமிசரீரமோ, எவனை பூமி அறிந்திலதோ, எவன் மனம் சக்ஷு முதலியவைகளை நியமனஞ் செய்கின்றவனோ, எவனது காந்தியால் சோம சூர்ய அக்கினிகளுடன் கூடிய ஜகம் விளங்குகின்றதோ, எவனிடத்தில் பயத்தினால் வாயு முதலியவர் தத்தந்தொழின் முகத்தனர் ஆகின்றனரோ, எவனது மாயையின் விலாசமானது சராசரமாகிய ஜகமோ, **அவனே மாயையை உடைய பரமேசானன்;** அவனாலேயே இச்சகம் நிலைபெறுகின்றது''.

''அசரீரனும் அலிங்கனுமாகிய யாதொருவன் யோகிகளால் காணப்படுகின்றானோ, எவனை அறிந்த மாத்திரத்தில் சகலமும்

அறியப்பட்டது ஆகின்றதோ, ஞானமாயும், ஆன்மாவாயும், ஆனாயும் உள்ளவனவனே. பரமான்மா அவன் ஒருவனே ஏனைய பற்பல விதமான பின்னப்பொருள் யாதுமில்லை''.

''எவனொருவனே ஞானவானாய் ஈசானீகளாகிய சக்திகளால் ஆளுகின்றானோ, மகாருத்திரனாகிய எவனொருவனே எங்கும் வியாபித்துள்ள புருஷனோ அவ்வான்மா ஒருவனையே ஏனைய பொருள்களை விடுத்து அறியவேண்டும்''.

''எவனை அறிந்த மாத்திரத்தால் மனிதர்களுக்கு மனோமோகம் நீங்குகின்றதோ, எவனது ஏகத்வத்தை யறிந்து மனிதன் துக்கத்தைத் தாண்டுகின்றானோ ஜோதிகளுக்குச் சோதியும் தமஸுக்குத்தமஸும் அவனே. அவனொருவனே சகல பூதங்களிலுமிருந்து மாயையால் பலவாய்த் தோன்றுகின்றான். எவன் ஜாக்கிரம், சுவப்னம், சுழுத்தி முதலியவைகளில் மறைபட்டுக் காணப்படுவதில்லையோ, எவன் தனதருளாலேயே சூக்ஷ்மமாகிய புத்தியைத் தந்து தன்னைக் காண்பிக்கின்றனனோ, அவன் தவத்தினாலேயே அறிய வேண்டியவ னன்றி ஏனைய கர்மங்களால் அறியப்படுபவன் அல்லன்''.

''எவன் வேதாதியில் ஸ்வரமெனும் பிரணவமாய் உள்ளவனோ, எவன் வேதாந்தங்களில் நிலைபெற்றுள்ளவனோ, சகல பூதங்களும் சுஷுப்தி அடைந்திருக்கும்போது எவனொருவனே விழித்திருக்கின்றனனோ, எவனிடமிருந்து பிராணமனங்கள் உதித்தனவோ, எவன் எக்காலத்திலும் மாறாதவனோ, எவனிட மிருந்து பஞ்சப் பிரம்மங்கள் உதித்தனவோ, எவனிடமிருந்து சகல தேவர்களும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திர இந்திராதியர்களும் பிறந்தனரோ, எவனொருவன் பிரம்மமோ பிரம்மவித்தோ, எவனை அறிந்த மாத்திரத்தினால் இம்மையிலேயே பிரம்மத்தை அடைகின்றனரோ அவனே பிரமா விஷ்ணு மற்றுமுள்ள தேவர்களுமாய் விளங்கு கின்றான். அவ்விறைவனே ஹேது. அம்மகாதேவன் ஒருவனே இந்திரன் மித்திரன் முதலிய தேவர்களென மாயையால் எண்ணப் படுகின்றனன்''.

''இச்சகத்தை எவன் சிருஷ்டித்து அதனுட் பிரவேசித்து நாமரூபங்களை நிலவுவித்து விவகாரமுடையவன்போல் தோன்றுகின்றானோ, எவன் போக்தாவாயும் போக்கியமாயும், சகலங்களையும் நடாத்துவானாயும் உள்ளவனோ, எவனுக்கு அன்னியமாய் வேறுகதியில்லையோ, அசரீரியாயினும் தன் மாயையால் சரீரிபோல் இருக்கின்றானோ, எத்தேவன் அன்னபானாதி போகங்களை அடைந்து போகிபோற் தோன்றுகின்றானோ, சர்வேந்திரிய அதீதனும் அவ்யக்தனுமாயினும் எவன் வியக்தனாய்த் தோன்றி லீலையாகவே ஜகத்தைப் போஷிக்கின்றானோ, அவித்தையினின்றும் முத்தி அடைவிக்கின்றானோ, எவன் ஆதாரமற்றவனாயினும் சகலத்திற்கும் ஆதாரனோ, எவன் தனது மகிமையில் நிலைபெற்றவனோ, யதிகள் வேதாந்தங்களால் எவனைச் சிரவணஞ் செய்தும் மோகிக்கின்றனரோ, எவனொருவன் அவ்விறைவனை அடைகின்றனனோ அவனுக்கே ஆன்மா விளங்குகின்றான்''.

''பண்டிதர்களுக்கும் பாமரர்களுக்கும் யாதொருவன் ஆத்மபூதனாய் இருக்கின்றானோ, ஜகத்தின் ஜன்ம மரணங்களால் எவன் சிறிதும் மாறுபாடு அடைவதில்லையோ, ஜகத்தின் சுகதுக்கங்களோடு எவன் சிறிதும் சம்மந்திப்பதில்லையோ, எவனை அறிந்தால் அறிய வேண்டியது யாதுமில்லையோ, எந்த விஶ்வேச்வரனை அறியாது துக்கத்தைத் தொலைப்பதில்லையோ, யாதொருவன் ஸ்தாணுபோற் சலனமற்றுளனோ, யாதொருவன் ஜீவனல்லனாய் எவ்வுபாதியும் அற்றவனாகின்றானோ, எவன் எப்போதும் ஆனந்தகரனோ, **யாதொருவன் இரண்டாவன் மூன்றாவன் முதற்பலவானவன் அல்லையோ அவனே பரமானந்தன்''.**

'ஒ சுதர்களே! 'இச்சகமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போவதே. யாதொருவன் தமசுகடந்தவனும், மனோவாக்குக்கு அதீதனும் ஆனவனோ, எவனது பலவாகிய சக்தியானது சுபாவமாய் ஞானம் அளிப்பதோ, யாதொருவன் சதசத்பக்ஷமற்று வேதாந்தம் ஒன்றிற்கே கோசரனாய் மகாமேதாவிகளால் சூக்ஷ்மமாகிய புத்தியால் காணப் படுகின்றவனோ, யாதொருவன் ஜீவகோடிகளின் முத்தியின் பொருட்டு முக்கண்ணனும் கறைக்கண்டனும் பெண்ணொரு

பாதியனும். பிரமதநாத சேவியனும் விநாயகசுப்ரமண்ய ஜனகனுமாய் ஸ்ரீகைலாச கிரியை அடைந்து அருளிக் கொண்டு இருக்கின்றானோ, எவ்விறைவனது லிங்கார்ச்சனத்தினால் திரிலோகாதிபத்தியம் கிடைக்கின்றதோ, ஒ விஷ்ணோ! எவனது அருளால் உம்மால் விஷ்ணுத்வமும், சக்கராயுதமும், பிரம்மனால் சிருஷ்டி சாமர்த்திய மும், இந்திரனால் அசுரஜயமும் தேவராஜ்யபோகமும் அடையப் பட்டுளதோ, எவன் ஹிரண்யபாகுவும் ஹிரண்யபதியும் தேவ தேவனுமான ஈசானனோ, அவ்விறைவனொழிந்த ஏனைய பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திராதிதேவர்கள் எல்லோரும் கர்மதேவர்களாய் அவனது ஆணைக்கு அடங்கி இருக்கின்றவர்கள் அன்றோ?'

'பிரமனதுசிரசு லீலையாகவே அவனால் சோதிக்கப்பட்டது. இந்திரனது புஜமும் எந்த தயாளுவால் ஸ்தம்பமாய்ச் செய்யப் பட்டதோ, எவனது பக்தனுடைய சாபத்தால் ஒ விஷ்ணோ! உமக்குப் பத்துப்பிறவிகள் வந்தனவோ, வராகம், நரசிம்ம முதலிய அவதாரங்களும் எவனால் சிக்ஷிக்கப்பட்டனவோ, அவையெல்லாம் யானறிகின்றேன். நீங்களெல்லோரும் ஞானமிகுந்த பசுக்களே அன்றோ?'

''பசுபதியே எம்மிறைவன். அவனையே சரணமடைந் துள்ள என்போன்றவரிடஞ் சிறிதுங் கர்வங் கொள்ளாதே யுங்கள்''.

இனியான் தியானத்தை விடுத்து உங்களோடுவசனிப்பதுந் தகுதியல்ல என்று சொல்லி அம்முனிவர் முன்போல் தியானபரராக விரும்பி அவ்விறைவனது மகிமையைநினைந்து ஆனந்தபரவசராய், 'ஒ பகவனே! பிரம்மமாகிய யாதொருவனின்றி ஜகமில்லையென்று எவர் ஈஸ்வரனாகிய உம்மையறிகின்றனரோ அவர் சம்புபதத்தை அடைந்து சுகிப்பாரன்றி துக்கஹேதுவாகிய இவ்வுலகை அடைவ தில்லை. உமது பாஹுக்களுக்கும் தனுஸுக்கும் கையிற் கொண்ட பாணங்களுக்கும் பயப்படாதவர் யாரிருக்கின்றனர்? உமது பாணங்களுக்கும் லக்ஷ்யமாய் இருக்கிறவர்களுக்கும் நமஸ்கரிக் கின்றேன்',

ஒ சுவாமி! ‘உமது நாணை தனுஷ்கோடியினின்றும், இறக்குங்கள். சரங்களையும் ஆயுதங்களையும் அம்பராத் தூணி களையும் தூரத்தில் வைத்துவிட்டுக் கருணையுடன் நோக்குங்கள். சிவசம்மதர்களாகிய சாம்பவர்கள் பயப்படக் கூடாதன்றோ என்று துதித்து, விஷ்ணுவை நோக்கி,

ஒ விஷ்ணோ! சாம்பவர்களுக்கு உமதுவரங்களால் என்ன பயன்? ஈஸ்வரனது பாதாரவிந்தத்தைத்தவிர வேறெதையுஞ் சிந்திப்பாரில்லை. யாம் அற்பமாகிய பயன்களை நாடுகின்றிலேம். என்போன்ற சந்திரசூடார்ச்சகர்களாகிய மகாபாக்கியவான்களுக்கு உமது பதத்திலாவது பிரம்ம இந்திரலோக போக்கியத்திலாவது வாசனைசிறிதும் நிகழுவதில்லை.

‘மகாபர்வதத்தின் கொடுமுடியில் வசித்து மதயானைகளைப் பிளந்துகொண்டிருக்கும் சிம்மமானது புல்லைப்புசிக்குமோ? அதுபோலவே அன்றோ உம்மிடம் வரங்களை விரும்புதலாம்’ என்று சொல்லி நின்றனர்.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

விக்நராஜாயநம:

நான்காம் அத்தியாயம்

விஷ்ணுவாதிதேவர்வாக்கியம்

தேவர்கள் முனிவரைப் பார்த்து ஒ முனீச்வரரே! உமது மனோபாவத்தை அறியவந்தனம். இதுகாறும் நீர்போற்றிய இறைவனே சகலவேண்டுதலையும் நிறைவேற்றுவோன். அங்ஙனமாகிய இறைவனைச் சரணமடைந்த உமக்குக் கூடாத காரியம் இம் மூவுலகில் யாதுளது?

‘‘உமதுமனம் எப்பொழுதும் சிவபாதாரவிந்தத்தையே தியானிக் கின்றதன்றோ?’’

''எவர் மனதில் விஸ்வேசனது பாதாரவிந்தம் விளங்குமோ அவர்களுக்கு விநஸ்வரங்களாகிய காமபோகங்களில் விருப்பம் வருமோ?''

''அவர்கள் மஹேஸ்வரனது கிருபையால் அபாரமான பக்தியுதித்தவர்களாய் முத்திபெறுவார்கள்''.

''எந்த பக்தியினால் முக்தர்களாய் ஏனையோர்களையும் முக்தி அடைவிக்கலாகுமோ அத்தகைய பக்தி வாய்ந்த சைவர்களே பெரியோர்களாவார். விரூபாக்ஷனிடம் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்தில் பில்வபத்திரம் கனி விபூதி இவைகளுள் ஒவ்வொன்றாலும் பூஜித்தால் அது மஹா ஐஸ்வர்யத்தையும் முக்தியையும் அளிக்கும்''.

''பஸ்மம் பூசி திரிபுண்டரந்தரித்து ருத்திராக்ஷங்களாலாகிய கிரீடங்களையும் மாலைகளையும் அணிந்து, பஞ்சாக்ஷரஜபாவர்த்தியும் ருத்திரஜபத்தையும் செய்பவர்களாய்ச், சிவலிங்க அர்ச்சகராய் சிவக்ஷேத்திர வாசிகளாய் சிவநைவேத்தியம் புசிப்பவர்களாய் மனோவாக்குக் காயங்களால் வேறொன்றையும் நாடாது, **சிவத்தியானத்தால் ஆனந்தமெய்தி சிவகதா சிரவணஞ் செய்யும் மஹா சாம்பவர்கள் கர்மதேவராகிய எங்களை ஓர்பொருளாக எண்ணுவதில்லையே''.**

ஓ முநிவரே! உமது மனோநிலைமையைப் பெற்ற முநிவர் யாவருமில்லை. இரத்தின நிதியை ஏராளமாய்க் கிடைக்கப் பெற்றவன் மண்கட்டியையும் விரும்புவனோ?

சிறந்த பெரிய யானையின் முதுகிலிருப்பவன் கழுதை மேலேற விரும்புவனோ?

கற்பகவனம் கிடைக்கப் பெற்றவன் எருக்கஞ்செடி நிறைந்த பூமியை விரும்புவனோ?

இரத்னமயமாகிய ஹாரத்தை அணிந்தவன் பித்தளைக் காசுமாலையை விரும்புவனோ?

காமாரியைத் தியானிக்கும் புண்ணியவான் கர்மதேவராகிய எங்களது போகத்தை விரும்புவனோ?

'ஒ முநிவரே! சைவோத்தமர்களுள் நீரே பரமதன்யர். உம்மைத் தெரிசிப்பதனால் சகலபாதகங்களும் நீங்கும். உலகவியாபாரத்தில் விஸ்வேசரது ஆணையால் ஏவப்பட்ட நாங்கள் எப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு சிறிதும் சாந்தியின்றி சம்சார விஷயங் களையே பரமென்று நாடுகின்றோம்'.

'ஒ முநிவரே! உமதுதிவ்ய வசனாமுதத்தை யருந்தி இப்பொழுது சாந்தியடைந்து ஆனந்த நிலைமையைப் பெற்றிருக் கின்றோம். சாம்பவசிரேஷ்டர்களது சங்கமே பிரஹ்ம விஷ்ணு இந்திராதிகளாகிய எங்களாலும் விரும்பப்படுகின்றது. சம்புவினது மகிமை அபாரமன்றோ?'

காலகூட விஷஜ்வாலையால் தகிக்கப்பட்ட எங்களிடங் கருணையால் அவ்விஷத்தையுண்டு ரக்ஷித்தவரும், மிக்க குரூரத்தன்மைவாய்ந்த திரிபுரர்களை வதைக்க மகாமேருவை வில்லாகவும், விஷ்ணுவாகிய என்னைப் பாணமாகவும், சர்ப்ப ராஜனை நாணாகவும், பிரமனைச் சாரதியாகவும், வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், சூரிய சந்திரர்களைச் சக்கரங்களாகவும், பூமியைத் தேராகவும், சகல தேவர்களையும் சேனைகளாகவும், வாயுவைக் குதிரைக்கயிறாகவும், ஆக்கிக்கொண்டுப்புறப்பட்டு அப்புரங்களை எறித்தவனுமாகிய தேவனை விஸ்வாதிகன் என்பதில் என்ன தடையுளது?

'நாங்கள் பசுக்கள். சிவன்பசுபதி. பசுக்களாகிய எங்களை மாயையாகிய பாசத்தால் கட்டியிருப்பவன் அந்தசங்கரனே. எவனது லிங்கத்தைச் சகல தேவர்களும் யாமும் பூஜிக் கின்றோமோ அவனுக்கு யாங்கள் எல்லோரும் பரதந்திரர்களே'.

'அவ்விறைவனே கருணையால் சீவர்களை முக்தியடையச் செய்கின்றான். பூர்வம் யான் நேத்திர கமலத்தால் அர்ச்சித்து அவ்விறைவனிடமிருந்தே சகலஅசுரர்களையும் தகிக்கும் சக்கராயுதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன்'.

'காலனுக்கு வசப்பட்ட மார்க்கண்டேயனையும், அரசன் புதல்வனாகிய ஸ்வேதனையும் காலபாசத்தினின்றும் விடுவித்துக் காத்தருளியவன் சிவனேயன்றோ?'

யானும் பிரமனும் லிங்க ரூபியாகிய எவனது அடிமுடிகளைத் தேடித்தேடிக் காணாது வாட்டமுற்றனமோ, பூர்வம் உபமன்யுவுக்குக் காணாதி பத்தியத்தையும், சிலாததனயனுக்குச் சாரூப்யத்தையும், மிக்க பக்தியுடையவனும், அதற்கிடையூறு செய்வானிடம் பெருங் கோபமுடையோனுமாகிய சண்டீசனுக்கும், அசுரன்புதல்வனாகிய பாணனுக்கும் காணாதிபத்யத்தை அருளியவனும் அந்த ஈஸ்வரனேயன்றோ'.

'நிந்தைசெய்த பிரமனை வீரபத்திரரால் சிக்ஷித்தவனும், எனது அவதாரங்களாகிய மத்ஸியம் கூர்மம் வராகம் நரசிம்ஹம் முதலிய வுருவங்களை சரபாதி வுருவங்களைப் பெற்று சிக்ஷித்தவனும், சிவனே'.

'இன்னும் எண்ணிறந்த தேவ அசுர முனிவர்களது விபத்துகளை நீக்கியருளியவனும், மன்மதன் அந்தகாசுரன் கஜாசுரன் முதலியவர் களையும் சிக்ஷித்துவதைத்தவனும் அவ்விறைவனே. அவனருளே இந்த இந்திரனதுகையை வயிரத்தூணுக்கு நிகராய்ச்செய்தது. அபாரமகிமையுடையோன் அவனே'.

'யாதொருவன் அபரிச்சின்னனன் என்றும், வேதாந்த மொன்றுக்கே விஷயனென்றும் உபநிடதங்கள் கூறுகின்றனவோ, எவனை மஹா ஸத்திரமென்னும் யாகத்தால் பூஜிக்கின்றனரோ, எவனைத் தானங்களாலும் தவத்தாலும் பக்தியாலும் பூஜையாலும் உபவாசத்தாலும் திருப்தி செய்வித்து தேவருஷி முனிவர்கள் விரும்பிய சித்திகளைப் பெற்றிருக்கின்றனரோ,, அவனே விஸ்வனும், விஸ்வத்தைக் கடந்தவனும், விஸ்வேசனும், விஸ்வபாவனனுமாம்'.

'அவனுக்குக் காரியமுமில்லை. காரணமுமில்லை. கிரியையு மில்லை. விசித்திரமாகிய அவனது சத்தியே எல்லாமாய்த் தோன்றுகின்றது. அவனது மாயையாலேயே சகல சுரஅசுரர்களும் மோகித்து நிற்கின்றனர். ஜன்மஜராமரண துக்கங்களை அனுபவிக் கின்றனர்'.

'அவனது ஆஜ்ஞையாலேயே ஜகத்தாகிய சக்கரம் சுற்றுகின்றது. அக்னி சகல தேவர்களுக்கும் அவிர்ப்பாகங் களைக் கொடுப்பதும், சூரியசந்திர நக்ஷத்திரங்கள் சுற்றிவருவதும், காற்றுசலிப்பதும், மேகம் வருஷிப்பதும், பூமி சகலத்தையும் தரிப்பதும், பதினான்கு உலகங்களையும் சேஷன் சுமப்பதும், யான் சகல ஜகங்களையும் ரக்ஷிப்பதும், பிரமன் சிருஷ்டிப்பதும், உருத்திரன் அழிப்பதும், இந்திரன் அசுரர்களை அடக்கிச் சங்கரித்துத் தேவர்களைக் காப்பதும், யமன் பாவிகளை வாட்டுவதும், குபேரன் நிதிகளைக் காப்பதும், வருணன் சகல தீர்த்தங்களையும் ஆளுவதும், ஈசானன் ருத்திரர்களையும், நிருதி அரக்கர்களையும் ஆளுவதும் அவ்விறைவனது ஆணைக்குப் பயந்தேயன்றோ?'

'சாமவேதத்தாலும் சதருத்திரீயத்தாலும், மஹோபநிஷத் வாக்கியங்களாலும் சிவனே பரம்பொருளென்றும் நன்றாய் அறியலாகின்றதே. அப்படிப்பட்ட இறைவனைப்பற்றிய உமது மகிமையை என்னவென்று கூறுவோம்' என்று போற்றி சகலதேவர்களும் அம்முநிவரை வணங்கித் தத்தமிடஞ் சென்றனர்.

நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

விநாயகாயநம:

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

இறைவன் ஜைகிஷவ்யருக்குப் பிரஸந்நராதல்.

சூதர் கூறுகின்றார்: ஒ ருஷிகளே! 'இவ்வாறு போற்றப்பட்ட ஜைகிஷவ்ய மாமுநிவர் பின்னும் நெடுங்காலம் முன்னிலும் தீவிரமாகிய தவத்தை இயற்றிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்மேல் புற்று வளர்ந்து புற்பூண்டுகளும் வியாபித்துக் கொண்டன. அவரது தவத்தால் சகலலோகங்களுந் தபிக்கப்பட்டன'.

அப்படியிருக்க நாரதர் வீணையைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு சிவநாமங்களைப்பாடிச் சஞ்சரித்துக் கொண்டு தற்செயலாய் இமய மலையின் சிகரத்தில்வர, அங்கு புற்றடியிலிருந்து தவஞ்செய்யும் ஜைகிஷவ்யரைப் புற்றின் துவாரத்தாற் கண்டு அவரது உருத்திரத் தியானத்தையும், உருத்திராத்தியாய அர்த்த விஞ்ஞானத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்றவராய் அம்முனிவரை நோக்கிக் கூறியதாவது:

நாரதர், ஒ முனிவரே! ‘உமது தவத்தால் உலகெல்லாம் தகிக்கப் படுகின்றன. நிஷ்காமராகிய உமக்கு வேண்டப்படும் பொருள் ஒன்று உளதோ? உம்மைப் போன்ற நிஷ்காமபரிபாகியை யான் கண்டுமிலேன், கேட்டுமிலேன். குமாரப்பருவ முதல் பிரம சரியத்திலேயே உமது மனம் நிலைபெற்றுளது. ஊர்த்துவரேதஸ் தன்மையானது உமக்கேயுளது. உம்மைத் தெரிசித்ததனால் கிருதார்த்தன் ஆயினேன், உமது பிரபாவமானது பிரமலோகம் விஷ்ணுலோக முதலிய இடங்களிலும் பரவி விளங்குகின்றது. உமது உக்கிரமாகிய தபோநிஷ்டையைப் பார்த்துச் சகல முனிவர்களும் திகைத்திருக்கின்றனர்’ என்றார்.

இவ்வாறு நாரதர் கூறியதைக் கேட்டதும் அம்முனிவர் ஜரேலென எழுந்து வந்து மரியாதைசெய்து உட்கார வுபசரிக்கவே, நாரதர் உட்கார்ந்தனர். உடனே ஜைகிஷவ்யர், ‘ஒ நாரத மஹா முனிவரே! எவ்வுலகினும் சஞ்சரிப்பவரும், அபார தபோமகிமை பெற்றவருமாகிய நீர் யாதானும் விசேஷச் செய்தியிருந்தால் அதை எனக்குக் கூறுங்கள்’ என்றனர்.

அதற்கு நாரதர், ‘ஒ முனிவரே! வைகுண்டம் சத்தியலோகம் சுவர்க்கலோக முதலிய உலகங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக் கின்றேன். அங்கு புண்ணிய போக்யங்களை அனுபவிக்க வந்திருக்கும் எண்ணிறந்த அரசர்களையும் முனிவர்களையும் பார்த்திருக்கின்றேன். புண்ணிய போக முடிந்தவுடன் வீழ்ந்து பற்பல யோனிகளிற் பிறந்து அல்லற்படாதவனைக் கண்டிலேன்’.

‘எவர்களது பிரசாதத்தால் அபார ஐஶ்வர்யமாகிய சுவர்க்காதி போகங்களைப் புசிக்கலாமோ அப்படிப்பட்ட பிரஹ்ம விஷ்ணுவாதி

தேவர்களை நீர் திரஸ்கரித்துவிட்டீர். காமாரியின் பாதார விந்தத்தையே தியானம் செய்து சகல காமங்களையும் துச்சமாய் நினைத்துத் தள்ளிவிட்டீர். உமது முனிவர்களும் திகைத்திருக் கின்றனர்'.

இதோ யான் கைலாயஞ்சென்று, 'உமது தவச்சரியையை ஜகதீஶ்வரனிடம் விஞ்ஞாபனஞ் செய்கின்றேன்' என்று கூறி உடனே அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு எண்ணிறந்த ருத்ர கணங்களாலும், நந்தி பிருங்கி மஹாகாளர் முதலிய கணநாதர் களாலும், உருத்திர கன்னிகைகளாலும், அப்சரஸுகளாலும் சூழப்பட்டும், கணபதி ஸ்கந்தர்களது ஆலயங்களாலும், பாண சண்டீஶ்வர ஆலயங்களாலும், சுவர்ணமயமாயும் ரத்னமயமாயும் ஜ்வலிக்கும் கோபுர கும்பங்களாலும் விளங்குவதும் பற்பல புஷ்ப பலமுடைய விருக்ஷ வகைகளாலும், மலர்ந்த பங்கஜ நீலோத் பலங்களால் அழகிய சரசுகளாலும், விருஷபக் கூட்டங்களாலும், கிளி, மயில், குயில் முதலிய பறவைகளின் ஒலிகளாலும்;

சங்கம்பேரி மட்டூ மத்தளம் துந்துபி முதலியவாத்தியங்களின் முழக்கத்தாலும் குகையெல்லாம் எதிரொலியிடப் பெற்றதும், இறைவனருகிலுள்ள மாளிகைகளில் கந்தர்வர் முதலியவர்களின் கானங்களாலும், வீணா நாதங்களாலும், முரளி வாத்தியத்தால் சரளிலீலாவிலாச கானஞ்செய்யும் அப்சரக் கூட்டங்களாலும், கின்னரமங்கையர்களின் நடனங்களாலுந் திவ்யானந்த விலாசம் பொருந்தியதுமான கைலாசத்தை அடைந்து நாரதமாமுனிவர் அதன் துவாரவாசலருகிற் செல்ல அங்கு சடைமுடி புனைந்து விபூதி பூசித் திரிபுண்டரமணிந்து கையிற் பொற்பிரம்பேந்தியவரும், பிரமத கணங்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும், சோதியே வுருக்கொண்டு வந்ததோவெனக் காணப்படுவோருமாகிய நந்தீஶ்வரரைக் கண்டு அவரால் மரியாதைசெய்யப்பெற்று குசலவினாவினவி நந்தீசுவர ருடன் மிக்க சந்தோஷங்கொண்டு உட்செல்லுபவராய் வீணையை மீட்டிக் கொண்டு,

சிவசிவஹரதேவ ஶாஸநேஶ நகஶரபாஹிதயாகடாக்ஷஸாரை: பவபவஜநிதாம்ருஜம்ஹராஸு ப்ரமதாதீஸ்வரவீர தீரபாஹி. ஹரிகிரிதநயாஸதோபகண்ட ப்ரபலகராஶந நீலநீலகண்ட ஹ்ருதிபவயதிநாம் கிலோபகண்ட ப்ரதிதமஹோரக ஶோபிஸோபி கண்ட.

என்பனவாதி கானத்தைப் பாடவே நந்தீஸ்வரரும் ஏனைய கணத்தலைவரும் அதைக் கேட்டுப் பரமானந்தம் எய்தினர்.

உடனே நந்தீஸ்வரர் கைகட்டி யஞ்சலிபந்தஞ் செய்து கொண்டு பராத்பரனாகிய பரமேஸ்வரன் சந்நிதானத்தை அடைந்து, 'சர்வசராசரங்களுக்கும் அதீசராகிய சம்போ! தேவரீரது திவ்ய நாமஅமுதத்தை எவ்வுலகினும் பரவச்செய்யும் தேவமுநிவராகிய ஸ்ரீ வீணாநாரதர் தேவரீரது பாதாரவிந்தத்தைத் தரிசிக்கப் பேராவல்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். அவர் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற ஆக்ஞாபித்தருள வேண்டும்' என்று விஞ்ஞாபனஞ் செய்துகொள்ள அதனைக்கேட்டு சர்வேஸ்வரன் நாரதமுநிவரைக் கடாக்ஷத்தினால் நோக்கியருள உடனே நாரதரும் ஆனந்தபரவசராய் 'ஜயஜய தேவ மஹேசதூர்ஜடே!' என்பதாதி நாமங்களைக் கூறிக் கொண்டு, 'சகல வேதாந்தங்களாலும் போற்றப்படும் பாதார விந்தமுடைய பரம்பொருளே! சம்போ! மஹாதேவா! தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களினின்றும் சிறிதுஞ் சலியாதசித்தம் உடையோராய் வெகுகாலந் தொட்டு இமயகிரி சிகரத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டு தேவரீரது திவ்ய திருவுருவத்தைத் தெரிசிக்க ஆவல் கொண் டிருக்கும் ஜைகிஷவ்ய முநிவருக்கு அருளத் திருவுளங்கொள்ள வேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொண்டனர்.

மஹேஸ்வரர் மிகவுந் திருப்தியடைந்தவராய்ச் உடனே ஜைகிஷவ்யருக்கு அருள்செய்யத் திவ்ய விருஷபாரூடராய்ச் சகல வாத்தியங்களும் முழங்க சத்திர சாமர துவஜங்களைத் தாங்கும் கணங்களாலும், சகல தேவர்களாலும் சூழப்பெற்றவராய்க் கணபதி ஸ்கந்தர்களுடன் ஒர் நொடிப்பொழுதில் இமயகிரிக்கு வந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் ஜைகிஷவ்ய முநிவருக்கு எதிரில்

பிரசன்னராய் நின்று தமது திவ்யகடாக்ஷ அமுதமானது அம் முநிவரிடம் பாலிக்கஅருள் செய்தனர்.

உடனே ஜைகிஷவ்ய முநிவர் தவத்தினின்றும் எழுந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி பந்தஞ்செய்து,

''ஒ மகேஸ்வரா! மஹா பாபங்களையும் அகற்றும் பரமனே! த்ரிபுரமாரதகனனே! பவமென்னும் கானகச்சுடருக்கு மஹாமேகம் போன்றவனே! சந்திரகலாதரா! காளதரகண்டனே! ஸகல தேவவந்திய சரணார விந்தா! மஹா விருஷபவாகனா! தக்ஷயாகசிக்ஷகா! பகநேத்ரஹர! சங்கரா! அமரவரோத்தமா! காலகர்வஹரா! ம்ருகண்டுதனயபூஜிதா! அந்தகாசூர சூதனா! அஹீந்திர கங்கணா! அர்க்க சந்திரஅக்னி நேத்ரா! அகில வேத கீதா! அகிலா மரேசா! ஆசாம்பரா! யோகீந்திர ஹ்ருதய சப்தித மட்டுநாதப்ரியா! க்ருத்திவாஸா! போகிபூஷணா! முரஹர நயனார்ச்சிதபாதா! ரமாரமணசரா! மகாமேருசாபா! சந்திரார்க்க சக்ராயுதரதா! வேதாஶ்வனே! விதிசாரதே! அடியேனைக் காத்தருளுங்கள்'', அடியேனது பாக்கியமே பாக்கியம். என் தந்தையே! என்னிறைவா! என்னுயிரே! என்கண்ணே! கருணாநிதே! அடியேனைக் காத்தருளும்'' என்று தோத்திரஞ் செய்தனர்.

ஈஸ்வரன் மிக்க திருப்தி அடைந்தவராய் அவ்வாறு துதித்த முநிவரை நோக்கி, ஒ ஜைகிஷவ்யா! உனது சித்தத்தின் திடபரிபாகம் போல் உலகில் யாருக்குமில்லை. முமூட்சுவாகிய நீ ஸகல முநீஶ்வரர்களுக்குஞ் சிறந்தவனாய் வேதாந்தநிஷ்டை பெற்றவனாய் ஊர்த்துவரேதஸாய் மதமான லோப மோகம் அற்றவனாய் எனது திருவருளுக்காளாய் விபூதிருத்ராக்ஷந் தரித்தவனாய் விமலனாய் விளங்குகின்றனையாதலின் உனது பாக்யமே பாக்யம் என்றருளினர்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ
த்வைமாதுராயநம:

ஆறாம் அத்தியாயம்

ஜைகிஷவ்ய வரப்பிரசாதம்.

இவ்வாறு இறைவன் அருளவே ஜைகிஷவ்யமுநிவர் அவ்விறைவனை நோக்கி,

''ஒ தேவதேவேசா! தேவரீரே மாதாவும் பிதாவும், தேவரீரே ஸகலமும், ஒ விஸ்வேஸ்வரா! தேவரீருக்கு அன்னியமாய் யாதையுங் காண்கிலேன். தேவரீரது சரணார விந்தத்தைச் சரணமடை கின்றேன்''.

''தேவரீர் அடியேனுக்கருள வேண்டிய வரம் விநாயகரும் ஸ்கந்தரும் எனக்குச் சகோதரர்களாகவும் கணாதிபர்கள் தோழர் களாகவும் கௌரி அன்னையாகவும் தேவரீர் தந்தையாகவும் இருத்தல்வேண்டுமென்பதே. இதற்கு அன்னியமாகிய வேறு எவ்வரமும் வேண்டாம். இப்படிப்பட்ட பெரும்பாக்கியத்திற்கு ஏதுவாகிய தேவரீரது சரணாரவிந்த பக்தி மேன்மேலும் வளர்ந் தோங்க வேண்டும். எந்த பக்தியால் ஸகலதேவர்களும் அசுரர்களும் முக்தர்களாய் ஏனையோர்களையும் முக்திபெறச் செய்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றனரோ அப்பக்தியையே வேண்டுகின்றேன்''.

'பிரமதேவன் தேவரீரிடம் வேதத்தை உபதேசம் பெற்றவராய் ஸத்யலோக அதிபராய் ஸகல லோகங்களையுஞ் சிருஷ்டிப்பவராய் ஆனதும் அத்தகைய பக்தியினால் அன்றோ?'

'ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு வைகுண்டாதிபத்யத்தையும் லக்ஷ்மீநாதத் தன்மையையும் நேத்ராம்புஜஅர்ச்சனையால் சக்கிரத்தையும்பெற்றுத் தைத்யர்களை வதைத்து உலகைக்காத்தலும் தேவரீரது பக்தியினால் அன்றோ?'

'ருத்ரருக்குச் சூலாயுதத்தை யளித்து ருத்ரஅதிபத்யத்தில் அபிஷேகித்து இறுதியில் சராசரங்களையும் அழிக்கச் செய்வதும் உமதுபக்தியினால் அன்றோ?'

'இன்னும் இந்திரன் சசீபதித்வம் த்ரிலோகராஜ்யம் முதலியவையும், குபேரன் நிதிபதித்வத்தையும், யமன் லோகபாலத்து வத்தையும் வருணன் ஜலாதிபதித்வத்தையும், சூரிய சந்திர வாயு அக்னிகள் தத்தம் பதப்பேற்றையும் அடைந்தது உமது பக்தியினாலேயே, ஸகல தேவ அசுரர்களும் சிவலிங்கத்தையே அன்றோ பூசிக்கின்றனர்?'

'அகில கணமுக்யனாய் ஆயிரம்பாஹுக்களை பாணன் பெற்றதும், பௌலஸ்திய ஸுதனாகிய ராவணன் ஸகல லோகங்களையுஞ் ஜெயித்ததும், அகஸ்தியர் சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ் செய்ததும், ததீசிவிஷ்ணுவுக்கு விஸ்வரூபங்காட்டியதும், பிருகு விஷ்ணுவைச் சபித்ததும், குழந்தையாகிய உபமன்யு பாற்கடலைப் பெற்றதும், மிருகண்டுபுதல்வரும் ஶ்வேதரும் கழுத்திற்சுற்றிய பாகத்தினின்றும் விடுபட்டுக் காலனை அடக்கியதும், சிலாசனர் அயோனிஜரும் தேவரீர் முன்னிலையில் நின்று ஸகல தேவ அஸுரருஷி முனிகணர்களை ஆக்ஞாபனஞ் செய்பவருமாகிய புதல்வரைப் பெற்றதும், தந்தையைக் கொன்ற சண்டீசர் தேவரீருக்கு அருகில் ஈஶ்வரத்வம்பெற்று விளங்குவதும், மங்கணகர் பூர்வம் மஹாஸித்தி மஹிமை பெற்றதும், சந்திரன் ராஜயக்ஷ்ம ரோகத்தினின்றும் விடுபட்டதும், யாகத்தில் தீக்ஷிதனாகிய தக்ஷன் சிக்ஷிக்கப்பட்டவனாயினும் அநுக்கிரகம் பெற்றதும், சதர்ச்சனர் வியாக்கிரபாதர் துர்வாஸர் தத்தாத்திரேயர் முதலியவர்களும் பரசுராமர் ஏனையவர்களாகிய ஸோமசூர்யவம்சத்திற் றோன்றிய அரசர்கள் தேவர் அசுரர்களுமாகிய இவர்கள் எல்லோரும் அபாரமஹிமை பெற்றிருத்தலுமாகிய **இத்தகைய பாக்யங்கள் எல்லாம் தேவரீரது சரணாரவிந்தத்திலுள்ள பக்தியினால் அன்றோ?** அஃதொன்றினாலேயே சுவர்க்க மோக்ஷங்கள் கிடைக்கின்றன'.

'இவ்விமயகிரியில் என்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு கேதாரத்துக்கு மேற்குப் பாகத்தில் விளங்கும் இவ்விலிங்கமானது **ஜைகிஷவ்யேஶ்வரர்** என்னும் நாமம்பெற்றுளதாய் தெரிசிப்பவரை அக்கணமே தேவரீரது திருவருளுக்கு ஆளாக்குவதாய் இருக்கும்படிச் செய்து இவ்விலிங்கத்திலேயே தேவரீர் நித்யசந்நிதி பெற்றிருந்து அருளவும் வேண்டுகின்றேன்' என்று வேண்டிக் கொண்டனர்.

இவ்வாறு ஜைகிஷவ்யர் கூறியதும் ஸ்ரீ மஹாதேவர் ஜகதீஸ்வரியை நோக்கி, 'ஒ கிரிஜே! ஜைகிஷவ்யரது மஹிமையைப் பார்த்தனையா? சம்சார சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருப்பவர்களைக் கரையேற்றுவதின் பொருட்டு ஓர் திவ்யலிங்க ஆலயத்தை ஸ்தாபித்திருக்கின்றான். ஒ தேவி! எவர்களால் சிவாலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுளதோ அவர்களில்லமே லக்ஷ்மிதேவிக்கு இருப்பிடமாகும். அவராலேயே சருகுகளைப் புசித்துப் பலகாலம் செய்யும் தவங்களும் ஸகல யாகங்களும் ஸகல வேதாத்யயனங்களும் செய்யப்பட்டனவாம்'.

'ஒ சிவே! உன் தந்தையின் சிகரத்திலுள்ள **கேதாரேசர்** என்னும் லிங்கம் முக்தி ஹேதுவாம். அவ்விலிங்கத்துக்கு வடக்கில் இம்முநிவனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டதும் என்னால் அவன் சம்பந்தமான பெயரைப் பெற்றதும் ஆகிய லிங்கத்தைப்பார். எவனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டாலும் அவ்விலிங்கத்தில் யான் அதிஷ்டித்து இருப்பவனாவேன்'.

'ஒ பவானி! 'முக்திக்குச் சாதனமாயுள்ள பிரதோஷசமயத்தில் மனதினாலாவது காயத்தினாலாவது எவன் என்னைப் பூஜிப்பானோ அவனே சர்வோத்தமமாகிய பரிபாகம் பெற்றவனாய் என்னிடம் வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உசிதனாவான்'.

'யாவராயினும் இம்மூவுலகில் உத்துங்கமாகிய லிங்கத்தை மிக்க அழகான கோபுரத்துவார கதவு தோரணப் பிராகார மண்டபங்களைச் சொர்ணமயமாகிய கும்பங்களோடுகூட ஜ்வலிக்கும்படி அமைக்கின்றானோ அவன் அநேககோடி ஜன்மங்களில் செய்த மஹாபாபங்களின்றும் முக்தியடைகின்றான்'.

'அழகிய மலையிலாவது நதிக்கரையிலாவது மஹா க்ஷேத்திரங்களிலாவது லிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்வானாயின் அவனதுமஹிமை அபாரமேயாகும்'.

'வெகுகாலமாய் உள்ளதாயினும் நவீனமாயினும் இந்துசேகரனாகிய என்னிடம் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்திற்கு மண் மரம் சிலை செங்கல் முதலியவைகளால் அமைத்துச் சுண்ணாம்புச்

சாந்திட்டு திவ்யரத்னத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய சிவாலயஞ் சமைப்பானாயின் உடனே முக்திபெறுவான்'.

''உத்துங்கமாகிய சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து சிவாலயத்தையும் கட்டி வஸ்திரம், சந்தனம், பில்வ முதலியவைகளால் அர்ச்சிப்பானாயின், சிறந்த யானை, சுவர்ணம், பூமி, குதிரை, பசு, ரத்னம் இவைகளின் தானங்களாலும் எண்ணிறந்த யாகங்களாலும், யோகங்களாலும், விரதாதிகளாலும், தவத்தாலும், தீர்த்தாடனத்தாலும், கன்னியாதானத்தாலும், ஆகவேண்டியது யாதுளது?''

'அத் தருமங்களெல்லாம் சிலகாலம் வரையில் சுகமாய்த் தோன்றுமன்றிப் பயனை அநுபவித்த பின்னர் எந்த கஷ்டத்திற்கு ஹேதுவாகிய கதியை அடையலாகுமோ? ஹேதேவி! சிவாலயம் தாபித்தவனுக்குப் பின்னர் துக்க பயமே இல்லை.

'சந்திரன் நக்ஷத்திரம் நதி சமுத்திரம் முதலியவுள்ளகாலம் வரையில் எனது கணத்தலைவனாயிருந்து பரமானந்தம் எய்துவான். அன்னியனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுப் பின்னர் கண்டமாயினும் பிளந்திருப்பினும் ஜீர்ணமாயினும் சிதறுபட்டதாயினும் லிங்கத்தை எவன் உத்தாரணஞ் சிரத்தையோடு செய்கின்றானோ அவனது ஹ்ருதயத்திலேயே எப்பொழுதும் யான்வசிப்பேன். அவனுக்கு யான் முக்திதருவதில் ஐயமேயில்லை. இது ரஹசியம்'.

'எவன் பிரதோஷ சமயத்தில் பில்வ பத்ரங்களால் சிவலிங்கத்தை அர்ச்சிப்பானோ அவன் திரிலோகத்துக்கும் ஈசனாய்ப் புத்ரமித்ர களத்திர சகிதனாய் தனதான்னியங்களோடு ஸமிர்த்தனாய்ச் சுகித்திருந்து பின்னர் முக்தியடைவான்'.

'தைலங்களாலாவது நெய்யாலாவது கவ்யத்தினாலாவது மிக்க பிரகாசமாகிய தீபவரிசைகளை நக்ஷத்திரங்கள் விளங்குவன போல எனது ஆலய கோபுர பிரகாரங்களில் அலங்கரித்து அகரு குங்கிலியம் சாம்பிராணி முதலியவைகளால் பரிமளிக்கச் செய்பவன் ஸகல பாபங்களையும் உதறித் தன்யனாய் வேதாந்தவாக்கியத்தால் கிடைப்பதாகிய திவ்ய ஞானத்தையும் பெற்று முக்தனாவான்'.

'கற்பூரக் குவியல்களை மஹாலிங்கத்துக்கு எதிரில் தீபித்து விளங்கச் செய்தவன் பாபமஹாபர்வதங்களுக்கு வச்சிராயுதம் ஆகின்றான்'.

'சிறு கற்பூரத்தைத் தீபமாக்கி அதனால் என்னை ஆராதிப்பானா யின் அவனது குலம் சத்புத்ரர்களால் ஸகல ஸம்பத்துகளும் வாய்த்ததாய் விளங்கும்'.

'கபிலகோவின் கவ்யங்களாலும் அல்லது இதர கோக்களின் பாலாலும் நெய்யாலும் தயிராலும் கனிரசத்தாலும் தேனாலும் கருப்பஞ்சாற்றாலும் சிவலிங்கத்தை அபிடேகித் தவன் முக்தி அடைகின்றான்'.

'கதலிக்கனியாலும், இளநீராலும், எலுமிச்சை ரசத்தாலும், பலாக் கனியாலும் பக்தியுடன் காலையிலும் மாலையிலும் அபிடேகித்தவன் முக்தி அடைகின்றான்'.

'கிரீஷ்ம (வேனிற்) காலத்தில் சிவலிங்கத்தில் இடை விடாது திவ்விய தீர்த்த தாரையாலும், புஷ்ப ரசத்தாலும், அபிஷேகிப்பவனுக்குக் கிடைக்கும் பயனின் மஹிமையை மொழிய யாவரால் முடியும்? பலசென்மங்களில் செய்த பாவங்கள் எல்லாம் பறந்துபோம்'.

'மலர்ந்த தாமரை மலர்களாலும் மல்லிகை மாலதி சாதி குந்தம் பாடலி வெள்ளெருக்கு கல்ஹாரம் நீலோத்பலம் செவ்வரத்தை மாதளை புன்னாகை அர்ச்சுனம் சண்பகம் வகுளம் மந்தாரம் வால்ஹாதகம் மருதானை கருநீலம் நந்தியாவர்த்தை வாகை பில்வம் ரக்தாஸ்வதரம் நாகை வன்னி அறுகம்புல் விஷ்ணுகிராந்தி குகம் முதலிய மலர்களால் அர்ச்சிப்பவன் முக்தனாகின்றான்'.

ஹே கௌரீ! 'பிரதோஷ சமயத்திலும் மற்றுமுள்ள புண்ணிய காலங்களிலுந் தினந்தோறும் சிவலிங்கத்தை மவுத்கல்லியர், சதர்ச்சனர், அத்திரி, பிருகு, தௌமியருக்கு மூத்தவராகிய கௌதமர், மார்க்கண்டேயர், ததீசி, கர்க்கர், சுக்ரர், முஞ்சர், கரி, சௌனகர், ஜமதக்னி, துர்வாஸர், அங்கிரர், தத்தாத்திரேயர், வியாக்கிரபாதர்,

ஜாபாலி, அகஸ்தியர் முதலிய ருஷிகளும்; பலி, முரபிது, சக்கரன், சூரியன், அக்னி, வாயு, வருணன், குபேரன், யமன், நிருதி, ஈசானன் முதலியவர்களும்; ஸ்கந்தர், கணபதி, நந்தி, பிருங்கி, தண்டு, சண்டி, ருடி, சுபத்திரகன், வீரன், மஹா பைரவன் முதலியவர்களும் விபூதிருத்ராக்ஷம் தரித்தவராய் ருத்திராவர்த்தி செய்கின்றவர்களாய் லிங்கத்தை அருச்சித்து மஹிமை பெற்றனர். மற்றுமுள்ள முநிவர்களும் சம்சாரத்தினின்று விடுபட்டனர்'.

'பற்பல தெய்வங்களைப்பூஜிக்கும் துர்ப்புத்திகள் என்னை அறிவதில்லை. ஹே உமே! வியாசன் பூர்வம் காசியையடைந்து என் சந்நிதியில் விதிவசத்தால் கைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஹரியே தெய்வம் என்றான். ஆதலின் **எனது ரகஸ்யத்தை சற்பாத்திரங்களாகிய சிஷ்யர்களுக்கே உபதேசிப்பது நலம்'.**

'நீ விபூதி பூசி என்னிடம் அபாரமாகிய பக்தியுடையோராய் விளங்குவோருக்கே எனது ரஹஸ்யத்தைக் கூறுவாயாக. நீ சைவ ரஹஸ்யத்தை இந்த ஜைகிஷவ்யமுநிக்குச் சிரவணஞ்செய்து வைப்பாயாக. இவனது மனம் சகல வுலகப்பொருள்களையுந் துச்சமாய் வெறுத்துத் தள்ளியது. ஞானம் வேண்டுமென்று சாந்தர்களாயும் தாந்தர்களாயும் வேதாந்தவாக்யங்களை விசாரிக்க விரும்புகின்றவர்களுமாகிய எனது பக்தவரர்களை நீ எப்போதும் ரக்ஷிப்பாயாக. ப்ராக்ஞர்கள் என்பார் அவர்களே. இம்முநிவனும் அப்படிப்பட்டவனே'.

'சிவபக்தி அற்றவனுக்கு இதனை உரைத்தால் மஹா பாதகமேயாம். ஆதலின் அது வீணே ஆபாச ஹேதுவாமென்று கூறி இறைவன் தேவியின் முகத்தை நோக்கி, ஹே புவனேஶ்வரி! இம்முநிவனை உனது புதல்வனாகப் பார்த்தருளுவாயாக. இவன் ஸகலவேத ரகஸ்யத்தையும் அறிந்தவனாக அருளுவாயாக. இப்போது இவன் நமது குழந்தையாகிய ஷண்முகனிடம் அதனை உபதேசிக்கப் பெறுவானாகுக. பூர்வம் யான் இச்சிவ ரஹஸ்யத்தைக் கூறும்பொழுது உனது மடிமீதிருந்து ஸ்கந்தனும் அதைக் கேட்டிருக்கின்றான். அவன் அறுமுகங்களினின்றும் வெளிப்படும்

அமிர்தரஸமாகிய சிவரஹஸ்யவாக்யங்களால் இம்முநிவனைத் திருப்தி செய்விப்பானாக'.

'இச்ஜைகிஷவ்ய முநிவன் வாயிலாக மஹா சாம்பவர்களாகிய முநிவரர்கள் உபதேசம் பெறுவார்களாக. வேதாந்த அர்த்த விசார ரகஸ்யசாரமாகிய இதனை, ஒ ஜைகிஷவ்யா! உன்னை நினைத்தே தேவிக்குக் கூறியிருக்கின்றேன். அசுரரை அடக்கினவனாகிய ஸகந்தனுக்குத் தேவியின் மூலமாய் உபதேசிக்கப்பட்டது. நீ இப்பொழுது ஸ்கந்தனை அடைந்து அதனைக் கேட்டுணர்வாயாக' என்றருளினார்.

உடனே ஜைகிஷவ்ய முநிவன் அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டங் களுக்குந் தாய் தந்தையர்களாகிய அவ்விருவரையும் வணங்கி சகல முநிவரும் போற்றிப்பின்வர ஸ்கந்தரிடஞ் சென்றனர். ஈஶ்வரனும் தேவியோடு கூடியவராய் ஸகலதேவருஷி முநிகணங்களால் போற்றப்பெற்றவராய்க் கைலாஸஞ் சென்றனர்.

ஆறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

த்விமுகாயநம:

ஏழாம் அத்தியாயம்

ஜைகிஷவ்ய ஸ்கந்தஸமாகமம்

சூதர் கூறுகின்றார்:-

'ஒ முனிவர்களே! இவ்வாறு அருளிச் சிவபெருமான் கைலாயமடையவே ஜைகிஷவ்யமுனிவர் ஸ்கந்தர் சந்நிதியை அடையப் போவதை உணர்ந்து பரமசாம்பவர்களாய் அக்கினிரிதி என்பது முதலிய மந்திரங்களால் விபூதிபூசுவோர்களும், த்ரியாயுஷ மந்திரங்களால் த்ரிபுண்டரம் அணிவோர்களும், ருத்திராக்ஷங் களையே ஆபரணங்களாய் அணிவோர்களும், பஞ்சாக்ஷர ஜபதர்ப்பரர்களும்;

அதர்வசிரசாலும், அதர்வசிகையாலும், கைவல்லியத்தாலும், பிரணவ அக்ஷரத்தாலும், ஜாபால உபநிடதத்தாலும், ப்ருஹத்ர தந்தரம் வாமதேவ ஸாம முதலியவைகளின் ஜபத்தாலும், சம்ஹிதை களாலும், ருக்யஜுஸ் ஸம்ஹிதைகளாலும், ருத்ர அத்யாயத்தாலும், பஞ்சப் பிரம்ஹத்தாலும், பரமேஶ்வரனைத் தோத்திரம் செய்கின்றவர்களும், முப்பொழுதும் லிங்கார்ச்சனை செய்கின்றவர் களும், பஞ்சருத்திர பாராயணர்களும், பில்வாதி மலர்களால் மஹேசனை அர்ச்சிக்கின்றவர்களும்;

சிவநிவேதன சேஷத்தைப் புசிக்கின்றவர்களும், மஹா வைராக்யபாக்யம் பெற்றவர்களும், நித்ய அநித்ய வஸ்து விவேகம் உடையவர்களும், வேதவேதார்த்த தத்வம் உணர்ந்தவர்களும், அக்னிஹோத்ரர்களும், யக்ஞாதிகளை யியற்றியதனால் மிக்க தூய்மைவாய்ந்தவர்களும், மஹாதபஸ்விகளுமாகிய மார்க்கண்டேயர், மவுத்கல்யர், ஜமதக்னி, பிருகு, துர்வாஸர், ச்யவனர், கர்க்கர், வீதஹவ்யர், அனலாசனர், கௌதமர், அத்திரி, பரத்வாஜர், தால்ப்யர், ஹயஸிரர், மநு, உசித்தர் அக்கினித்வஜர், ததீசி, மௌனிபார்க்கவர், வியாசர், பராசரர், குண்டர், கவி, அங்கிரர், மது, உபமன்யு, விசாகர், துகண்டர், கலசோடுபர், ஜாபாலி, காஶ்யபர், தும்புரு, நாரதர், பர்வதர், ஆணிமாண்டவியர், தண்டர், வியாக்ரபாதர், ஹநுவேதகர்ப்பர், வீதிஹோத்ரர், கண்வர், மேகாதிதி, தநு, சௌநகர், தாண்டகர், மித்ரர், விந்தர், நுமித்ரகர், ஹயக்ரீவர், பிப்பலாதர், தத்தாத்திரேயர், அவிகத்தனர், அகஸ்தியர், அநிலாசர், சதர்ச்சர், ஆச்வலாயனர், ஸநந்தர், சநகர், ஸநற்குமாரர், ஸநாதனர் முதலிய மஹா முநீஶ்வரர்களும், மனைவியோடு கூடியவரும், சிஷ்ய பிரசிஷ்ய வர்க்கங்களோடுங் கூடியவர்களாய் ஸரஸ்வதி தீரத்தில் நீலாத்திரி சிகரத்திலுள்ள ஸ்கந்த ஆஶ்ரமத்தை அடைந்தனர்.

பற்பல கணங்களாலும், தேவர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், விளங்குவதும், பற்பல புண்ய விருக்ஷங்களாலும், கோகில சுக சாரிகா கபோத முதலிய பறவைகளின் சப்தத்தாலும், ம்ருதங்க முரச முதலிய வாத்யங்களின் ஒலிகளாலும், தாளலயங்களுடன் கூடிய வீணாவாத்ய த்வனிகளாலும், கின்னரமங்கையரின் நடனங்களாலும்,

கல்யாணமே உருக்கொண்டு விளங்குகின்றதோ எனத் தோன்றுவது மான ஸ்கந்தஆலயத்தைக் கண்டனர்.

ரத்னமயமாகிய கோபுரம் அட்டாலம் கொடுங்கை பிராகாரம் முதலியவைகளால் ஜ்வலிப்பதுமாகிய அவ்வாலயத்துக்குள் ஜைகிஷவ்யர் முன்னரும் ஏனையமுநிவர்கள் பின்னருமாய்ப் பிரவேசித்தனர்.

திவ்ய ரத்னங்களால் ஜ்வலிக்கும் மஹாமஞ்சஆசனத்தில் வீற்றிருப்போரும், கந்தர்வர்களால் பாடும் தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பட்டவரும், திவ்யகிரீடங்களால் ஜொலிக்கும் அறுமுக முடையோரும், சுவர்ணபீதாம்பரத்தைத் தரித்தவரும், திவ்ய சாமரங்களால் விசிறி உபசரிக்கப்பெற்றவரும், திவ்ய ரத்ன ஹாரங்களை அணிந்தவரும் சக்தியைக் கையில் பிடித்தவருமாகிய பராசக்தியின் புதல்வரைத் தரிசித்தனர்.

அவரது ஆணைக்குநடுங்கி ஒடுங்கி மிக்கவிநயத்துடன் அருகில் சென்று ஜைகிஷவ்யர் முதலிய முநிவர்கள் ஸ்கந்த மூர்த்தியைச் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி பந்தஞ் செய்து நின்றனர்.

உடனே ஸ்கந்தபகவான் முநிவர்களை ஆசனத்திலிருக்க ஆக்யாபித்து ஜைகிஷவ்யரை மிக்க அன்புடன் இறைவன் தம்மிடம் அனுப்பினார் என்பதை உணர்ந்து அறுமுக நயன கமலங்களாலும் நோக்கி ஆனந்தமடைந்து அவரது வைராக்யத்தை நினைந்து மிக்க மகிழ்ந்து கூறுவரானார்.

ஸ்கந்தர் : 'ஒ ஜைகிஷவ்ய முனிவரே! 'உமது வரவால் நான் மிக்க சந்தோஷம் அடைகின்றேன். பூர்வம் சிவரஹஸ்ய தர்மம் இறைவனால் உபதேசிக்கக் கேட்டிருக் கின்றேன். அதனை மீண்டுஞ் சீலனை செய்வதில் என்மனம் மிக்க ஆவலுடையதாய் இருந்தது. அதனைமீண்டுஞ் சீலனை செய்து ஆனந்திப்பதற்கு நீர்ஹேதுவாய் வந்திருக்கின்றீர். அபாரபுண்யம் பெற்றுள்ளோராகிய உமது தவமேதவம். இறைவனால் மிக்க கருணையுடன் என்னிடம்

அனுப்பப்பட்டவரன்றோ? உம்மிடம் மஹேசனுக்கு இருக்குந் தயைபோல எப்புவனங்களுள்ளும் யாரிடமும் இல்லை. நீர்சிவலிங்க அர்ச்சனா துரந்தரர் அன்றோ' என்று சிலாகித்து மகிழ்ந்தனர்.

ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ப்ரமுகாயநம:

எட்டாம் அத்தியாயம்

ஸ்கந்ததரிசனம்.

இவ்வாறு ஸ்கந்தர் கூறியதைக் கேட்டதும் அம்முநிவர்கள் எல்லோரும் மிக்க ஆனந்தமெய்தி ஸ்கந்தரை நோக்கி, 'ஒ ஸ்வாமி! திரிபுர சம்ஹாரகதநயரே! க்ரௌஞ்ச சூரவிதாரணா! சிவக்ஞான நிதியே! சக்திதரரே! ஒ குமாரக் கடவுளே! மாரநிபரே! பக்தவத்ஸலா! தேவியின் திருமடிமீது விளங்கும் திவ்யமாணிக்கமே! ஸர்வபூத ஹ்ருதய குகையில் விளங்குங் குகனே! வீரபாகு முதலிய கணங்களால் சேவிக்கப்படும் இறைவா! மயில்வாகனரே! தேவஸேனாபாலகா! மஹாப்ரபோ! ப்ரணவாதி மஹாவாக்ய ஸாரதத்வம் உணர்ந்தவரே! பக்தர்களது சித்தவிருளை நீக்கும் சோதி புருஷனே! தெரிசித்த எங்களது பாக்யமே பாக்யம். ஜைகிஷவ்யரின் தவத்தாலேயே தேவரீரைத் தெரிசிக்கப் பெற்றோம்'.

'தேவரீரது வதன கமலங்களினின்றும் சிவரகஸ்ய அமிர்த சாரத்தைச் சிரவணஞ் செய்ய ஜைகிஷவ்யரோடு வந்திருக் கின்றனம்'.

'பவமெனும் காட்டுத் தீயில் அகப்பட்டுக் கொண்ட எங்களைத் தேவரீரது கருணாமுதப் பிரவாகத் திருஷ்டியால் அருளுங்கள்' என்று வேண்டிக் கொண்டனர். இவ்வாறு பிரார்த்திக்க ஸ்கந்தர் மஹாசாம்பவர்களாகிய முநிவர்களுக்கு அருளுவாராயினர்.

ஸ்கந்தர் ஓ முநிவர்களே! 'நீங்களெல்லோரும் மஹேஶ்வர பக்தியில் சிறந்த மஹான்கள். ஜைகிஷவ்யரது தவத்தையும் அவருக்கு மஹா தேவனருளியதையும் நினைக்க மிக்க மகிழ்கின்றேன். சிவாக்ஞையால் இம்முநிவர் மஹா சாம்பவர்களாகிய உங்களோடுகூட வந்திருக்கின்றதை யானறிந்தேன். நீங்களே சற்பாத்திரர்கள். மிக்க ரஹஸ்யமாய் உளதாயினும் உங்களுக்கு உரைக்கத் தகும். சிவனது ஹ்ருதயத்திலுள்ள அவ்விரஹஸ்யத்தைப் பூர்வம் இறைவன் எனதன்னைக்கு உரைத்தனர். அன்னை மடிமீதிருந்தயான் பன்னிரு அம்சத்தோடு கூடியதும் மிக்க பாவனமும் ஸகலஉபநிடத ஸாரமும் பிரணவார்த்தமும் மஹா பாதகங்களைத் தொலைப்பதும் தர்மகாமஅர்த்த மோக்ஷங்களுக்கு ஸாரமாயுமுள்ள அத்திவ்யகதாநகத்தைக் கேட்டுணர்ந்தேன். அதனை ஜைகிஷவ்யர் முதலிய உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். இச்சரிதையைத் தவிர வேறெதனையுங் கேட்கப் பரமேஶ்வரனுக்குப் பிரியமில்லை. ஏனெனின் ஏனையவைகள் எல்லாம் பிராகிருதமாகிய சரிதங்கள் என்பதேயாம்'.

'ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயம் அடைந்தவர்களாகிய அரசர்களின் சரிதங்களை உடையவும் வர்ணாசிரமங்களையே கூறி ஆயாஸமாய் முடிவனவும் தர்மாபாசத்தை விளக்குவனவுமாகிய ஏனைய சரித்திரங்களைக் கேட்பதினால் என்ன பயன்'?

'இருளடர்ந்த பாழ்ங்கிணற்றில் வீழ்ந்த குருடன் மற்றைய குருடர்களைக் கரையேற்றுவது உண்டோ? அதுபோலவே ஏனைய சரிதங்களுமாம்'.

ஓ முநிவரே! 'புராணங்களுள் பிறப்பிறப்பு உடையோர்களாகிய தேவர்களைக் கூறும் சரிதங்களே உள்ளன. அவைகள் ஜன்மஜரா மரணம் உடையோர்களைத் தாரணஞ் செய்து வைப்பது எங்ஙனம்?

'ஸ்ரீ ம்ருத்யுஞ்சயனது கதைகளே மிருத்யுவின் வசமாய் அல்லற்படுதலை ஒழிக்கும். சாம்பவர்களாகிய அந்தணர்களே சிவரகஸ்யத்தை அறிய விரும்புவார்கள்'.

'அமுத ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் ஆனந்திக்கின்றவன் கிணற்று நீரைஅருந்த விரும்புவானோ'?

'திவ்ய வீணாநாதத்தைக் கேட்டுக் காக்கையின் துவனியையுங் கேட்க விரும்புவனோ'?

'திவ்யரத்னப் புதையலைப் பெற்றவன் வளையல் துண்டத்தை விரும்புவனோ?'

'யானை போலிருந்தவன் மலத்தைப் புசிக்கும் பன்றியைப் போலாக விரும்புவனோ'?

'சிம்ஹத்துக்கு நிகராயிருக்கின்றவன் வானரம் போலாக விரும்புவனோ?'

'சிவகதா ரஸத்தில் விருப்புற்றவன் இதர கதையை விரும்புவனோ?'

'ஸகல தேவர்களுள்ளும் மூவர்களுள்ளும் ஸகல சராசரங் களிலும் ஸகல வேதாந்தங்களால் தெரிசிக்கப்பெற்ற மகாதேவன் எப்படியோ அப்படியே இதிஹாஸ சிரேஷ்டமாகிய சிவரஹஸ்யமு மாம். சிவகண்டத்துக்கு ரத்னாபரணமாய் உள்ளது இஃதே'.

பூர்வம் கைலாஸ சிகரத்தில் தேவனால் தேவியின் பொருட்டு இஃது உரைக்கப்பட்டது. அப்போது அம்பிகை மஹாதேவரை நோக்கிக் கூறியதாவது; 'ஹே **சம்போ! விசுவேசா! பர்க்கா! த்ரிநயனா! புரஹரா! காலகாலா! அந்தகாரே! பாபாரே! பாலநேத்ரா! ஸ்மரஹரா! கரதரா! தேவர்களையும் அந்தணர்களையும் ரக்ஷியுங்கள்'**. 'உமது ரஹஸ்யத்தைக் கூறியருளினால் அதனால் அவர்கள் நற்கதியடைவார்கள்'.

'ஒ ஸ்வாமி! ஸகல வேத சிரசுகளிலுமுள்ள சாரம்யாது? எனது செவிகளை ஸாரரகஸ்யத்தைக் கூறுவதனால் களிக்கச் செய்யுங்கள். உலகம் துக்கம் நீங்கிச் சுகிப்பதின் பொருட்டு எனக்கு உபதேசியுங்கள். உமது பாதாரவிந்த பக்தியில் மிக்க நிலை பெற்றுளேன். ஆதலின் இதனை அருளுங்கள்' என்றிங்ஙனம் கூறிய

தேவியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் அவ்விறைவன் தமது மடிமீதிருந்த மஹாதேவியை நோக்கிக் கூறியதை அவ்வம்மை மடிமீதிருந்து யானும் கேட்டேன்.

அவர் கூறியதாவது; 'ஒ தேவி! உனக்குக் கொடுக்கக் கூடாதது இம்மூவுலகில் யாதுமில்லை. தேகத்தினுடைய பாதியையும் அதிகரித்துக் கொண்டவள் நீயே. ஸகலத்தையும் உண்டாக்கு கின்றவளும் காக்கின்றவளும் ஸகல சக்தியும் நீயே. உன்னால் யான் சக்திமான் என்றும் நிரீந்திரியனாகிய யான் உன்னாலேயே தேகம் பெற்றிருக்கின்றேன் என்றும் சுருதிகள் கூறுகின்றன. யான் கால் கை அற்றவனாயினும் குன்றாத சக்தியுடையவன். கண்ணில்லாத வனாயும் பார்க்கின்றேன். காதில்லாதவனாயினுங் கேட்கின்றேன். யான் இவைகள் எல்லாவற்றையும் அறிகின்றவனாயினும் என்னைத் தேவர்களும் அறிந்திலர்'.

'ஜீரணங்களுள் யான் அஜீரணனாய் இருக்கின்றேன். யானே பிறவாதவன், சரீரஹீனன், எப்பொழுதும் சகல வேத வேதாந்தங்கள் என்னிடம் வரச் சக்தியற்றனவாய் மனதோடு கூடத் திரும்புகின்றன. இங்ஙனமிருக்க வானரங்களைப் போல் எப்பொழுதும் காமலோப மாச்சர்ய முதலிய பாவசேஷ்டைகளை உடையவர்களான பாமரர்கள் எங்ஙனம் அறிவார்?

சுரஅசுரபூசுரர் யாவர்களும் வீணிற் புலம்புகின்றனரே அன்றி வேறியாதையும் அடைவதில்லை'. 'ஸ்கந்த நந்தீசன் முதலியவர் களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட நீயொருத்தியே என்னை யறிந்து ஆனந்த முறுகின்றனை. பாவமொன்றிற்கே கிடைக்கக்கூடிய மூர்த்தியை உடையோனும் வேதவேதாந்த வாக்யங்களால் லகுவில் காணக் கூடாதவனும் சதா சுத்த புத்த சிதானந்த ரூபனும் ஆகிய என்னை நீயே அறிகின்றனை. முக்கண்ணனும் நீலகண்டனும் உன்னோடு கூடியவனுமாகிய எனது உருவத்தை யோகீந்திரர்கள் காண் கின்றனர்'.

'யான் லோக திருஷ்டியாய் இச்சைப்படி தேகத்தைச் சிருட்டித்து இறுதியில் உபஸம்ஹரித்துக் கொண்டு தேவர்களாலும் அறியக் கூடாத அவ்யக்த ரூபத்தை அடைகின்றேன். எனது

தத்வத்தை உள்ளபடி போதனைசெய்யும் இக்கதையை சாமான்யர் கேட்க முடியாது. இதனை அசாம்பவனுக்குக் கொடுக்காதே. இது ஓர் திவ்ய பலமுடைய விருக்ஷமாகும். இதனை அசாம்பவராகிய மறு பூமியில் (பாலைவனத்தில்) ஸ்தாபிக்க விரும்பற்க'.

'சாம்பவராகிய தாமரைத் தடாகத்திலுள்ள ஹ்ருதயமாகிய செந்தாமரை மலரை மலரச் செய்வதில் ஆதித்தியனாகும் சைவர்களுக்கே ஸந்தோஷத்தை அளிப்பதுமாம். ஹ்ருதயத்திலுள்ள தமோ குணமாகிய மேகங்களுக்குப் பிரசண்டமாருதமாகும். பாபமார்க்க ஹேதுவாகிய காமமெனுஞ் சேற்றை வற்றி வறண்டு போகச் செய்யும்'.

'ஆகலின் இதனைப் புண்யவான்கள் தமது செவிக்கு மங்களமாக்கிக் கொள்ளட்டும். வேதஸாரமாகிய மதுவாயிருக்கும் இதனை சிவார்ச்சகர்களும் சம்சாரமாகிய கடலை வற்றச் செய்கின்றவர்களுமான பெரியோர்கள் எனும் வண்டுகளே விரும்பும்'.

எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஷுமுகாயநம:

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

ஸ்கந்தசிவகணசமாகமம்.

சூதர் கூறுகிறார்:-

இந்தப்படி பரமேஶ்வரன் தேவிக்குக் கூறியதை ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யாதி முநிவர்களுக்குக் கூறலாயினார். இதற்கு முன்னரே ஸ்ரீ நாரதர் ஸகலதேவர்களிடமும் பிரமவிஷ்ணுவாதி லோகங்களிலும் சென்று ஜைகிஷவ்யருக்கு ஸ்கந்தரால் சிவரகஸ்ய உபதேசஞ் செய்விக்கும்படி மகேஶ்வரன் அருளியதைச் சகலருக்குந் தெரிவித்தனர்.

உடனே ஸகலதேவர்களும், கருடன் மீதேறிக் கொண்டு ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவும், திவ்விய ஹம்சத்தின் மீதேறிக் கொண்டு பிரமனும், ஐராவதத்தின் மீதேறிக் கொண்டு அமரேசனும் தத்தந் தேவிமாரோடு சிவரகஸ்யத்தைச் சிரவணஞ் செய்யுமாறு ஸ்கந்த சபை வந்து சேர்ந்தனர்.

அங்கு வந்ததும் பிரம விஷ்ணு இந்திரர்கள் ஸ்கந்தரைநோக்கி அஞ்சலி செய்து கொண்டு, 'ஓ பகவானே! ஸகல தேவருஷி முனி கணங்களாலும் வணங்கப்படும் பாதாரவிந்தமுடைய ஸ்வாமின்! தேவரீரது வதனத்தினின்றும் சிவரகஸ்ய சரிதங்களைக் கேட்க விரும்பும் எங்களுக்கு அங்ஙனம் அருள்புரியும்' என்றனர்.

உடனே ஸ்கந்தர் ஸப்யர்களாய் அங்கு வந்துள்ளவர்களும் விபூதி ருத்திராக்ஷந்தரித்துச் சொலிக்கின்றவர்களும், சபாபதியைப் பூசிக்கின்றவர்களும், சிவபாதாரவிந்தங்களில் சென்ற சித்த முடையோர்களுமாகிய விஷ்ணு பிரம்ஹாதி தேவர்களையும், முநீந்திரர்களையும், மகருஷிகளையும் பார்த்து அளவிலடங்காத ஆனந்தமுடையோராய் ஸ்கந்தர், 'ஓ ஜைகிஷவ்ய முநிவரே! நீரே சாம்பவர், உமது பக்தி மகிமையால் இங்கு வந்திருக்கும் தேவர்களும், முநிவர்களும் கேட்கலாகின்றது' என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும்போது கைலாஸ கிரியினின்றும் ஓர் திவ்விய விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு அநேக கணகோடிகளால் சேவிக்கப்பட்டவராய் ஸ்ரீ விக்கின விநாயகராகிய மஹாகணபதி அங்குவந்தருளினர்.

அப்பொழுது நந்தி பிருங்கி மஹாகாளர் பாணர் சண்டீசர் துகண்டர் குண்டர் ஸாநந்தர் மஹாநந்தர் ஆனந்தபைரவர் துந்தர் காலாக்கினி ருத்ரர் சோமநந்தி முதலிய கணநாதர்கள் பற்பல கணகோடிகளால் சூழப்பெற்றவர்களாய் மஹேசரால் ஏவப்பட்டு வந்து சேர்ந்தனர்.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ விக்னவிநாயகராகிய பராத்பர மூர்த்தியையும் ஜடைமுடி பாலசந்திரர்களால் ஜ்வலிப்பவர்களும், விபூதி ருத்திராக்ஷங்களால் விளங்குகின்றவர்களும், ஸகல திக்குகளிலும்

ஒலிக்கச்செய்யும் திவ்வியநாதமுடைய டமருவை ஒலிக்கச் செய்கின்றவர்களுமாகிய மஹா ருத்ரகணாதீசர்களையும் கண்டவுடன் ஸ்கந்தமூர்த்தி சரேலென அங்குள்ள தேவருஷி முநிகணங்களோடு எழுந்து மிக்க பரபரப்புடன் ஓடிவந்து விக்கினராஜராகிய முதற்றெய்வத்தைச் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அர்க்கியம் ஆசன முதலியவைகளால் உபசரித்து மோதகம் அபூப முதலிய பிரிய பக்ஷணங்களை நிவேதித்து கந்தாக்ஷாதிகளால் அர்ச்சனை செய்து பின்னர் ஏனைய நந்தியாதி ருத்திர கணாதீசர்களை ஸந்தோஷத் தோடு கட்டிக்கொண்டு அவரவருக்குத்தக்க ஆசனத்திலிருக்கச் செய்தனர்.

முநீந்திரர் எல்லோரும் ஸ்கந்தரை நோக்கி அஞ்சலி பந்தஞ் செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது நந்திகேசர் முதலிய ருத்திரகணாதீசர் கிரௌஞ்ச விதாரணனாகிய ஸ்கந்த மூர்த்தியை நோக்கி, 'ஒ ஸ்வாமி! ஜைகிஷவ்யரது தவத்தால் திருப்தியடைந்த இறைவன் உமது திவ்விய வசனாமுதத்தால் வெளிவரும் சிவ ரகஸ்ய சரிதத்தைச் சிரவணஞ் செய்ய ஆவலுடையோர்களான எங்களைத் தேவரீரிடம் அனுப்பினார். பூர்வம் தேவியின் பொருட்டு இறைவனால் கூறப்பட்ட சிவ ரஹஸ்யத்தை அவ்வம்மை மடிமீதிருந்து தேவரீர் கேட்டவரன்றோ? பன்னிரு அம்சங்களோடு கூடியதும் பசுபாச முக்திக்கு ஹேதுவாயுள்ளதும் அஃதே'.

'வேதம் ஸ்மிருதி புராணம் பாரதம் ஆகமங்கள் முதலிய நூற்களில் பசுதர்மங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. பசுதர்மங்கள் ஸம்ஸார ஹேதுவேயாம்'.

'**பதிதர்மம் ஒன்றையே கூறுவதும்** வேதவேதாந்த ஸாரமா யுள்ளதும் ஸகலபாபங்களையும் நீக்குவதும் ஜாபால உபநிஷத சாரமும் நேரில் **முத்தி அளிப்பதுமாகிய சிவரகஸ்யம்** கூறப் பட்டுள்ளது. அத்தருணத்தில் அவ்உபதேச இடத்தின் சமீபத்திலும் செல்லுவதற்கின்றி ஏழு பிராகாரங்களின் வெளியிலேயே இருக்கும் படி நாங்கள் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டோம். அப்போது கேட்க வேண்டும் என்று எங்களுக்கு இருந்த ஆவலைக் கூறமுடியாது. அதனைத்

தேவரீர் கேட்டிருந்தவர் ஆதலால் இப்போது எங்களுக்கு உபதேசித்து அருளுங்கள். ஜைகிஷவ்ய மாமுனிவரின் தவத்தினால் திருப்தி அடைந்த சம்பு அம்முநிவரை முன்னிட்டு யாங்களும் கேட்கும்படி அருளினார். இனி அதனையுரைத்து அருளுங்கள்' என்று பிராத்தித்தனர்.

இவ்வாறு நந்தீசர் வாக்கியத்தால் ஸ்கந்தர் சந்திரோதய காலத்தில் சமுத்திரம்போல ஆனந்தம் பொங்கியவராய் அங்குள்ள ஸகலமான முநிவரையும் கணேந்திரர்களையும் அவ்வாறு ஆனந்திக்கச் செய்து ஸகலத்திற்கும் ஆதிபரமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீமஹா கணபதியை நமஸ்கரித்து அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகொண்டு தோத்திரஞ் செய்வாராய் ஸகலதேவ முநிவர்களையும் பார்த்து, 'ஓ தேவர்களே! கஜசர்மதரராகிய இறைவரது புத்ரரும் த்ரிபுண்டரத் தினால் ஜ்வலிக்கின்றவரும் யானை முகத்தினரும் ஸகலகாரியங் களுக்கும் நிகழும் விக்கினங்களை சூரியனைக் கண்ட இருள் போலப் பறக்கச் செய்கின்றவருமாகிய இறைவனை நமஸ்கரியுங்கள்'.

'சிந்தூரம் தூர்வா முதலியவைகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட மஸ்தகத்தை உடையோரும் கபோலத்திற் றொங்குகின்ற சாமரங்களை உடையோரும் கர்ணகுண்டலமாகச் செய்யப்பட்ட தாமரைமொக்கால் விளங்குவோருமாகிய விக்கினராஜனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்'.

'கன்னத்தினின்றும் பெருகும் மததாரையின் வாசனையால் மயங்கிச் சிக்குண்டிருக்கும் வண்டுக்கூட்டங்களை உடையோரும் நாககர்ன பூஷணரும் நாகயக்ஞோபவீதரும் பசுபதியின் முதற்புத்திரரும் ஸகலவேதசாரமாய் உள்ளவருமான விக்கினராஜரை யாம் நமஸ்கரிப்போமாக'.

'அங்குசம் கோடரி இவைகளைக் கையிலுடையோரும் கிரிஜையின் அருமைப்புதல்வரும் விக்ஞானத்தை அளிப்பவரும் மோதக ராசிகளில் மிக்க ப்ரியமுள்ளவரும் யானை முகத்தினரான தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்'.

'பெருச்சாளியின்மீது வீற்றிருப்பவரும் பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன் முனிவர் முதலியவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும் வேதராசிகளால் துதிக்கப்பட்டவரும் ஆதிபுருஷரும் யானை முகத்தோருமாகிய தேவரீரை கத்தியபத்திய உருவமான வாக்கியங்களால் நமஸ்கரிக்கின்றேன்'.

ஸூதர் :- 'ஒ முனிவர்காள்! இவ்வாறு கஜமுகரை அறுமுகர் தோத்திரஞ் செய்து பரமேஸ்வரனையும் பராசக்தியையும் மனதினால் வணங்கி ருத்திரகணங்களையும் தேவகணங்களையும் ருஷிகணங் களையும் பார்த்து அவர்களுள் முக்யராயிருக்கின்ற ஜைகிஷய வ்யரையும் பார்த்து கணநாதரும் தாய் தந்தையருமாகிய மூவர்களது அநுமதியைப்பெற்று கூறுவாராயினர்'.

ஸ்கந்தர், 'ஒ முநிவர்காள்! பரமேஸ்வரனாகிய ஸமுத்திரத்தின் சக்தியாகிய காற்றினால் சலிக்கப்பெற்ற திவலைகளே பிரம இந்திர நாராயணர்கள் ஆகின்றனர். அவர்களது சுதர்களால் ஸ்ருஷ்டிகள் நடக்கின்றன. அப்புதல்வர்களின் வம்சத்திற் றோன்றினவர்களே இவ்வரசராதியர்கள். இவர்களின் கதைகளால் என்ன பயன்? இவைகளெல்லாம் மஹாபூதவிகாரங்களே யாதலால் பொய்யே யென்க'.

'பொய்யாகிய பிரபஞ்சவாழ்க்கையில் அடங்கிய வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களையே பெரிதாய் நினைத்து விசாரித்துத் திரியுஞ் சீலமுடையோர்களாகிய அவ்வரசர்களது சரித்திரம் வீண் ஸ்ரமத்தின் பொருட்டேயாகும். அதனைக்கேட்பதினால் ஞானமுதிக்குமோ?'

'ஸகலதர்மங்களிலுங் கடந்துள்ளவரும் ஸகலதவங் களாலும் அடையக் கூடியவருமானவர் சிவனொருவரே. ஜைகிஷவ்யர் முதலியவராகிய முநிகணங்களும் விஷ்ணுவாதி களாகிய தேவேசர் களுமாகிய உங்களுக்கு ஸ்ரீமஹாகணபதியின் எதிரில் ஸ்ரீ கைலாசத்தில் நடந்தபடி அபாரமான சிவசரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன்'.

ஒன்பதாம் *அத்தியாயம் முற்றிற்று.*

உ

க்ருதிநேநம:

பத்தாம் அத்தியாயம்

'சிவனது பாதாரவிந்த ஸ்ரீயாகிய யாதொருதேவி ஸ்ரீயையும் ஸ்ரீ பதியையும் பிரமனையும் இந்திரனையும் சந்திரனையும் மற்றுமுள்ள தேவர்களையும் உண்டாக்குகின்றனளோ அத்தேவியே சிவை எனப்படுபவளாம்'.

சூதர், ஒ முனிவர்களே! ஸ்கந்தர் இவ்வாறு வஸ்து நிர்த்தேசம் செய்து பின்னர் மகா அஷ்டபத்யங்களால் தனது ஹ்ருதய கமலத்திலுள்ள சிவபெருமானைத் துதித்துப் பின்னர் அகில ஜகங்களுக்கும் அன்னையாகிய பராசக்தியையும் திவ்ய பத்தியங்களால் த்யானித்து வழிபட்டவுடனே அவ்வறுமுகக் கடவுளுக்கு எதிரில் திவ்ய ஜோதியால் ஸகல திக்குகளையும் ஜ்வலிக்கச் செய்கின்றவரும் சத்ரசாமரங்களால் உபசரிக்கப் பெற்றவரும், எண்ணிறந்த கணங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றவரும், திவ்ய புஷ்பவருஷங்கள் எங்கும் வருஷிக்கப் பெற்றவரும், வ்ருஷபத்வஜரும், நாகாபரண பூஷிதரும், நீலகண்டரும், த்ரிணேத்ரருமாகிய பரமேஸ்வரன் பார்வதியோடு கூட திவ்யரிஷபாரூடராய் ஸ்கந்தருக்கு முன்னிலையில் திவ்யகோலாகலமாய்த் திருவுருவங் கொண்டருளினர்.

மலர்ந்த திவ்ய தாமரைமலர் மாலை விளங்கும் மார்பினரும் ஸகல திக்குகளிலும் பரவும் திவ்யவாசனை உடையோரும் திவ்ய ரத்ன முத்துமாலைகளால் ஜ்வலிப்பவரும் கங்கணமாகிய நாகரத்தினங்களின் ஒளியால் ஜ்வலிக்குங் கைகளையுடைய வருமாகிய சதாசிவமூர்த்தி வெள்ளிமலைபோன்ற வ்ருஷபத்தின்மீது வீற்றிருப்பவராய் அங்கு தோன்றவே அங்குள்ள ஸகலதேவருஷி முனிவர்களும் ருத்திரகணாதீசர்களும் ஸ்கந்தரும் ஸ்ரீ மஹா கணபதியும் தத்தம் ஆசனத்திலிருந்து சரேலெனவெழுந்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி பந்தஞ் செய்துகொண்டு ஆனந்த வாரிபெருகி பரவசராய் நின்றனர்.

ஜைகிஷவ்யமுநிவரும் ஸ்கந்தரும் மற்றுமுள்ளவர்களும் பரமேஶ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்தனர். பரமேஶ்வரனும் பார்வதியும் அவ்வாறு நிற்கும் ஸகலகணங்களையும் ஜைகிஷவ்ய முநிவரையும் ஸ்கந்தரையும் ஸ்ரீமஹாகணபதியையும் கருணாரஸ ஸாரமாகிய கடாக்ஷத்தாற் பார்த்துத்தமது புதல்வர்களைத் தழுவிமுத்தமிட்டு ஸ்கந்தரைப் பார்த்துக் கூறுவாராயினர்.

'பிள்ளாய்! நீ செய்ததோத்திரத்தினால் நாங்கள் திருப்தி அடைந்தோம். நீ பூர்வங்கேட்டபடி சிவரஹஸ்யத்தை மஹா பக்தராகிய இச் ஜைகிஷவ்யரை முன்னிட்டு ஸகல சுர முனிகண சமூகத்துக்குங் கூறுவாயாக. ஸ்கந்தா! இவ்விதிகாசத்தைக் கூறுவதில் இடையூறு யாதும்வாராது. உனது மூத்தவனாகிய விக்நராஜன் எதிரிலிருக்கின்றான் அன்றோ' வென்றுகூறி சிவன் மஹாதேவியை நோக்கி புன்னகைகொண்டு 'ஒ தேவி! எண்ணிறந்த புற்பூண்டு பசுபக்ஷயாதி ஜன்மங்களிற்சிக்குண்டு பலகோடிகாலஞ் சுழன்று உழன்று இம்மனிதப்பிறவி கிடைப்பதாகும்'.

'அங்ஙனங் கிடைப்பினும் விப்பிரனாய் வேதமோதினவனாய் ஸதாசாரமுடையோனாய் யாகம் அன்னசத்திரம் வாபி கூபஸ்தாபன முதலிய புண்யங்களைச் செய்பவனாய்ச் சிவலிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன் பூஜிக்கின்றவனாய் இருப்பானாயின் அவன் முக்தனாவான்'.

'பற்பல வேதவிதிகளிற் காணப்படுவனவும் முக்குணங் களுக்கு வயப்படுத்துவதுமான கர்மங்களையே பரமென நினைத்து காமஸுக லீலையில் மூழ்கினவர்களாய் மனனவிசாரஞ் சிறிதும் அற்றவராயிருக்கும் மூடர்கள் நரகவாயிலையோ சுவர்க்கத்தையோ அடைந்து சிலகாலம் அங்கிருந்து யாதனைபட்டுக் கொண்டு கர்மசேஷத்தால் மனிதலோகத்தையடைந்து எண்ணிறந்த யோனிகளிற்பிறந்து துர்ப்புத்தி உடையவர்கள் ஆகின்றனரே!'

'ஸகலவேதங்களாலும் ஒன்றுக்கொன்று பேதிக்கும் புராண ராசிகளாலும் சண்டையைக் கூறும் பாரதாதிகளாலும் அற்பமாகிய தர்மங்களாலும் ஸாரமாகிய ஈசானனது சரித

மற்றவைகளாலும் ராமனது கதையைக் கூறும் காவியத்தாலும் என்ன பயன்? மகாதுக்கமேயன்றி வேறுபயன் யாது?' என்றருளினார்.

அதனைக் கேட்டதுந் தேவி அஞ்சலிபந்தஞ் செய்தவளாய் ஸ்நாதனரும் ஜகத்ஆதாரரும் அநாதரருமாகிய ஜகதீஸ்வரனைப் பார்த்து 'சுவாமி! தேவரீரது கிருபைக்குப் பாத்திரமானவர்களுக்குத் துக்கம் யாதுமில்லை. ஸ்கந்தன் என்னிடமிருந்து வேதார்த்தமாகிய சிவரகஸ்யத்தைக் கேட்டிருக்கின்றான். அதனைத் தேவர் ருஷிகள் முனிவர் ருத்திரகணங்கள் இவர்களோடுகூட உமதுபக்தனாகிய ஜைகிஷவ்யனுக்கு உபதேசிக்கும்படி பிரஸாதஞ் செய்யுங்கள்' என்று பிரார்த்தித்தனள். அதனைக்கேட்ட இறைவன் உடனே மிக்க சந்தோஷங் கொண்டவராய் தமது திருக்கரத்தை ஸ்கந்தருடைய ஸிரசிலும் முனிவர் சிரசிலும் ஸ்பரிசித்தருளலும் அவ்விருவர்களும் சிவசரணார விந்தத்தை நமஸ்கரித்தனர்.

அவ்விருவருள் ஸ்கந்தர் சிவசரணார விந்தத்தைத் தமது கரங்களால் றொட்டுக் கொண்டு கண்களிலிருந்து பெருகும் ஆனந்த வெள்ளத்தால் இறைவனது திருவடிகளை அபிடேகம் செய்பவராய் வேறெதனையும் சிறிதும் சிந்திக்காது அவ்வடிகளிலேயே மனம் லயிக்கப் பெற்றனர்.

அங்ஙனமாகிய ஸ்கந்தரையும் ஜைகிஷவ்யரையும் பார்த்து ஈஸ்வரன், 'ஒ ஸ்கந்தா! இம்முநிவன் எனக்கு மிக்க திருப்தியுண்டு பண்ணி இருக்கின்றான். எனது கிருபா பிரவாகத்தால் நன்கு நனைக்கப்பட்டவன்' என்று கூறி கௌரியுடன் ஸகல தேவர் களாலும் தோத்திரிக்கப்பட்டவராய் கைலை சென்றனர்.

பத்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸுப்ரதீபாயநம:

பதினோராம் அத்தியாயம்

பன்னிரு அம்ஸவரலாறு

சூதர் கூறுகின்றார்.

'ஒ முனிவர்களே! சிவதரிசனத்தால் ஆனந்த பரவசராகிய ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யரைப் பார்த்து ஒ ஜைகிஷவ்யரே! தேவியின் பொருட்டு சிவபெருமானால் ரகஸ்யத்தில் உரைக்கப்பட்ட சிவரகஸ்யத்தை அப்பிரமேயராகிய மஹாதேவனையும் தேவி யையும் மஹா கணபதியையும் சைவாசாரியர்களையும் நமஸ்கரித்துக் கூறுகின்றேன். ஸகல தேவருஷி முனிகணங்களோடும் கேட்பீராக'.

'இவ்விதிஹாஸத்தில் **முதலாவது அம்சமானது மாஹேசாம்சம் என்று கூறப்படும்.** ஒ ஜைகிஷவ்யரே! இதில் மஹேஸ்வரன் உமக்கு அருளியதும், தேவர் முனிவர் சிவகணம் இவர்களின் ஸமாகமமும், என்னால் இறைவன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதும், கைலாஸ வர்ணனமும், தேவி மஹோசம் வாதமும், கிரிசிரேஷ்டத்தில் நடந்த தேவி தேவசரிதமும், கைலாஸகிரீஸ்வர பூஜையும், ஈஸ்வரன் கணங்களுக்கும் எனக்கும் மஹாகணபதிக்கும் தேவிக்கும் துவாரப் பிராகாரங்களோடு கூடிய ஸ்தானத்தில் இருக்கும்படி அருளியதும், ஸகஸ்ர லிங்காத்யாயமும், கைலாயம் தவம் புரிந்ததும், இறைவன் அவனுக்கருளியதும், அவனது சிகரத்தை வாசஸ்தானமாய்க் கொண்டதும், பரமேஸ்வரன் ஸகல பர்வதங்களாலுங் கைலாஸத்திற்கு அபிஷேகஞ் செய் வித்ததும், தேவர்கள் ஞானத்தை விரும்பியதும், தேவி ஆவிர்ப் பாவமாய் ஞானார்த்தத்தைக் கூறியதும், ஆத்மலிங்க பூஜையும் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் அடங்கிய கதைகள் மஹேஸ்வரனாற் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் திக்சங்கியை கிரந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன'.

(**குறிப்பு:** வடமொழியில் கிரந்தத்துக்கு அக்ஷரசங்கியை முப்பத்திரண்டாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலானும், இச்சிவரகசியத்தில்

பல வேறுவகைப்பட்ட ஸ்லோகங்களும் கத்தியங்களும் விரவி இருத்தலானும் திக் முதலிய பதங்களுக்குப் பல படி அர்த்தம் பண்ணக் கூடியதாய் இருத்தலானும் இப்போதுள்ள சங்கியையொடு பொருந்தாமையானும் பின்னர் நன்கு பரிசோதித்து விளக்கப்படும்.)

'**இரண்டாவது அம்சம் பவாம்சம் எனப்படும்.** அதில் தேவிதவஞ் செய்தலும், மணித்வீபம் வருதலும் கல்பவாடீ பவன த்வீபங்களை வர்ணித்தலும், சிந்தாமணி மஹாமண்டபம் ஸ்ரீபுரம் இவைகளின் வர்ணனமும், கைலாயஞ் சென்றதும் ஹரனும் தேவியும் காமேச காமேசி உருவத்தோடு இருத்தலும், தேவி இமாசலம் வருதலும், துர்வாஸரது மஹிமையும், அவர் தவம் புரிதலுங் கூறப்பட்டுள்ளன. இது மூவாயிரம் ஸ்லோகங்களைக் கொண்டது'.

'ஒ முநிவரே! **மூன்றாவது அம்சத்தின் பூர்வ பாகத்தில்** முநிவர்கள் வியாசரைப் பிரார்த்தித்தல், காயத்ரி தவம் புரிதல், தேவி வருதல், கணங்களை அனுப்புதல், தீர்த்தேசமஹிமை, ஸ்ரீ சைல மஹிமை, மானதபூஜை, யாக்ஞவல்கிய ஜனகசம்வாதம், பத்மாவதி ரத்னநிதிசம்வாதம் இவைகளும்; **உத்தரபாகத்தில்** ரத்ன நிதியின் பூஜை, பார்வதி பரமேஶ்வரர் யமலோகவிருத்தாந்தமறிதல், பார்வதி பரமேஶ்வரசம்வாதம், பஸ்மருத்ராக்ஷ மஹிமை, கங்கையும் நர்மதையும் தவஞ் செய்து வரம் பெறுதல், மஹேஶ்வர விரதம், சைவார்ச்சனாதிகதனம், சிவதுண்டிசரிதம் ஆகிய விஷய சரிதங்களும் அடங்கியுள்ளன. இம்மூன்றாவது அம்சம் முப்பத்து மூவாயிரம் கிரந்த சங்கியை கொண்டதாம்'.

'**பின்னர் நான்காவது அம்சமானது சிவாம்சம் எனப் பெயரியது.** அதில் பிருஹச்ஜாபாலதர்ம முதலிய தசதர்மம் உரைத்தல், பஸ்ம ருத்திராக்ஷ மகிமை, சிவலிங்கர்ச்சனா மஹிமை, சிவபக்த மஹிமை, சாம்பவருக்கு அன்னம் அளிப்பதின் மகிமை, சிவக்ஷேத்திரவாச மஹிமை, பில்வார்ச்சனா மஹிமை ஆகிய இவைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதன் கிரந்தசங்கியை நாலாயிர முள்ளது'.

'பின்னர் பர்க்காம்சம் எனப் பெயரிய ஐந்தாம் அம்சத்தில் பன்னிரு ஜோதிர்லிங்க மஹிமை, வாமதேவ உபதேசம், சுருதி சித்தாந்தம், கங்காஸாகரம் பிரபாஸம் புஷ்கரம் எனும் தீர்த்த மஹாத்மியம், ஹரித்துவாரப்பிரபாவம், சிவசஹஸ்ரநாமம் எனும் இவ்விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வம்சம் ஆறாயிரம் கிரந்தசங்கியை கொண்டது'.

'பிறகு சங்கராம்சம் எனும் ஆறாம் அம்சம் திக்சங்கியா கிரந்தசங்கியை கொண்டதும் ருத்ரோப வர்ணனம், சிவலிங்கார்ச்சன வர்ணனம், பஸ்மருத்திராக்ஷ தாரிகளாகிய சாம்பவர்களின் மஹிமை இவைகளை விஸ்தாரமாய்க் கூறப்பட்டதுமாக உள்ளது'.

ஏழாம் அம்சம் உக்ராம்சம் எனப் பெயரியது. அதில் மஹேஶ்வரதேவி சம்வாதம், சஹஸ்ரநாமம், அவிமுக்தமஹிமை, சதர்ச்சனர் தவம், அஷ்டோத்தரநாம மஹிமை, ஹரிசெய்த மஹிமாஸ்துதி, காடகோடரஜர்சரிதம், க்ஷேத்திரங்களின் மஹிமை, ஸ்ரீசைலம்-அருணாசலம்-விருத்தாசலம்-தக்ஷிணகைலாசம்-புண்டரீகபுரம்-ஸ்ரீகாஞ்சி-கும்பகோணம்-மத்யார்ச்சுனம் இவைகளின் மஹிமை எனும் விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன. அது பதினாலாயிரம் கிரந்தசங்கியை கொண்டதாகும்.

எட்டாவது அம்சம் பீமாம்சம் எனப்படுவதாம். அது திக்நாகசங்கியா சஹஸ்ர கிரந்தமுள்ளது. அதில் பாதாளலோக லிங்க மஹிமை, ஹாடகேச மஹிமை, சேஷன் தவம்புரிதல், மஹேஶ்வரன் சேஷனுக்குப் பூபாரதாரணத்தை அருளுதல் எனும் விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன.

ஒன்பதாம் அம்சம் ஸதாசிவாம்சம் எனப்படும். அதில் சம்புவின் சரிதம், தேவியின் பொருட்டு சிவபெருமான்கூறிய ஸஹஸ்ரநாமம், கலியில் சைவசாரத்தால் முக்தியளித்தல், மஹாசாம்பவதர்மம் ஆகிய இவ்விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அது எனதுமுகங்களின் சங்கியை கொண்டது.

பத்தாம் அம்சம் ஈஶ்வராம்சம் எனப் பெயரியது. அதில் தசதர்ம கீர்த்தனம், பில்வார்ச்சனம், ருத்திரஜபம், பஞ்சாக்ஷரம்,

சிவலிங்கார்ச்சனம், பஸ்மருத்திராக்ஷம், சாம்பவர்கள், சிவக்ஷேத்திரம், சிவபக்தார்ச்சனம், சிவநாமஸ்மரணம் இவைகளின் மஹிமை கூறப்பட்டுளது. ஒ முநிவரே! அது சங்கராக்யசங்கியா கிரந்த சங்கியையுள்ளது.

பதினோராவது மஹாதேவாம்சம் எனப்படும். அதன் கிரந்தம் எனது நேத்ரசங்கியா சங்கியை கொண்டது. அதில் சிவபூஜாக்கிரமம், அபிஷேக பலன், புஷ்ப கீர்த்தனம், பத்துவித பக்தியின் விளக்கம் எனும் விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன.

கடைசி அம்சமானது முனிசங்கியா கிரந்தங் கொண்டது. அப்பன்னிரண்டாம் அம்சத்தில் சிவநாமசஹஸ்ரம் உரைத்தல், சங்கராநுக்ரஹம், எனதநுக்கிரஹம், சிவரத்னாகர கதாமகாத்மியம், முநிவர்மகிழ்தல் எனும் விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன.

*ஆயிரம் அத்தியாயமுள்ள சிவரஹஸ்யமெனும் இவ் இதிஹாஸம் சிவபெருமானால் தேவிக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஸதாசிவனுக்குச் சமானமான தெய்வம் மூவுலகிலும் இராதது போலவே சிவரகஸ்யத்துக்கு நிகராகிய கிரந்தம் யாதுமில்லை. இது சைவாசார மஹாரத்னங்களுக்கு ஓர் கோசமாகும்; பரமபாவனமும் பக்திஸாரமுமாகிய கதையை உடையது; ஸம்ஸாரத்துக்குள் அடங்கிய வர்ணாச்சிரம விசார முதலிய சிரம ஹேதுவாகிய கதைகள் அற்றதும், அத்யாஶ்ரம தர்மங்களுக்கு இருப்பிடமும் பரமானந்த ஹேதுவுமாய் லக்ஷத்திற்கு மேற்பட்ட கிரந்தசங்கியை உடையது மான இதிஹாச உத்தமுமாய் உள்ளது. சைவ ஸார கதா ரத்னமாகிய இதிஹாஸத்தில் மஹேஶ்வரனுக்குள்ள பிரியம் ஸ்கந்தரிடமும் கஜானனரிடமும் கௌரியிடமும் உள்ள பிரியம் போன்றது.

*(குறிப்பு : அத்தியாயங்கள் ஒன்றொடொன்று விரவி இருப்பதாக ஏற்படுகின்றமையின் அத்தியாய சங்கியை பேதிக்கின்றது).

இதை ஒ முநிவரே!, 'அபரிபாகிகளுக்குக் கூறலாகாது. அங்ஙனம் எமதடிகளில் பிரமாணஞ்செய்வீராக, இல்லாவிடில் உமது தலை சிதறிவிடும்'.

'வேதாந்தஸார ரகஸ்யமும் சிவபக்தியை விளக்குவது மாகிய இதனைப் பக்தனாகிய புத்திரனும் அகங்கார மற்றவனும் ஸாம்பவனு மாயுள்ள விப்ரனுக்குக் கூற வேண்டும். சிஷ்யனாயிருந்தால் ஒருவருஷங் கூடவிருந்து பார்த்துத் தக்கபரிபாகி, சிவத்யானம் செய்யத்தக்கவன் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு பின்னர் உபதேசிக்க வேண்டும்'.

'ஸகலஜகத்துக்கும் தந்தையாயுள்ள இறைவன் சராசர மாதாவாகிய தேவியை நோக்கி ஸகலதுக்கப் பிரளயங்களையும் வற்றச்செய்யும் சூர்யனாகிய இச்சிவரஹஸ்ய ரத்னத்தைக் கூறினார்'.

ஸம்ஸாரமெனும் கானகத் தீயையொழிப்பதாகிய அதனையே உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். 'சிவரஹஸ்யத்தை அரை க்ஷணமாவது மிக்க சிரத்தையுடன் கேட்கின்றவன் எவனோ அவனே ஸகல ஸம்பத்துக்கும் இருப்பிடமானவனும் மஹாபுண்யவானும் ஸகல வேதாத்யயனம் செய்தவனும் எண்ணிறந்த தானங்களாலும் கடல் சூழ்ந்தவுலக முழுதும் தானஞ் செய்வதாலும் கிடைக்கும் புண்ணியமுடையோனும் சிவகணநாயகனும் ஆவான்'.

'பற்பல வர்ணாஶ்ரம தருமங்களைக்கூறும் கதைகளாற் பயனுண்டோ?'

'மலைபோன்ற நெல்லுமிக் குவியலைச் சேதிப்பதால் அரிசி கிடைக்குமோ?'

'சிவகதையின்றி மனிதருக்குச் சமம் கிடைக்குமோ?'

'சிவானந்த ரஹஸ்ய ஸமுத்திரத்திற்கு மஹாத்வீபம் போலுள்ளது இப்பன்னிரு அம்சங்களும், அவற்றிற்குச் சங்கரரால் இடப்பட்ட நாமங்களைக் கூறுகின்றேன். முதலாவது **மாஹேசம்**, இரண்டாவது **பவம்**, மூன்றாவது **ஹாரம்**, நான்காவது **சிவம்**, ஐந்தாவது **பர்க்கம்**, ஆறாவது **ஸங்கரம்**, ஏழாவது **உக்ரம்**, எட்டாவது **பீமம்**, ஒன்பதாவது **ஸதாசிவம்**, பத்தாவது **ஈஶ்வரம்**. பதினோராவது மஹாதேவம், பன்னிரண்டாவது **ஈசம்** எனப்படும்'.

'வேதாந்த ஸாரமாகியதும் மஹா பாபங்களை எல்லாந் தொலையச் செய்வதுமாகிய சொற்களாலும் அழகிய வாக்யங் களாலும் அற்புதமாகிய அத்யாயங்களாலும் திக், லோக, அமர, பிரம்ஹவேத, ருது, திக்நாக, எனது முகம், நேத்திரக்கிரமம், சங்கர, எனது நேத்ரம், முநி இவைகளின் சங்கியையும் கொண்ட சங்கியையோடு கூடிய அம்சங்களாலும் தேவிக்குக் கூறப்பட்டுளது' என்றருளினர்.

பதினோராம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

சுகநிதயேநம:

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

கைலாஸவர்ணனம்

சூதர்:-

'ஒ முனிவர்காள்! சிவனால் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள கைலாஸ மாளிகைகள் கோபுரங்கள் இவைகளின் பிரமாணத்தையும் லிங்க சமூகங்களது பிரமாணத்தையு ம், ஆலயங்களின் நீர்மாணத்தையும் ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யருக்குக் கூறியபடி உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். கேளுங்கள்'.

ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யரைப் பார்த்து ஒ முநிவரே! 'சிவன் ஸர்வ வியாபகராய் இருப்பாராயினும் அவருக்கு ஸ்தானமாய் அநேக சிகரங்களோடு கூடி விளங்கும் **கைலாயம்** என்றொரு இடம் உள்ளது. ஈசானர் முதலிய கணத் தலைவர்க்கு இடமாயுள்ள கைலாயம் **தக்ஷிணாஸ்ரமம்** என்று கூறப்படும்'.

'ஒ முநிவரே! தேவர்களுக்கிருப்பிடம் **மேரு** எனப்படும். கீழே பதினாறு கிளையாயும் மேலே முப்பானிரண்டு வகையாயும் பிரிந்துள்ள இம்மேருவானது மஹா கைலாஸத்தின் எதிரில் ஒரு சிறு அணுபரிமாணம் உடையதாகிய ஸ்தம்பம் எனப்படும் பூச்சியை ஒக்கும்'.

'இஃது கைலாயத்தின்கிழக்கில் ஐம்பதினாயிரம் யோஜனைகளுக்கு அப்பாலுள்ளதும் பற்பல ஸுரகணங்களுக்கு வாசஸ்தானமாயும் ஜ்வலிக்கும் நெருப்புப் போன்றதும் ஆயிரம் யோசனை தூரமுடையதுமாகிய ஓர் ஸ்வர்னமயமான பர்வதம்'.

'கைலாயமானது அடிமுதல் சிகரமீறாக லக்ஷம் யோசனையுயரமுள்ளது. அதனுள் ஏழுகுலாசலங்களும் நூறு பிராகார கோபுரங்களும் உள்ளன. பிராகாரத்திற்கிடையில் கோட்டை, ஸமுத்திரங்களோடு கூடிய ஏழுத்வீபங்கள் இருக்கின்றன. அது ஸப்த சமுத்திர ஸுதாசமுத்திரங்களின் அலைக்காற்று வீசப்பெற்று கோடி யோசனை பிரமாணமுள்ளதுமாகிய ஓர் ரஜிதமயமாகிய மஹா பர்வதமாயுள்ளது; கீழ் ஏழுலோகங்களும் மேலே ஏழுலோகங்களும் சென்று ஐம்பது லக்ஷம் மானஉடையதாய் கோடி சந்திரனைப்போல் ஜ்வலிப்பதாய் நிகரற்றகாந்தி உடையதாய்ப் பதினான்கு லோகங்களும் கொடுமுடிகளில் அடங்கப் பெற்றதாய் ஸுதாஸமுத்திரத்தின் நுரையின் ஸாரம்போல் விளங்குவதாயும் உள்ளது'.

'ருத்ரர் விஷ்ணு பிரம்மா மஹேந்திரன் முதலிய தேவர்களாவது கருடன் உரகர் யக்ஷர் கந்தர்வர் அசுரர் இவர்களாவது பார்க்கச் சக்தியுடைவர்களல்லர். அங்ஙனம் போவதற்கு யாரால் முடியும்? அதனது காந்தியினால் ருத்ரவிஷ்ணு பிரமர்களின் உலகம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. ஸூர்யேந்து அக்னிவாயுக்களும் அவ்வொளியில் அடக்கப்பட்டுள்ளார்'.

'கைலாயத்தை ஸ்பரிசித்த வாயு அமுதஸமுத்திரத்தின் அலைகளால் ஸம்பந்திக்கப்பெற்று ருத்ரவிஷ்ணு பிரம இந்திரர்களையும் ஸகலலோகங்களையும் பாவனஞ்செய்கின்றது. அதன் மஹிமையை வேதங்களாலுங் கூற முடியாது. அதன் மஹிமாலேசத்தை யுரைப்பதற்கு ஆதிசேஷனாலும் மாளாதாயின் மிக்க அதமர்களாகிய ஸுர அஸுரர்களால் கூறமுடியுமோ'?

'நூறுகுலாசலங்கள் அற்புதமாகிய கோபுரங்கள் போன்று உன்னதமாகிய கொடிமுடிகளுடன் கூடிப் பிராகாரம்போல் விளங்குகின்றன. அவைகளுக்கிடையில் ஏழு சமுத்திரங்களும்

அகழிகளைப் போல் விளங்குகின்றன. பிராகாரங்கள் போல விளங்கும் அப்பர்வதங்களையும் கூறுகின்றேன் கேளும்'.

'குமுதம், பாரியாத்ரம், மைநாகம், இவைகள் கிழக்கில் இருக்கின்றன. தர்த்தரம், மலையம், விந்தயம் இவைகள் மேற்கில் இருக்கின்றன. உதயம், அஸ்தம், முஞ்சமுமாகிய மூன்றும் வடக்கில் உள்ளன. நீலம், தக்ஷிணகைலாசம், ஹிமவான் இம்மூன்றும் தெற்கில் இருக்கின்றன'.

'இவைகளெல்லாம் ஸமுத்திரம்வரையிற் சென்று எத் திசையிலும் பரவியிருக்கின்றன. அகழி போன்ற ஏழு சமுத்திரங் களின் இடையில் ஏழுத்வீபங்களும் ஏழு பர்வதங்களும் இருக் கின்றன. அங்கு தேவர் கந்தர்வர் அப்சரசுகள் ஸாத்தியர், நாகர், யக்ஷர், கருடர், கின்னரர், கிம்புருஷர், வித்யாதரர், சாரணர் முதலியவர் களும் முனிவர்களும் பற்பல இடங்களில் வசித்துச் சஞ்சரிக் கின்றனர்'.

'அங்கு பாற்கடலின் கரையாகிய த்வீபத்தில் விஷ்ணு பிரமா முதலியவர்களும் ருத்திரமூர்த்திகளுஞ் சஞ்சரிக்கின்றனர். அதற்கப்பால் ஸுத்தோதக ஸமுத்திரக்கரையாகிய த்வீபத்தில் பிரமதகணங்கள் சஞ்சரிக்கின்றனர்'.

'அதற்கப்பால் ரத்னமயமாகிய ஓர் பிராகாரம் பதினாயிரம் யோசனை பரிமாணமுள்ளது. அதன் காந்தியால் எங்குஞ் சோதி மயமாய்க் காணப்படுகின்றது. அங்கு நூறு யோசனை உயரமுடைய பத்மாரக ரத்நமலை ஒன்று விளங்குகின்றது'.

'அதற்கப்பால் சந்திரகாந்த மணியால் விளங்கும் ஓர் பிராகாரமுளது. அது ஐம்பதினாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமுடைய தாய்க் காந்திப் பெருக்கால் எங்கும் அமுதப் பிரவாக மயமாய் விளங்கும் பிரதேசமுடையதாய் இருக்கின்றது'.

'அதற்கப்பால் பதினாயிரம் யோசனை பரிமாணமுடைய வச்சிர பர்வதம் இருக்கின்றது. அதற்கு வெளியில் இந்திர நீல மணிமயமான பிராகாரம் ஒன்று ஐம்பது யோஜனை விஸ்தார

முள்ளது. நீலோற்பலம்போல் விளங்கும் இந்திர நீலமயமான பர்வதமொன்று பதினாயிரம் யோசனை விஸ்தாரணம் உடையதாய் இருக்கின்றது'.

'அதற்கு வெளியில் பச்சைரத்ன மயமாகிய பிராகாரம் ஒன்றிருக் கின்றது. அதனது காந்தியால் அவ்விடமெல்லாம் பச்சை ஜ்யோதியாய் விளங்குகின்றது'.

'அதற்கப்பால், இருபதினாயிரம் யோஜனை யுயரமுடையதும் அப்பிரதேசங்களைக் கொவ்வைக்கனியின் நிறம்போன்ற நிறமுடையதாய்ச் செய்வதுமாகிய பவளமலை யொன்றிருக்கின்றது'.

'அப்பால் கோமேதகமணியால் நிர்மிக்கப்பட்ட பிராகார மொன்று முப்பதினாயிரம் யோசனை அகலமுடையதாய் இருக்கின்றது. அங்கு பதினையாயிரம் யோசனை உயரமுடைய குருவிந்த மணிமலை யொன்றுளது'.

'அதற்கப்பால் புஷ்பராக ரத்னம் இழைக்கப்பெற்ற பிராகார மொன்று நாற்பதினாயிரம் யோசனை அகலமுள்ளதாய் இருக்கின்றது'. 'அதற்கப்பால் முத்தாமணிக் கூட்டங்களால் விளங்கும் ஓர் மலை விளங்குகின்றது'.

'அதற்கப்பால், மஞ்சள் மயமான கற்களால் இழைக்கப் பெற்று விளங்கும் இருபதினாயிரம் யோசனை அகலமுள்ள பிராகாரம் இருக்கின்றது. அப்பிரதேசங்கள் முழுதும் வைடூரியங்களால் அமைந்துள்ளன'.

'அதற்கப்பால் நவரத்ன மயமான ஓர் மலையிருக்கின்றது. அது ஓர் பக்கத்தில் மரகதக் காந்தியும், ஓர் பக்கத்தில் பவளக்காந்தியும், ஓர் பக்கத்தில் வச்சிரக்காந்தியும், ஓரிடத்தில் வைடூரியக் காந்தியும், ஓர் பக்கத்தில் மதித்தகுயிலின் கண்போற் குருவிந்தக்காந்தியும், ஓர் பக்கத்தில் புஷ்பராகக் காந்தியும், ஜ்வலிக்கப் பெற்றதும், ஓர் பக்கத்தில் நீலமயமாயும், ஓர் புறத்தில் சிறந்த தேன்போல் நிறம் வாய்ந்த கோமேதக மயமாயும், ஓர் பக்கத்தில் முத்து மயமாயும், ஓர் பக்கத்தில் சுத்தஸ்படிகமயமாயும், ஓர் பக்கத்தில் பற்பல நிறம் வாய்ந்த இந்திரசாபமயமாயும் விளங்குவதாய் இருக்கின்றது'.

'இவ்வாறு ஆச்சரியமாய் விளங்கும் அந்த நவரத்னமலையில் ஓர் அற்புதமாகிய மண்டபமுளது. அது பற்பல ரத்னங்களால் விளங்கும் பதினாயிரம் ஸ்தம்பங்களுடையது. அக்கம்பங்கள் சிங்கம் சார்த்தூலம் சரபம் யானை ஹம்சம் கிளி யாளி முதலியன போல் இயற்றப்பட்ட பற்பல சித்ரப்ரதுமை வாய்ந்தனவும், நவரத்னங்கள் இழைக்கப்பெற்று அடிப்பீட முதல் கொடுங்கை குறுக்கு வட்டம் வரையில் மிக்க ம்ருதுவாய் உள்ளனவும், சூரிய சந்திர அக்னி நக்ஷத்திரங்களின் காந்திகளையும் அடக்கும் ஒளி வாய்ந்தனவும், இராப்பகல் என்கிற பேதமின்றிச் செய்வனவும், வரிசைக்குப் பதினாயிரமாய் லக்ஷஞ்சங்கியை உடையனவுமாய் விளங்குகின்றன'.

'அம்மண்டபத்தின் கோடிகளில் நவரத்ன மயமான மாளிகை யுடன் கூடிய பதினாயிரம் கோபுரங்கள் விளங்குகின்றன'.

'கோபுரங்களின் பிரமாணத்தை மனதினாலும் நினைக்க முடியாது. அக்கோபுரங்கள் ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட ருத்ராவதார மூர்த்தி போன்ற பதுமைகளையுடையன; தேவதேவனாகிய இறைவன் தேவி ஸ்கந்தர் விநாயகர் நந்தி முதலியவர்கள் போன்ற எண்ணிறந்த ரத்னப் பதுமைகள் உடையனவாய் மேல் ஏழு உலகத்துக்கும் அப்பாற் சென்றனவாய் விளங்குகின்றன.

'அங்கு ஒரிடத்தில் லிங்கோற்பவமூர்த்தியும், ஒர் பக்கத்தில் வ்ருஷபவாகன மூர்த்தியும், ஒர் பக்கத்தில் கஜசர்மதர மூர்த்தியும், ஒர் பக்கத்தில் உமா கணபதியுடன் கூடிய மூர்த்தியும், ஒர் பக்கத்தில் உமாஸ்கந்த கணபதியுடன் கூடிய மூர்த்தியும், ஒரிடம் சிவகணங்களால் சூழப்பட்ட மூர்த்தியும், ஓர் பக்கத்தில் தேவியை விவாகஞ் செய்யு மூர்த்தியும், ஒரிடம் பிக்ஷாடன மூர்த்தியும், ஒர் பக்கத்தில் சூலபாணியுருவமும் ஒரிடத்தில், ம்ருகபாணி யுருவமும், ஒர் பக்கம் த்ரிபுரசங்காரமூர்த்தியும், ஒரிடம் அந்தகாஸுர சங்கார மூர்த்தியும், ஒர் பக்கம் சின்முத்ரைதரித்து முனிவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்யும் தக்ஷிணமூர்த்தி உருவமும், ஒரிடம் தற்புருஷரும், ஓர் பக்கம்வாமதேவரும், ஒர் பக்கம் ஈசானரும், ஒர் பக்கம் அகோரரும் ஆகிய திவ்யமூர்த்திகளும் விளங்கப்பெற்றது'.

‘அம்மூர்த்திகளெல்லாம் ஜடை சந்திரகலை தரிப்பனவும் திவ்ய ரத்னாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றனவும் திக்பால கபாலிகை களோடு கூட விளங்குவனவுமாய் பரமேஸ்வரனால் நிர்மிக்கப் பட்டுள்ளன’.

‘அன்றியும் அக்கோபுரத்தின்மேல் உயர்ந்த கொம்புகள் உடையனவும் கண்ட முதலியவிடங்களில் மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு திவ்ய ரத்னங்களால் ஜ்வலிப்பனவுமான வ்ருஷபங்கள் விளங்குகின்றன. கோபுரத்தின் உச்சியில் சலிக்கும் த்வஜங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற அழகிய மஹாரத்ன கலசங்கள் ஜ்வலிக்கின்றன’.

‘அங்ஙனமான கோபுரங்களால் விளங்கும் அம்மண்டபத்துள் ஓர் கர்ப்பக்கிருகம் நவரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக் கின்றது’.

‘அதற்குள் அழகிய ரத்ன பீடமும் அதன்மீது சந்திரஸ்படிக வுருவமான **மஹாலிங்கமொன்று** ரத்நமயமாகிய நாகங்களின் படங்களோடுகூடியதும் மஹாரத்னவனத்தில் உண்டாகிய மலர்ந்த மலர் மாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸ்வர்னகசிதமான எண்ணிறந்த பில்வ சண்பகமலர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டதும் லோக அநுக்ரஹார்த்தமாய் சம்புவாலும் மஹாதேவியாலும் முப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதுமாய் விளங்குகின்றது’’.

‘அங்கு ஶம்புகணங்கள் காகளம், முரசம், மட்டு, டிண்டிபம், ஜர்ஜ்ஜரம், சங்கம், மத்தளம், பேரி, நிஸ்ஸாணம், படகாநகம், கோமுகம், ஸ்வஸ்திபாதாளம், வேணு, வீணை முதலிய வாத்யங்களை முழங்குகின்றனர்’.

‘எண்ணிறந்த ருத்திர கன்னிகள் அற்புதமாய் நடனஞ் செய்கின்றனர். ஹாவபாவங்களால் மிக்க அழகாகிய நடனங்களாலும் யௌவனமத நடனத்தால் கல்லெனச் சத்திக்கும் நூபுரங்களின் ஓசையாலும் தூபங்களின் கந்தங்களாலும் அற்புதமாய் விளங்கு கின்றது’.

'ஸகல கணங்களையும் ஏவிக் கொண்டிருக்கும் நந்தீஸ்வரர் அம்மண்டபத்தின் வெளியில் இருக்கின்றனர். பூஜிக்கப்பட்ட அம்மஹாலிங்கத்தைப் பரமேஸ்வரனும் பரமேஸ்வரியும் பார்த்துக் கொண்டு ஆநந்தமாய் ருத்திர கன்னிகைகளின் விரலால் மீட்டப்பட்டு உண்டாகும் இனியநாதமுடைய வீணாகானத்தோடு கூடியதாகிய கந்தர்வர்களது கானத்தைக்கேட்டுக் கொண்டு சிவகுணாமுதத்தை யருந்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்'.

ஈஸ்வரன் சந்தோஷபரவசராய் தேவியைநோக்கி, ''ஓ தேவி! **இக்கைலாசேஸ்வர லிங்கத்தை** பூஜித்தவுடன் தெரிசித்தால் அது எனது ஹ்ருதயத்தையும் அமுதபோக பரவசமாகும்படிச் செய்கின்ற என்று சொல்லுபவராய் அந்த லிங்காலயத்தைப் பார்த்து மகிழ்கின்றனர். ஆதலின் அவ்வாலயத்தை எப்படிப்பட்ட அபார புண்ணியங்களாலும் பார்க்கமுடியாது. விஷ்ணு பிரம்மா ருத்திரர் மற்றுமுள்ள சுரஅசுரர் முதலிய யாவரும் அங்கு செல்வதற்கில்லை. ஸ்ரீ மஹாதேவனும் அம்பிகையுமே திவ்ய ரத்னங்களால் பூஜித்து அற்புதமாய் விளங்கும் அக்கைலாசேஸ்வர லிங்கத்தைத் தெரிசிக்கின்றனர்'.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸூராத்யக்ஷாயநம:

பதிமூன்றாம் அத்தியாயம்

கைலாஸேஸ்வர பிரதோஷ பூஜாவர்ணனம்

சூதர்:- 'ஓ முநிவர்காள்! இவ்வாறு மஹாதேவன் ஸகலதேவ அஸுரகணங்களோடு பூஜிக்கின்றனர் என்றார். உடனே ருஷிகள் சூதரை நோக்கி, 'ஓ மஹா முநிவரே, சகல லோகங்களாலும் பூஜிக்கப்படும் பரமேஸ்வரனும் லிங்கபூஜை செய்கின்றா ரென்றது மிக்க விந்தையாய் இருக்கின்றது. அவருக்கும் பூஜித்தாக வேண்டியது ஒன்றுண்டோ? அன்றியும் தமது

ரூபத்தையே பூசித்துக் கொள்வதுந் தகுதியோ? அதனது ரஹஸ்யத்தை எங்களுக்கு உரைக்க வேண்டும்’ என்று பிரார்த்திக்க சூதர் கூறுகின்றார்.

‘ஒ முனிவர்காள்! இச் சந்தேகத்தைக் கொண்டு ஜைகிஷவ்யரும் ஸ்கந்தரைக் கேட்டனர். அப்பொழுது ஸ்கந்தர், ‘ஒ ஜைகிஷவ்யரே! **சிவபெருமான் ஸர்வரூபராய் ஸர்வ வியாபகராய் இருக்கின்ற வரேயாயினும் லிங்கார்ச்சனை புக்தி முத்தி தருமென்ற உண்மையை உலகத்தார் எல்லோருக்கும் போதித்து ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கியவர்களைக் கரையேற்றுவதின் பொருட்டுத் தாமும் பூஜித்தருளுகின்றனர்’.**

‘ஆனதனாலேயே விஷ்ணு பிரம்மா முதலிய சகலதேவர்களும் முநீந்திரகணங்களும் ஶாம்பவர்களாகிய அந்தணர்களும் பக்தியுடன் பூஜிக்கின்றனர். பூஜையே மிக்க ஶ்ரேயஸ் என்பதைக் காண்பிப் பதற்காகவே மஹாதேவன் தேவியோடு கூட அவ்விலிங்கத்தைப் பூஜிக்கின்றனர்’.

‘காலை சங்கமத்திலும் நடுப்பகலிலும் சாயங்காலத்திலும் ஸ்ரீசதாசிவன் நந்திகேசர் முதலிய கணத்தலைவர்களும் ருத்திர மங்கையர்களும் பூஜா சாமக்கிரியைகளைச் சேகரித்தல் முதலிய பணிவிடைகள் செய்யக் கைலாசேஶ்வரலிங்கத்தைப் பூஜிக்கு முறையைக் கூறுகின்றேன் கேளும்’.

‘அவர் பூஜிக்கும் பொழுது தீர்த்ததாரைகள் வீழ்வதற்குரிய பாத்திரங்கள் ஏழு ஸமுத்திரங்களேயாம். மனதினாலும் எண்ணுவதற்கு முடியாத அபாரபூஜா சம்பாரங்களைக் கணங்கள் கொண்டுவர அச்சம்பாரங்களால் கைலாசேஶ்வரலிங்கத்தை ஈஶ்வரன் பூஜிக்கின்றனர். அதைக் கேட்டாலும் முத்திபெறலாம். சாவ தானமாய்க் கேளுங்கள்’.

‘ஶம்பு கைலாஸகங்கையில் தேவி நந்தீசர் முதலியவர் களோடு ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிபூசித் திரிபுண்டரம் அணிந்து ருத்ராக்ஷ ஹாரம் தரித்து பஞ்சாக்ஷரபரராய் இருந்தருளு கின்றனர்’.

'அங்கு ஐந்துமுகத்தினராகிய பரமேஸ்வரனது ஆகிர்திபோல் **பஞ்சவக்திர ஈஸ்வரலிங்கமொன்று** தனது ஐந்து முகங்களி னின்றும் ஐந்து கங்காநதி பிரவகிக்கப் பெற்றதாய் விளங்குகின்றது. அந்நதிகள் அக்கைலாஸாசல மண்டபங்களினின்றும் திவ்யரத்னப் படிக் கட்டுகளால் விளங்குகின்றனவாய் அமுத சமுத்திரம் போய்ச் சேருகின்றன'.

'கிழக்கில் **ரத்னகங்கை**யெனும் பெயரியதும் மேற்கில் **தேவகங்கை**யெனும் பெயரியதும், வடக்கில் **கைலாஸகங்கை** யெனும் பெயரியதும், தெற்கில் உக்ரகங்கையெனும் பெயரு டையதும், மத்தியில் **பிரமகங்கை**யெனும் பெயரியதுமாய் ஸ்படிகம்போல் நிர்மல தீர்த்தத்துடன் செல்லுகின்றது'.

'இவைகள் ரத்னலிங்கத்தின் ஐந்து முகங்களினின்றும் வெளிப்பட்டு அம் மண்டபத்தினின்றும் புறப்பட்டு அழகாகிய அலைகளோடும் மிக்கக் குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரவாகத்தோடும் நவரத்னமயமாய் நிர்மிக்கப்பட்ட படிக்கட்டுகளால் ஜ்வலிக் கின்றவைகளாய் வில்வவனங்களாலும் மலர்ந்த நறுமலர் மரங்களாலும் பக்ஷி ஸமுகங்களாலும் விளங்கும் இருகரையுடையன வாய் இருக்கின்றன'.

'அக்கரைகளில் விளங்கும் மண்டபத்தில் ரத்னமயமாய் நிர்மிக்கப்பட்ட சிம்ஹாசனத்தில் தேவியோடு இறைவன் வீற்றிருக் கின்றனர்'.

'நந்தி முதலிய கணேஸ்வரர்கள் அஞ்சலி பந்தஞ்செய்து நிற்க அந்நதிப் பிரவாகங்களையும் பஞ்சமுகேஸ்வர லிங்கத்தையும் பார்த்துச் சங்கரர் மிகக் களிப்பெய்தினவராய் அந்நதிகளுக்கு ஏதுவாகிய லிங்கமுகங்களைத் தோத்திரஞ்செய்து மகிழ்கின்றனர்'.

'அத்தோத்திரமாகிய ஐந்து ஸ்லோகங்களையும் எவர் விடியற்காலத்திற் பாராயணஞ் செய்கின்றனரோ அவர்கள் அழகியவிமானங்களால் கைலையடைந்து சிவனெதிரில் சங்கர கணங்களோடு ஆனந்தம் அநுபவிக்கின்றனர்'.

'ஒருக்கால் பரமேஸ்வரன் அவ்விடமிருந்து கைலாசேஸ்வர ஆலயத்துக்கு வந்து மிக்க ஆனந்த ஹேதுவாகிய கைலாஸ லிங்கேஸ்வரரைப் பிரதோஷ காலத்திற் பற்பல பூஜாசம்பாரங்களாற் பூசித்து பவானியை நோக்கிக் கூறியதாவது தேவி! எனது பூஜா சம்பாரச் சிறப்பைப்பார்ப்பாய். ஸ்படிகமயமாகிய பெருங்குடங்களில் அடங்கியுள்ள க்ஷீரப் பிரவாகத்தைப் பார். இவ்வாறு கோடிக் கணக்கிலும் அடங்காத குடங்களிலுள்ள க்ஷீரதாரைகளால் யான் பூஜிக்கின்றேன். **சக்திக்கு இயன்றவாறு க்ஷீராபிஷேகம் செய்கின்றவனுக்குச் சகல கஷ்டங்களையும் போக்கி அபார புண்ய ராசியைத் தந்து அவன் விரும்பும் பொருள்களை யெல்லாம் கொடுப்பேன்** என்பதை விளக்கப் பூசிக்கின்றேன். *(க்ஷீரம்-பால்).*

'ததி சமுத்திரத்திலுள்ள ஆடைமிகுந்த தயிரை ஏராளமாய்க் கொண்டு வந்து இங்ஙனம் யான் சிவலிங்கத்தை அபிஷேகித்துப் பூஜிக்கின்றேனன்றோ? பசுகறக்குந் தருணமாகிய இப்பிரதோஷ சமயத்தில் சகல ஸுரர்களும் சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக்கவேண்டியது'.

'உன்னதமாகிய ரத்னகுடங்களில் நிறைந்துள்ள சிறந்த நெய்யைப் பார். நெய்க் கடலிலிருந்து எனது கணங்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. எத்திசையும் பரவும் பரிமளவாசனை வாய்ந்த இவ் ஆஜ்யப் பிரவாகங்களால் கைலாசேஸ்வர லிங்கத்தைப் பூஜிக்கின்றேன்'. *(ஆஜ்யம்-நெய்).*

'திவ்விய குடங்களால் மதுக்கடலினின்றும் முகந்துகொண்டு வந்து சேகரித்திருக்கும் மதுக்குடங்களைக் கவனிப்பாயாக. இம்மதுவின் நிறம் சிறந்த கோமேதகங்களின் நிறம்போல் விளங்கு கின்றதன்றோ? இதைத் தாராப் பிரவாக உருவமாய்க் கொண்டு சிவலிங்கத்தை அபிஷேகிக்கின்றேன்'. *(மது-தேன்).*

'பனிவரையின் சிகரங்கள்போல் சேகரித்து வைத்திருக்கும் சர்க்கரைராசிகளைப் பார். இவ்வளவையும் இவ்விலிங்க சிரசில் அபிஷேகிக்கின்றேன்'.

'லக்ஷக்கணக்கான குடங்களில் நிரம்பியிருக்குந் திவ்யநாரிகேள தீர்த்தத்தைக் கவனிப்பாயாக. இத்தீர்த்தம் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டு மஹாநதிகள் போல் பிரவகிக்கின்றது. ஏழிலைம்பாலையின் கனிகளை மலைபோல் சேகரித்துவைத்து மேருவினும் மிகுந்த பரிமாணத்தோடு விளங்குகின்றன'.

'அளவிலா திவ்யமாங்கனியின் ரஸங்களால் நிறையப்பெற்று விளங்கும் எண்ணிறந்த குடங்களும் இந்தலிங்கத்தை அபிஷேகிப்பதின் பொருட்டேயன்றோ?'

'ஒ தேவி! மாதர்களின் தனங்கள்போல் விளங்கும் எலுமிச்சம் பழங்களின் ரஸப்பிரவாகத்தாலும் மிக்க நிர்மலமும் ஶுத்தமுமாகிய பரிமள தீர்த்தங்களாலும் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலிலிருந்து வரவழைத்து வைத்திருக்கும் ஆயிரக்கணக்காகிய மஹாகலசங்களில் அடங்கியிருக்கும் ரஸப் பிரவாகங்களாலும் இந்த லிங்கத்தை அபிஷேகம் செய்கின்றேன்'.

'திவ்யமாகிய கஸ்தூரி குங்கும சந்தனம் நிறைந்த குடங்களை இப்பிரதோஷத்தில் அபிஷேகத்துக்கு எடுத்து என்னிடம் கொடுப்பதில் நமது கணங்கள் கையலுத்துப் போயினர்.

'இவ்வாறு நான் அபிஷேகிப்பதினால் பிரவகிக்கும் தீர்த்தத்தை விஷ்ணு-பிரம்மன்-இந்திரன்-வருணன் முதலியவர்கள் மஹா புண்யமாகிய திவ்ய தீர்த்தமென்றறிந்து சம்ஸாரதுக்கத்தினின்றும் கரையேறி ஆனந்தமடைய விரும்பியவர்களாய் எப்பொழுதும் வந்து சேவிக்கின்றனர்'.

'இன்னம் ஆயிரக்கணக்காய சங்கங்களாலும், கோஶ்ருங்கங் களாலும், ஆயிரக்கணக்காகிய ஶ்வர்ணகும்பங்களாலும், ஸ்வர்ண ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட குஶமுனைகளாலும், க்ஷீராஜ்ஜிய தைல கந்த தீர்த்த முதலியவைகளால் இந்த திவ்ய லிங்கத்தை ஸகல வாத்திய முழக்கத்தோடு அபிஷேகிக்கின்றேன். தூபம் மதுபர்க்க முதலியவைகளைச் சமர்ப்பித்துப் பூஜிக்கின்றேன்'.

'அன்றியும் நான்கு வேதங்களும் உருவத்துடன் நின்று சதருத்திரத்தைத் தோத்திரஞ்செய்யவும் தேவர்களால் காணப்படாத திவ்யபரிமள சந்தனத்தால் அலங்காரஞ்செய்து திவ்யரத்னங்களால் ஜ்வலிக்கும் மிருதுவாகிய வெண்பட்டாடைகளால் லிங்கத்தை அலங்கரித்திருக்கின்றேன் பார்ப்பாயாக'.

'இதன் காந்தியை விஷ்ணு பிரமன் குபேரன் முதலிய யாவராலும் காணமுடியாது. இப்படிப் பிரதோஷ சமயத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதில் எனக்குள்ள ஆனந்தத்தை இவ்வளவென்று கூறமுடியாது.

'மலர்ந்த வெண்டாமரை ரத்னதாமரை நீலோற்பலம் மந்தாரம் தும்பை கதம்பமலர் சாயங்காலத்தில் விகசிக்கும் மலர்வகைகள் வாஸந்திகை மல்லிகை இவைகளாகிய அழகிய மாலை வரிசைகள் லிங்கத்தின் சிரசிலிருந்து பாதபீடம்வரையில் அழகாய் விளங்கு வதைப் பார்ப்பாயாக'.

'இங்ஙனம் பிரதோஷத்தில் தரிசிப்பதே கண்களின் பயன். அச்சிவலிங்கம் பில்வம், ரத்னகமலம், புன்னாகம், நாகை, சண்பகம், அறுகு, நீலோற்பலம், அரலி, தும்பை, வெள்ளெருக்கு, செவ்வரத்தை, வெண்டாமரை, வகுளம், கருநீலம், முல்லை இவைகளால் பூஜிக்கப்பட்டு அம்மலர்களின் நற் பரிமளமாகிய ரசத்தில் விருப்புற்று ஜங்காரஞ் செய்து சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் வண்டுகளால் எவ்வளவு அழகாய் விளங்குகின்றது பார்'.

'நெய்யை நிரம்பவார்க்கப்பெற்று திவ்யவர்த்திகளோடு விளங்கும் ரத்னதீப ஜாலங்களால் ஜ்யோதிமயமாய் விளங்கும் இச்சிவலிங்கத்தின் அழகைப் பார்க்க எனக்குப் பேரானந்தம் உண்டாகின்றது'.

'ஒ கிரிஜே! பற்பல அன்னராசி வகைகளையும் நெய் பருப்பு முதலிய உபபக்ஷிய வகைகளையும் இமயகிரிக்குச் சமானமாய் விளங்கும் க்ஷீரான்னம் தத்யன்னம் சர்க்கரான்னம் முதலியவை களையும் நாரிகேளம் எலுமிச்சை இலந்தை மாதளை கதலி மா பேரீச்சை விளா நாரத்தை சுராதனம் ராஜாதனம் முதலிய பழவகை

களையும் நிவேதனஞ் செய்திருப்பதனைப் பார்த்தனையோ? இவைகளெல்லாம் எனக்கு அபாரமாகிய சந்தோஷத்தை அளிப்பன என்றறிவாய்'.

'ஜாதிக்காய் லவங்கம் முதலியவைகளுடன் கூடியதும் முத்துச்சூரணம்போல் பச்சைக்கற்பூர முதலியவைகளால் வாசனை செய்யப் பெற்று விளங்கும் இனிப்பான பாக்குச் சீவல் வகைகளோடு மலை மலையாய்ச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் நாகவல்லி (வெற்றிலை) வரிசைகளையும் பிரதோஷகாலத்தில் யான் நிவேதனஞ் செய்கின்றேன்'.

'அன்றியும் பிரதோஷகாலத்தில் செவிக்கு அமுதமாய் திவ்ய கீதங்களை ருத்திரகன்னியர்கள் ருத்திரவீணையை மீட்டிகொண்டு, **சம்போசங்கர, தூர்ஜடே, த்ரிணயனா, காலாந்தகாரே! ஹரா! பாஹீச ப்ரமதாதிநாத பகவன் லிங்காக்ருதேபாஹிந:** என்பதாதி நாமங்களைக் கானஞ்செய்யவும் ரத்னமயமாகிய மத்தளம் சங்கம் காகளம் மட்டு துந்துபி வேணு தாளம் ஜல்லரி முதலிய வாத்யங்கள் முழங்க அதன் நாதத்தைக் கேட்டு மிக்க ஆனந்திக்கின்றேன்'.

'ஒ தேவி, கைலாசேஸ்வர லிங்கசந்நிதியில் மத்தளம் வேணு வீணை இவைகளின் நாதத்தோடு ஏழு வகையான லயத்தோடுகூட இறைவனைத் துதிப்பதாகிய கீதத்தோடும் ருத்திரகன்னியா கூட்டங்கள் திவ்ய ஹாவபாவங்களை விளக்குகின்றவர்களாய் நூபுரத்தின் அழகிய இனியவொலிகள் கலீர் கலீரென்று சப்திக்க நடனஞ்செய்யுஞ் சிறப்பைப் பார்ப்பாயாக'.

நக்ஷத்திர வரிசைகள் போன்ற அழகிய முத்து ஜாலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பூரண சந்திரமண்டலம் போன்ற மேல் விதானத்தை உடையனவுமாகிய திவ்யசத்திரங்களை சிலகணத் தலைவர் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கவும், பற்பல சாமரங்களை கணத் தலைவர் வீசவும், திவ்ய ரத்னமயமான பிடியோடு கூடிய விசிறிகளால் சிலகணங்கள் விசிறவும், சில பிரமத கணங்கள் ரத்ன மயமான துவஜங்களைப் பிடித்து நிற்கவும் இங்ஙனம் அற்புத உபசாரங்களோடு பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் அவ்விலிங்கத்தை

அஹம்ஸஹ என்ற பாவனையுடன் பூஜித்து பரமானந்தம் அடைகின்றேன்'.

'ஹே தேவி! ஸகலப் பிரபஞ்ச ஜாலமும் என்னினும் சிறிதேனும் பின்னமல்ல. ஜகத்முழுவதும் எனது சங்கல்ப ஜாலமேயாம். இவையெலாம் இறுதியில் என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன. யான் எப்பொழுதும் ஏகன் அத்வயனென்று வேதங்களெல்லாங் கூறுகின்றன. எனது ஸ்வரூபம் மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாதது. யோகிகள் வேதங்கள் விஷ்ணு பிரம்ஹாதி தேவ கணங்கள் முதலிய யாவரும் எனதுண்மையை அறிகின்றவர்களல்லர். ஞானஞேய உருவமாயுள்ள இப்பிரபஞ்சம் தோற்ற நிலையொடுக்கங்களைப் பெறினும் யான் அஸங்கனே. இவ்வாறு விஶ்வத்துக்கு அதீதனாயினும் யானில்லாதவிடம் ஒன்றுமில்லை'.

ஒ கிரிஜே! இஃதே எனது ஹ்ருதயம். இந்தரகஸ்யத்தை உனக்குக் கூறினேன். இதை மிக்க சாக்கிரதையாய் மனதிலேயே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று கூறி விஶ்வநாதர் திவ்ய மலர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் அவ்விலிங்கத்தைப் பார்த்து ஆனந்தவசராய் தேவியையும் நோக்கிக் கொண்டு அந்தத் திவ்ய மண்டபத்தில் லிங்க சந்நிதியில் ஆனந்தநடனஞ் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

அண்டங்களைக் கண்டனஞ் செய்யும் கோஷமுடையவராய், சண்ட தாண்டவத்தால் சலிக்கும் பிரம்ஹமுண்டம் உடையவராய், குண்டலீசனாகிய கர்னகுண்டலத்தால் ஜ்வலிக்கும் கண்டம் (கன்னம்) உடையோராய் தண்டுவின் மண்டு நாதத்தோடு லயித்த சரணக்கிரமம் உடையோராய், நந்தி பிருங்கிகள் முழங்கும் டிண்டிம நாதத்தோடும், துண்டிராஜரது சங்கநாதத்தோடும் ஷண்முகர் செய்யும் தூரிய நாதத்தோடும், மண்டிதராய் தேவி சிவையோடு நடனமாடுவாராயினர்.

அகிலாண்டங்களுக்கும் ஈசனாகிய அமலன் சண்டதாண்டவஞ் செய்யும் போது அவரது ஜடாமுனையால் உரையப் பெற்று நக்ஷத்திர கணங்கள் பூமியில் உதிரவும், அஷ்ட மஹாகஜங்களும்

முகங்களால் உதிரத்தைக் கக்கவும், விஷ்ணுபிரம்ஹ இந்திராதி சுரரும் முநிவரும் நடுநடுங்கவும் நிகழ்ந்தது. அவனது ஆனந்த நடனத்துக்குச் சலிக்காத ஜகம் யாதுமில்லை.

அழகிய தாமரைமாலையானது சலிக்கப்பெற்ற மார்பினை உடையவராய், லீலாசலனம் பெற்ற கங்கணங்களாகிய நாகர்களது மகுடங்களிலுள்ள திவ்யரத்னங்கள் ஜ்வலிக்கப் பெற்ற கைகளை உடையவராய், உதயகால சூரியன்போல் விளங்கும் ஜடா முடி சலிக்க அங்கு விளங்கும் கங்கையும் ஜ்வலிக்க, ஜல் ஜல் என்று ஒலிக்கப்பெற்ற கங்கணமுடையவராய், கலீர் கலீர் என ஒலிக்கும் நூபுர முடையவராய், கிண் கிண் என ஒலிக்கும் ரத்ன ஒட்யாணமுடையவராய், புன்னகையுடையவராய், சகல சராசரங்களையும் மோகிக்கச் செய்யும் திவ்ய சௌந்தர்ய உடையவராய், மின்னல்போல் பளபளவென ஒலிப்பதாகிய சந்திர கலையால் விளங்கும் சடையுடையோராய், ஸகல ஜகத்துக்கும் ஆதி புருஷராய் அகில இஷ்டங்களையும் அளிப்பவராய், அஷ்ட மூர்த்தியாய் கஷ்டஹரராய் சிஷ்டசரணராய் திவ்ய ஸௌந்தர்ய மூர்த்தியாய் விளங்கும் நடராஜனது திருவுருவத்தைக் கண்டு தேவி ஆனந்தவசையாய் நின்றனள்.

அவ்வாறு காணக்காணத் திருப்தியடையாது கண்களால் தமது திவ்ய சௌந்தர்ய அமுதத்தைப் பானஞ்செய்து கொண்டுநிற்குந் தேவியை மஹாதேவன் புன்னகைகொண்டவராய்ப் பார்த்துச் சகலருத்திர கணங்களுக்கும் லோகங்களுக்கும் அபார ஆனந்தத்தையும் தந்து பின்னர், 'கிரிராஜதநயே! ஸகல சராசரங் களுக்கும் தாயாகிய அம்பிகே! யாம் இக்கைலாசேஸ்வர லிங்கத்தைப் பல கோடிகாலம் பூஜித்திருக்கின்றேம். இந்த லிங்கத்தின் அடியையும் முடியையும் வேதங்களுங் கண்டதில்லை. தேவர் முனிவர் முதலிய யாவருமறிந்திலர். இதனைப் பூஜிக்க யாரால் மாளும்? **பூஜை பூஜகன் பூஜ்யன் என்பது அற்றுவிளங்கும் எனது ஸ்வரூபமே இந்தலிங்கம்.** இதனைத் தெரிசிப்பதினிமித்தம் ஸகல சுராசுரமுனிவர்களும் இன்னமுந் தவம்புரிகின்றனர் என்றார்'.

அதற்குத் தேவி ஸ்வாமியை நோக்கிப், 'பரமேஶ்வரா! உம்மாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றதே. எனக்கதுமிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. **உமக்கும் லிங்க பூஜையாலாக வேண்டியது ஒன்றுண்டோ?** அவ் வுண்மையை எனக்குக் கூறுங்கள்' என்று வேண்டிக் கொண்டனள்.

அதனைக் கேட்ட பரமேஶ்வரன், 'ஒ தேவி! கர்மங்களாலும் ஸமாதிகளாலும் ஜபங்களாலும் தபங்களாலும் நியமங்களாலும் அடையக் கூடியது யாதுமில்லை. அவைகள் எனது பாதாரவிந்த பூஜையோடுகூடச் சேர்ந்தாலன்றிப் பயன்படா. ஆதலால் **எனது பூஜையே ஸகல பயன்களையுந்தந்து முக்திஹேதுவுமாகும் என்ற உண்மையை லோகங்கள் தெரிந்துகொள்வதின் பொருட்டு யான் பூஜிக்கின்றேன்.** இது எனக்கு மிக்க சந்தோஷ ஹேதுவே.

'வேதசிரசுகளால் அடையக் கூடியதும் ஓங்காரத்தினால் கிடைக்கின்றதாகிய பரமார்த்த தத்வமும் ஸுபோதமும் அனந்த ரூபமும் அத்வைதமும் ஸத்யமும் ஞானமும் ஏகமும் சாதீவதமும் அவ்யயமும் ஆகிய சிவபரம்பொருளையே யான் தியானிக்கின்றேன்'.

'இவைகளெல்லாம் உண்டாதற்கு முந்தி எது இருந்ததோ எதைக் காட்டிலும் பரம் அபரம் வேறொன்றிலையோ எதிலும் குருவாகியது யாது மில்லையோ எதனாலேயே காணப்படும் பிரபஞ்சமெலாம் பரிபூரணமோ அதனையே இப்பொழுது யான் தியானிக்கின்றேன்' என்று கூறிப் பரமசிவன் அப்பொருளையே தியானித்துக் கொண்டு ஓர் வியாபாரமுமின்றி ஸ்தாணுபோல் சலனமற்றிருந்தனர். தேவியும் மற்றுமுள்ள கணங்களும் ஆனந்தவசராயினர். ஒ முனிவர்களே! இதுஸத்தியம்.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸுராரிக்நாயநம:

பதிநான்காம் அத்தியாயம்

கைலாஸ்பிராகார வர்ணனம்

உடனே முனிதேவகணங்கள், **'ஓ ஸ்கந்தபகவானே! மார மாரஸுதரே! அமராரி மஹாசூர ஸிம்ஹ தாரக ஸூதனா!** தேவரீர் வாக்கியங்களாகிய அமுதப்பெருக்கை அருந்தி எங்களது மனம் தன்னியமாயிற்று. கைலாசேஸ்வர பூஜாசரித்திரத்தைக் கேட்கக் கேட்க ஆனந்தமாய் இருக்கின்றது. மீண்டும் இதுபோன்ற சரித்திரத்தைக் கேட்பதில் பேராவல் உடையோராய் இருக்கின்றோம்' என்று பிரார்த்தித்தனர்.

இவ்வாறு தேவருஷி முனிகணங்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட குமாரக்கடவுள் எதிரிலுள்ள ஜைகிஷவ்ய முனிவர்முன்னதாக அவர்களை நோக்கி, 'ஓ முனிவர்களே! பர்ணாசனர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் சாவதானமாய்க் கேளுங்கள். அபர்ணாபதியின் மகிமையைக் கூறுகின்றேன்'. 'ஓ ஸுபர்ணவாகனர் முதலிய தேவர்காள்! கர்ணாமுதமாகிய ஸ்வர்ணாசலவாசியினது சரித்திரத்தைச் சிரவணஞ் செய்யுங்கள்.

ஐந்துகோடி பிரமாண முடைய மஹாகைலாஸ பூப்பிரதேசத்தில் மலைப் பிராகாரங்களின் மத்தியில் கணங்களுக்கு வாசஸ்தலமுளது. அதில் கிழக்குத்துவார கோபுரம் ஒன்பதுலக்ஷம் பிரமாண முடையதும், நீலக்கற்களால் இயற்றிய எண்ணிறந்த ருத்திர கணங்களோடு கூடியதும், பற்பல தேவகோடிப் பதுமைகளை உடையதும், ஆகாயத்தைக் கிழிப்பது போன்றதும், பதினாயிரம் பலகணிகளோடு கூடியதும், சிலாமயமாய் விளங்கும் வ்ருஷபங் களால் சூழப்பட்டதுமாய் மிக்க அற்புதமாய் விளங்குகின்றது. அங்கு **நந்தீசராலயம்** ஸ்வர்ணமயமாயும், வெள்ளிமயமாயும் ஜ்வலிக் கின்றது'.

'பற்பல மேல் மாளிகைப்பிரதேசத்தை யுடையதும் புஷ்பவு த்யானங்களால் விளங்குகின்றதுமாயுள்ளது. த்வஜம், கும்பம், ஆயிரம் ஸ்தம்பம் இவைகளையுடைய ஒரற்புத மண்டபத்தில் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின் மீது பொற்பிரம்பைக் கையிற்பிடித்தவரும், நவரத்னமயமாய் ஜ்வலிக்கும் கிரீடமணிந்தவரும், சந்திரன் போன்ற முகமுடையோரும், பாலஇந்துகலா சேகரரும், நான்கு புஜங்களுடை யோரும், விபூதி த்ரிபுண்டரத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவரும், ஜடைமுடி தரித்தவரும், ரத்னகுண்டலம் அணிந்தவரும், இடையிடையே நன் முத்துக்கள் கோர்த்த ருத்திராக்ஷ மாலையணிந்தவரும், சுயசாபதியும் எப்போதும் சிவத்தியானத்தால் தூய்மைபெற்ற சித்தமுடையோரும், கணேந்திர முநீந்திர ஸுரேந்திரர்களாலும்-கந்தர்வ அப்சரக் கூட்டங்களாலும்-நாக சித்தர்களாலும் உபாசிக்கப்படுவோரும், பிரமத கணங்களால் சூழப்பெற்றவருமாய் **நந்திகேசர்** விளங்கு கின்றனர்'.

அங்கு நவரத்னங்களால் ஜ்வலிப்பதும் சுவர்ணப் பிராகார முடையதும் எண்ணிறந்த விருஷபங்களால் விளங்குவதுமாகிய ஓர் மஹேசர் ஆலயம் இருக்கின்றது. அவ்வாலயத்தின் கர்ப்பக்ருகம் ஸ்படிகக்கற்களாலேயே நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு **நந்தீஶ்வரம்** என்னும் ஓர் சிவலிங்கம் இருக்கின்றது. அதனைத் தெரிசித்தாலும் பரிசித்தாலும் மஹா பாதகக்கூட்டங்கள் சூரியனைக்கண்ட விருள் போற்றொலையும்'

'தூப, தீப, பக்ஷ்ய, போஜ்யங்களாலும், கமல நீலோத்பல மாலைகளாலும்-பில்வங்களாலும்-சண்பக புந்நாக துத்தூர பாடலங்களாலும்-ஸகஸ்ர பில்வ பத்தரங்களாலும், பஞ்சாமிர்தங் களாலும், சாம்பிராணி அகரு தூபங்களாலும், கற்பூர தீபங்களாலும், அந்நந்தீஶ்வர லிங்கத்தை நந்திகேசர் தினந்தோறும் முப்போதும் பூஜித்துத் தோத்திரஞ் செய்து கிழக்குப் பிராகார கோபுரத்தில் கணங்களோடு வசிக்கின்றார்'.

'கிழக்குப் பிராகாரத்தில் **நிடதம்** என்றும், **ஹேமகூடம்** என்றும், பெயரிய இரண்டு பர்வதங்களிருக்கின்றன. பின்னர்

ஆக்னேய திக்கில் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுடையதும் ருத்திராவதார சரித பதுமைகளாலும் வ்ருஷபங்களாலும் விளங்குவதுமாய் ஓர் கோபுரம் இருக்கின்றது. அங்கு லக்ஷங்கணங்களால் சூழப் பெற்றவனான சுகேசன் எனும் கணநாதன் இருக்கின்றான். அவன் அங்குள்ள ஓர் திவ்ய ஆலயத்தில் விளங்கும் **ஸுகேசேஶ்வரம்** என்னும் லிங்கத்தை முப்பொழுதும் பூசித்து வழிபடுகின்றான்'.

'**நீலம்** என்றும் **மந்தாரம்** என்றும் பெயரிய இரண்டு மஹா பர்வதங்கள் தெற்குப் பிராகாரத்தில் இருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம் பிரமாணமுடையதாயும் பற்பல ருத்திர கணங்களோடு கூடியதாயும் தேவமார்க்கத்தைப் பிளந்து கொண்டிருப்பது போல் காணப்படுவதும் எண்ணிறந்த ருத்திர அவதார சரிதங்களாலும் வ்ருஷபத் ஸ்தம்பங்களாலும் ஜ்வலிப்பதுமாகிய கோபுரம் இருக்கின்றது. அங்கு **சண்டீசனது ஆலயம்** சுவர்ணமயமாய் விளங்குகின்றது.

'ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடு கூடியதும் முத்துத்தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும் நீலமணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட பற்பலகட்டுகளை உடையதும் ரத்னமயமாகிய சோபான வரிசைகளால் விளங்கும் சிம்ஹாசனம் உடையதுமாகிய ஓர் மண்டபம் இருக்கின்றது'.

'அச்சிங்காசனத்தின்மீது மின்னல்போல் விளங்குஞ் சடையுடையோனும், சந்திரகலை தரிப்போனும், விபூதித்திரிபுண்டரம் அணிந்தவனும், ருத்திராக்ஷ ஆபரணம் அணிந்தவனும், அற்புதமான ரத்னமயமாகிய திவ்ய வஸ்திரந் தரிப்பவனும், கண்களை மூடிக்கொண்டு சம்புவின் பாதார விந்தத்தைத் தியானிக்கின்றவனும், கிம்புருட சித்த சாத்திய முநீந்திரர்களாலும்- கணேந்திரர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனும், ருத்திரசங்கங்களோடு கூடியவனுமாகிய **சண்டீசன்** வீற்றிருக்கின்றான்'.

'அங்கு நவரத்னமயமாகிய பிராகார கோபுரங்களுடையதாகிய ஓர் திவ்யாலயம் இருக்கின்றது. அங்கு **சண்டிகேஶ்வரம்** எனும் ஓர் திவ்யலிங்கம் இருக்கின்றது. அந்த லிங்க சோதியால் அத்திசை

முழுதும் சோதிமயமாய்க் காணப்படுகின்றது. அந்த சண்டிகேஸ்வர லிங்கத்தைச் சண்டீசன் முக்காலமும், பில்வம்-மந்தாரம்-மல்லிகை-அலரி-கர்ணிகாரம் முதலிய மலர்களாலும், தூபதீப நைவேத்யங் களாலும், நடனகரதாள ஸ்தோத்திரங்களாலும், பூஜித்துவழிபட்டு எப்போதும் பரமசிவ பாதாரவிந்தத்தையே தியானித்துக் கொண்டு பரமானந்த அநுபவம் பெற்றிருக்கின்றான்'.

பதிநான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மஹாகணபதயேநம:

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்

சைலப்பிராகார வர்ணனம்

ஸ்கந்தர் :- ஓ முனிவரே!, 'நிருதிதிக்கில் ஐந்து லக்ஷம் பிரமாண முடைய ஓர் கோபுரமானது அநேகருத்திர சரிதங்களை விளக்குவ தாகிய விசித்திர அமைப்புடன் கூடிய சிகரங்களால் மிக்க ஆச்சரியமாய் விளங்குகின்றது, அங்குபாணன் அநேக லக்ஷங் கணங்களோடு ஸ்ரீ மஹாதேவனை யுபாசித்துக் கொண்டிருக் கின்றான்'.

'அங்கு நவரத்னமயமான ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடிய திவ்யமண்டபத்தால் விளங்கும் ஓராலயமுளது. அவ்வாலயத்தில் **பாணேஸ்வரர்** எனும் லிங்கமூர்த்தியைப் பாணன் பில்வதளங்களால் முப்போதும் பூசித்துத் தோத்திரஞ் செய்து மகிழ்கின்றான்'.

'மேற்குப் பிராகாரத்தில் **அஸ்தாத்திரி பாரியாத்திரம்** எனும் பெயரிய இரண்டு கிரிகளிருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம் யோஜனைப் பரிமாணமுடைய கோபுரமொன்று எண்ணிறந்த வ்ருஷபங்களாலும், ருத்திரலீலா விலாசங்களாலும், கும்பங்களாலும், கைலாயத்தினும் மிக்கச் சுந்தரமாய் விளங்குகின்றது'.

'அங்கு ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களுடையதும் மாணிக்கங்களால் இழைக்கப் பெற்றதுமாகிய ஓர் மாளிகையில் பஸ்மோத்தூளிதராய், திரிபுண்டரத்தால் விளங்கும் நெற்றியுடையோராய், மணிமாணிக்க கங்கணமுடையோராய், பிறையணிந்தோராய், ஜடாதரராய், பெருஞ் சோதிபோல் ஜ்வலிப்பவராய் ஸ்ரீ பிருங்கிவீற்றிருக்கின்றனர். அவர் அந்தப் பிராகாரத்திலுள்ள நவரத்னமாகிய ஓரற்புத ஆலயத்திலுள்ள **பிருங்கீஸ்வரர்** எனும் இலிங்கத்தை வாசுகி, சங்கபாலன், கம்பளன், அஸ்வதரன், சேஷன், தக்ஷகன் முதலியவர்களோடு முப்போதும் பஞ்சாமிர்தம் கனிரஸம் சந்தனம், பில்வம், தூபதீப, நைவேத்ய தாம்பூலாதி சாதனங்களால் பக்தியுடன் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றார்'.

'வாயுபாகத்தில் ஐந்துலக்ஷம் யோசனை பரிமாணமுடைய ஓர் திவ்ய கோபுரமும் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் விளங்கும் மண்டபமும் உள்ளது. அவ்விடத்தில் விபூதிருத்திராக்ஷந் தரித்தவனும், சந்திரகலையணிந்தவனும், மகாபக்தனும், சிவத்யானத்தால் பேரானந்தமடைவோனும், இரண்டுலக்ஷம் கணத்தலைவர்களாலும் எண்ணிறந்த கணங்களாலும் போற்றப் பெற்றவனுமாய் ருடி என்பவன் இருக்கின்றான். அங்குள்ள திவ்யாலயத்தில் **ருடீஸ்வரம்** என்னும் பெயருள்ள லிங்கத்தை அந்த ருடியானவன் மிக்கப் பக்தியுடன் முக்காலமும் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றான்'.

'ஓ முனிவரே! இனி வடக்குப் பிராகாரத்தில் **துந்துபி மந்தரம் ரைவதம்** எனும் மூன்று கிரிகள் இருக்கின்றன. அங்கு பத்துலக்ஷம் யோசனையுயர்ந்ததும் எண்ணிறந்த மணிவேதிகைகளாலும் சிகரத்துவஜங்களாலும் அழகிய கோபுரமொன்று இருக்கின்றது. அங்கு ஆயிரம் சுவர்ண ஸ்தம்பங்களால் விளங்குவதும், திவ்ய ரத்னமயமாய் ஜ்வலிப்பதுமான ஓர் திவ்ய மாளிகை இருக்கின்றது'.

'அதனில் பஸ்மருத்திராக்ஷந் தரித்தவரும், முத்துமாலை அணிந்தவரும், சிரசில் சந்திரகலை தரித்தவரும், திரிபுண்டர ரேகைகளால் விளங்கும் நெற்றியுடையோரும், கையில் முச்சூலமும் வரதான முத்திரையும் தரிக்குங்கை உடையோரும், குபேராதி தேவ

ருத்திர கணங்களால் தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றவருமாய் **ஸ்ரீகாலாக்னிருத்திரர்** வீற்றிருக்கின்றார். அங்கு ஓர் மிக்க அற்புதமாகிய ஆலயத்தில் **காலருத்திரேஸ்வரம்** எனும் லிங்கம் விளங்குகின்றது. காலாக்னிருத்திரர் பில்வ முதலிய அபாரமாகிய பூஜா சாதனங்களால் ஸ்ரீகாலருத்திரேஸ்வரரை முப்போதும் பூஜித்துப் போற்றி வழிபடுகின்றனர்'.

'ஈசான பாகத்தில் ஐந்து லக்ஷம் யோஜனைப் பரிமாண முடையதும், எண்ணிறந்த சுவர்ண ரத்ன கலசங்களால் ஜ்வலிப்பதுமாகிய ஓர் கோபுரம் இருக்கின்றது. அங்குள்ள ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் விளங்கும் மஹாமாளிகையில் ஈசானனாலும், ருத்ரகணத் தலைவராலும் சேவிக்கப்பட்டவரும், விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றவரும், திரிபுண்டரம் அணிந்தவரும், ரத்னமயமாகிய கங்கணதோள்வளைகளாலும், ரத்ன ஹாரங்களாலும், விளங்கும் மேனியுடையோருமாய் **ஸ்ரீநீலருத்திரர்** இருக்கின்றனர். அவர் அங்கு நவரத்னமயமாகிய ப்ராகார கோபுரங்களால் விளங்கும் திவ்யாலயத்தில் **வீரபத்ரேஸ்வரம்** எனும் பெயரிய லிங்க மூர்த்தியை முக்காலமும் ஒப்பற்ற பூஜாத்திரவியங்களால் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்'.

'ஒ முனிவரே! இவ்வாறு சைலாவரணத்தின் வைபவத்தைக் கூறினேன். இதுதான் சிவகணங்கள் இருக்குமிடம். பத்துலக்ஷம் யோஜனைப் பிரமாணமுள்ள அகழிகளும், எண்ணிறந்த கோபுரங்களும், ஆயிரம் பதினாயிரங் கணக்காகிய ஸ்தம்பங்களால் விளங்கும் மண்டபங்களும், அற்புதமாகிய சிவலிங்காலயங் களுமாகிய இச்சைலாவரணத்தின் மஹிமை அளவிலடங்காது. இவ்வாறே உட்பிராகாரங்களிலும் பிராகார கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. அவை எண்ணிறந்த பிரமத கணநாதர்களாலும் சைலத்வீப நதீநதங்களாலும் அற்புதமாகிய உத்யானவனங்களாலும் அழகாய் விளங்குகின்றன. **இவ்வத்தியாயத்தைச் சிந்திக்கும் விப்பரன் சிவகணனாவான்'.**

'ஒ முனிவரே! ருத்திர பிரம்ஹ விஷ்ணு முதலிய தேவர்களும் காற்று சந்திரன் சூரியன் அக்னி முதலிய யாவர்களும் செல்லுதற்கரிய

இந்த சப்தப்ராகார மத்தியில் ஸ்ரீமஹாதேவன் அம்பிகையோடு விளங்குகின்றனர். அதன் சிறப்பை வேதங்களாலும் கூறமுடிய வில்லை. நிஸ்வாஸமாகிய வேதத்தோடும் அம்பிகையோடும் விளங்கும் அவ்விறைவனது ஸ்வபாவசித்தாகிய சக்திகளே ஸகல ஜகத்தையும் உண்டாக்குகின்றன. அவரது பாதார விந்தத்தில் பக்தி செய்தவர்களே பரமசிவகணங்களாவர். பிரமன் இந்திரன் முதலியவரது பதங்களை அடைவதற்கும் அவ்விறைவனது பாதாரவிந்த அர்ச்சனையே ஹேதுவாகும்' என்றருளினர்.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மான்யாயநம:

பதினாறாம் அத்தியாயம்

பஞ்சப்ரம்ஹ ப்ராகார வர்ணனம்

ஜைகிஷவ்யர் ஸ்கந்தரைநோக்கி, 'ஓ ஸ்வாமி! இது காறும் தேவரீர் சைலப்ராகாரத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறியதைக் கேட்க மிக்க ஆனந்தமாய் இருக்கின்றது. இன்னம் எவ்வளவு பிராகாரங்கள் மஹே சாலயத்தில் இருக்கின்றன. கோபுரங்களும் எவ்வளவு? அதனைத் தேவரீர் கருணைகூர்ந்து உரைத்தருளுங்கள்' என வேண்டவே ஸ்கந்தர் ஜைகிஷவ்யரை நோக்கிக் கூறியதாவது:- 'ஓ முனிவரே! பிரம்ஹவித்வரர்களே! ஓ கணாதிபர்களே! கேளுங்கள்.

'மஹேசர் ஆலயத்துக்குக் கீழ்த் திசையில் க்ஷீர சமுத்திரமாகிய அகழியோடு கூடிய கோட்டை ஒன்றுளது. அப்பிராகாரமானது அநேகரத்ன மயமாகிய கோபுரங்களின் பிரபையை அத்திசை முழுதும் பரவச் செய்வதும் வெள்ளிக் கொம்புகளையுடைய மஹா விருஷபப் பதுமைகளை உடையதும் ஸ்படிகமயமாகிய அழகிய மாளிகைகளை உடையதுமாய் இருக்கிறது'.

'அங்கு வைடூரிய மயமாகிய கோபுரத்துடன் கூடிய ஓர் மாளிகை இருக்கின்றது. அம்மாளிகையில் நவரத்னங்களால்

விசித்திரமாய் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிம்ஹாசனத்தில் சூல முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்தியவர்களும் சடைமுடியில் சந்திரகலை தரிப்பவர்களும், திரிபுண்டரத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியில் கண்ணை உடையவர்களும், இடையே ரத்னங்களைக் கோர்த்த ருத்திராக்ஷ மாலைகளைக் கண்டத்தில் அணிந்தவர்களும், மேகம் போலும் நீலோற்பலம் போலும் விளங்கும் கண்டத்தை உடையவர்களும், சர்ப்பங்களையே ஆரங்களாய் அணிந்துள்ளவர்களும், பெரிய உடுக்கையின் நாதத்தால் திசையை நடுங்கச் செய்கின்றவர்களும், நாகங்களையே நூபுரம் தோள்வளை கங்கணம் முதலிய ஆபரணங்களாகக் கொண்டவர்களும், சிம்ஹம் போன்றவர்களும், புலித்தோலைத் தரிக்கின்றவர்களும், யானைத் தோலை யுத்தரீயமாகக் கொண்டவர்களும், யானைத் துதிக்கை போன்ற கைகளை உடையோரும் ஆகிய கணாதீசர்களால் சூழப்பட்டவரும், சந்திரன் தும்பை மலர் முதலியன போன்ற காந்தியுடையோரும், ஜடாமகுடத்தில் விளங்கும் சந்திரகலையைத் தரித்தவரும், விபூதி பூசி முப்புண்டரம் அணிந்தோரும், நான்கு கைகளை உடையோரும், முக்கண்ணரும், கறைக் கண்டரும், அநேககோடி பாலசூரியர் உதித்தாற்போல் தோன்றுவோருமாகிய **தத்புருஷர்** வீற்றிருக்கின்றார்'. 'அவர் அங்கு விளங்கும் அற்புதமாகிய ஆலயத்தில் **தத்புருஷேஶ்வர மகாலிங்கத்தைப்** பூஜித்துத் தோத்திரம் செய்து வழிபடுகின்றனர். இவ்வாறு கிழக்குத்திசையை தத்புருஷரெனும் ருத்ரகணாதீசர் பாலனம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

'தென்திசையில் உவர்க்கடல் அகழியுடன் கூடியதும் காலாயஸ (இரும்பால்)த்தால் அமைக்கப்பட்டதும் ஆகிய கோட்டை இருக்கின்றது. அன்றியும் அந்தப் பிராகாரமானது இந்திரநீ ல மணிகளாற் சொலிக்கும் எண்ணிறந்த கோபுரங்களை உடையது'.

'அங்கு நாகமணிகளால் அமைக்கப்பட்ட மாளிகையின் திவ்ய பீடத்தில் புருவத்தை நெறிப்பதனால் பயங்கரமாகிய முகத்தினை உடையோரும், மகாகோதண்டம் உடையோரும், ஜடாமண்டலத்தில் விளங்குஞ் சந்திரகண்டத்தை உடையோரும், நீருண்ட

மேகத்தினிடையில் காணப்படும் மின்னற்கொடிபோன்ற ஈற்றுப் பற்களை உடையோரும், காளமேகத்தினடுவில் காணப்படும் மின்னற்கொடிபோற் கருநிறம்வாய்ந்த நெற்றியில் விளங்குந் திரிபுண்டரமணிந்தோரும், வில் கத்தி முதலியவைகளைத் தரிப்பவரும் தன்னைப் போல் காணப்படுவோர்களும் மஹா பயங்கரர்களுமாகிய ருத்திர கணத்தலைவர்களால் சூழப்பட்டவரும் கோரவதனருமாகிய **அகோரர்** அத்தென்திசையைக் காத்துக்கொண்டு அங்குள்ள **அகோரேஶ மஹாலிங்கத்தைப்** பக்தியுடன் பூஜித்துத் துதித்து வழிபடுகின்றனர்.

'மேற்குத் திசையில் புஷ்பராக மணிமயமாகிய கோட்டை இருக்கின்றது. புஷ்பராக மணிகளாலாகிய ருத்திரகிரீடாவிலாஸ பதுமைகளாலும் விருஷபங்களாலும் திவ்ய கலசங்களாலும் விளங்கும் அழகிய கோபுரங்களை உடையதாகிய ஓர் மஹா மாளிகையுளது. அங்குள்ள ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது சுகமாய் வீற்றிருப்பவரும், விபூதி பூஷிதரும் சந்திர கலையால் விளங்கும் பொன்மயமாகிய ஜடாமுடியோரும் நீலோற்பலம் போன்ற கண்டமுடையோரும், புஷ்பராகமணியால் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத் தரிப்பவரும், புலித்தோலை இடையிற் கட்டியவரும், அஹிமன்யு முதலிய பற்பல கணங்களால் சூழப்பட்டவரும், பாசாங்குச அபயங்களால் விளங்கும் கரத்தினையுடையோரும், பாசதரனால் சேவிக்கப்பட்டவரும் அகழியாகிய தயிர்க்கடலின் அலைக் காற்றால் வீசப்பட்டவருமாகிய **ஸத்யோஜாதர்** மேற்குத் திசையைக் காத்துக்கொண்டு **ஸத்யோஜாதேஶ்வர மகா லிங்கத்தை** மிக்கபக்தியுடன் பூஜித்துத் தோத்திரம் செய்து வழிபடுகின்றனர்'.

வடக்குத் திசையில் நெய்க்கடலாகிய அகழியால் சூழப் பட்டதும் கோமேத மணியால் அமைக்கப்பட்டதும் எண்ணிறந்த கோபுரங்களால் விளங்குவதுமான பிராகாரம் ஒன்றிருக்கிறது. அங்கு மிக்க அற்புதமாகிய மாளிகையிலுள்ள திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது முக்கண்ணரும் பஸ்மோத்தூளன திரிபுண்டரம் அணிந்தவரும், மின்னல் போன்ற ஜடையுடையோரும், கத்திகேடயந் தரிப்பவரும்,

பிரசந்நரும், நீலகண்டரும், சந்திரகலாதரரும், திரிபுண்டரம் அணிந்தவர்களும்-சந்திர கலாதரர்களும்-தநுர்ப் பாணங்களைத் தரிப்பவர்களும்-வீணை முரசு மிருதங்க முதலிய வாத்தியங்களை முழக்கிக் கொண்டு பரமானந்தம் உடையோர்களுமாகிய கணாதீசர்களால் சூழப்பட்டவரும், ஸர்ப்பபூஷணரும், வெண்பட்டாடை தரிப்பவருமாகிய **வாமதேவர்** அத்திசையைப் பாலனஞ் செய்துகொண்டு **வாமதேவேஶ்வர மஹாலிங்கத்தைப்** பூஜித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றனர்'.

'இனி உச்சியில் வச்சிரமணிமயமாகிய ஓர் திவ்ய மாளிகை மிக்க அற்புதமாயிருக்கிறது. அங்குள்ள திவ்ய மாளிகையில் கோடி சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கும் சிம்ஹாசனத்தின்மீது மத்யான காலத்துச் சூரியன்போல் ஜ்வலிப்பவரும், சந்திரகலை தரித்தவரும், விபூதி பூஷிதரும், கஜசர்ம வஸ்திரம் அணிந்தோரும், வயிரமணி மாலையால் ஜ்வலிக்கின்றவரும், கவசம் அம்பறாத்தூணி கத்தி முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியவர்களாகிய ருத்திர கணங்களாற் சூழப் பெற்றவருமாகிய **ஸ்ரீஈசானர்** உச்சித் திசையயைக் காத்துக்கொண்டு **ஈசானேஶ்வர மகாலிங்கத்தை** மிக்க பக்தியுடன் பூஜித்துத் துதித்து வழிபடுகின்றனர்'.

'ஓ முனிவர்களே! இவ்வாறு மஹேசனது ஆலயத்துக்கு நான்கு பக்கத்திலும் உச்சியிலும் இருக்கும் பஞ்ச ப்ரம்ஹ பிராகாரங்களின் நிலைமையை ஶ்ரவணம் செய்தால் ஸகல பாபங்களும் நீங்கும். இவ்வைந்து பிராகாரங்கள் **ரத்னப்பிராகாரம்** எனப்படும். இவை சிவனால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன. சிவநிர்மாணமஹிமை அபாரமன்றோ'?

'மஹா மாயராகிய அவ்விறைவனதுமாயை விசித்திரமாயுள்ளது. அம்மாயையின் சேஷ்டை மனோவாக்குக்கு எட்டாதது. எவனது அம்சலேசத்தின் லவலேச சதாம்சலேச லேசங்களால் ஜகத்தின் தோற்ற நிலையொடுக்கங்கள் நிறைவேறுகின்றனவோ எவனது இடப் பாகத்தினின்றும், விஷ்ணுவும் வலப்பாகம் நேத்ரங்களினின்று முறையே பிரமருத்திரரும் உண்டானார்களோ அவ்விறைவனது

சரிதமானது மனோவாக்குக்கு எட்டாததே. அவ்விறைவனே ஸ்வதந்தரன்; ஸகலகுணங்கள் அற்றவனாயினும் சகுணனாய்த் தனது சக்தியால் ஜகத்வியாபாரத்தை நடாத்துகின்றனன்'.

பதினாறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பவாத்மஜாயநம :

பதினேழாம் அத்தியாயம்

கைலாஸப்ராசாத வர்ணனம்

ஸ்கந்தர்:– 'ஒ முனிவரே! இவ்வாறு பஞ்சப் பிரம்ஹப் பிராகாரத்துள்ளும் சந்திரகாந்த மணிமயமாய் ஒர் பிராகாரம் இருக்கின்றது. அது ஐந்துலக்ஷம் யோஜனை உயரமும் அவ்வளவு அகலமும் உடையது. அதனைச்சுற்றி அமுதசமுத்திரமே அகழியாக அமைந்து விளங்குகின்றது. அது அமுத சமுத்திரத்தின் அலைகள் உல்லாசமாய் நான்கு பக்கத்திலும் மோதப் பெற்றதும், நான்கு திசைகளிலும் நான்குத் துவார கோபுரங்களை உடையதும், ஸ்வர்ண கும்பங்களாலும் ரத்னங்களாலுஞ் சொலிக்கப் பெற்றதும், அநேக கோடி சந்திரன்போல் விளங்குவதும், சகல ஜகங்களும் பிரதி பிம்பிக்கப் பெற்றதும், எத்திசைகளையும் சந்திரகாந்தி மயமாய் விளங்கச் செய்வதும், சந்திரகிரண சம்பந்தத்தால் அமுதப் பெருக்கெடுக்கப் பெற்றதும் கைலாஸ பர்வத சௌந்தரிய ஸாரம் போன்றதுமாய் விளங்குகின்றது. அந்தக் கோட்டையின் மேற் பிரதேசத்தில் ஸ்படிகத்தால் நிர்மிக்கப்பட்ட விருஷபங்களின் சிறப்பை யாவரால் கூறமுடியும்'!

'கறுத்த கண்களும் திவ்யாபரணம் அணிந்த வால்கொம்பு முதலிய அங்கங்களும், குருவிந்தம்போல் விளங்கும் நாக்கும் அழகிய திமிலும், காதின் முனையில் தொங்கும் அழகிய சாமரை வரிசைகளும் உடையனவாய் சிற்சில ஆனந்தத்துடன் ஒன்றை யொன்று நோக்குவனவும்-சிற்சில பசுவின் பின்பக்கத்தைப் போக

சம்பிரமத்துடன் நோக்குவனவும்-சிற்சில சிறந்த வைரத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்ட தந்த வரிசைகளைக் காட்டுவனவும், சில-பவழத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்ட விருஷணம் தொங்க உல்லாஸமாய் நான்கு திக்கையும் நோக்கிக் கர்ச்சிக்கின்றனவுமாய் மிக்க அழகாய் இருக்கின்றன'.

'அக்கோட்டையிலுள்ள உத்யான வனத்தின் சிறப்பு மிக்க ஆச்சரியம். கற்பகவனம் அங்குதானுளது. அவ்வனத்தில் ஆறு பருவத்திலும் உண்டாகும் தளிர் இலை காய்கனி முதலியவைகள் சகலமும் எப்போதும் இருக்கின்றன. அங்குள்ள மலர்களின் பரிமளத்தைப் பெற்றதும் சுகசீதமான மலர்த்தேன் துளிகளை எங்கும் இறைப்பதுமாகிய காற்று மிக்க ஆச்சரியகரமாய் உள்ளது'.

'நவரத்ன மணற் தூள்களால் மூடப்பட்ட ரத்ன மேடைகளும், மந்தாரம் பாரிஜாதம் சந்தானம் அரிசந்தன முதலிய விருக்ஷங்களின் சோலைகளும் பார்ப்பதற்குப் பேரானந்தத்தை உண்டு பண்ணுவன. அம்மரங்களின் மலர் வாசனையால் எங்கும் குமுகுமுவென திவ்ய பரிமளவாசனை வீசுகின்றது'.

'அவ்வனத்தை நினைத்த விஷ்ணு பிரம்ஹ இந்திர தேவர்களும் முனிவர்களும் தத்தம் நந்தனவனத்தை விரும்புகின்றது இல்லை. அவ்வனத்திலுள்ள சுகாம்சத்தின் நூற்றிலொருபங்கின் நூற்றிலொரு அம்சங்கூட ஏனைய வனங்களில் இல்லை'.

'அவர்கள் ஸ்ரீ மஹேசனது பிரசாதமில்லாமல் அங்கு செல்ல முடியுமோ என்று ஒருவரோடொருவர் வியந்து பேசிக் கொண்டிருக் கின்றனர். அன்றியும் அவ்வன மத்தியில் அற்புதமாகிய நவரத்னங் களால் கட்டப்பட்ட படித்துறைகளோடு கூடியதும், சுத்தமாகிய ஸ்படிகக்கல் போன்ற தீர்த்தமுடையதும், சுவர்ண மயமாகிய கொடிகளில் மலர்ந்து விளங்கும் ரத்ன கல்ஹார (தெய்வத் தாமரை) மலர்களால் எங்கும் வியாபிக்கப் பெற்றதும், இந்திரநீல மணி மயமான நீலோற்பல மலர்களாலும், செந்தாமரையாலும் விளங்குவதும், மலர்களின் பரிமளகந்தம் நான்கு திசைகளிலும் பரவப் பெற்றதுமாகிய ஒர் திவ்யசரசு மிக்க உல்லாசமாய் இருக்கின்றது'.

‘ஒ முனிவர்களே! அந்தத்திவ்யசரசின் கரையில் திவ்ய ரத்ன மயமாய் ஜ்வலிக்கும் எண்ணிறந்த மாளிகைகள் இருக்கின்றன. விசித்திரமாகிய திவ்ய ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஸ்தம்ப வரிசைகள் ஜன்னல் கொடுங்கை கவாட்சம் முதலியவைகளுடன் கூடியும் உன்னதமாகிய ரத்ன கும்பங்களானும் எண்ணிறந்த சித்ரப் பதுமைகளால் விசித்திரமாயும் ஜ்வலிக்கும் மண்டபமுளது’.

‘அது ஒரிடத்தில் நவரத்ன மயமாகிய திவ்ய சிம்ஹாசனமும்-ஒரிடத்தில் ரத்னபாதங்களும்-ஸ்படிக பலகையும் உடைய திவ்ய மஞ்சங்களும்-ஒரிடத்தில் இந்திர நீலமணி மேடைகளும்-ஒரிடத்தில் முத்து ஜாலவரிசைகளால் மேல்விதானம் அமைக்கப் பெற்றும் ரத்னமயமாகிய சங்கிலிகளோடு கூடியதும் தலையணை திண்டு முதலிய ஸாதனங்களுடன் கூடிய தொங்கு மஞ்சங்களும்-ஒர் பக்கத்தில் புஷ்பராக கோமேத வைடூரியங்களால் அமைக்கப் பட்ட பீடங்களும்-ஒரிடத்தில் மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கும் ஆசனங்களும் விளங்கப் பெற்றதாய் மிக்க ஆச்சரியமாய் இருக்கின்றது’.

அன்றியும் மேடு பள்ளமாகவும் பள்ளம் மேடாகவுங் காணப்படும் விசித்திரபிரமைப் பிரதேசங்கள் ஏராளமாய் இருக்கின்றன.

‘அங்கு கணாதிபர்கள் பிரமித்து மயங்கி வீழ்கின்றனர். கரைபோற் றோன்றும் ஜலப்பிரதேசமும் சலம்போற் றோன்றும் கரைகளும் இருக்கின்றன. கிளிகளுடன் கூடிய ரத்னக்கூண்டுகளின் வரிசைகளாலும் லீலா விலாஸமயில்களாலும் மிக்க அழகாயுள்ளது; அங்குள்ள பக்ஷிகளெல்லாம் **சிவசங்கர பாஹி ந:** என்று கூவுகின்றன. தூபங்களின் புகையால் எங்கும் திவ்ய கந்தம் வாய்ந்ததும் ஸோமஸூர்யாளைப் பரிகசிக்கும் காந்தியுடையதும் உன்னதமாகிய சிகரங்களுடன் கூடியதுமாய் விளங்குகின்றது’.

‘அன்றியும் அந்தத்திவ்ய ஸரஸின் நடுவில் ஓர் அற்புத மண்டபம் இருக்கின்றது. ரத்ன ஸ்தம்பங்களோடும் ஸ்வர்ன வஸ்திரங்களாலாகிய மேல்விதானங்களோடும் முத்துஜாலங்

களோடும் கூடிவிளங்கும் அம்மண்டபநடுவில் ஒப்பற்றமிக்க அற்புதமான வயிரமணியால் அமைக்கப்பட்ட சிம்ஹாசனம் ஒன்றுளது. ஸ்ரீமஹாதேவன் தேவியோடுகூட ஒவ்வோர்சமயத்தில் அங்கு உல்லாஸமாய் வீற்றிருப்பார்'.

'ஒர் சமயத்தில் இறைவன் தேவி கையால் விசிறப்பெற்று அங்குள்ள பீடத்தில் பற்பல லீலாவிலாசங்களைச் செய்தார். தேவியுடன் திவ்யமாளிகையடைந்து அங்குள்ள சிறப்பை மஹாதேவன் தேவிக்குக் கூறியதைக் கூறுகின்றேன்'.

ஒ முனிவரே கேளும், ஸகிகணங்களோடுங்கூடிய தேவியை நோக்கி இறைவன் அக் கைலாயத்திலுள்ள தென்னை, மா, பனை, கிருதமாலம், தமாலம், நெல்லி, வகுளம், மருதை, பாடலம், பலா,

எலுமிச்சை, மாதுளை, கடம்பம், பெருங்காயம், நாவல், வேம்பு, தக்கோலம், ஹிந்தாலம், அழிஞ்சில், ஆனை வணங்கி,

அசோகம், திலகம், திந்தூகம், பில்வம், புன்னாகம், கிரிநாகம், சர்ஜ்ஜம், சாம்பேயம், இலுப்பை, ப்லக்ஷம்,

அரசு, விளா, புளி, தவம், கிரிமல்லி, குரண்டம், கர்ணிகாரம், அஶ்வமாரம், சிவந்தை, புரசு,

சந்தனம், செவ்வரத்தை, சுகதுண்டம், சிம்சுபம், மணிபுங்கம், நொச்சில், தேவதாரு, அகில், மந்தாரம், பாரிஜாதம்,

வகஜம், ஏழிலைம்பாலை, கமுகு, பேரீச்சை, நாரத்தை, ஜாதி, அத்தி, பூதாவாஸம், வன்னி, கிந்தரம், காரகில், வாகை முதலிய விருக்ஷங்களாலும்,

மல்லி, மாலதி, ஜாதி, சண்பகம், முல்லை, செவ்வரத்தை, தாழை, கௌஸும்பம், கமுகு முதலிய மலர்களாலும்,

திராக்ஷை, கரும்பு, வெற்றிலை முதலிய இனிய செடி, கொடி வரிசைகளாலும்,

இன்னும் கௌஸும்பம், மாதுளை, மந்தாரம், புரசு, முள்ளிலவம், புன்னாகம் முதலிய விருக்ஷங்களின் மலர்களாலும் இவ்வனம் எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றது பார்.

இன்னும் இத்தடாகத்திலுள்ள மலர்ந்ததாமரை, நீலோற்பலம், செந்தாமரை, ரத்னதாமரை முதலிய மலர்களையும், இதைச் சுற்றி விளங்கும் பில்வ விருக்ஷங்களின் அடியிலுள்ள சிவலிங்கங் களையும், ஆங்காங்கு ஆனந்தமாய் உட்காந்து கொண்டிருக்கும் சக்கரவாகம், ராஜஹம்ஸம், கொக்கு, வண்டாழ்வான் முதலிய பறவை வரிசைகளையும், விருக்ஷங்களில் ஆனந்தமாய் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் கபிக் கூட்டங்களினால் உதிர்த்தப்பட்ட புஷ்ப ரேணுக்களையும் பார். எவ்வளவு அழகாயிருக்கின்றது பார்த் தனையோ?

இன்னும் ஆங்காங்கு உல்லாஸமாய் நடனஞ் செய்யும் மயில்களாலும் இனிமையாய்க் கூவும் கோகிலங்களாலும் இவ்விடம் எவ்வளவு சிறப்புற்றிருக்கின்றது பார்.

இன்னும் குகைகளிலுள்ள சிம்ஹங்களின் கர்ச்சனையால் கதறும் யானைகளின் தொனியாலும், பற்பல மிருகங்களின் தொனியாலும், ஒரே நாதமயமாய் இவ்வனம் விளங்குகின்றது; மலர் வரிசைகளிலும் தேனடைகளிலும் தடாகமலர்களிலும் ஜங்காரம் செய்து கொண்டு சஞ்சரிக்கும் வண்டுகளின் நாதத்தாலும் எங்கும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் சிங்கங்களின் நகங்களால் பிளக்கப்பட்ட யானை மஸ்தகத்தினின்றும் சிதறிய முத்துகளால் மூடப்பட்ட பிரதேசத்தை யுடைய வனப்பக்கங்களைப் பார். ஒரிடம் புற்றுகளினின்றும் வெளிவந்து படமெடுத்தாடும் பாம்புகளின் பெருமூச்சுக் காற்றால் வியாபிக்கப்பட்டும், ஒரிடம் சிங்கங்களின் நாதத்தால் குட்டிகளை விடுத்தோடும் மான்களின் அடிச்சுவடு நிறைந்தும், ஒரிடம் சவரி மான்களின் வாலின் சலனத்தால் சாமரை மயமாய்க் காணப்பட்டும், ஒரிடம் பசுக்களின் க்ஷீரப் பிரவாகத்தாலும் பில்வபத்திரங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் காணப்பட்டும், அற்புதமாய் விளங்குவதாகிய இவ்வனத்தின் அழகைப் பார் என்று இவ்வாறு ஆனந்தமாய்க்கூற அதனைக் கேட்டுத் தேவி இறைவனது மஹிமையை நினைந்து ஓ ஸ்வாமி! உமது மஹிமையை என்னவெனக் கூறலாம்.

பாணம் விஷ்ணு, வில் மஹாபர்வதம், குதிரைகள் வேதங்கள், பூமிரதம், பிரமன்சாரதி, இப்படிப்பட்ட சாதனங்களோடுகூடிய வுமது லீலையானது விஸ்வாதிகமேயன்றோ?

'ஒ ஸ்வாமி! தேவரீரது இச்சையினாலேயே ஸகல சராசரங்களும் தோன்றி நின்று ஒடுங்குகின்றன. தேவரீரது பார்வையாலேயே மன்மதனும் திரிபுரரும் எரிக்கப்பட்டனர். மஹாமுநீந்திரர்களுக்கு ஞானமளிப்பவர் தேவரீரன்றோ? ஈஸ்வரா! நாதா! தேவரீரது திவ்யலீலா விலாசத்தாலாகிய இவ்வனத்தின் சிறப்பை எங்ஙனங் கூறலாகும் என்று போற்றி மகிழ்ந்தனள்' என்றனர்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

புராணபுருஷாயநம:

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

கைலாஸமௌளி வர்ணனம்

ஸ்கந்தர் :- இவ்வாறு தேவியாரால் போற்றப்பட்டவராய் சங்கரர் அந்த வச்சிர மஹாமாளிகையில் சிறிது வெய்யிலால் வாட்ட முற்றவர்போல் அங்கிருந்து தேவியோடுகூட தடாகத்தருகில் வந்து அங்குள்ள வோர்ரத்னசிம்ஹாசனத்தில் உட்காந்து கொண்டு திவ்ய சந்தனம்பூசி மஹா அகருதூபப்(காரகில்) புகையால் சிகையைப் பரிமளிக்கச் செய்து ரத்னபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த திவ்ய போஜ்யத்தைப் புசித்தனர். பின்னர் தேவியும் கற்பகக்கனியைப் புசித்தனள். சிறிது நேரங்கழித்து அமுதத்தையும் புசித்தனர்.

திவ்யரத்னக் கண்ணாடியில் தமது திருமுகப் பிரதி பிம்பத்தையும் பார்த்து, மிக்க சந்தோஷத்தோடு தேவியின் நெற்றியில் ரத்னத்திலகப் பொட்டிட்டு, திவ்ய கஸ்தூரி பரிமளம் வாய்ந்த சந்தனத்தைத் தேவியின் தேகத்திற் பூசி, கூந்தலுக்குக் கற்பகப்பூ முதலிய மலர்களைச் சூட்டி ஹாரகேயூர ரத்னகங்கண

முதலிய ஆபரணங்களை அணிவித்து, தாம் தமது சடையினின்றும் பயங்கரமாயுள்ள சர்ப்பத்தை விடுத்து திவ்ய ரத்னாபரணம் அணிந்து, கண்டத்தில் காணப்படும் விஷ வடுவை நீக்கித் திவ்யரத்னா பரணத்தை அணிந்து, தேவியோடு உல்லாஸமாய் சிருங்கார லீலை செய்வாராயினர். இவ்வாறு ரமிக்குங் காலையில் பிரம கற்பங்களில் நூறு சென்றன.

காலாதீதனும் ம்ருத் யுஞ்சயனும் ஆகிய அவ்விறைவனுக்கு அது அரை க்ஷணமாயிருந்தது. அந்தக் கீரிடையை எவனால் கூறத்தகும். பின்னர் சிறிது வாட்டமுற்றவர்போல் தாராகிருகத்திற் சென்று தேவியோடுகூட அங்கு சிறிது நேரமிருந்து பின்னர் வைரமணி மண்டபத்திலுள்ள ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்து கொண்டு சீதோபசாரம் பெற்றுச் சந்தோஷம் அடைந்தவராய் அம்பிகையை நோக்கிக் கூறுவாரானார்.

'ஒ அம்பிகே! மணித்வீபத்தைப் பார் ஸுதா சமுத்திரத்தின் அலைகள் வந்து மோத திவ்ய பரிமளக் காற்று வீச உல்லாசமாய் இருக்கின்றது. உனது அங்கங்களின் திவ்யசவுந்தரியத்தை இங்குள்ள கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொள்வாயாக. எமது சிரசிலுள்ள சந்திர கிரணத்தாலும் தனது காந்தியாலும் இந்தக் கைலாஸம் முழுவதும் ஒரே சோதிமயமாய் ஜ்வலிக்கின்றது';

'இனிமையாய்க் கூவுங் கோகிலங்களாலும், ஆனந்தமாய் நடனஞ்செய்யும் மயில்களாலும், மான்களாலும், வால்களை உயர்த்திக் கொண்டு அங்குமிங்குஞ் சஞ்சரிக்கும் சவரிகளாலு;ம், கட்க மிருகங்களாலும், காட்டெருமைகளாலும், நரிகளாலும், வெள்ளி போன்ற மாடப்புறாக்கள் இரத்ன பாதமுடையனவாகிய நெருப்புக் கோழிகள் அன்னம் சக்கிரவாக முதலிய பறவைகளாலும் பார்க்கப்பார்க்க மிக்க ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றது'.

'இன்னுஞ் சில பறவைகளைப் பார். தாமரை மலர்களின் மீது நிச்சலமாயும் மௌனமாயும் இருக்கின்றன. கஸ்தூரி மிருகங்களது மடமையைப் பார். தமது தேகத்திலுள்ள கஸ்தூரியின் பரிமள வாஸனையைத் தன்னிடம் உள்ளது என அறியாமல் எங்கிருந்தோ

வருகிறதென மயங்கித் திசை திசையாய் அப்பரிமள வஸ்துவை அடைய வோடி வாடி மயங்குகின்றன'.

''தனது தேகத்தில் உள்ளிருக்கும் பரமானந்த ஸ்வரூப னாகிய எம்மை அறியாமல் ஆனந்தலேசா பாசமாகிய பற்பல விஷயங்களில் சென்று உழன்று பிரமிக்கும் மூடர்களுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றன''.

'ஒ தேவி! ம்ருதுவாகிய தாழம்பூத் தூளிகளால் மூடப்பட்ட பிரதேசத்தை உடைய இந்த கிரியை வந்தடைந்தவன் தேவ சுகத்தைப் பரிகாசம் செய்யாதிருப்பனோ? இந்திர நீலமணி போன்ற காந்தியுடைய கிளிக்கூட்டங்கள் ஆங்காங்கு கொடுமுடிகளிலும் விருக்ஷங்களிலும் வரிசைவரிசையாய் உட்காந்து கொண்டு **'சிவசிவசிவபோ', 'ஜகதீசவிபோ', 'சசிபூஷணபோ', 'சங்கர ஹரபோ', 'அகிலேஸ்வரபோ', 'அமராஸ்ரிதபோ', 'ஸ்ருதி ஸாரவிபோ' 'ஹரசங்கரபோ'** என்று இனிமையாய்க் கானஞ் செய்யும் நாமோச்சாரணச்சிறப்பை நோக்குவாயாக'.

'கோகிலங்கள் வரிசை வரிசையாய் உட்கார்ந்து கொண்டு **'ஹரஹர சிவவிஸ்வேஸ்வரபோ', 'அநாதஜனகண வத்ஸல போ'** என்று இனிய குரலோடு பாடுகின்றன என்றிவ்வாறு கூறிக் கொண்டு ஊஞ்சலில் இருவரும் உல்லாஸமாய் ஆடிக் கொண் டிருந்தனர். ருத்ராணிகள் திவ்ய சாமரங்களாலும் உபசரித்தனர்'.

அம்பிகை சிறந்த மாதுளம்பழத்தைத் தமது திருநகத்தாலுரித்து பத்மராகம் போல் விளங்கும் அம்முத்துகளை இறைவன் கையிற் கொடுக்க அதைத் தேவியாரது கையிலிருந்த கிளியானது புசிக்க ஆவலுடையதாய்ப் பரமேஸ்வரன் கையில் கொடுக்கும்போது அதைத் தடுத்துத் தனது வாயைத் திறக்கப் பரமசிவனும், தேவியும் அதனைப் பார்த்துச் சிரித்து முகமலர்ந்தவராய் அக்கிளியை நோக்கி 'ஒ கிளியே! அற்புதமாய் சிவநாமகீதம் செய்வாயாயின் புசிக்கலாம்' என்றருள அதைக் கேட்ட கிளியானது அவ்விருவரையும் வணங்கி இளமொழியால் **'தேஹீஸஸங்கரவிபோ!' 'சசிகண்டசூடா!' சம்போ! 'மஹேசசரணாகத தீனபந்தோ'** என்று தோத்திரஞ் செய்ய பரமானந்தம் உடையோர்களாய் இருந்தனர்.

சிறிது நேரங் கழித்து இந்திர நீலமணி மயமாகிய மாளிகை சென்று திவ்ய மஞ்சத்தை அடைந்து இறைவன் சயனம் செய்து கொள்ள தேவி தமது தாமரைமலர் போன்ற கரங்களால் அவரது பாதார விந்தங்களைப் பிடித்துப் பின்னர் வீணையைக் கையில் எடுத்துச் சங்கர நாமங்களைக் கானம் செய்த அப்பொழுது ருத்திராணிகள் எல்லோரும் எதிரில் வந்து நின்று வீணையைமீட்டி நடனமாடிக்கொண்டு **''விஶ்வேச விஶ்வாதிக தீனபந்தோ பாஹீசஶங்கரவிபோ தயயார் த்ர த்ருஷ்டியா பாஹிப்ரஸீத மதமத்தமராள ராஜமாதங்கஜித்ரகமனே ஜகதாம்ஜனித்ரி''** என்று ஸ்தோத்திரம் செய்ய அச் சமயத்திலிருந்த சிறப்பை எங்ஙனம் கூறலாம்?

ஸகல சராசரங்களிலும் சஞ்சரிக்கும் சந்திர சூரியர்களும் பயந்து நிச்சலமாய் நின்றனர். அங்கு இரவு பகல் என்கிற பேதமுண்டோ? மற்றை எத்தேவராவது சஞ்சரிக்க முடியுமோ? காற்றும் தன்னிச்சை யாய்ச் சஞ்சரிக்குமோ? **''ஏகோ ருத்ர''** என்றல்லவோ சுருதி கூறுகின்றது.

'அவரொழிந்த மற்றுயாவரும் அங்கு சஞ்சரிப்பதற்கில்லை. தேவியும் இறைவனுமே அங்கு உல்லாஸமாய் சஞ்சரிக்கின்றனர். தேவியின் ஆக்ஞையை எதிர்பார்த்திருக்கும் ருத்திராணிகள் மாத்திரமே சஞ்சரிக்கலாகும். பிராகாரத்தின் மேல் ருத்திர கணாதிபகோடிகள் சஞ்சரிக்கலாகும்' என்றருளினர்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பூஷ்ணேநம:

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

கைலாஸவர்ணனம்

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முனிவரே! இங்ஙனங்கூறிய பிராகாரத்துள்ளும் வைடூரிய மணிப்பிரகார மொன்றுளது. அது வைடூரிய மணியாற் செய்யப்பட்ட விருஷபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றது. அதனுடைய காந்தியால் உருக்கியவெள்ளியும் மஞ்சள்நிறம் பெறுமாயின் அதன்சிறப்பை என்னவென்று கூறலாம்'!

'அந்தக் கோட்டையிலும் நீலம் கோமேதகம் வைரம் புஷ்பராகம் பவளம் மரகதம் மாணிக்கம் முத்து முதலியவைகளாற் நிர்மிக்கப்பட்ட கரைப்பிரதேசமுடைய திவ்ய தடாகம் இருக்கின்றது'.

'அத்தடாகத்தில் நீலோற்பலம் பவளக் கொடிகள் முதலிய பற்பல மலர்க்கொடிகள் மிக்க அற்புதமாய் இருக்கின்றன. இனிய காற்று அவ்வனத்திலுள்ள சண்பகமலர்த்தூளிகளை எத்திசையும் வாரி இறைக்கின்றதெனின் அம்மலர் மிகுதியை எவ்வளவென்று ஊகிக்கலாம்'.

'அக்காற்றை வெகு தூரத்திலிருந்து பரிசிக்கப்பெற்று பிரம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் கிருதார்த்தர்கள் ஆகின்றனர். அவ்வன மலர்களின் காந்தியினால் ஆகாய முழுதும் சுவர்ண மயமாய்க் காணப்படு கின்றது. ரத்தாக்ஷ மணிமந்தாரங்களாலும், புன்னாகமலர்களாலும், புரசைப் பூங்கொத்துகளாலும், புன்னாகமலர்களாலும், ஆகாய முழுதும் புதிய நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடியதுபோல் விளங்குகின்றது. தேவதாரு கருநொச்சில் ஒட்டுமா வகுளமுதலிய மரங்களின் பூங்கொத்துகளால் அபூர்வ சந்திரகிரணங்கள் வியாபித்தனவோ என்று எண்ணுதற்கு இடமாகின்றது'.

'பாரிஜாதம் பல்லாதகம் (சிராமரம்) ஸல்லகம் (ஆனை வணங்கி) தமால முதலிய விருக்ஷங்களின் மலர்களால் எங்கும் பரிமளமயமாய் இருக்கின்றது'.

'மரங்களிலிருந்து கீழுதிர்ந்து கிடக்கும் மலர்கள் ஆகாயத்திலிருந்து உதிரும் நக்ஷத்திரங்கள் போலும், பக்குவமாய்க் கீழ்வீழ்ந்துள்ள கனிகள் புண்ணிய முடிந்து சுவர்க்கத்தினின்றும் வீழ்ந்த சீவர்கள் போலும் காணப்படு கின்றன'.

'கனிகளைச் சுமக்க முடியாது பலா-எலுமிச்சை-மா-நெல்லி -நாவல்-மாதுளை முதலிய மரங்களெல்லாம் தலைவணங்கி அடியை ஸ்பரிசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கோலம் (அழிஞ்சில்) வாகை-மருதை முதலிய மரங்கள் அழகிய மலர்க் கொத்துகளால் ஆகாயத்தை அலங்கரிக்கின்றன'.

'பக்குவமாகிய கனிகளாலும் திவ்யபரிமளமுடைய புஷ்பங் களாலும் வியாபிக்கப்பட்ட பில்வம்நாரத்தை வாதா பேரீச்சை ஜாதி முதலிய விருக்ஷங்கள் பார்க்கப்பார்க்க ஆச்சரியமாய் இருக்கின்றன'.

'மல்லிமுல்லை சாதி சண்பகம் செவ்வரத்தை குந்தம் வகுள முதலிய செடி கொடி விருக்ஷங்கள் அங்கு விளங்குவதுபோல் மற்று எவ்விடத்திலும் இல்லை'.

'மூங்கில்கள் ஒன்றுக்கொன்று உரைந்து கொள்ளும் நாதமானது வீணாகானம்போலும், மல்லிகை முதலிய பூங்கொத்துகள் மந்தமாருதத்தால் அசைக்கப்படுவது மாதர் நடிப்பது போலும், பக்ஷிகள் பாடுவது வந்திகள் துதிப்பதுபோலும், பொன்னிறமாகிய வண்டுக்கூட்டம் சஞ்சரிப்பது திவ்ய தீபாராதனம் போலும் விளங்குகின்றது'.

'திவ்யபடிக்கட்டுகளுடன் கூடியதும் அழகிய நீலோற்பவ மலர்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்ற அழகு வாய்ந்ததுமாகிய ஒரு உல்லாஸ லீலாதடாகம் இருக்கின்றது'.

'அதன் மத்தியில் ஜோதிமயமாய்க் காணப்படும் ரத்ன கலசத்தோடு விளங்கும் உன்னதமாகிய உப்பரிகையுடன் கூடிய மாளிகை ஒன்று ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களால் கட்டப்பட்ட மண்டபம் உடையதாய் இருக்கின்றது. அற்புதமாகிய ரத்னங்களால்

இழைக்கப்பட்ட கொடுங்கையும் ஆகாயமளாவிய உன்னதமாகிய துவஜமுமுடைய அம்மண்டபத்தில் ரத்ன மேடையின்மேல் திவ்ய சிம்ஹாசனம் ஒன்றிருக்கின்றது. அதில் தேவியோடு கூட இறைவன் ஒவ்வோர்சமயம் வீற்றிருக்கின்றார்'.

'ருத்திரகண கோடிகள் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவர்களாய்ப் பிராகாரத்தின் மீதிருப்பார்களே அன்றி அவ்வனத்திற்கு உள்ளாவது மாளிகையின் சமீபத்திலாவது செல்லக்கூடாது. அதன் பக்கத்தில் திவ்ய பில்வ விருக்ஷங்கள் இருக்கின்றன. அதனடியில் இருக்கும் சிவலிங்கத்தை இறைவன் அம்பிகையுடன் அபாரமான அபிஷேக வர்க்கங்களாலும் புஷ்ப வகைகளாலும் தூபதீப நைவேத்ய வகைகளாலும் பூஜித்து ஆனந்த பரவசராகின்றனர்'.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

புஷ்கரோத்க்ஷிப்தவாரிணேநம:

இருபதாம் அத்தியாயம்

க்ஷேத்ர வர்ணனம்

ஸ்கந்தர் கூறுகின்றார்.

'ஒ முனிவரே! அதற்குள்ளும் வச்சிரமயமாகிய லக்ஷம் யோசனை விஸ்தாரமுடையதுமாகிய ஓர் பிராகாரமிருக்கின்றது.

'அப்பிராகார காந்தியாலும் கைலாயத்தின் காந்தியாலும் திசைகளெல்லாம் ஜோதி மயமாய்க் காணப்படுகின்றன. அப்பிராகாரத்தில் ஓர் கோபுரம் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாண உயரமுடையதும் அடிமுதல் உச்சிவரையில் வயிர ரத்னமயமாய் ஜ்வலிப்பதும் விருஷபம் மாடப்புறா தேவக்கூட்டம் ருத்திராவதார விலாஸ முதலிய சித்ரப் பதுமைகளாலும் கலசங்களாலுமிக்க அற்புதமாயும் விளங்குகின்றது. அந்தக் கோபுரத்தின் உச்சியிலுள்ள

ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தில் தேவியுடன் இறைவன் வீற்றிருப்பவராய் அம்பிகைக்கு அங்குள்ள சிறப்பைக்காட்டுவார்'.

'ஓ தேவி! கைலாஸ கிரியின் சிகரத்திலிருக்கும் திவ்ய லிங்கங்களை ஹரிப்பிரம்ஹ இந்திரர்களாலும் ஆதிசேஷனாலும் கணக்கிட முடியா.

'ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களையும் நதியின் மணல் களையும் வருஷா காலத்து மழைத் தாரைகளையும் கணக்கிட்டாலும் இடலாம். இந்த லிங்கங்களைக் கணக்கிட முடியாது'.

'ஓ கிரிஜே! இதோ காணப்படுகின்றன பார். மந்தாரமாலை பில்வதளம் தூர்வாங்குரம் முதலியவைகளால் மிக்கப் பக்தி சிரத்தையுடன் பிரதோஷசமயத்தில் அர்ச்சிக்கப்பட்டும் திவ்ய கீதாதிகளால் உபசரிக்கப்பட்டும் விளங்குகின்றனபார். சர்வதேவாசுர மனிதர்களும் பக்தியுடன் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்து நற்கதி அடைய வேண்டுமென்று கருணையால் யானிவ்வாறு பூஜித்துக் காட்டுகின்றேன். **கைலாஸசல லிங்க மண்டலம்** என்பதிஃதே'.

'இந்தலிங்கங்கள் விளங்குஞ்சடைமுடியும் கங்காதரமும் நீலகண்டமுமான உருவத்துடன் திவ்யரத்ன மண்டபங்களுள் விளங்குகின்றன. விருக்ஷங்களிலுள்ள மலர்களையும் பில்வதளங் களையும் காற்று லிங்கங்களின்மீது அருச்சிப்பது போலுதிர்க்க, கோகிலங்கள் ருத்திரஜபஞ் செய்வதுபோல் இனிமையாய்க் கூவ, அபிடேகஞ் செய்வதுபோல் சந்திரகாந்தக் கற்களினின்றும் தனது சிரசிலுள்ள சந்திரகலையின் கிரணத்தால் ஊற்றங்கொண்டு பெருகும் தீர்த்தங்கள் நனைக்க, நிவேதனம் செய்வதுபோல் திவ்ய விருக்ஷங்களிலிருந்து பக்குவமாகிய கனிகள் லிங்கங்களின் எதிரில் உதிர்ந்து குவிய, மாதர்கள் நடனம் செய்வது போல் மயில்கள் தமதழகிய தோகைகளை விரித்து நடனமாட, சாமரம் வீசுவதுபோல் சவரிமான்கள் பில்வவிருக்ஷங்களினடியில் திவ்யலிங்கங்களின் அழகைப்பார்த்துக் கொண்டு உல்லாசமாய் வால்களை வீசத் தெய்வீகமாய் நடக்கும் சிவபூஜா சிறப்பினைப் பார்.

'ஒ உமே! **எனது ஸ்வரூபமாகிய லிங்கத்தை அர்ச்சிப்பது ஒன்றேமுக்தி சாதனமாகும்.** மற்ற யக்ஞவிரததான ஜபங்களால் என்னபயன்? இவைகள் முக்தி ஹேது என்கிற எண்ணம் துக்கத்தின்பொருட்டேயாகும்'.

'சகல தேவகணங்களும் திக்பாலகர்களும் பிரம்ஹ விஷ்ணு ருத்ரர்களும் சப்தருஷிகளும் இக்கைலாயத்துச் சிவலிங்கத்தின் மஹிமையை நினைத்து மிக்க ஆச்சரியப்படுகின்றனர்'.

'ஒ தேவி! இன்னும் ஸப்தருஷிகளும் கிருகங்களும் நக்ஷத்திரங்களும் மேருவைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றனர். இவையெல்லாம் பூஜாநிமித்தமே அன்றோ?

'அந்தந்த காலத்தில் மூன்றுவித வாத்தியங்களும் பேரி முதலியவைகளும் முழங்க நடக்கும் சிவலிங்கார்ச்சனா விசேடத்தைப் பார்'.

'ஹே கௌரீ! இதோ எதிரில் மிக்க கீழ்ப்பிரதேசத்தில் தோன்றுகின்றதே அதுதான் மஹாமேரு. யாமிருக்கும் இக்கைலாயத்திற்கு எவ்வளவு கீழிருக்கிறதுபார். மஹா மேருவின் சிகரத்திலுள்ள உலகங்களையும் திக்பாலகரது ஆலயங்களையும் பிரமவிஷ்ணு முதலியவரது உலகங்களையும் பார். அவை அதோ அடியில் காணப்படுகின்றன'.

'ஹே தேவி! அதோ காணப்படுவதே சுவர்க்கம். அதோ யமநகரம். அதோ கங்கை பிரவகிக்கின்றது. அதோ ஈசானனதுபுரி. அதோ எனது புரியும் எண்ணிறந்த சிவலிங்கங்களுமுடைய வாரணாசியைப்பார். **அன்னபூர்ணி** என்னும் பெயருடைய உனது ஆலயத்தையும் **விஶ்வேசராகிய** எமதாலயத்தையும் பார். அதோ ஸகல சுராசுரர்களும் மஹருஷிகளும் முக்தியின்பொருட்டு அவ்விடம் வந்து வசிக்கின்றனர். ஆனது பற்றியன்றோ வேதங்களும் அதனை **அவிமுக்தம்** எனக் கூறுகின்றன. வேதங்களும் அதன் மஹிமையைக் கூறச் சக்தியுள்ளனவல்ல.

'இதோ உனது தந்தை சைலராஜனது சிகரத்தில் காணப்படுகின்றதே அதுதான் **கேதாரம்.** அதுதான் கங்காத்வராம். அதோகங்கையும் யமுனையுஞ் சேருமிடத்தைப் பார். அங்கு ஸ்நானம்செய்த மனிதருக்கு முக்தி சித்தம்'.

'அதோ கங்கா சாகர சங்கமம் காணப்படுகின்றது பார். அதோ **சோமேஶ்வரர் தெரிசிப்பவர்களது தாப பாபங்களை நீக்கி வேண்டும் வரங்களை அருளுகின்றனர். அதோ கங்கையும் யமுனையும் கூடிவரும் பிரயாகையெனும் புண்ய க்ஷேத்திரத்தைப் பார். அங்கு ஸ்நானஞ்செய்பவர்களுக்குப் பலகாலம் சுவர்க்கவாஸ சுகமும் முக்தியும் கிட்டுவது நிச்சயம்'.**

'அதோ பிரமனது வேதியாகிய **கயை**யெனும் புண்ய க்ஷேத்திரத்தைப்பார். ஒ பவானி! அந்தத்தலம் பிதுர்க்களது பேரானந்தத்தின் பொருட்டாகின்றது. எனது பதம் அங்கு காணப்படுகின்றது. அப்படியே விஷ்ணுபதமும் உள்ளது. அதோ மகருஷிகளால் வசிக்கப்படும் புண்ணியவனமாகிய நைமிசாரணியங் காணப்படுகின்றது. அதோ சகல தேவர்களாலும் சேவிக்கப்படும் சித்ரகூட கிரியைப் பார்ப்பாயாக'.

'ஒ தேவி! ஏழு புரிகளே முக்தி ஹேதுவாய் உள்ளன. துவாதச லிங்கசங்கம் என்பது அந்தந்தப்புரிகளிலுள்ளது. **ஓங்காரர், குசுர்ணேஶ்வரர், ஸ்ரீகாமநாதர், ஸ்ரீமகாகாளவரர், நாகேஶ்வரர், வேணுவந சம்ஶ்ரயர்** ஆகிய இவர்கள் விளங்குகின்றனர்'.

'அதோ எண்ணிறந்த கோடிக்கணக்கிலும் அடங்காத சிவலிங்கங்களோடு கூடிய பரம புண்யையாகிய ஸ்ரீ நர்மதா நதியைப்பார்'.

'அதோ சோணாநதி பிரவகிக்கின்றது. அதோ ஸ்ரீ ருத்ரர், அதோ அமரகோடி, அதோ பிண்டாரசம், அதோ விந்தியகிரி, இவைகளின் அழகைப்பார், அதோ சம்சார மஹாதாபத்தைத் தொலைப்பதாகிய ஸ்ரீ சைல சிகரத்தைத் தரிசிப்பாயாக'.

'அதோ திரியம்பக சைலத்திலுண்டாகிய கோதாவரி நதி பிரவகிக்கின்றது. அதோ கிருஷ்ணாநதியையும் அதன் கரையில்

என்னால் பூர்வம் ஏவப்பட்ட அகஸ்தியர் வசிப்பதையும் பார். அதோ கோகரணம் விளங்குகின்றது'.

'ஹே தேவி! மகாமேருவுடன் கோபங்கொண்டு அமர மார்க்கத்தைத் தகைத்துகொண்டு விளங்கிய உனது வாசஸ்தான மாகிய விந்தியகிரியைப்பார். கோலாசுரனை ஜயித்து உனக்குச் சுவாதீனமாகிய அந்தப்புரியைப்பார்'.

'ஹே தேவி! சற்று தென்திசையை நோக்குவாயாக. அதோ மகா மஹிமைபொருந்திய **அருணாசலமும்** எனது வாசஸ்தலமாகிய **விருத்தாசலமும்** அதோ **கோபர்வதமும்** காணப்படுகின்றன.

'அதோ ஜகத்பிரசித்தமாகிய லிங்கத்தாலும் உனது வாசத்தாலும் உன்னை அர்ச்சிப்பதின் பொருட்டுவந்த ஹரியினாலும் ஜ்வலிக்கும் **காஞ்சியைப்பார்'.**

காஞ்சீஜகத்கஞ்சிதலிங்கசம்யுதா
த்வதாஶ்ரயாத்காந்தமாசஸைவ
த்வதர்ச்சனார்த்தம் ஹரிணாசஸேவிதா
சேஷாசலஸ்த்வேஷதாக ஶ்ரயோமம:

'எமது சுதன் வாசஸ்தானமாகிய சேஷாசலத்தைப் பார். ஹே தேவி! அதற்கு வடக்கில் தக்ஷிணகைலாயங் காணப்படுகின்றது. அதற்கு மேற்கில் சஹ்யபர்வதம் காணப்படுகின்றதுபார்'.

'அக்கிரியினின்றும் பிரவகிக்கும் அபார மஹிமைபெற்ற கவேரகன்னிகையாகிய மஹாபுண்யநதியையும் அதனிருபக்கத்திலும் விளங்கும் சிவலிங்க மண்டலத்தையும், ஸ்ரீ கண்டம், **ரத்னாசலம், மாத்ருபூதம், ஜம்புகேசம்,** ஸ்ரீஹரி ஆகிய இவைகளையும், அதோ பஞ்சாபகேசர், கும்பேஶ்வரர், அருச்சுனர் முதலியலிங்கங்களையும், மயூரலிங்கர், ஶ்வேதேஶ்வரர் முதலிய புண்ய லிங்கங்களையும், அதோ சற்று வடக்குத்திக்கில் மிக்க பிரசித்திபெற்றதும் விரஜமாயும் விசோகமாயும் ஹ்ருத்புண்டரீகமாயும் எமது நடனஸ்தலமாயும் உள்ள **சிதம்பரத்தையும்** பார்.

'ஒ தேவி! எனது நர்த்தனத்தை நீ எப்போதுந் தரிசிக்கின்றனை அன்றோ? அதோ உவர்க்கடற்கரையிலுள்ள மிக்க புண்யமாகிய வேதாரணிய ஸ்தலத்தையும் கமலாலயத்தையும் ஸ்ரீசுந்தரத்தையும் விஷ்ணுபுரத்தையும் பார்'.

'ஒ தேவி! அதோ கந்தமாதன பர்வதத்தில் ஸ்ரீ ஹரி பிருகு சாபத்தால் மனைவியைவிட்டுப் பிரிந்து தேடிச் சென்று ராவணனைக் கொன்றனரே. அங்ஙனம் வதஞ்செய்யப் போம்போது அவர் பூஜித்த லிங்கத்தைப்பார். அஃதன்றோ ஸேதுவரம் எனப் பெயர் பெற்றுளது? அதன் வடக்கில் மிக்க புண்யமும் எமக்குப்பிரியமுமுள்ள ஹாலாஸ்யத்தைப் பார்'.

'ஹே தேவி! அதோ தாம்பிராசலத்தோடு சமுத்திரம் சம்பந்தித்திருக்கிறது. அங்கு எண்ணிறந்த க்ஷேத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன'.

'அதோ பாபமலைகளைப் பிளந்தெறியும் க்ஷேத்திரங்களைப் பார்ப்பாயாக. **க்ஷேத்ராணாம்பதி: (க்ஷேத்திரங்களுக்கு இறைவன்)** என்று வேதங்களுட் கூறப்பட்ட **எமக்கு மிக்க பிரியமான க்ஷேத்திரங்கள் பஸ்மருத்திராக்ஷதாரியாய் மிக்க ஆதரவோடு எவனால் தெரிசிக்கப்பட்டனவோ அவனுக்கு முக்தியை அருளுவேம்** என்பதில் ஐயமில்லை' என்றனர்.

இருபதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

அக்ரகண்யாயநம:

இருபத்தோராம் அத்தியாயம்

பிராணிகதி நிரூபணம்

இவ்வாறு இறைவன் கூறவே தேவி, 'ஒ ஸ்வாமி! அதோ சூரிய மண்டலத்தைப் பேதித்துக் கொண்டு சிலர் செல்லு கின்றனரே, அவர்கள் யாவர்'?

'அதோ சிலர் சந்திரமண்டலத்திற் பிரவேசித்தவர்களாய்ப் பின்னர் அங்கிருந்து திரும்பிப்புகை போற்செல்லுகின்றனரே, அவர்கள் யாவர்?'

'அதோ சில மங்கையர்கள் சூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கும் விமான மூர்ந்து மிக்கவானந்தமாய்ச் செல்லுகின்றனரே, அவர்கள் யாவர்?'

'ஒ ஸ்வாமி! அதோ கோரமான புருஷர்களால் கசையாலடி பட்டுக் கொண்டும் இருப்புலக்கைகளால் புடைக்கப்பெற்றும் பாசக்கட்டோடு தென்திசையை நோக்கிச் செல்லுகின்றனரே, அம் மனிதர்களும் ஸ்திரீகளும் பாலர்களும் யாவர்?' முத்தொழிலையும் நடாத்துந் தேவரீர் அதனைக் கூறியருளுங்கள் என்று பிரார்த்தித்தனள்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முநிவரே! இவ்வாறு பிரார்த்திக்கப்பட்ட மஹாதேவன் தேவயானங்களையும் பிதுர் யானங்களையும் காட்டிக் கொண்டு தேவியை நோக்கி ஒ தேவி! கமலமுகி! நீலோற் பலலோசனே! உலகிற் குருமுகமாய் வேதாந்த அர்த்தத்தை விசாரித்துத் தத்வமசி என்ற மகாவாக்கியத்தின் தாத்பரியத்தை யுணர்ந்த யதிவரர்கள் பிரமலோகஞ் செல்லுவோர்களாய்ச் சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துச் செல்லுகின்றனர்'.

'ஒ உமே! அவ்வந்தணர் இனித் திரும்பிப் பிறப்பதில்லை. பிரமலோகத்திலிருந்து முக்தியடைவார்கள். இனிப்பூவுலகில் யாதொருவர் சப்தபிரம்ஹ பரர்களாய் உயிர்துறக்கின்றார்களோ அவர்கள் மந்திர மஹிமையால் சூரியமார்க்கம் வந்தாலும் அங்கிருந்து மின்னல்போற் கீழ்விழ்ந்தவர்களாய்ப் பிராமணர்களாய் பிறந்து சந்நியாச ஆஸ்ரமத்தைப் பெற்று குருமுகமாய் வேதாந் தார்த்தத்தை உணர்ந்து உபாஸனை செய்துகொண்டு இவ்வழியாய்ச் சென்று பிரமனையடைந்து வேதாந்த உபதேசம் பெற்று முக்தராகின்றனர்'.

'அதோ சந்திரமண்டலஞ்செல்லுகின்றனரே அவர்கள் பூவுலகில் அக்னி ஆகுதிகளைச் செய்து யாகத்தையுஞ்செய்து மின்னல் போன்ற காந்தியுடையவர்களாய் வாருங்கள் வாருங்கள்

என்று பிரார்த்திக்கப்பட்டவர்களாய்ச் செல்லுவோர்கள் என்றறி வாயாக'.

'நித்யாக்னிஹோத்ரம் பூர்ணமாஸம் தெரிசம் ஆக்ராயணம் பசுபந்தம் சாதுர்மாஸ்யம் சவுத்ராமணி இஷ்டிகள் சோமம் அக்னிசயனம் முதலிய வேள்விகளைச் செய்த கர்ம சுத்தர்கள் அச்சந்திரமண்டலம் செல்லுகின்றார்கள்'.

ஒ தேவி! யாக யக்ஞங்களாலும் ஸ்மிருதி தர்மங்களாலும் என்ன பயன் பெறலாம்? இஷ்டா பூர்த்தாதி தர்மங்களை எவன் எமது பாதாரவிந்த பூஜையின்றிச் செய்கின்றானோ அவன், மேகம் புகை ராத்ரி கிருஷ்ணபக்ஷம் இவைகளின் வழி சந்திரனை அடை கின்றான்'.

'எவர் வர்ணாஸ்ரம தர்மங்களில் பிரீதியுடையவராயினும் என்னை உபாசிக்கின்றனரோ அவர்கள் கர்மப்பற்று நீங்கினவர்களாய் குரு வேதாந்தங்களைச் சேவித்தவர்களாய் அக்னி பகல் உத்தராயணம் சுக்லபக்ஷம் இவைகளிற்சென்று சூரியமார்க்கஞ் செல்லுகின்றனர்'.

'பின்னர் அங்கிருந்து சந்திரன் மேகம் புகை வாயு மின்னல் மழை ஒஷதி என்னும் இம்முறையாய் இறங்கி அன்னமாய் புருஷரேதஸாய் ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்தில் செல்லுகின்றனர்'.

'எவர் பாபம் உடையோர்களோ அவர்கள் நாய் சண்டாளன் சர்ப்பம் பன்றி முதலிய யோனிகளில் பிறக்கின்றனர்'.

'எவர் புண்யவான்களோ அவர்கள் பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்ரர் முதலியவர்களாய் புண்ய கர்ப்பங்களில் சென்று பிறக்கின்றனர்'.

'எவர் இஷ்டா பூர்த்தங்களிலேயே முக்யமாய்ச் சென்று அன்ய தேவதையையே பூஜித்துத் தியானித்துக் கொண்டு இதனிலும் பரம் யாதுமில்லையென்று எண்ணுகின்றனரோ அவர்கள் மஹா அதமர்கள். ஒ தேவி! இந்த தர்மங்களெல்லாம் அல்பங்களே. ஸகலவேள்விகளும் அங்ஙனமே. இவைகளைக் கொண்டு பவக்கடலைத் தாண்டுதற்கு இல்லை'.

'தீக்ஷைகளாலும், தவத்தாலும், விரதங்களாலும், கிருச்சிரங்களாலும், தானங்களாலும், யோகங்களாலும், வேதஅத்தியானஞ் செய்தலாலும், செய்து வைப்பதாலும், யாகங்களாலும், சத்திரம் தடாகம் முதலியவைகளைப் பிரதிஷ்டித்தலாலும், சித்தசுத்திவந்து வேதாந்தஅர்த்த விசாரம் செய்வதால் ஆனந்தமாயிருக்கும் மனிதன்; பிரமசாரியாயினும் கிருகஸ்தனாயினும் வானப்பிரஸ்தனாயினும் தனதாஶ்ரம தர்மத்தினின்றும் வழுவாது இருப்பவன் எந்த பலத்தை அனுபவிப்பவனோ அதனினும் சிறந்தபலனை **எமது பாதாரவிந்த பூஜையினால் அடையலாம்'.**

'விநாயகன் சுப்பிரமணியன் ஹரி பிரமா இந்திரன் முதலிய சகலதேவர்களும் பூவுலகில் நடக்கும் யாகத்திலுள்ள அவிர்ப் பாகத்தைப் புசித்து விமானமூர்ந்து சொர்க்கம் செல்லுகின்றனர்'.

'அக்கூட்டம் அதோ காணப்படுகின்றது. ஒ தேவி! யாகஞ் செய்த கர்மடர்கள் அதோ தூமமார்க்கத்தின் வழிச் சென்று சந்திரனையடைந்து கர்மங்களின் பயனைப்புசித்து இறுதியில் கீழ்வீழ்கின்றனர்'.

'அதே யாகத்தைச் செய்த கர்மடர் தவளையின் பின்பக்கம் போன்ற ரம்பையின் அல்குலுக்கு ஆசையுடையோர்களாய் அவர்களது தனதடங்களையே பரமென்று நினைப்போர்களாய் அவர்களது உதட்டெச்சிலைப் புசிப்பவர்களாய் மயங்குகின்றனர்பார்'.

'ஒ கிரிஜே! அதோ திவ்ய யவ்வனத்தோடு சகல சவுந்தர்யமும் வாய்ந்தவர்களாய் திவ்ய ரத்னாபரணங்களை அணிந்தவர்களாய் அழகிய விமானமூர்ந்து செல்லுகின்றனரே அவர்கள் தமது கணவரோடு அநுமரணஞ் செய்த மங்கையர்களன்றோ'?

'அதோ திவ்ய சாமரங்களால் உபசரிக்கப்பட்டு சந்தோஷமாய் விமானத்தின் மீது செல்லுகின்றனரே அவர்களைக் கோ, பூமி, வஸ்திரம், அன்னம், சுவர்னம், வெள்ளி, ரத்ன முதலியவைகளைத் தானம் செய்த புண்ணியவான்கள் என்று அறிவாயாக',

'பூவுலகில் யுத்த களத்தில் மிக்க வீரர்களாய் யுத்தஞ்செய்து இறந்தவர்கள் அதோ சூரிய மண்டலத்தின் வழிச்சென்று பலகாலஞ்

சுவர்க்க சுகம் அனுபவித்துப் பின்னர் தீர்த்தத்திலாவது ஓஷதியி லாவது இறங்குகின்றனர்'.

*'ஒ தேவி! யமபடர்கள் பாசங்களாற் கட்டி உலக்கையாற் புடைக்க வுதிரம் தாரைதாரையாய்ப் பெருகி ஓவென அலறிப் போகின்றனரே அவர்கள் பாபிகள்'.

*'அவர்களை யமலோகத்திற் பழுக்கக் காய்ச்சிய நெருப்புச் சட்டியிலிட்டு வறுத்தும் கும்பீபாகமுதலிய கிருமிகளால் வியாபிக்கப்பட்ட மலமயமாகிய நரகங்களிலும், ஈ, கொசு, காக்கை, தேள், பாம்பு இவைகளாற் கடிக்கப்படுதற்குரிய விடமாகிய நரகங்களிலும் தள்ளி மிக்க வருத்துவார்கள்'.

'ஒ தேவி! அதோ நரகத்தில் மிக்க கொடுந்துயரத்தை அனுபவிக்கின்றனர்கள் பார்த்தனையோ அவர்கள் எப்போதும் வயிற்றுக் காரியத்திலும், பரன் மனைவியோடு சேருவதிலுங் காலங் கழித்தவர்களும், குருசைவ நிந்தகர்களும், வழியில் செல்லு வோர்களை அடித்துத் திருடுவோர்களும், பரான்னத்தில் ஆவலுடை யவர்களும், சூதாட்ட முதலிய கொடிய செயலுடையவர்களுமாகிய பாஷண்டர்கள் என்றறி'.

*'எவர்களது நெற்றி விபூதியின்றியுளதோ, எவர் ருத்திரஜபம் அற்றவர்களோ, எவர் லிங்கார்ச்சனம் செய்யாதவரோ, எவர் சிவநா உச்சாரணம் செய்யாதவர்களோ, எவர் ருத்திராக்ஷ தாரணத்தில் விருப்பற்றவர்களோ, எவர் பஞ்சாக்ஷரம் அற்றவர்களோ, எவர் எமது பக்தர்களை நிந்திக்கின்றனரோ, விஸ்வாதிகனும் ஈஸ்வரனும் ஸகல ஜகங்களுக்கும் ஆதாரனுமாகிய எம்மை விஷ்ணு பிரமா முதலிய தேவர்களோடு சமமென எண்ணுகின்றனரோ எவர் பிரதோஷ பூஜையற்றவர்களோ, எவர் எமது நிவேதனமின்றிப் புசிக்கின் றனரோ அவர்கள் எல்லாரும் அடைவது இக்கதியே'.

*'அவர்கள் அதோ பார். இக்கொடிய நரகங்களிலிருந்து கற்பாந்தத்திலுங் கரையேறுதற்கில்லை. ஒ சிவே! சிவாலயத்தை இடிப்பவர்களும், சிவோத்யான புஷ்பங்களை யபகரிக்கின்றவர்களும்,

சிவத்துரோகியைச் சிலாகிக்கின்றவர்களும், எம்மை நிந்திப்பவர்களுமாகிய பாபிகள்யாவரோ அவர்கள் யமாலயத்தில் கொடு நரகங்களில் சீழ் முதலியவைகளைப் புசிக்கின்றவர்களாய், கிருமி முதலிய வாய்க்குட் சென்று கடிக்கப் பெற்றவர்களாய் அபார கொடும் யாதனைகளை அடைகின்றனர்'.

''எவர்ருத்திராக்ஷ விபூதி திரிபுண்டரம் அணிவோர்களும் சிவநிவேதன அமுதத்தைப் புசிக்கின்றவர்களும், சிவமஹாதேவாதி நாமங்களில் விருப்புற்றவர்களும், சிவலிங்கார்ச்சன தற்பரர்களும், ருத்திரஅர்த்த விசாரஞ் செய்தவர்களும், எமது திவ்யசரித சிரவணத்தில் மிக்க விருப்பமுடையோர்களுமாய் இருக்கின்றனரோ அவர்களிங்கு வருவதில்லையாய் நமது கணங்களாய்வருவார். அவர்களே நமக்குச் சம்மதர்கள். அவர்களே சாம்பவர், அவர்கள் வசிப்பது இவ்விடமே''.

'ஒ தேவி! வேதங்கூறிய ஆசாரத்தை விடாதவர்களும், நமது சரணாரவிந்தத்தில் அபாரபக்தியுடையோர்களும் சுத்தமாகிய மனமுடையோர்களும், இந்த சம்சார மகாசமுத்திரத்தில் வெறுப்புள்ளவர்களுமாகிய சாதுக்கள் சிறிதுந்தடையின்றி நமதாலயம் வருகின்றனர்'.

'சந்திரகலா பூஷிதர்களும் நீலோற்பலம்போன்ற முக்கண்ணுடையோர்களும் நீலகண்டர்களுமாகிய ருத்திரகண மூர்த்திகளாய் நமது பார்சுவத்தில் வசிப்பார்களென்று சத்தியமாய்க் கூறுகின்றேம்' என்றனர்.

ஸ்கந்தர்: 'ஒ முநிவரே! இவ்வாறு ஸ்ரீ மஹாதேவன் கைலாயகோபுரத்தில் தேவிக்குக்கூற அதனைக் கேட்ட தேவி இறைவனை நோக்கி ஒ ஸ்வாமி! வேதங்கள், மங்கை பிரஜை பசு சுவர்ண முதலியவைகளைக் கூறுகின்றனவாயினும் முக்குண வயப்பட்ட பிரவர்த்திசீலர்களாகிய மூடர்கள் நோக்கியேயன்றி உண்மையில் அல்ல'.

'மீன்கள் தம்மைப் பிடிப்பதினிமித்தம் விடப்பட்ட தூண்டிலிலுள்ள ஆகாரத்தைத் தமக்கு ஸுகஹேதுவென்று மயங்கி

எங்ஙனம் அல்லற்படுகின்றனவோ அதுபோல மூடர்களும் பெருந்துக்க ஜாலமாகிய இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை சுகமென நினைத்துக் கிலேசப்படுகின்றனர். அவர்கள் முக்திஹேதுவாகிய தேவரீரது பாதாரவிந்தத்தை எங்ஙனமடையக்கூடும்'?

சிதானந்தரூபனும் சத்யனுமாகிய தேவரீரை அசத்தியத்தில் பிரவர்த்திக்கு மூடர் சிறிதும் சிந்திக்கமாட்டார்களன்றோ?

'முயலினிடம் கொம்பு எனும் வார்த்தைக்கும் பாலைவனத்தில் பால் எனும் வார்த்தைக்கும் இடமிராததுபோல பிரபஞ்சத்தில் சுகமெனும் வார்த்தைக்கும் இடமில்லை அன்றோ'?

'அந்தோ! பாலைவனத்தில் நின்று கொண்டு பால் வேண்டுபவன்போல் பிரபஞ்சத்தில் சுகத்தை விரும்புகின்றனர். பிரபஞ்சத்தில் ஸுகந்தோன்றுவது மனோமாத்திரமன்றி வேறல்ல'.

'எது மனோ கற்பனைக்கிடமின்றோ அஃதன்றோ பூமாவாகிய தேவரீர்? அந்த சிவதரமாகிய பொருள் தேவரீரே'.

'சந்திரகலாதரரும் மங்கை பாதியருமாகிய மூர்த்தியாய்க் காமனையெரித்து காமனையற்ற சித்தமுடைய பெரியோர்களைக் கரையேறச் செய்கின்றீர் அன்றோ'?

'ஒ ஸ்வாமி! தேவரீரை அடைந்து அநுபவிக்கும் ஆனந்தத்தில் சிறிதும் விருப்பமின்றி மூடர்களாய் வீணில் கெடுகின்றனரே யென்றனள்' என்றனர்.

இருபத்தோராம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

அக்ரபூஜ்யாயநம:

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

கைலாஸலிங்க வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ ஜைகிஷவ்யரே! இவ்வாறு அடிக்கடி தேவி மஹா தேவ சம்பாஷணம் வாச முதலியதிற்கு இடமாகிய கைலாயத்திற்கு எதிரில் ஸ்வர்ணமயமாய் விளங்கும் கிரியே மஹாமேரு எனப்படும். அது கைலாயத்திற்கு மூன்று லக்ஷம் யோஜனைக்கு அப்பாலுள்ளது. அது சகலதேவர்களுக்கும் இருப்பிடமாம்'.

'அங்குள்ள விருஷப ஸ்தம்பத்தில் துருவன் முதலியவர் இருக்கின்றனர்'. கால சக்கிரத்தின் நடுவில் துருவன் சப்தருஷி திரிசங்கு முதலியவர்கள் இடைவிடாது ஈஸ்வர ஆக்ஞையால் சுற்றி வருகின்றனர். அம்மேருவில் மிக்க அழகிய வனமிருக்கின்றது. அங்கு மிக்க விஸ்தாரமும் மலர்ந்த கல்ஹாரம் பொற்றாமரை முதலிய மலர்கள் அடர்ந்ததும் நிர்மலமாகிய தீர்த்தமுமுடையதுமான மானதம் எனும் சரஸிருக்கின்றது. அந்த மேருவின் சிகரத்தில் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களுக்கு வாசஸ்தானமாகிய சத்தியலோகம் வைகுண்டம் ருத்திரபுரங்கள் இருக்கின்றன. திக்பாலகர் கந்தர்வர் முதலியவர்களும் அம்மலையிலேயே வசிக்கின்றனர்'.

'அந்த மேருவின் சிகரத்தில் **ரத்னசால வனமென** உத்தியானம் ஒன்று இருக்கின்றது. அதனடுவில் ரத்ன மயமாகிய கோபுர மாளிகை ஒன்று இருக்கின்றது. அதில் ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஸ்ரீ மஹாதேவன் தேவியோடு கிரீடிப்பார். அதன் சுற்றுப் பக்கத்தில் எவன் பிரவேசிப்பானோ அவன் பெண்ணாவானென்று ஈஸ்வரனால் சபிக்கப்பட்டமையால் அங்கு யாரும்போவதில்லை'.

'ஒ முநிவரே! அம்மேரு கைலாஸத்திற்கு விருஷப ஸ்தம்பம் போல் எதிரில் இருக்கின்றது. மேருவின் சிகரத்தில் **மேர்விசம் என்னும்** ஒர் மஹாலிங்கம் இருக்கின்றது. அதன் கோபுரம் மாளிகை முதலியவைகளெல்லாம் மிக்க அற்புதமாய் இருக்கின்றன.

அவ்விலிங்கத்தை பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் பில்வம் சுவர்ண தாமரைமுதலிய மலர்களாலும் தூபதீப நைவேத்யங்களாலும் ஆராதித்து பிரதக்ஷிண பிரணாமாதிகளைச்செய்து துதித்து வழிபடுகின்றனர்.

அதுநிற்க, 'ஒ முனிவர்களே! கைலாஸத்தின் செய்தியைக் கூறுகின்றேன். இக்கைலாயத்தில் ஸ்ரீ மஹாதேவன் தேவியுடன் எப்போதும் வசிக்கின்றனர். அற்புதமாகிய ரத்னமய மாளிகையில் தேவியுடன் இறைவன் கிரீடித்துக் கொண்டு இருக்கின்றனர். அதனிற் சிறிது கூறுகின்றேன்.'

'மஹாசௌந்தர்யமும், நவயௌவனமும் உடையோர்களாய், திவ்ய ரத்னாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு மின்னல்போல் ஜ்வலிப்பவர்களாய், கல் கல் என்று சப்திக்கும் நூபுர முதலியவை உடையோர்களாய், பக்தியானந்த பரிதர்களாய் விளங்கும் ருத்திரர் கன்னியர்களும், ருத்திரர்களும், **ஸர்வலோக ஆதாரருமாகிய மஹாதேவி மஹேஸ்வரனை எவ்வெச்சமயத்தில் எவ்வண்ணஞ் சேவிக்கவேண்டுமோ அவ்வண்ணஞ் சேவித்து வழிபடுகின்றனர்.'**

'சிறிதுஞ் சிரமம் அற்றவர்களாய் திவ்ய தீர்த்தங்களால் நிறைந்த ரத்ன கலசங்களைக் கையிலெடுத்து சுகமாய் ஸ்நானம் செய்வித்தல், திவ்யகந்தத்தை ஸ்மர்ப்பித்தல், கேசங்களைப் பரிமள வாசனைப் புகையால் ரஞ்சிப்பித்தல், படுக்கையைச் சரிசெய்தல், சத்ரசாமரங்களால் உபசரித்தல், கண்ணாடி முதலியவைகளைக் காட்டுதல், திவ்யதாம்பூலத்தைச் சமர்ப்பித்தல், வீணையை வாசித்தல் முதலிய பணிவிடைகளைச் செய்து கொண்டு ஒன்பது கோடி ருத்ரகன்னியர்கள் ஸ்ரீ மஹாதேவியைச் சேவிக்கின்றனர். அங்ஙனமே பத்துகோடி ருத்திரர்கள் இறைவனைச் சேவிக்கின்றனர்'.

பைரவி திகம்பரர் இவர்கள் கோடிசங்கியை உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். மூன்று கோடி யோகினிகளும், சுற்றுப் பக்கத்தில் டாகினி கோடிகளும், தேவி தேவர்களைச் சேவிக்கின்றனர்.

'ஸ்ரீ கைலாயத்தில் நவசக்தி ரத்தினங்களால் விளங்குவதும் ஒரு கோடி தத்வவாக்குடன் கூடியதுமாகிய திவ்யபீடத்தில் ஸ்ரீசக்ர

மத்தியிலுள்ள பிந்துவில் ஒர்பக்கம் சந்திரனும் ஒர்பக்கம் சூரியனுமாய் விளங்குவதும் நான்கு பீடமுடையதும் பஞ்சப் பிரம்ஹ மயமாயுமுள்ள மஞ்சத்தில் தேவிவீற்றிருப்பதை நாம் எப்போதும் தியானிக்கின்றோம்.'

'ஒவ்வோர் சமயம் திவ்ய ரத்னமயமாகிய ஓடத்தின் மீது இறைவன் அம்பிகையுடன் அடைந்து உல்லாஸமாய் வீற்றிருக்க அதை அலைகள் விநோதமாய் இங்குமங்கும் இழுக்க ஆனந்த பரவசராயிருப்பர்.'

'ஒர் சமயம் கைலாச கிரியின் காந்தியைக் காட்டினும் மிக்க வெண்ணிறம் வாய்ந்ததும் காதருகில் விளக்கும் சாமரங்களால் வீசிப் பெற்றதுமாகிய மஹா விருஷபத்தின் மீது தேவியோடு கூட வீற்றிருப்பாராய் ருத்திரகணங்கள் எல்லோரும் ஆனந்தவசமாய் ''**பாஹீசசங்கரவிபோசிவ சந்திரசூடமஹாதேவ**'' என்று துதிக்கக் கைலாய சிகரங்களிலுள்ள சிவலிங்க சமூகங்களைத் தெரிசித்து அம்பிகைக்கும் தெரிசிப்பித்து மகிழ்வார்.'

'ஒர்சமயம், சுவர்னமயமாய்ச் சொலிப்பதும், மிக்க உன்னதமாய் உள்ளதும், அற்புதமாகிய துவஜகும்பம் உடையதுமாகிய திவ்ய ரதத்தில் தேவியோடு கூட வீற்றிருப்பாராய் அந்தரதமானது தமது திருவுளத்தை அநுசரித்துச் செல்ல உல்லாஸமாய் இருப்பார்.'

'ஓர் சமயம் அநேக ரத்னங்களாலும், முத்து குச்சங்களாலும், அற்புதமாகிய மேல்விதானத்தாலும், திவ்ய துவஜத்தாலும், சத்ர சாமரங்களாலும் மிக்க அழகு வாய்ந்த விமானத்தின்மீது தேவியோடு வீற்றிருக்க அது உல்லாஸமாய்ச் செல்ல தேவர்களையும், அவருலகங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு தேவியை நோக்கி ஒ தேவி! தேவலோகத்தில் சுகம் புஜிக்கவேண்டுமென்று பெரிய விமான மூர்ந்துவரும் கர்மதேவர்களைப் பார்.'

'ஒ தேவி! அதோ தேவலோக வுத்யானவனத்தில் தேவ மங்கையர்களது கையிலுள்ள கங்கணமணிகளின் ஒளியானது எத்திசையும் பரவ திவ்ய பரிமளக் காற்று வீச அவர்களது

அதரத்தைப் புசிப்பதினால் ஆனந்த பரவசர்களாய் போகமே பெரிதென மயங்கிக் கிடக்கும் தேவர்களைப் பார்.'

*'*ஒ தேவி! விஷ்ணு பிரம்ஹா முதலியவர்களோடு என்னைச் சமமாய்ப் பார்க்கும் அதமன் அடைந்திருக்கும் கதியைப் பார். அவன் எச்சில் நீர் மலம் மூத்திரம் முதலியவை நிறைந்த மடுவில் மூழ்குகின்றவனாய் ஓவென்று வாய் திறந்து கதற, கிருமிகளோடு மலமுட்புக, அத்துக்கத்தைச் சகிக்காமல் மீண்டுங்கதற, அவனை நீண்டகசைச் சாட்டையால் யமதூதர் அடித்து வதைத்த மஹாகோர யாதனை அநுபவிக்கிறான்.*

*'*ஒ தேவி! என்னை நிந்தித்தவர்கள் சிவலிங்க தெரிசனஞ் செய்யாதவர் முதலியவர்கள் எல்லோரும் பெரிய இருப்புக் கடாகத்தில் தீயால் கொதிக்குந் தைலத்தில் தள்ளப்பட்டு கஷ்டப் படுகின்றனர் பார்.'*

'அதோ ருத்திராக்ஷ குண்டல கிரீடஹாரங்களை அணிந்து ஜ்வலிப்பவர்களாய் பிரதோஷ காலத்தில் லிங்கார்ச்சன லிங்க தெரிசனஞ்செய்து மகிழ்ந்த புண்ணியவான்கள் நமது கைலாயம் வருகின்றனர்பார். கைலாய கிரியிலுள்ள திவ்விய மகாலிங்கங் களைத் தரிசிப்பதில் மிக்க ஆவலுள்ளவர்களாய் சூரிய சந்திரர் ஜ்வலிப்பது போல் வருகின்றனர்பார்.'

'ஒ தேவி! எமக்கு இவர்களே சம்மதர்கள். எனக்குச் சம்மதமில்லாதவர் அபார மஹிமையுடைய இவ்விடம் வரக்கூடுமா?'

'ஒ கிரிஜே! இங்கு ஆங்காங்கு பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் லிங்கங்களைப் பார். கரதாளம் சங்கம் மத்தளம் டிண்டிம முதலியவைகளின் நாதங்கள் முழங்க புதிதாகிய பில்வ பத்திரங்களால் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்கும் சிவலிங்க சமூகங்களை வகித்துக் கொண்டிருக்கும் இக் கைலாயத்தின் பாக்கியமே பாக்கியம். இந்தக் கைலாய கிரியினால் பூர்வம் மிக்க தீவிரமாகிய தவஞ் செய்யப்பட்டது. ஆதலால் இங்ஙனம் இவனுக்கு அருள் புரிந்திருக்கின்றோம். இவனைப் போல் எந்தத் தேவரும் முனிவரும் தவமியற்றியது இல்லை. ஆதலின் எமது அபாரமாகிய தயவுக்கு

இவன்ஆளாயினான் என்று தேவியைநோக்கி ஸ்ரீ மஹாதேவன் ஆனந்தம் கொண்டவராய் கைலாச கிரியின் குணங்களை வர்ணித்தனர்.'

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

அக்ரகாமிநேநம:

இருபத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்

கைலாஸ வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ பிரம விஷ்ணுவாதி தேவர்களே! ஜைகிஷவ்யரே! இதுகாறுங்கூறிய பிராகாரத்துள்ளும் கோமேதக மணிமயமான பிராகாரம் ஒன்றுளது. அதன் நான்கு திக்கிலும் லக்ஷம் பிரமாணமுள்ளதாகிய கோமேதக மணிமயமான கோபுரங்கள் இருக்கின்றன.'

'அந்தக் கோபுரமாளிகைகள் ரத்ன தோரண கும்பத் துவஜங்களாலும், ருத்திரஅவதாரசரிதம், விருஷப முதலிய ஸ்படிக மயமாகிய சித்ரங்களாலும், தேவகோஷ்டிப் பதுமையாலும், சுவர்ணமயமாயும், ரத்னமயமாயும், நிர்மிக்கப்பட்ட கணங்களாலும், மிக்க அற்புதமாய் விளங்குகின்றன.'

'அன்றியும் அந்தப் பிராகாரத்தில் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களுடன் கூடிய எண்ணிறந்த மண்டபங்களும், சரஸுகளும் சரஸின் மத்தியிலுள்ள மண்டபங்களும், மிக்க அற்புதமாயுள்ளன.'

'அதற்குள் தென்திசைக் கோபுரத்து அருகில் எமது ஆலயம் இருக்கின்றது. அது லக்ஷம் ஸ்தம்பங்களோடு கூடியதும், நவரத்ன மயமாகிய அநேக மேல் மாளிகையுடையதும், திவ்விய பதுமைகளால் விளங்குவதும், திவ்வியரத்ன கவாக்ஷங் (ஜன்னல்)களாலும் இந்திர நீலமணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட மயில் கோழிப் பதுமைகளாலும், மணிமயமாகிய துவாரம் கதவு

முதலியவைகளாலும் மஹா அற்புதமாயுள்ளது. அதனருகில் ஓர் உத்தியானவனம் இருக்கின்றது. அது நவரத்ன மணல்களோடு கூடிய ரத்ன மேடைகளாலும் தேவவிருக்ஷ வரிசைகளாலும் ஆச்சரியமாயுள்ளது. அங்கு **கௌமாரம்** என ஓர் திவ்விய ஸரஸிருக்கின்றது.'

'அது மணிமயமாகிய படிக்கட்டுகளுடன் பக்கங்களிலுள்ள ரத்தின மண்டபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றது. அன்றியும் அது மான்முதலிய மிருகங்களும் ஹம்சமுதலிய பக்ஷிகளும் வசிக்கப்பெற்றது. அந்தத் தடாகத்தினருகிலுள்ள மண்டபங்களுள் மிகச் சிறந்த ஓர் மாளிகையுளது. அதின் உப்பரிகை கோபுரம் மிக்கவுன்னதமாய் உள்ளன.

'அம்மண்டபத்தின் உப்பரிகை மாளிகையில் ஐந்துயோசனை விஸ்தாரமுள்ள திவ்வியரத்ன சிம்ஹாசனமுளது. அங்கு பற்பல ஆயுதங்களை உடையவரும், சிங்கம் போன்ற பராக்கிரமம் உடையவர்களும், மதயானையின் துதிக்கைபோல் நீண்டு பருத்த கையுடையோர்களும், திவ்விய வஸ்திராபரணம் அணிந்தவர்களும் உலகமெங்கும் பிரஸித்தி பெற்றவர்களுமான வீரபாகு முதலிய நவவீரர்களாலும், லக்ஷ வீரர்களாலும், சேவிக்கப்பட்டவனாய் யான் வல்லி தேவசேனையோடு அறுமுகத்தோடும் பன்னிரு கண்களோடுங் கூடிய மூர்த்தியாய் அந்த சிம்ஹாசனத்தின்மீது வீற்றிருப்பேன்.'

'ஒ முநிவரே! முற்கூறிய தக்ஷிண கோபுரத்து அருகில் **குமாரபுரம்** எனும் எனது நகரம் இருக்கின்றது. அது எண்ணிறந்த மாளிகைகளாலும் கௌமார கௌமாரி கணங்கள் வசிக்கப் பெற்றதாய் ரத்னங்களால் பெருஞ் சோதியாயும் ஜ்வலிக்கின்றது. அந்நகரில் **கௌமாரேஶ்வரர்** ஆலயம் இருக்கின்றது.'

'அவ்வாலயம் மிக்க விஸ்தாரமாயுள்ள பிராகாரங்களோடும் நவரத்னமயமான மஹாமண்டப-வாகன மண்டப-அர்த்தமண்டப கர்ப்பக் கிரகங்களோடு கூடியதாய் நவரத்தினங்களின் காந்தியினால் ஆகாயமுற்றுஞ் சோதிமயமாய் விளங்கச் செய்யும் கோபுரத்தோடு

கூடியதாய் இருக்கின்றது. அவ்வாலயத்தில் எனது இஷ்ட தெய்வமாகிய **கௌமாரேஶ்வர லிங்கம்** இருக்கின்றது. அந்த லிங்கத்தை யான் பஞ்சாமுதங்களாலும், தூபதீப நைவேத்தியங் களாலும், வீணாவேணு ம்ருதங்க சங்க காகளங்களாகிய வாத்ய நாதங்களாலும், அற்புதமாகிய கீதங்களாலும், கௌமார கன்னிகை களின் நடனத்தாலும், முப்போதும் ஆராதித்துத் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தமடைகின்றேன்.'

'இங்ஙனம் கௌமாரபுரத்திலிருந்து கொண்டு சக்தி தரர்களாகிய எண்ணிறந்த வீரர்களாலும், கணங்களாலும், சேவிக்கப்பட்டவனாய் யான் தென்திசைத் துவாரத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.'

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மந்திர க்ருதேநம:

இருபத்து நான்காம் அத்தியாயம்

கைலாஸவர்ணனம்.

ஸ்கந்தர் :- 'ஒ முனிவரே! கைலாய சிவாலயத்திற்கு மேற்குத் திக்கில் ஐந்து லக்ஷம் பிரமாணம் விஸ்தாரமுடைய பிராகாரத்தில் எண்பத்தெட்டாயிரம் யோஜனையுயரமுள்ள வோர் கோபுர மிருக்கின்றது. அங்கு மரகதமயமாகிய மஹா மண்டபம் தேஜோமயமாய் ஜ்வலிக்கின்றது.'

அம்மாளிகையின் நடுவில் ஏழுலக்ஷங் கண சிரேஷ்டர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும், விக்னமலைக்கு மஹாவச்சிராயுதமாய் இருக்கின்றவரும், பற்பல ரத்னாபரணமணிந்தவரும், ஸிந்தூரத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியுடையோரும், ரத்னாபரணமுடையோரும், திவ்ய மாணிக்க கிரீடமுடையோரும், அழகிய துதிக்கை உடையோரும், திவ்ய குண்டலங்களால் ஜ்வலிக்குங் காதுகளை உடையோரும், திவ்ய ரத்னாபரணமணிந்த தந்தமுடையோரும்,

விபூதித் திரிபுண்டரம் அணிந்த கும்பமுடையோரும், கன்னத் தினின்றும் பெருகும் மத பரிமளவாசனையில் ஆவலோடு வந்து பிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் வண்டுகளை திவ்ய முத்துக்குச் சங்களுடைய காதுகளின் அசைவால் ஓடச் செய்பவரும், **சிவ பாதாரவிந்தத் தியானத்தால் பரமானந்தம் உடையோரும்,** மிக்க கருணையோடு கணங்களை கடாக்ஷிப்பவரும், மஹா நாகத்தால் கடி சூத்ரமுடையவரும், பெருத்த உதரமுடையோரும் மலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போன்ற சரணமுடையோரும், பாசம் அங்குசம் மோதகம் தந்தம் இவைகளையுடைய கரத்தினை உடையோரும், ரத்னமயமாகிய தோள்வளை உடையவரும், திவ்ய மஞ்சீரமணிந்த கால்களுடையோரும், ரத்னஹாரமணிந்தவரும், இருபக்கத்திலும் சித்திபுத்தி எனும் தேவிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும், தண்டம் சத்ரம் சாமர முதலியவைகளோடு கூடிய கணேந்திரர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும், விஶ்வேஶ்வரரும் ஆகிய **ஸ்ரீகணேசானர்** திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின் மீது வீற்றிருக்கின்றனர். '

'அவ்விறைவனது திருவுருவம் போன்ற உருவம் உடையவர்களான ஏழுலக்ஷங் கணாதிபர்கள் குடார முதலிய ஆயுதங்களைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பிராகார கோபுரத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.'

'அதனருகில் மஹா கோபுரத்தோடு கூடிய ரத்னமயமான ஆலயம் ஒன்றுளது. அவ்வாலயத்தில் அவரது இஷ்ட தெய்வமாகிய **கணேசானேஶ்வரர்** என்னும் லிங்கமுள்ளது. அதனை அவர் முப்போதும் பில்வபத்திரம் மந்தாரம் சண்பகம் கமல முதலிய மலர்களாலும் அறுகம்புற்களாலும், தூபதீப நைவேத்திய தாம்பூலங்களாலும், சத்ரசாமரகீத நிருத்தவாத்தியங்களாலும் ஆராதித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்.'

இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

சாமீகரப்பிரபாயநம:

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

கைலாஸ வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முனிவரே! கைலாய சிவாலயத்திற்குக் கிழக்குத் திக்கில் புஷ்ப ராகத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்டதும் ஐந்து லக்ஷம் பிரமாணம் உடையதுமாகிய பிராகார கோபுரமிருக்கின்றது.'

'உதய காலத்திலுள்ள சூரியன்போல் ஆயிரஞ் சூரியர்களது காந்திக்கு நிகராகிய காந்தியுள்ளதும்-புஷ்பராகமணியால் நிர்மிக்கப்பட்ட விருஷபம் ருத்திரஅவதார சரிதமுதலிய பதுமை களோடுந் திவ்ய துவஜமுடையதுமாகிய அக்கோபுரத்தருகில் சிறந்த ரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்டதும்-பதினாயிரம் ஸ்தம்பங்களோடு கூடியதும்-விசித்திரமான கொடுங்கைகள் அழகிய ரத்னமேடைகள் ரத்தினபீடம் ரத்தின ஜாலம் முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. அம்மண்டபத்தில் ஓர்திவ்ய சிம்ஹாசனம் நவரத்னமயமாய் விளங்குகின்றது.'

அதில் அறுபதினாயிரம் ருத்திர கணாதிபர்களாலும், அஹிமன்யு முதலியவர்களாலும், சேவிக்கப்பட்டவராய்த் தர்ம ஸ்வரூபராகிய **ஸ்ரீவிருஷபர்** வீற்றிருக்கின்றார்.

தர்மத்துக்கு ஆதாரமாயுள்ள சரணங்களை உடையவரும், யுகத்தை நாபியாக உடையவரும், யுகங்களின் சந்தியம்சங்களைக் குளம்புகளாக உடையவரும், தர்மசாத்திரங்களை மணிமஞ்சீர நாதமாக உடையவரும், நான்கு வேதங்களும், உப வேதங்களும்-வேதாந்தங்களும்-புராண நியாய மீமாம்சங்களும்-தந்திரமும் ஆகிய இவைகளைப் பெருமணிகளாய் அமையப் பெற்றவரும் பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தங்களைக் கண்டா நாதமாக உடையவரும் கைலாயந்தான் ஜங்கம வுருவம்பெற்றதோ என்று தோன்றக்கூடிய இரண்டு கொம்புகளோடு கூடியவரும் அமுதத்திரளின் மண்டலம்போல சுத்தவெண்மை நிறமுடைய வருமாகிய அந்தத் **தர்ம விருஷபர்** ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணம் உடையவராயிருக்கின்றார்.

கற்பூரம் போன்ற நிறமுடையவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவரும், லக்ஷம் யோஜனை விசாலமுள்ள முதுகும்-பதினாயிரம் யோசனை உயர்ந்த திமிலும்-முப்பதினாயிரம் யோசனையுள்ள முகமும்-இரண்டாயிரம் யோசனை பரிமாணம்உடைய நேத்திரமும்-ஐயாயிரம் பிரமாணமுடையகாதும்-ஆயிரம் யோசனைப் பிரமாணமுள்ள கொம்பும்-ஐயாயிரம் யோசனைப்பிரமாணமுடைய நாசியும்-ஆயிரம்யோசனைப் பிரமாணமுள்ள நாவுடைய தேகமுடையோராய் அவர் இமைகொட்டாது கண்களால் ஈஸ்வரனைத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்;

அன்றியும் திவ்ய முத்து ஜாலர்கள் தொங்கும் ரத்ன கம்பளத்தால் முதுகை அலங்கரித்துக் கொண்டு விளங்குவோரும் தமது மூச்சுக்காற்றால் மகாகிரிகளையும் நடுங்கச் செய்வோரும், சமுத்திரம் நதி தடாக முதலியவைகளைக் குளம்படியால் கலங்கச் செய்கின்றவரும் பூமியைக் கலகலவெனக் குலுங்கச் செய்கின்ற வருமாய் இருக்கின்றனர்;

ஐம்பதுலக்ஷம் பிரமாணமுள்ள கால்களோடும், பதினாயிரம் பிரமாணமுள்ள இந்திரநீலமணிபோன்ற குளம்புகளோடும், ஐயாயிரம் யோசனையுடைய கழுத்துத் தாடியோடும் நூறு யோசனை பருத்த விருஷணத்தோடும் முப்பதினாயிரம் யோசனை நீண்ட வாலோடும் கூடியவராய் காமதேனு கணகோடிகளால் சூழப்பட்டவராய் இருக்கின்றனர்.

அங்கு ஓர் சிவாலயத்தில் **வ்ருஷபேஸ்வரர்** எனும் ஓர் மகாலிங்கமானது அவருக்கு இஷ்ட தெய்வமாய் இருக்கின்றது.

'நந்தி காமதேனுவின் மடியினின்று அப்போதைக்கு அப்போது புதிதாய்க் கறக்கப்பட்ட க்ஷீரப் பிரவாகத்தால் பரமேஸ்வரனை அபிஷேகித்துப் பில்வம் மந்தாரம் தாமரை தூபதீப நைவேத்தியம் பாயசம் அபூபம் தாம்பூலம் சத்திரசாமரம் இவைகளால் ஆராதித்துப் பரமானந்தவசராய்த் துதித்து வழிபடுகின்றனர்.'

ஸ்கந்தர் 'ஒ முனிவரே! அந்தத்தர்ம விருஷபமூர்த்தியே தேவதேவனாகிய இறைவனை வகித்துச் செல்லுகின்றனர்.

அன்றியும் அங்கு சகல கணங்களாலும் சூழப் பெற்றவராய் அகத் துவாரத்தைக் காத்துக் கொண்டும் இருக்கின்றனர்.'

'இவ்வாறு ஸ்ரீ கைலாய சிருங்கத்தில் கஜானன கணங்களாலும், கௌமார கணங்களாலும், விருஷபேந்திர கணங்களாலும், ருத்திரர்களாலும், சூழப்பெற்றதாய் பிரம விஷ்ணு இந்திரர்களாலும், சுருதிகளாலும், முநிவர்களாலும் மனதினாலுஞ் சிந்திக்க முடியாததாய் மிக்க அற்புதமாய் ஸ்ரீகைலாய ஆலயம் விளங்கு கின்றது.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸர்வாயநம:

இருபத்தாறாம் அத்தியாயம்

கைலாஸ வர்ணனம்

ஸ்கந்தர் :- 'இனி அங்கு வடக்குப் பிராகாரமானது வைடூரிய மணிமயமாயிருக்கின்றது. அதன் காந்தியால் அத்திசை முழுதும் மஞ்சள் நிறமாய் விளங்குகின்றது.'

'அங்கு அடிமுதல் சிகரம் வரையில் ஆச்சரியகரமாகிய ருத்திரஅவதார சரிதப்பதுமைகளால் சித்திரிக்கப்பட்டும் பற்பல பக்ஷிவகைப் பதுமைகளால் ரஞ்சிக்கப்பட்டும் ஐந்துலக்ஷம் பிரமாணமுள்ளதுமாயோர் கோபுரமிருக்கின்றது.'

'அதன் சிகரத்தில் அற்புதமாய் ஐந்நூறு ரத்ன கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப்பிராகாரகோபுரத்தை அஸ்திராயுத தநுசுகளைக் கையில் உடையோரும், திரிபுண்டரம் விளங்கும் நெற்றியுடையோரும் சந்திரகலை விளங்குஞ்சடா முடியுடையோரும் திவ்ய குண்டலம் அணிந்தோரும் ஸர்வாபரணம் அணிந்தோரு மாகிய ஒன்பது கோடி ருத்திரகணங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்

கின்றனர். அங்கு ரத்னமயமான எண்ணிறந்த மாளிகைகளுடன் கூடியவோர் அரண்மனையிள் இருக்கின்றது.'

'அது மாணிக்கங்களிழைத்த ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடு கூடியதும் அரிய வைரம் புஷ்பராகம் நீலம் வைடூரியம் கோமேதகம் முத்து பவளம் இவைகளாலாகிய மேல்தளமுடையதும், இந்திரநீலக் கற்களாலாகிய கொடுங்கைகளும், முத்துமணிக் குச்சுகளும், விளங்கப் பெற்றதுமாய் மிக்க விநோதமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது.'

'அங்கு சந்திரகாந்தக் கல்லால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஓர் பிராகாரம் இருக்கின்றது. அது இருபதினாயிரம் யோசனைப் பிரமாணம் உடையதும், கோபுரங்களோடு கூடிய நான்கு கோட்டை வாசலுடையதும், தேவிக்கு வாகனமாகிய ரத்னசிங்கப் பதுமை களுடையதும், ஆகாய முழுதும் ஒளிமண்டலமாய் விளங்கச் செய்வதுமாய் இருக்கின்றது.'

'அதற்குள் பதினாயிரம் யோஜனைப் பரிமாணம் உடையதாய் நவரத்தினத்தினால் விசித்திர வேலையுடையதாய் கோடி சந்திரன் உதித்தது போல் ஆனந்தகரமாய் கோடி சூரியன் உதித்ததுபோல் ஜ்வாலிக்கின்றதாய் உள்ள ஓர் மஹா மாளிகையில் சோதிமயமாய் திவ்ய பீடமொன்று இருக்கின்றது.'

'அருகிலுள்ள திவ்ய ஸரஸிலிருக்கும் தாமரை மலர்களின் பரிமள வாசனையோடு கூடிய காற்று வீசப் பெற்றதாகிய அவ்விடத்தில் ஓர் ரத்ன சிம்ஹாசனம் இருக்கின்றது.'

'அதில் தேவி எண்ணிறந்த யோகினி கணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவளாய் வீற்றிருக்கின்றாள். ஓர் சமயம் பவளமயப் பீடத்திலும் ஓர் சமயம் மாணிக்கமயமாகிய மாளிகையிலும், வீற்றிருந்து அழகிய பந்தை எடுத்து விளையாடுகின்றாள்; ஓர் சமயம் புஷ்பவுத்தியான வனத்தால் சூழப்பட்ட ரத்ன மாளிகையில் புஷ்ப மஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கின்றான்.'

'ஓர் சமயம் திவ்ய தாம்பூலங்களைக் கையிலெடுத்து அணிந்து கொண்டு புஷ்பராக மாளிகையிலும், ஓர் சமயம் கதம்பவனத்தின்

மத்தியிலுள்ள வைரமணி மாளிகையிலும் வந்து லீலார்த்தமாயுள்ள கிளியைக் கையில் உடையவளாய்ச் சாரிகையின் அழகிய மொழியைக் கேட்டு மகிழ்கின்றாள்'. ஓர் சமயம் நீலரத்ன மஹாமாளிகை யடைந்து உல்லாஸமாய் இருக்கின்றாள்.

'ஓர் சமயம் திவ்யரத்ன பூஷணங்களை அணிந்து கொண்டு சந்திரகாந்த மாளிகை அடைந்து ரத்ன பாத்திரத்திலுள்ள பற்பல கனிகளையும் அமுதத்தையும் புசித்துத் திவ்ய புஷ்ப ஹாரத்தை அணிந்து ஜ்வலிக்கும் சந்திர கலையோடு கூடிய கிரீட முடையவளாய், யோகினிகளால் காண்பிக்கப்படும் ரத்தினக் கண்ணாடியைப் பார்க்கின்றவளாய், ரத்ன சலாகையால் திவ்யாஞ்சனம் அணிபவளாய், மிக்க அற்புதமாய் சுவர்ண நூல்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட வஸ்திரத்தைத் தரிக்கின்றவளாய் அலங்கரித்துக் கொள்கின்றாள்;'

'ரத்னமயமாகிய வேறொரு மாளிகையை அடைந்து மலர்க் குச்சங்களுடைய திவ்யமணி பீடத்தில் வீற்றிருப்பவளாய் ருத்திராணிகளால் உபசரிக்கப் படுகின்றாள்';

'புன்னாகம், தாழை, சண்பகம், அசோகம், மல்லிகை, மாலதீ, ஜாதீ முதலிய மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேசபாரம் உடையவளாய், கஸ்தூரி பரிமளமுடைய கஞ்சுகம் உடையவர்களாய் ருத்திராணிகளால் சிந்தூர ரேகையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேச சீமந்தமுடையவளாய், எத்திசையும் பரவும் காந்தியுடைய மணி மோதிரங்களை அணிந்தவளாய் உல்லாஸமாய் வீற்றிருக்கின்றாள்;

'ஓர் சமயம் வைடூரியமாளிகை யடைந்து ருத்திராணிகளின் நடனத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நீலரத்னத்தாற் செய்யப்பட்ட் சுரைக்குடுக்கையோடு கூடிய திவ்யவீணையைக் கையிலெடுத்து மீட்டிக் கொண்டு உல்லாஸமாயிருக்கின்றாள்; ஓர் சமயம் ஆனந்தபரவசையாய் சிவநாமகானஞ் செய்கின்றாள்';

'ஒரிடத்தில் திவ்ய சாமரங்களாலும் மணிமயமாகிய பிடியோடும் மயிற்றோகையுடனுங் கூடிய விசிறியாலும் உபசரிக்கப்படுபவளாய், பூர்ணசந்திரன் போன்ற திவ்ய சத்திரம்

பிடிக்கப்பட்டவளாய், தாம்பூலரஸ பரிமளத்தோடு கூடிய முகமுடையவளாய் தாம்பூலத்தைக் கையில் தரிக்கின்றவளாய் சித்திரதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அற்புதமாய் எழுதியிருக்கும் சதாசிவ ரூபத்தைத் தரிசித்து ஆனந்தமுற்றிருக்கின்றாள்';

'ஒர் சமயம் பவளம் கொவ்வைக்கனி முதலியன போன்ற அதரமுடையவளாய், ரத்தினமயமாகிய ஹாரம்அணிந்த கண்டம் உடையவளாய், இனிய நாதமுடைய மணியால் விளங்கும் ரத்னஸரமும், அழகிய வங்கியும் அணிந்த கையுடையவளாய், சூரிய சந்திரர்கள் போல் ஜ்வலிக்கும் தாடங்கமணிந்த காதுடையவளாய், உதிக்கும் சுக்கிரன்போல் விளங்கும் முத்துடன் கூடிய நாஸிகா பரணந் தரிப்பவளாய், திவ்ய ரத்னஹாரம் அணிந்த மார்புடைய வளாய், ரத்தின ஒட்யாணம் அணிந்த இடையுடை யவளாய், அற்புதமணிகளால் செய்யப்பட்டு இனிமையாய் ஒலிக்கும் நூபுரம் அணிந்த கால்கள் உடையவளாய், அன்னப்பறவை போன்ற நடை உடையவளாய், நெற்றியில் அணிந்த ரத்தின திலகமானது பளீர் பளீர் என மின்ன கேசாபரணங்களாகிய ரத்தின சூரிய சந்திர பிரபாபரணங்கள் ஜ்வலிக்க, திவ்ய சௌந்தர்ய ரூபமுடையவளாய் **ஸ்ரீபரமேஸ்வரியானவள்** யோகினிகோடிகளால் அங்கு சேவிக்கப் படுகிறாள்';

'ஒர் சமயம் இந்திர நீலமணிமயமாகிய மஹாமாளிகை யடைந்து அங்கு தூபங்களால் பரிமளிக்கப்பெற்றதும் மணித் தீபங்களால் ஜ்வலிக்கப்பெற்றதும் முத்துவிதானங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேற்பிரதேசமுடையதும் அற்புதமாகிய திண்டு தலையணையுடன் கூடியதுமாகிய மஞ்சத்தையடைந்து வீற்றிருக் கின்றாள்';

'ஒர்சமயம் பவளமணி மண்டபத்தை அடைந்து ருத்திராணிகளால் வீணாவாத்தியத்துடன் கானஞ் செய்யப்படும் சிவநாமங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு ஆனந்தமாய் இருக்கின்றாள்';

'ஓர்சமயம் சுவர்ண வாழைகளாலும், திவ்ய விருக்ஷங்களாலும் சூழப்பெற்ற ஸ்படிகமணி மாளிகை அடைந்து லாவபக்ஷி மயில்

கோழி முதலியவைகளின் சண்டையையும், ஆடு மான் இவைகள் முட்டிக் கொண்டு சண்டையிடுவதையும் பார்த்துக் கொண்டு உல்லாஸமாய் இருக்கின்றாள்';

ஓர் சமயம் செந்தாமரைத் தடாகத்து அருகிலுள்ள மணிமண்டபத்தை அடைந்து அங்குரத்ன கூண்டில் இருக்கும் கிளிகளுக்கு மாதுளம்பழ முத்தைக் கையால் எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டும், பக்கத்திலுள்ள தாராஸார யந்திரத்தில் இருந்து விழும் தீர்த்தத்தால் நனைந்ததும் திவ்ய பரிமளம் உடையதுமான கமுகுத் தோட்டத்தின் மத்தியிலுள்ள அழகிய மேடையை அடைந்து மயில்கள் நடனமாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்';

'ஓர் சமயம் பற்பல விசித்திர சித்திரங்கள் எழுதிய வஸ்திரத்தால் அமைக்கப்பட்ட மாளிகை அடைந்து சகிகளோடு கூட உல்லாஸமாய் சல்லாபஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றனள்'.

'ஓர் சமயம் ரதம்போல் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள மஹா மாளிகை அடைந்து அதன் பக்கத்தில் வீற்றிருக்கின்றனள்'.

'ஓ முனிவரே! இவ்வாறு தேவி உல்லாஸமாய் இருக்கின்றனள். தேவியின் அரண்மனைக்குள் ஓர் திவ்ய கிருகமிருக் கின்றது. ஈசன் அவ்விடத்தில் தேவியோடுரமிக்கின்றார்'.

''அந்தக்கிருகம் ஸ்ரீ சக்கரம் போன்றதும், ஆயிரம் யோசனை விஸ்தீரணமுள்ளதும், ரத்னகவாக்ஷம் உடையதும், சித்திரக் கொடுங்கையுள்ளதும், திவ்ய விதானமுடையதும், முத்து ஜாலருடையதும், சந்திர மண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கும் மெத்தை திண்டு தலையணையுடையதும், பக்கத்தில் தூப தீபப் பாத்திரம், தாம்பூல பாத்திரம், ரத்னகெண்டி கனிக்கலம், சாமரம், விசிறி கண்ணாடி முதலிய சாமக் கிரியைகளோடுங் கூடியதும் ருத்திரகணம் சகி முதலிய யாருமின்றி ஏகாந்தமாயும் உள்ளது.'

'ஓ முனிவரே! இவ்விதம் கைலாயத்தில் நவசக்தி மயமாகிய ரத்னபீடத்தில் ஸ்ரீ சக்கிர மத்தியில் விளங்கும் பிந்து ஸ்தானத்தில் சூரிய சந்திர உருவமாகிய இரண்டு கோடிகளுடன் கூடியதும் பஞ்சப்

பிரம்ஹ மயமுமாகிய மஞ்சத்தில் தேவியுடன் மஹாதேவன் கிரீடிக்கின்றார்'.

இருபத்தாறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

உ

ஸர்வோபாஸ்யாயநம:

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

தேவி பூஜா சரிதம்

ஸ்கந்தர் :- 'ஓ முநிவரே! அங்கு தேவிக்கு இன்னுமோர் அரண்மனை இருக்கின்றது. அது மரகதத்தினால் நிர்மிக்கப்பட்டு நூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுடையதாய்க் கொடுங்கை கவாக்ஷம் கும்பம் மணிபீட முதலியவைகளால் ஜ்வலிக்கின்றதும், திவ்ய சித்ரங்களால் சித்திரிக்கப்பட்ட கம்பங்களுடையதாயும் இருக் கின்றது. அம் மாளிகையில் புஷ்பமெத்தை கூடிய மஹா மஞ்சமிருக்கின்றது'.

'மேல்விதானமானது இலாமிச்சை வெட்டிவேர் முதலியவை களோடு கூடிய சுத்த வஸ்திரத்தால் நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தும் வாடாத ரத்னதாமரை மலராலும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கிறது'.

'அங்கு நல்ல புஷ்ப ஆபரணங்களை அணிந்த கேசபாரங்களை உடையவர்களும் சந்திரன் போன்ற முகமுடையவர்களும், மிக்க சவுந்தரியமுடையவர்களும், நித்ய யௌவனம் உடையவர்களும், யானையின் கும்பம் போன்ற தனதடங்களை உடையோர்களும், ரத்ன கண்டாபரணம் முத்தாரம் ரத்னதோள்வளை-முத்து நாஸிகாபரணம்-சப்திக்கும் மஞ்சீர முதலிய ஆபரணம் அணிந்தவர்களும், சந்திரகலை தரித்த கேசபாரம் உடையோர் களுமாகிய ருத்ராணிகளால் சூழப்பட்டவளாய் **ஸ்ரீமஹேஶ்வரி** வீற்றிருக்கின்றனள்'.

'சாமரபாணிகளாய் நிற்பவர் சிலரும், சந்தனத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் சிலரும், காளாஞ்சியேந்தி நிற்பவர் சிலரும், குடைபிடிப்பவர் சிலரும், தாம்பூலப் பெட்டியை ஏந்தி நிற்பவர் சிலரும், மையைக் கையிலெடுத்து நிற்பவர் சிலரும், சீப்பைக் கையிலுடையோர்கள் சிலரும், ஆபரணப் பெட்டியை வைத்திருப்பவர் சிலருமாய், ருத்திராணிகள் தேவியைப் பற்பல உபசாரஞ்செய்துகொண்டு சேவிக்கின்றனர்'.

'அன்றியும் ருத்திராணிகளுட் சிலர் தனித்தனி அரித்திரா குங்குமம், சிந்தூரம், ரத்னபாதுகை, ரத்னவஸ்திர ரவிக்கை, ரத்ன வீணை, லீலாசுகம், இந்திரநீல மணிமயமாகிய மயில், ரத்தின கண்ணாடி, மலர்கள், ரத்ன கெண்டி, பந்து, சொக்கட்டான் பெட்டி ஆகிய இவைகளையும், சிலர் கத்திகேடகம் பாண முதலிய ஆயுதங்களையும், சிலர் அம்பறாத் தூணியையும், சிலர் ரத்ன சூலங்களையும், சிலர் தூபங்களையும், சிலர் ரத்ன தீபங்களையும், சிலர் பரிமளவாசனையுடைய தைலம் நிறைந்த ரத்ன கும்பங் களையும், சிலர் வெற்றிலை மடிப்பையும், சிலர் கனிகளையும், சிலர் தாமரை மலர்களையும், சிலர் அமுதம் நிறைந்த ரத்தின குடங்களையும் கையிலேந்தியவர்களாய் இவ்வாறு தத்தமக்கேற்ற பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு அந்த ருத்திராணிகள் அம்பிகையின் தயவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

'இவ்வாறு தேவி வீற்றிருக்கும் அரண்மனையில் நவரத்தினத் தால் விசித்திரமாய் நிர்மிக்கப்பட்ட ஆலயம் ஒன்றிருக்கின்றது. அதில் **தேவீஶர்** எனும் லிங்கமூர்த்தி விளங்குகின்றார்'.

'அந்த லிங்கமூர்த்தியை அம்பிகை எண்ணிறந்த ரத்ன கலசங்களில் நிறைந்துள்ள அமுதத்தாரையாலும், பஞ்சாமுத தாரையாலும், பரிமள தீர்த்தத்தாலும், அபிடேகித்து பில்வம் சண்பகம் துத்தூரம் ஜாதி மல்லிகை முதலிய மலர்களால் அர்ச்சித்துத், தக்கோலம் அகரு முதலியவைகளாலாகிய தூபத்தாலும், ரத்னமணி தீபத்தாலும், தாமரை நீலோற்பல முதலிய மலர் மாலை ரத்னமலர் மாலை இவைகளாலும் பூஜித்து, ஆயிரம் பில்வ

தளங்களால் அர்ச்சித்து, பட்சியம் போஜ்யம் தாம்பூல முதலிய நிவேதன வகைகளாலும், திவ்ய கற்பூர நீராஜனத்தாலும், சங்கம் காகளம் மத்தளம் வீணை புள்ளாங்குழல் மட்டூ துந்துபி முதலிய வாத்திய முழக்கங்களாலும், ருத்திர கன்னியர்களின் நடனத்தாலும், யோகினி கணங்களின் வாத்தியத்தாலும், முப்போதும் ருத்திராக்ஷம் விபூதி தரித்து ஆராதித்து பிரதக்ஷண நமஸ்கார அஞ்சலி தோத்திரங்களைச் செய்து வழிபடுகின்றனள்'.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸர்வகர்த்ரேநம:

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

சைலப்பிராஸாத வர்ணனம்

ஸ்கந்தர் :– 'அந்தக் கோட்டைக்குள்ளும் ரத்னமயமாகிய ஓர் பிராகாரம் ஈஸ்வரனது மனதினால் நிர்மிக்கப்பட்டுளது. அது தேவர் கந்தர்வர் யக்ஷர் முதலிய எவராலுங் காணக்கூடாததும் பிரமாண்ட அடியிலிருந்து முடிவுபரியந்தம் செல்வதாயும் உயர்ந்திருக்கின்றது'.

அதன் எட்டுத்திக்கிலும் நிஷதம், ஹேமகூடம், விந்தியம், மலையம், தர்த்துரம், மந்தரம், ஹிமவான், நீலம் எனும் எட்டுக் கிரிகள் இருக்கின்றன.

அந்தப் பர்வதங்கள் பூர்வம்பலகாலந் தவஞ்செய்தனர். அதனால் திருப்தியடைந்து பரமேஸ்வரன் பிரஸந்நராய்த் தோன்ற அப்போது அப்பர்வதங்கள், 'ஒ ஸ்வாமி! தேவரீரருகில் வசிக்க வேண்டிய தையே விரும்புகின்றோம். இவ்வரத்தை எங்களுக்குத் தரல் வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க அவைகளை அவ்வாறே தம் அருகிலும் ஒருருவத்துடன் இருந்து ஆராதித்து உய்யும்படி இறைவன் அனுக்கிரகித்தனர்.

ஆதலின் அம்மலைகள் அங்கும் இருக்கின்றன. இவ்விடங்களில் அம்மலைகள் சிலாவுருவத்தோடும், அவ்விடத்தில் ரத்னமயமாயும் இருக்கின்றன. அவ்வெட்டுப் பர்வதங்களும் ரத்னமயமாய் விளங்கினும் அதிஷ்டான தேவ உருவத்தோடு அவ்விடத்தில் விளங்குகின்றன.

அப்பிரகாரத்தின் கீழ்த் திசையில் நிஷதமும், அக்னி திசையில் ஹேமகூடமும், தென்திசையில் விந்தியமும், நிருதி திசையில் மலையமும், மேற்றிசையில் தர்த்துரமும், வாயுதிசையில் மந்தரமும், வடதிசையில் ஹிமவானும், ஈசானதிசையில் நீலபர்வதமும் இருக்கின்றன.

இவ்வெட்டு ரத்ன மலைகளின் சிகரங்கள் மிக்க உயர்ந்தும் விஸ்தாரமாய் இருக்கின்றன.

(1) நிஷதசைலமானது, மாணிக்கமயமாய்க் கீழ்த்திசையில் மிக்க வுன்னதமாய் அழகிய ரத்னகோபுரமுடையதாய் விளங்குகின்றது. அக்கோபுரத்தின் விருஷபம் ருத்திரசரிதம் பீடம் வேதிகை ரத்ன கலசம் முதலிய சித்ரப்பதுமைகள் மிக்க ஆச்சரியகரமாயுள்ளன.

உச்சிவரையிலேறுதற்குரிய அழகிய ரத்னப் படிக்கட்டும் உடையதாய் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடுகூடிய ஓர் மஹா மாளிகையோடுங் கூடியதாய் இருக்கின்றது.

அம்மஹாமாளிகை மண்டபத்தி னடுவிலுள்ள ஓர் திவ்ய சிம்ஹாசனத்தில் ஸ்ரீ மஹேஸ்வரன் தேவியோடுகூட ஸகல கணங்களாலுஞ் சேவிக்கப்பட்டவராய்க் கிழக்குத் திசையிலுள்ள **அமராவதி** எனும் நகரத்தையும் இந்திராதி தேவர்களையும் ஸமுத்திரங்களையும் நதீநத பர்வதங்களையும் வனங்களையும் ஸ்வர்க்கபோகத்தின் பொருட்டுச் செல்பவரையும் புசித்தபின் கீழ்வீழ்வோரையும் பார்த்துக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றார்.

அங்கு நிஷதசைலம் திவ்ய தேகத்தோடு மூர்த்திமானாய் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் அங்குள்ள திவ்யாலயத்தில்

விளங்கும் **நிஷதேஸ்வர லிங்கத்தைப்** பரமபக்தியுடன் முப்போதும் பூஜித்துத் துதித்து வழிபடுகின்றான்.

(2) இனி அக்னி திக்கில் **ஹேமகூட பர்வதமானது** கோமேத ரத்ன மயமாய் ஜ்வலிக்கின்றது. மஹாலோகத்தையுங் கடந்து உயர்ந்துள்ள கொடி முடிகளோடும் ரத்ன மயமாகிய கும்பங் களுடைய கோபுரத்தோடுங் கூடியுளது.

அங்குள்ள கோமேதமயமாகிய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தின் வடுவில் அழகிய சிம்ஹாசனத்தின்மீது ஜகதீஸ்வரன் அம்பிகை யோடு கூடியவராய் அக்னி திசையிலுள்ள மஹாபரிமள வாஸனை வீசுந் தமால சுந்தரவனத்தையும் மற்றுமுள்ள விநோதங்களையும் தரிசிப்பவராய் வீற்றிருக்கின்றார்.

அக்கினி லோகத்தில் **அக்னீஸ்வரர்** எனுமோர் லிங்கத்தை அக்கினிதேவன் முதலியவர் பூஜித்து வழிபடுகின்றனர். பூர்வம் அக்னி யதனைப் பூஜித்ததினாலேயே எல்லாவற்றையும் புசிக்கும் பாபத்தினின்றும் முக்தனாயினான்.

அவ்வாலயத்தை அம்பிகையும் தாமும் பார்த்து மகிழ்கின்றனர். அந்த ஹேமகூட பர்வதத்தில் அச்சைலராஜன் மூர்த்திமானாய் மிக்கபக்தியுடன் ஹேமகூடேச லிங்கத்தைப் பூஜித்துத் துதித்து மகிழ்கின்றான்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸர்வநேத்ரேநம:

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

அஷ்டசைலேச வர்ணனம்.

ஸ்கந்தர்:- ஒ முனிவரே! பூர்வம் மகாமேருவோடு மாச்சரியங் கொண்டு மிக்க உன்னதமாய் வளர்ந்து சூரிய சந்திரர்களது வழியைத் தகைந்ததும் உனது இருப்பிடமாய் இருக்கின்றமையால் உலகில் பிரஸித்தி பெற்றதுமாகிய

(3) விந்தகிரியானது கைலாய மாளிகைக்குத் தென்திசையில் இந்திர நீலமணிபோல் விளங்குகின்றது. அது எண்ணிறந்த சித்திரப்பதுமைகளால் சித்தரிக்கப்பெற்ற கோபுரம் மேடை ஜன்னல் கொடுங்கை முதலியவைகளுடன் கூடி அற்புதமான ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களுடைய மண்டபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றது.

அம்மண்டப மாளிகையிலுள்ள அழகிய மஞ்சத்தில் ஈஸ்வரன் நீலலோகித உருவமுடையோனாய், தேவியோடு கூடியவனாய், ஸகலகணத் தலைவர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனாய், வீற்றிருந்து தென்திசையிலுள்ள யமபுரத்தையும், **பஸ்மருத்திராக்ஷந் தரிக்காதவரும், லிங்கார்ச்சனை செய்யாதவரும், சிவநாம மற்றவர்களும், உருத்திரஅத்தியாய பஞ்சாக்ஷரங்களை ஜபிக்காதவர்களும், சிவநைவேத்தியஞ் செய்யாததால் மலத்திற்குச் சமானமாகிய அன்னத்தைப் புசிப்பவர்களும், இன்னும் பற்பல பாபங்களைச் செய்பவர்களுமாகிய பாவிகளைப் பலவாறாய் வாட்டி வதைக்கும் நரகங்களையும்,** அதன் பக்கங்களிலுள்ள பூமிகளையும், அத்திசையில் மற்றுமுள்ள புண்ணிய நதி மலை உத்தியானவனம் முதலியவைகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அம்மலையில் விந்தகிரி மூர்த்திமானாயிருந்து அங்குள்ள **விந்தியேஸ்வரர்** எனும் லிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன் முப்போதும் பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து வழிபடுகின்றான்.

(4) நிருதித்திக்கில் **மலைய பர்வதமானது** புஷ்பராக மணிமயமாய் அருவி வனம் கொடுமுடி முதலியவைகளுடையதாய் அழகிய ஆயிரம் ஸ்தம்ப வரிசையுள்ள மண்டப கோபுரங்களை உடையதாய் இருக்கின்றது.

அம்மண்டபத்தில் ரத்தின குச்சங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டுள்ள ஒர் சிம்ஹாசனத்தின் மீது தேவியோடு சங்கரர் ஸகலாபரண பூஷிதராய் திவ்யபரிமள சந்தனம் தரித்தவராய் சந்தன பரிமளம் பொருந்திய மந்தமாருதம் வீச அந்த நிருதி திசையிலுள்ள சமுத்திரம் நதிபர்வதம் நகர முதலியவைகளையும், நிருதி நகரத்தையும் அரக்கர்களையும் பார்த்துக் கொண்டு உல்லாஸமாய் வீற்றிருக்கின்றார். அங்கு மலயகிரி மூர்த்திமானாய் **மலையேஶம்** என்னும் மகாலிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன் முப்போதும் பூசித்து வழிபடுகின்றான்.

மலத்தைத் தொலையச் செய்கின்றதெனும் பொருள் பற்றிவந்த மலயமெனும் பெயரின் ஸம்பந்தமுடைய அந்தலிங்கமானது மிக்க மஹிமைபெற்றுளது.

(5) இனி மேற்றிசையில் **தர்த்துரம்** எனும் கிரியானது வைடூரியமாகிய பற்பல கொடுமுடிகளோடும் ரத்ன கலசம்-கவாட்சம்-விசித்திரப்பதுமை-த்வஜம் முதலியவைகளால் ஜ்வலிக்குங் கோபுரம் ஆயிரங்கால்மண்டப முதலியவைகளோடும் விளங்குகின்றது.

அங்குள்ள அழகிய ரத்னமண்டபத்தில் முத்துவிதானத்தோடு கூடியதும் ஐந்து யோசனைப்பரிமாண முடையதுமாகிய வைடூரியமணி சிம்ஹாசனத்தில் மகேஶ்வரியோடு ஸ்ரீ மஹேஶ்வரன் வீற்றிருக்கின்றவராய் மேற்றிசையிலுள்ள ஸமுத்திர நதிவன நகரங்களையும் வருணபுரத்தையும் பாஶத்தைக் கையிற்றரித்துப் பயங்கரமான வுருவமுடைய வருணதூதர்களையும் வருணனையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.

அங்கு தர்த்துரகிரி மூர்த்திமானாயிருந்து மிக்க பக்தியுடன் அங்குள்ள **தர்த்துரேஶ்வரலிங்கத்தை** ஸகல பூஜா சாமக்கிரியை களுடன் முப்போதும் பூஜித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றான்.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸர்வஸித்தி ப்ரதாயநம:

முப்பதாம் அத்தியாயம்

அஷ்டசைலேச வர்ணனம்

ஸ்கந்தர் : 'ஒ முனிவரே! (6) வாயுதிசையில் மந்தரகிரி யிருக் கின்றது. அங்கு எண்ணிறந்த மந்தாரவிருக்ஷங்களுடைய வனமும் அற்புதமாகிய கவாட்சம் கொடுங்கை கும்பம் த்வஜ முதலியவை களுடைய வுன்னதமாகிய கோபுரத்தால் ஜ்வலிக்கும் அழகிய மண்டபமும் இருக்கின்றது. அம்மலையின் காந்தியால் ஆகாய முற்றும் இந்திரநீலமணிபோல் ஜ்வலிக்கின்றது'.

அங்குள்ள இந்திரநீலமணி ரத்னமயமாகிய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தினடுவில் அழகிய சிம்ஹாசனத்தின்மீது தேவியோடு கூடிய இடப்பாகமுடைய மஹேசன் கணத்தலைவரால் சேவிக்கப் பெற்றவராய் வாயுதிக்கிலுள்ள ஸமுத்திர நதி நகரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு விளங்குகின்றார்.

அங்கு மந்தரகிரி மூர்த்திமானாய் **மந்தரேஶ்வரர்** எனும் லிங்கத்தை மிக்க பக்தியோடு சகலசாமக்கிரியைகளுடன் பூசித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றான்.

ஒ முனிவரே! இனி (7) வடதிசையில் எனது அன்னையின் தந்தையாகிய **ஹிமவான்** வைரமணிமயனாய் விளங்குகின்றான்.

அங்குமிக்க வுன்னதமாகிய கோபுரத்தோடும் சந்திரகாந்த மணிமயமாகிய கம்பங்களோடும், எண்ணிறந்த சித்திரப்பதுமை கும்பம் த்வஜம் முதலியவைகளோடும் ஜ்வலிப்பதும், ஆயிரம்

ஸ்தம்பங்கள் உடையதுமாகிய மண்டபமொன்றிருக்கின்றது. அதன் காந்தியால் வடதிசை முழுமையும் வச்சிரமணிச் சோதிமயமாய் விளங்குகின்றது. அங்கும் கங்கை பிரவாகிக்கின்றது.

இவ்வாறு விளங்கும் ஹிமவான் அகிலசராசரங்களுக்கும் தாய் தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேஸ்வரர்களைத் தியானித்துக் கொண்டு ஆனந்தபாஷ்பம் பிரவகிக்கும் நேத்திரமுடையோனாய் மூர்த்திமானாய் விளங்குகின்றான்.

அம்மண்டபத்தில் வச்சிர ரத்னக்கால்களோடும் ஆச்சரியமாகிய விமானங்களோடுங் கூடிய மஹாமஞ்சத்தில் பார்வதிசமேதராய் பரமேஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்றார். தேவியும் உலகில் தந்தைவீட்டில் கணவனோடுகூடிய பெண்போல் மிக்க சந்தோஷமாய் ஜகதீஸ்வர னோடு விளங்குகின்றாள்.

பரமேஸ்வரன் அம்பிகையோடு அங்கு வீற்றிருக்கின்றவராய் அத்திசையிலுள்ள அளகாபுரியையும் பொன்மயமாகிய பூமியையும் தேவஉத்தியானங்களையும், பொன்பனை மரங்களையும் அமுத சமுத்திர மத்தியிலுள்ள மணித்வீபத்தையும், அங்குள்ள நீபவனத்தையும் அதன் மத்தியிலுள்ள மாளிகையையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஹிமவானும் அங்குள்ள **ஹிமசைலேஸ்வரர்** என்னும் லிங்கத்தை மிக்க பக்தியுடன் முப்போதும் போற்றி மகிழ்கின்றான்.

(8) ஈசானதிக்கில் எண்ணிறந்த சிகரம் வனம் தடாகம் முதலியவைகளோடு கூடிய நீலபர்வதமிருக்கின்றது. அங்கு த்வஜம் கலசம் கவாட்சம் கொடுங்கை சித்ரமுள்ள கோபுரத்தோடும் அழகிய பவளமணியால் செய்யப்பட்ட ஆயிரங்கம்பங்களோடுங் கூடிய மண்டபமிருக்கின்றது.

அங்கு ஒர் அழகிய சிம்ஹாசனத்தில் ஸ்ரீ மஹேஸ்வரன் தேவியோடு கூடி ஈசானதிசையிலுள்ள அளவிறந்த ருத்திர கணங்களால் சேவிக்கப்பட்ட ஈசானனையும் ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் சுவர்க்கத்திலும் விருக்ஷங்களிலும் ஓஷதிகளிலும்

அன்னத்திலும் மார்க்கத்திலும் மலைகளிலுஞ் சஞ்சரிப்பவர்களாய் பாசத்தைக் கையிற்றரித்தவர்களாய் பயங்கரர்களாயுள்ள ருத்திர கணங்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

அங்குள்ள **நீலேஸ்வரலிங்கத்தை** நீலன் பக்தியுடன் முப்போதும் பூசித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றான்.

ஒ முநிவரே! இவ்வாறு கைலாய ஆலயத்தின் சுற்றுப்பக்கத்து அஷ்டகிரிகளிலுள்ள சிவலிங்கங்களின் நாமநேயத்தை ஶ்ரவணஞ் செய்தால் மஹாபாபங்களுந் தொலையும். அவைகளை மீண்டுங் கூறுகின்றேன். அவை **நிஷதேசர், ஹேமகேசர், விந்தியேசர், மலயேசர், தர்த்துரேசர், மந்தரேசர், ஹிமசைலேசர், நீலேசர்,** எனும்பெயர்பெற்ற அபார புண்ணிய லிங்கங்களாம்.

முப்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஸர்வஸித்தயேநம:

முப்பத்தோராம் அத்தியாயம்

சதுர்த்துவார வர்ணனம்

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முனிவரே! இங்ஙனமாகிய பிராகாரத்திற்குள்ளும் ஓர் அற்புதமாகிய பிராகாரமானது ஈஶ்வரனது மனதினால் சிருட்டிக்கப்பட்டுளது. அதன் சிறப்பை யானும் விஶ்வகர்மா முதலிய ஏனையோரும் மனதினாலும் நினைக்க முடியாது'.

'அதனை பதினோராயிரம் ருத்திர கணங்கள் வில் அம்புப்புட்டில் முதலியவைகளைத் தரிப்பவர்களாய், பிறையணிந்த சடைமுடியர்களாய், சிங்கம்போன்ற தேகமுடையவர்களாய் ஜ்வலிக்குங் குண்டல முடையவர்களாய் ஆகாயத்திலிருந்து காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்'.

அந்தப் பிராகாரத்தின் கீழ்த்திசையிலுள்ள கோபுரத்தின் திவ்யமண்டபத்தில் **மணிபத்திரேஶ்வரலிங்கத்தை** மிக்க பக்தியுடன் அவர்கள் பூசித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

தென்றிசைக் கோபுரத்தோடு கூடிய மண்டபத்தில் **திவ்யருத்திரேஶ்வரம்** எனும் லிங்கமிருக்கின்றது. அதனை அங்குள்ள பதினோராயிரம் ருத்திரகணத்தலைவர்கள் பூசித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

மேற்றிசையில் அற்புதமாகிய கோபுரத்தோடு கூடியமண்டபமிருக்கின்றது. தக்ஷயக்ஞ நாசத்தின் பொருட்டு இறைவனது ரோமகூபத்திலுண்டான ரௌம்மியரெனும் பிரஸித்திபெற்ற பதினோராயிரம் ருத்திரகணங்கள் அங்குள்ள **ரௌம்மீயேஶ்வர லிங்கத்தைப்** பூசித்துப்போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

வடதிசையில் ரத்ன கோபுரத்துடன் கூடிய மண்டபத்தில் பௌமரெனும் பதினோராயிரம் ருத்திரகணங்கள் **பௌமேசர்** என்னும் சிவலிங்கத்தைப் பூசித்துப் போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

ஒ முனிவரே! இவ்வாறு கைலாயத்திலுள்ள உட் பிராகாரமானது திசைதோறும் பதினோராயிரம் ருத்திரகணத் தலைவர்களால் பூசித்துப்போற்றப்பட்ட திவ்ய லிங்கங்களுடன் கூடியதாயிருக்கின்றது.

அந்தப்பிராகாரத்தைக் காக்கும் ருத்திர கணங்கள் பிர்மவிஷ்ணு இந்திரர்களையும் கதறச் செய்யும் வல்லமை வாய்ந்தவர்களாய் சூலமுதலிய ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியவர்களாய், விபூதிருத்திராக்ஷந் தரிப்பவர்களாய், பொற்கவசதாரிகளாய், பன்னகபூஷணர்களாய், தலைப்பாகை தரிப்பவர்களாய், கிரீடந்தரிப்பவர்களாய், ஆகாயம்-பூமி-சுவர்க்கம்-விருக்ஷம்-ஔஷதி- அன்னம்-மார்க்கம்-மலை முதலியவைகளிற் சஞ்சரிக்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

முப்பத்தோராம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மஹாகாலாயநம:

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

ஸபாவர்ணனம்

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முநிவரே! இவ்வாறாகிய பிராகாரத்திற்குள் ஈஃஸ்வரனது மனதினால் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள ஸபாமண்டபங்கள் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்குப் பக்கங்களாகிய நாற்பக்கங்களிலும் நான்கிருக்கின்றன'.

'ஒவ்வொன்றும் விஸ்தாரமுடையதும் கைலாய பர்வதத்திற்குத் திலகம் போன்றதும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் நான்கு வேதங்களையும் நிகராகக்கொண்டதும், சாயங்கால நடனஞ் செய்யுமிடமாயும், ஆயிரம் சுவர்ணகலசமுடையதும், ரத்னமயமாகிய சோபான வரிசைகளுடையதும், ஆயிரம் சுவர்ணஸ்தம்பங்களுடையதும், மணிமயமாகிய மேடைகவாக்ஷம் கொடுங்கையுடையதும், முத்துக்களால் ஹம்ஸங்கள் போலவும், பவளங்களாலும் இந்திரநீலமணிகளாலும் கிளி போலவும், புஷ்பராக மணிகளால் சிம்ஹம் போலவும், நீலமணிகளால் யானைபோலவும், சுவர்ணத்தால் வாழை தாழை முதலியன போலவும், மரகதத்தால் ஏழிலைம்பாலைபோலவும், பற்பல ரத்தினங்களால் பலா மாதுளை எலுமிச்சை முதலிய மரங்கள் போலவும் நிர்மிக்கப்பட்ட சித்திரப் பதுமைகளுடையதும் இரத்தின வ்ருஷப ருத்திரவிலாஸ பதுமைகளை உடையதுமாய் தூபதீப ஜாலங்களாலும் சகஸ்ர தீப பாத்திரங்களாலும் ஜ்வலிக்கின்றது'.

'அச்சபாமண்டபம் ஒவ்வொன்றும் ஆயிரம் ஸ்தம்பங்களோடும், தொண்ணூற்றாறு தத்துவஜாலத்தோடும், ரத்தின கும்பங்களோடும், ரத்தினப் பிடியுடைய சத்திரசாமர வரிசைகளோடும், ரத்தின கண்டா மணிகளோடும், சங்கம் துந்துபி நிஸ்ஸாணம் பணவம் ஆனகம் கோமுகம் காகளம் வேணு வீணை முதலியவாத்தியங்களின் முழக்கத்தோடும், ரத்தின மந்தார வகுள பாடல அசோக சண்பகமலர் மாலைகளோடும், புன்னாகை கொன்றை குந்தம் மல்லிகை ஜாதி முதலிய மலர்க்கொம்புகளோடும், நக்ஷத்திரங்கள்போற் காணப்படும் முத்து வரிசைகளோடும்;

கணத்தலைவர்கள் முழக்கும் தாளம் மட்டு இவைகளின் நாதத்தோடும், நடனஞ்செய்வதால் இனிமையாய்ச் சப்திக்கும் நூபுரமணிகளின் ஓசையோடும், பிரமனது நான்கு முகங்களால் துதிக்கப்பட்ட வேதசிகையின் நாதத்தோடும் வாமதேவ மந்திர முதலிய வேத முழக்கத்தோடும், மஹா கணேஶர் ஸ்கந்தர் செய்யும் காகளவாத்திய முழக்கத்தோடும், நந்திபிருங்கிகளின் திக்தான் திக்தான் என்னும் மத்தளவாத்திய முழக்கத்தோடும் தண்டுவின் டிண்டிம நாதத்தோடும், சிவநாமாவளிகளை ராகம் மூர்ச்சையோடு இனிமையாய் மீட்டும் ஸரஸ்வதியின் மஹா வீணாகானத்தோடும் நாரதர்முதலிய முனிவர்களது தோத்திர கீதத்தோடும், ஹா ஹா ஹூ ஹூ முதலியவர்களின் சுருதிலயங் களோடு கூடி மூன்று ஸ்தாயி மூர்ச்சனைகளைக் காட்டும் கானத்தோடும், மயில் குயில் கிளி முதலிய பறவைகளின் இனிய குரலோசையோடும், மந்தமாருதத் தினால் சலிக்கப்பெற்ற ரத்தினவல்லி தோரணங்களோடும் பரமானந்த வுல்லாஸமாய் விளங்குகின்றது'.

இவைகளில் கீழ்த்திசையிலுள்ள சபையானது சுவர்ணத்தாலும் தெற்கிலுள்ளது மஹாரத்தினத்தாலும் மேற்கிலுள்ளது வெள்ளி யாலும் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ளது.

இனி வடக்கில் மிக்கஅற்புதமாய் நிர்மிக்கப்பட்டுள்ள ஸபை சிற்சபையெனப் படுவதாம். இங்ஙனமாகி நான்கு சபைகளையும் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களாலும் வேதங்களாலும் வர்ணிக்கமுடியாது. ஆயினும் ருக்வேதமானது இருபத்தொரு சாகைகளாலும், யஜுர்வேதமானது நூறு சாகைகளாலும், ஸாமவேதமானது ஆயிரஞ்சாகைகளாலும், அதர்வண வேதமானது இருபதுசாகா சிகைகளாலும் முறையே நான்கு திசைச்சபைகளில் மூர்த்தியோடு நின்று இறைவனைத் துதிக்கின்றன.

ஒ முனிவர்களே! இப்படிப்பட்ட மஹா சபைகளில் பிரமதகணத் தலைவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவராய் சபாபதியானவர் நடனஞ் செய்கின்றனர்.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மஹாபலாயநம:

முப்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்

சபாநடன வர்ணனம்

ஸ்கந்தர்:- 'ஓ முநிவரே! அச்சபைகளில் மகாகணபதி-யான்-நந்தி-பிருங்கி-ருடீஸ்வரர்-தண்டு-குண்டர்-துகண்டர்-பாணன் ராவணன்-சண்டி-சநாதனர்-சனந்தனர் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப் பட்டவராய் சபாபதியாகிய இறைவன் தேவியின் எதிரில் சாயங்காலந் தோறும் தாண்டவஞ் செய்கின்றார். அதனைக் கேட்பாயாக'.

'அபஸ்மாரத்தை யழுத்திய பாதாரவிந்தம் உடையவராய், கஜசர்மவஸ்திரராய், மின்னற்சடைமுடியராய், கங்காதரராய், கரநீலகண்டராய், குண்டலீஸ்வரகுண்டலராய், சந்திரன்போன்ற முகத்தினராய் மலர்ந்த தாமரை போன்ற மூன்று கண்களுடையவராய் திரிபுண்டர ரேகையால் விளங்கும் நெற்றியுடையவராய், பஸ்மம் பூசிய மேனியராய் செம்பஞ்சூட்டிச் சிவந்தரத்னம்போல் விளங்கும் நகங்களுடையதும் தாமரையிதழ்போல் விளங்குவதுமாகிய விரல்களால் மிக்கஅழகிய இடதுகை யுடையவராய், மஹாவைர மணிகளும் முத்துமணிகளுங்கூடிய ருத்திராக்ஷமாலை அணிந்தவ ராய், நாகங்களின் சிரோ ரத்னங்களாலாகிய மாலைகளால் விளங்குங்கழுத்துடையவராய், ரத்ன கங்கணமணிந்த கரமுடை யோராய்';

இனியநாத மணியுடைய ஒட்டியாணமணிந்த இடையுடை யவராய், ஒர் கையில் உடுக்கையும் ஒர் கையில் அக்னியும் ஒர் கையில் அபயமுத்திரையும் தரிக்கின்றவராய், இடையில் புலித்தோலுடுத்தவராய், பிரமமுண்ட மாலைகளைக் கழுத்தில் அணிந்தவராய், கலீர் கலீர் என்று சப்திக்கும் மணித்தண்டை யணிந்த பாதமுடையோராய் ஆகுஞ்சிதமாகிய (சிறிது வளைந்த தாகிய) நடனத்தால் மூவுலகங்களையும் கோக்ஷிக்கச் செய்கின்றவ ராய் இறைவன்;

'மகாரத்னங்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட பீடத்திலுள்ளவளும், சந்திரமண்டலத்தைப் பழித்தமுகமுடையவளும், அழகிய அளகத்தோடு விளங்குந் திலகமுடையவளும், ரத்னதாடங்க முடையவளும், உதிக்கும் சுக்ரன் போன்ற முத்துடன் கூடிய நாசியுடையவளும், மும்மடிப்புள்ளதும் ரத்னமாலையால் ஜ்வலிக் கின்றதுமாகிய கண்டமுடையவளும், உன்னதமாகிய மதயானை யின் கும்பம்போன்ற தனமுடையவளும், மூவளி மடிப்புடையதும் மூவுலகங்களுக்கும் சம்புடமுமாகிய உதரமுடையவளும், சிம்ஹத்தினிடைபோன்ற இடையுடையவளும், அற்புதமாகிய ரத்தின ஒட்டியாணமணிந்தவளும், சுவர்ண சரிகைமயமாகிய வஸ்திரந்தரித்தவளும்;

சண்பகம் அசோகம் புன்னாகை முதலிய நறுமணமலர்களைத் தரித்த கேசமுடையவளும், கேசவேணிமண்டலத்தின் நடுவே ரத்னசீமந்த ஆபரணமணிந்தவளும் நெற்றியில் ஜ்வலிக்கும் சிந்தூரரேகையுடையவளும், கரத்தில் கிண்கிண்ணென சப்திக்கும் திவ்யரத்ன கங்கணமணிந்தவளும், விரல்களில் பளீர் பளீர் என ஜ்வலிக்கும் ரத்தினமோதிரமணிந்தவளும், நடனசபை முழுதும் செஞ்சோதிமயமாகச் செய்யும் சரணாரவிந்தமுடையவளும், கால்விரல்களிலணிந்த மணிமஞ்சீர ஆபரணத்தால் அச்சபா மண்டபத்தை ஒலிக்கச்செய்கின்றவளும், அகரு கஸ்தூரி கர்ப்பூர சந்தனமணிந்தவளும் சௌந்தர்ய ஸாரமாயுள்ளவளும் பாசாங்குச வரதஅபயந்தரிக்கின்றவளும், இறைவனது முகத்தை ஆனந்தமாய் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவளுமாகிய தேவியின் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு ஆனந்தநடனமாடுகின்றனர்'.

'நந்தி பிருங்கி மஹாகாளர் ஸ்கந்தர் ஹேரம்பர் முதலியவர் களால் சூழப்பெற்றவராய் வாத்தியகோஷங்களும் வேதகோஷங் களும் முழங்க இறைவன் செய்யும் நடனக்கிரமத்தை யான் நினைக்கிறேன்'.

'அவ்வாறு நடனஞ்செய்யும் இறைவனையே நினைக்கப் பரமானந்தமாய் இருக்கின்றது. அவ்விதமே தென் பக்கத்திலுள்ள

ரத்னஸபையிலும் மேற்கிலுள்ள வெள்ளிசபையிலும் தேவியின் முன்னிலையில் நடனமாடுகின்றனர். இனி வடக்கிலுள்ள சிற்சபையில் அம்பிகையைப்பார்த்துக் கொண்டு இறைவன் நடனம் செய்யம் அழகை என்னவென்று உரைப்பேன்.

'இவ்விதம் அபாரமஹிமை பெற்றதாகிய நடனத்தை இறைவன் தேவியின் சந்தோஷத்தின் பொருட்டுச் செய்து உலகத்திற்கு அருள்புரிகின்றனர். ஹரிப்பிரமாதிகளாலும் சநந்தன சநாதனர் களாலும்- ஹர சுநந்தி நந்தி முதலியவர்களாலும் முழங்கப்பெற்ற மத்தள முதலியவாத்திய நாதத்தோடும் தாளக்கிரமத்தோடும் இறைவன் சபைகளில் திவ்ய நடனஞ் செய்தருளுகின்றனர் என்று கூறி இறைவனை மனதில்நினைந்து ஸ்கந்தர்,'ஒ வேதாதீஸ்வரா! உமது நடனம் விளங்கப் பெற்ற சபைகளை மிக்க பக்தியுடன் வேதமே வணங்கித் துதிக்கின்றது. உமது மஹிமையை அவ் வேதமும் முழுதும் அறியமாளாது. இங்ஙனமிருக்க ஏனையோர் எங்ஙனமறிவது?' என்று போற்றினர்.

முப்பத்து மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஹேரம்பாயநம:

முப்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்

சதுர்விதபுருஷார்த்த மண்டப வர்ணனம்

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முநிவரே! முற்கூறிய மண்டபங்களுக்கு அப்பால் சந்திரகாந்தக் கல்லாலமைந்த பற்பலமாளிகைகள் இருக்கின்றன. அம்மாளிகைகளிருக்கும் பிராகாரத்தில் நான்கு மண்டபங்களிருக் கின்றன'.

'அவை இருபதினாயிரம் யோஜனைப் பிரமாணமுடையன வாய்ப் பற்பலரத்னங்களால் விருஷபங்கள் போலும், ருத்ரஅவதார விலாஸங்கள் போலும், பின்னும் பற்பல மிருகபக்ஷி விருக்ஷகொடி

செடி முதலியனபோலும் சித்திரிக்கப்பட்ட பதுமைகளும், துவஜம் -கும்பம்-கவாட்சம்-முத்துக்குச்சம்-கொடுங்கை- முதலியனவுமுள்ள கோபுரங்களோடு கூடியனவாய் இருக்கின்றன'.

'அவைகளுள் கிழக்கிலுள்ள மண்டபமானது கர்ப்பக்கிரக முதல் கோபுரம் வரையிலும் ரத்னமயமாகிய ஸ்தம்பங்களுடையதாய் தூபதீபங்களால் ஜ்வலிக்கின்றதாய் சந்தனம் கற்பூரம் முதலிய பரிமளவாசனைத் திரவியங்களாலும் மல்லிகை மந்தாரம் முதலிய மலர் வகைகளாலும் முத்துச்சரங்களாலும் ஆச்சரியமாய்க் காணப்படும் மணிமேடை சுவர் முதலியனவோடுங் கூடியதாய் **சாமீப்பியமுத்தி மண்டபம்** எனப் பெயரியதாய் இருக்கின்றது'.

'தெற்கிலுள்ள மண்டபமானது பதினாயிரம் ஸ்தம்பங்களோடு கூடியதாய் கோமேதகத்தால் இழைக்கப்பட்டதாய் ரத்னங்களால் வாழை கமுகு பற்பல புஷ்பவகைச்செடி கொடியடர்ந்த உத்யானவனம் போலியற்றப்பட்ட சித்ரவேலைகளுடையதாய் உன்னத கோபுரமுடையதாய் **சாரூப்பிய மோக்ஷதான மண்டபம்** எனப்பெயரியதாய் இருக்கின்றது'.

'மேற்கில் பதினாயிரம் கம்பங்களால் அமைக்கப்பட்டதும் உன்னதமாகிய கோபுரமுடையதும் வைடூரிய ரத்னமயமாயுள்ளதும் **சாலோக்கிய மோக்ஷதான மண்டபம்** என்னும் பெயருடையதும் மிக்க அற்புதமாகிய சித்ரசிற்பமுடையதும் தூபதீபங்களால் பரிமளவாசனையும் திவ்யசோதியும் வாய்க்கப் பெற்றதும் ரத்னபீடம் சிம்ஹாசனம் மஞ்சமுதலியன வுள்ளதும் ருத்ரவீணாகானத்தாலும் துந்துபிமுதலிய வாத்திய நாதங்களாலும் முழங்கப்பெற்றதுமாய் ஒர் மண்டபமிருக்கின்றது'.

'இனிவடக்கில் புஷ்பராகமணியால் நிர்மிக்ககப்பட்டுப் பவளத்தாலாகிய மான் யானை சுகம் முதலியனபோல் சித்ர வரிசையுடையதும் ரத்னஉத்யானவனம் ரத்னதடாகம் ரத்னவிமானம் முதலிய சிற்பசித்திரமுடையதும் சாம்பிராணி அகரு முதலிய தூபங்களால் மிக்க பரிமள வாஸனை பெற்றுளதும் ரத்ன தீபவரிசைகளால் ஜ்வலிக்கின்றதும் **சாயுச்சிய தானம்**எனும்

பெரியதும் துவஜகும்பங்களோடு ஜ்வலிக்கும் உன்னதமான கோபுரமுடையதுமாயோர் மண்டபம் இருக்கின்றது'.

'அம்மண்டபத்திலுள்ள திவ்ய சிம்ஹாசனத்தின்மீது அம்பிகை யோடு கூடி இறைவன் ஸகலகோடி கணங்களாலும் சேவிக்கப் பட்டவராய் வீற்றிருக்கின்றார்'.

முப்பத்து நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

லம்பஜடராயநம:

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

கைலாஸ லிங்கவர்ணனம்

ஸ்கந்தர் : 'ஒ முநிவரே! இனி அதற்குள் உன்னதமாகிய கோபுரத்தோடு கூடியதாய் பதினாயிரம் யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள ஓர் பிராகாரம் இருக்கின்றது.

'அது ஓர் பக்கத்தில் பச்சைமணிபோலவும்-ஒரிடம் குருவிந்தமணி போலவும்-ஒரிடம் கண்மைபோலவும், ஒரிடம் மின்னல் போலவும்-ஒரிடம் நீலமேகம் போலவும்-ஒரிடம் பால சூரியன்போலவும்-ஒரிடம் புரசம் பூப்போலவும்-ஒரிடம் இந்திர நீலமணி போலவும்-ஒரிடம் மயிலின் கழுத்துப்போலவும்-ஒரிடம் சந்திரன் போலவும்-ஒரிடம் வச்சிரமணி போலவும்-ஒரிடம் கோமேதகம் போலவும்-ஒரிடம் புஷ்பராகம் போலவும்-ஒரிடம் வைடூரியம் போலவும்-ஒரிடம் பவளம்போலவும்-ஒரிடம் முத்துப்போலவும் ஜ்வலிக்கின்றதாய் மாணிக்கத்தால் நிர்மிக்கப் பட்டு; ருத்திர அவதாரசரிதம்-வ்ருஷபம்-கலசம்-துவஜம் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கோபுரமுடையதாய் இருக்கின்றது. அந்தப்பிராகாரத்தின் நாற்றிசைகளினும் நான்கு கோபுரத்துவாரங்கள் இருக்கின்றன'.

இங்ஙனமான பிராகாரத்துள் நவரத்ன கண்டமாய் அமைக்கப்பட்ட கர்ப்பக்கிருகமும் அதற்கெதிரில் சிந்தாமணியால் அமைக்கப்பட்ட ஆயிரம் கம்பங்களோடு கூடிய மண்டபமொன்றும் இருக்கின்றது. அது **முக்திமண்டபம்** என்று பெயரியதும் ஸர்வ வேதசிகைகளால் துதிக்கப்பெற்றதும் தனது காந்தியால் ஸகலலோகங்களையும் விளங்கச்செய்வதுமாய் இருக்கின்றது.

அது பிரம-விஷ்ணு-ருத்திரர்-திக்பாலகர்-யக்ஷர்-ரக்ஷர்-நரகர் உரகர்-கின்னரர்-அப்சரஸ் முதலியவர்கள் போலும் நிர்மிக்கப்பட்ட சித்ரகம்பம்-ரத்னதோரணம்-ரத்னகொடுங்கை-கவாட்சம்-கும்பம் துவஜ முதலியவைகளோடு கூடியதாய், எண்ணிறந்த ரத்ன தீபவரிசைகளால் ஜ்வலிக்கப்பெற்றதாய், செந்தாமரை செந்தாழை மந்தாரை சண்பகம் கதம்ப முதலிய மலர்களாலாகிய தோரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாய், மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாச் சிறப்புடைய தாய் விளங்குகின்றது'.

'கர்ப்பக்கிருகத்தின் தென்பக்கம் தக்ஷணாமூர்த்தியாலும் ஏனைய மூன்று பக்கங்கள், 1.அந்தகாராதி திரிபுரசங்காரகர், 2.பிர்மவிஷ்ணூத்பவர், 3.தாண்டவேசர், 4. கஜசர்மதரர், 5.ஸ்கந்த ஹேரம்பசஹிதர், 6. பிக்ஷாடனர், 7. கங்காளர், 8. சூலதரர், 9.சோமாவதம்சர், 10. அக்ஷபாதர், 11. உமாசஹிதர், 12. கௌரியின் முகத்தின்மீது கரத்தை வைத்துக் கொண்டு ஸமாதானம் செய்விக்கும் உருவமாகிய கௌரீப்பிரஸாதனபரர் 13.அர்த்த நாரீஸ்வரர் 14.வ்யாக்ரசர்மாம்பரர், 15. விஷகண்டர், 16.சந்திரகலா கங்காதரர், 17. இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பிரமவிஷ்ணு சேவிதர், 18. யமனுக்குப்பயந்து ஆலிங்கனம் செய்த முனிவனுக்கருளிய மூர்த்தி, 19.அலைதிரையோடு கூடிய கங்கையை யடக்குஞ் சடையுடையோர், 20. விஷ்ணுநேத்ரார்ச்சித சரணகமலர், 21. கண்டதலத்தில் பிரகாசிக்கும் பிரமமுண்ட கர்ணகுண்டல சோபிதர் முதலிய சிவமூர்த்திகளாலும் விளங்கு கின்றன'.

'அன்றியும் அந்தக்கர்ப்பக்கிரகத்தின் நாற்பக்கத்திலும் இந்திர நீலக்கல்லால் அமைந்த அம்பிகா மூர்த்தியும் திவ்யரத்னங்களாலாகிய

பிரமவிஷ்ணு இந்திரன் திக்பாலர் முதலியவர்போன்ற பதுமைகளும் விருஷபஸ்தம்பங்களும் விளங்குகின்றன'.

'இங்ஙனம் திவ்யமூர்த்திகளால் சூழப்பட்டதும் மனதினாற் சிந்திப்பதற்கு முடியாத சிறப்புடைய வயிரமணியால் நிர்மிக்கப் பட்டதும், ஐம்பது யோஜனை விஸ்தாரமுடையதும் கோடி சூரியனைப்போல ஜ்வலிக்கின்றதுமாகிய அந்தகர்ப்பகிரகத்தில் மணிபீடத்தில் சோதிமயமாய் விளங்கும் ஓர் ஸ்படிக லிங்க மிருக்கின்றது'.

'நவரத்னமயமாகிய மலர்களாலும் பில்வங்களாலும் அர்ச்சிக்கப் பட்டதாய் ஆயிரம் தலையுடைய ஆதிசேஷனது பணாமணிகளால் மறைக்கப்பட்டதாய் விளங்குகின்றதும் திரிபுண்டரம் அணிந்தது மாகிய அந்தலிங்க மூர்த்தியின் மஹிமையையார் கூறவல்லவராவர்?

'**கைலாஸேஸ்வரம்** எனும் பெயரிய அம்மூர்த்தியின் மஹிமையை ஓர் சிறிதும் வேதங்களாலும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களாலும் முனிவர்களாலும் அறியமுடியாது. அதனைச் சொல்லுவதில் வேதங்களும் ஊமைத்தன்மை அடைகின்றன'.

முப்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஹ்ருஸ்வக்ரீவாயநம:

முப்பத்தாறாம் அத்தியாயம்

கைலாஸேஸ்வரலிங்க பூஜாகதனம்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முனிவரே! பதினான்கு உலகங்களும் அந்தலிங்க மூர்த்தியினின்றும் உண்டாயின. பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர் முதலிய தேவர்கள் அதனின்றே தோன்றினர். ஈரேழுலகங்களும் சகல சராசரங்களோடு பிரளய காலத்தில் அவ்விலிங்கமூர்த்தியிடமே யொடுங்குகின்றன. ஸகல ஜகமும் அதனிடம் லீனமாகின்றமை யால் லிங்கமென்று கூறப்பட்டது'.

'எங்குமனோவாக்குகள் செல்லமுடியாது திரும்புகின்றனவோ எது ஏகமாகிய பிரமமோ அப்பரம்பொருள் அலிங்கமாயினும் கைலாஸேஸ்வர லிங்கமூர்த்தியாய் இருக்கின்றது'.

'அஃதே ஜ்யோதிகளுக்குச் சோதியும் சேதனத்துக்குச் சேதனமும் ஸத்யமும் ஆனந்தமும் அகண்டைக ரஸமுமாகியது. அந்த லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதில் மனோவாக்குகள் சிறிதுஞ் சக்தியுடையனவல்ல. நேதி நேதி (இல்லை இல்லை) என்று விலக்கி வேதாந்தங்களால் அந்த லிங்கமே பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது. அதனையே பிரம்ஹம் என்றறி'.

'இங்குபேதஞ் சிறிதுமில்லை. ருதமும் ஸத்யமுமாகியது பரப்பிரம்மம். அந்த ஆன்மா மனதுக்கெட்டாதது. அது நிரிந்திரியமும் நிஷ்களங்கமும் அசங்கமும் அசலமுமானது. சர்வதர்மமற்றதும்-பிரபுவும்-ஆகாசமும்-அநாகாசமும்-ஸாகாரமும் நிராகாரமும்-காரணங்களுக்குங் காரணமுமாகிய பிரம்ஹமானது அந்த லிங்கமே'.

'நாமரூபமற்றதும்-சாந்தமும்-குணாதீதமும்-குணாஸ்பதமும்-பாணிபாத மற்றதும்-சுவச்சமும்-ஆனந்தகனமும்-அத்புதமுமாகிய சிவபெருமானது நிர்க்குண ரூபமானது மஹான்கள் தவிர ஏனையோர்களால் காணக்கூடியதல்ல. அஃதே வியாபகமாய் விளங்குகின்றது'.

'அஃதே தமஸைக் கடந்தது. அதனை வேதவேதாந்தங்களாலும் குருவாலும் மற்ற எச்சாதனங்களாலுங் காண்பதற்கும் அடைவதற்கும் முடியாது. அஃதே தேவதேவனது நிர்க்குணரூபம்; அங்ஙனமாயினும் ஸகல லோகங்களுக்கும் திருஷ்டிகோசரம் போன்ற லிங்கமூர்த்தியாய் இருக்கின்றது. அந்த லிங்கமூர்த்தியை தேவியோடு சம்புவானவர் பாஹ்யமாயும் ஆந்தரமாயும் பூஜிக்கின்றனர்'.

'முக்கண்ணரும் நீலகண்டரும் சந்திரசேகரரும் அகம்பாவ முதலிய அற்றவரும் பாவாபாவமற்றவருமாய் உள்ளவர் அவரே. மனிதரும் தேவரும் எவனை அகம்பிரம்ஹம் என்று

கூறுகின்றனரோ எவன் த்யானம் த்யேயம் இவைகளைக் கடந்துள்ளவனோ அவன் கேவலம் சிவனொருவனே'.

'தமஸைக்கடந்தவராகிய அந்த மஹாதேவர் சகுண நிர்க்குணராய்த் தேவியோடு கூடி பாஹ்யபூஜையை பற்பல வுபசாரங்களாற் செய்கின்றனர். அவ்விறைவன் எப்பொழுதும் மனதினாலேயே நடந்தேறுவதாகிய ஆந்தர பூஜையைச் செய்கின்றவராயினும் பிரதோஷகாலங்களில் மிக்கச்சிறப்பாய் பூஜிக்கின்றனர். அவரது பூஜையின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகின்றேன். அதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் கேட்பீர்களாக'

அதாவது:-

'நான்குதேகங்களையுங் கடந்தவனும்-சகலஇந்திரியங் களற்றவனும்-அகங்காரமற்றவனும்-அத்வயனுமாகிய சிவன்யானே'.

'வ்யாப்பியங்களில் வியாபித்து இருக்கின்றவன்யானே. குணமற்றவன் யானே. எனக்கு ஆதியந்தமில்லை. **யானே ஸகலன். யானே விஶ்வன். யானே விஶ்வாதீதன்.** அஜரனும்-அசங்கனும்-வியாபகனும்-பூரணனும்-குணமற்றவனும்-நீருபனும் யானே, விஸ்வபூதான்மாவும் தேகதர்மமற்றவனும் யானே. ஆகாசனும் வியாபகனும் சிதறுவனவற்றுள் சிதறுதலற்றவனும் சத்தியனும் ஞானானந்தனும் போதகமற்றவனும் யானே'.

'என்னிடமே எல்லாந் தோன்றின. என்னிடமே எல்லாம் நிலைத்திருக்கின்றன. என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன. ஆதலின் அத்வயனாகிய பிரம்ஹம்யானே', என்று இவ்வாறு பாவிக்கின்றனர்.

ஸ்கந்தர், 'ஒ முநிவரே! 'இவ்வாறு முதலில் தீரனாய் (இந்திரியங்களை யடக்கி) பாவித்து வெளியிலுள்ள லிங்கத்தை யர்ச்சிக்கவேண்டும். விபூதித்திரி புண்டரமணிந்து, ருத்திராக்ஷ ஆபரணம் அணிந்து, பஞ்சாஸ்ய த்யானத்திலும் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்திலும் தற்பரனாய்க் கொண்டு, கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது சுகாசனபந்தத்தோடு இருந்து, தனது ஹ்ருதய கமலத்தில் வீற்றிருப்போனும், சுத்தஸ்படிகம் போன்றவனும்-

கருணாமுகனும்-முக்கண்ணனும்-த்ரிபுண்டரசோபிதனும்-சந்திரசேகரனும்-நீலக்ரீவனும்-உமாபதியுமாகிய இறைவனை ஸ்படிகலிங்கத்திலாவது பாணலிங்கத்திலாவது பொன்வெள்ளி முதலிய லோகத்தால் அமைக்கப்பட்ட லிங்கத்திலாவது, ம்ருத் (பிருத்வி) லிங்கத்திலாவது, மணலிலாவது, ஸ்தாவர (புல் பூண்டு செடி கொடி) லிங்கத்திலாவது ஆவாஹனஞ் செய்துகொண்டு பூஜிக்கவேண்டும்'.

'பஞ்சாமிர்தங்களாலும், பஞ்சகவ்யங்களாலும், தீர்த்ததாரை முதலியவைகளாலும், பஞ்சப்பிரஹம் பாவமானம் ருத்ரம்ஸாமம் முதலிய வேதமந்திரஜபத்தோடு சிவனை அபிஷேகித்துப் பின்னர் வஸ்திரங்களை மஹேஸ்வரரூபமாகிய அவ்விலிங்க மூர்த்திக்கு உடுத்தி சந்தனத்தை யணிவித்து அக்ஷதைகளாலும் ரத்னங்களாலும் அலங்கரிக்கவேண்டும்'.

'பின்னர் பில்வபத்ரங்களாலும் கல்ஹாரங்களாலும் சண்பகம் அலரி முதலிய புஷ்பங்களாலும் மற்றும் கானகத்திலுள்ள பரிமளமலர்களாலும் அர்ச்சிக்கவேண்டும்'.

'பின்னர் தூபதீபநைவேத்தியங்களாலும்-தாம்பூலங்களாலும்-ரத்தினதீபங்களாலும்-நீராஜனங்களாலும் ஆராதித்துச் சத்ர சாமரங்களால் உபசரித்து-நமஸ்காரம்-ஸ்தோத்திரபடனம்-பிரதக்ஷணம்-நடனம்-மீண்டும் பிரதக்ஷணம் ஆகிய இவைகளை முறையே செய்து பின்னர் தனது ஹ்ருதய கமலத்தில் இறைவனை வீற்றிருக்கச் செய்து பூஜோத்வாஸனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு பூஜாக்கிரமத்தோடு பரமேஸ்வரனைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

'இங்ஙனம் பூஜையை எந்தமனிதன் திரிகாலம் அல்லது ஒர் காலமாவது செய்கின்றானோ அவனே திவ்யக்யானம் உதிக்கப் பெறுவான்'.

'ஒ முனிவரே! கைலாஸேஸ்வர லிங்கத்தின் மஹிமையின் லேசேலேத்தின் கோடியினோர் பங்கில்லேசமும், வேதங்களாலும்-ஈஶ்வரனாலும்-தேவியாலும்-கஜானனனாலும்-என்னாலும்

கணேந்திரர்களாலும்-பிரமவிஷ்ணு ஹரர்களாலும்-முனிகணங்களாலும்-தந்திரங்களாலும்-ஆகமங்களாலும் கூறுவதற்கு முடியாது'.

'ஒ முனிவரே! அதனைக் கேட்பதற்கும் அறிவதற்கும் இம்மூவுலகில் யாருமில்லை என்று எண்ணுகின்றேன்'.

முப்பத்தாறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மஹோதராயநம:

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

கைலாஸவாஸ மஹிமை

ஸ்கந்தர்:-'ஒ முனிவரே! கைலாஸ சைலமானது அபாரமஹிமை உடையதாயிருக்கும்படி சூலபாணியாகிய இறைவனால் அருளப் பட்டது. அனேக ரத்ன ப்ராகார கோபுரமாளிகைகளும் அநேக ரத்னசிகரங்களும் அனேக மண்டபங்களுமுள்ள அவ்விடத்திலேயே ஸகலருத்திர கணங்களின் இருப்பிடமும் இறைவனது இருப்பிடமும் இருக்கின்றன'.

'எல்லாம் அவனது இருப்பிடமாயினும் தேவிஸ்கந்தர் கணபதி நந்திகேசர் முதலியவர்களோகூட மஹேசன் அவ்விடத்திலேயே விசேஷமாய் விளங்குகின்றார்'.

'காசியிலாவது ஹிமயகிரியிலாவது மந்தரகிரியிலாவது நிஷதகிரியிலாவது கந்தமாதன கிரியிலாவது மற்றுமுள்ள கிரிகளிலாவது மஹேஸ்வரன் அவ்வளவு பிரீதியுள்ளவரல்லர்.

'ஸர்வதீர்த்த மயமாயும்-ஸர்வலிங்கமயமாயும்-ஸர்வ க்ஷேத்திரமயமாயும்-ஸர்வஔஷதமாயும்-ஸர்வவனமயமாயும் உள்ளது கைலாஸகிரியாதலால் அஃதேசிவனுக்கு எப்போதும் இருப்பிடமாய் இருக்கிறது.

'கைலாயசிகரத்தில் சம்பந்தித்த காற்றானது மிக்கப்பாவன மாதலால் விஷ்ணுபிரமாதி தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் **கைலாயத்தைத் தரிசிக்கும் படியான தவத்தைச் செய்தோமில்லையே; எப்பொழுது கைலாயசம் பந்தமான காற்றானது நம்மிடம் சம்பந்தித்துப் பாவனஞ்செய்யுமோ** என்று நினைத்து காத்துக் கொண்டிருக் கின்றனர்'.

'பறவைகளும் சூர்ய சந்திர அக்னிகளும் அவ்விடஞ் செல்லக் கூடாதென்று ஈஸ்வரனால் நியமிக்கப்பட்டுளது'.

'கைலாயமாளிகையில் ஒருக்ஷணம் இருப்பதனால் எச்சுகமுளதோ அச்சுகாம்சத்தின் கோடியிலொருபங்கும் விஷ்ணுபிரம இந்திரலோகங்களிலும் மற்றுமுள்ள பதினான்கு புவனங்களிலுங் கிடைக்காது'.

'அங்கு சம்புவின் அநுக்கிரகத்தினாலேயே செல்லலாகும். கர்மத்தினாலும் தவத்தாலும் மற்றுமுள்ள தர்மங்களாலும் அங்கு செல்லமுடியாது'.

'விஷ்ணுபிரமாதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கைலாஸ கிரியைத் தரிசிப்பதற்கு மிக்க ஆவலுடையோர்களாய் சிவப்ரஸாத சித்தியின் பொருட்டுப் பஞ்சாக்னி மத்தியினின்றவர்களாயும்-காற்றைப் புசிக்கின்றவர்களாயும்-புகையைப் புசிக்கின்றவர் களாயும்-விபூதிபூசி ருத்திரத்தைச் செபிக்கின்றவர்களாயும்-பஞ்சாக்ஷரபாராயணர்களாயும்-ருத்திராக்ஷகிரீடந் தரிப்பவர்களாயும்-சிவநாமபாராயணர்களாயும்-முக்காலும் லிங்கார்ச்சனை செய்கின்றவர் களாயும் மிக்கவுக்ரமாய் இன்னமுந் தவம்புரிகின்றனர்'.

'இன்னம் சகல உலகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற முநீஸ்வரர்களும் ஸதாசிவப்ரஸாதத்தின் பொருட்டே தவஞ்செய்கின்றனர். அவர் களுக்கு இறைவனருள் கிடைக்கும். கைலாயஞ் சென்றவருக்குப் புனராவர்த்தியில்லை'. *(புனராவர்த்தி-மறுபிறவி).*

'சம்புவைமிக்க சிரத்தையுடன் பூசித்த பெரியோர்கள் மஹாமேருவின் சிகரத்திலுள்ள கைலாயமாகிய ஈசானபதத்தை யடைந்து ஆனந்தம் அநுபவிக்கின்றனர்'.

'அநேககோடி கற்பங்களிற் செய்த தவத்தினாலேயே அஃதடையக் கூடியது. மலை மலையாய் சொர்னத்தைத் தானஞ் செய்வதாலும் யாகாதி கர்மங்களாலும் அஃதடையக் கூடியதல்ல'.

'ஒ முனிவரே! அநேகயுககாலம் தவம்புரிந்து சிவானுக் கிரகத்தால் நாங்களும் அக்கைலாஸத்தில் வசிக்கப்பெற்றோம். தேவியாலும் என்னாலும் கணேசராலும் நந்தியாதியராலும் கைலாஸத்தின் வெளிப்பிராகாரத்திலேயே வசிக்கும்படி பிரார்த்திக்கப்பட்டுளது'

'கைலாஸ சிகரங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைக் கணக்கிட முடியாது. ஆதலின் கோடிலிங்கம்-லக்ஷலிங்கம்- ஸகஸ்ரலிங்கம் ஆகிய இவ்வுத்தமலிங்கங்களை தேவிக்குக் கூறினாராயினும் அவைகளை இறைவனே இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுக் கூறினாரில்லை.

'அங்ஙனமாயின் மற்றெவனால் எண்ணமுடியும்? அநிர்வசன மாயை யுடையோனாகிய இறைவனது மஹிமையை எவனறிவான்? வேதமே நிஶ்வாசமாய் உடையவனும் சர்வக்ஞனும் சந்திரசேகரனு மாகிய அவ்விறைவனே அதனையறியவேண்டும். அவ்விறை வனது திருவுளத்தினாலேயே அவ்வளவுலிங்கங்கள் அமைந்திருக் கின்றன என்றனர்'.

முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மதோத்கடாயநம:

முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

கைலாஸலிங்க மண்டல பூஜாகதனம்

சூதர் கூறுகின்றார். ஜைகிஷவ்யர், 'ஓ தாரகாராதே! சிவபக்தவரா! அமலா! உமது பாதார விந்தத்தை நமஸ்கரிக் கின்றேன். இறைவன் தேவியாருக்குக் கூறிய விஷயமானது ரகஸ்யமாயினும் பிரகாசமாயினும் எனக்கதனை யுரைத்தருளும்' என்று பிரார்த்திக்க ஸ்கந்தர் புந்நகை கொண்டவராய் ஸ்ரீ மஹாதேவனை ஹ்ருதயகமலத்தில் தியானித்துக் கொண்டு ஸகலதேவமுனி கணங்களையும் நோக்கிக் கூறலாயினார்.

'ஓ சாம்பவ சிரோமணிகளே! பூர்வம் கைலாயசிகரத்தில் பரமேஸ்வரன் தேவியோடு ஏகாந்தமாயிருக்கும்போது ஆச்சரிய மடைந்தவர்போல் சிரித்தனர்'.

'அதைக்கண்டு தேவிஇறைவனை வணங்கி, ஓ ஸ்வாமி! தேவதேவா! மஹாதேவா! சங்கரா! கருணாலய! ஏணாங்க மௌளே! ஸர்வக்ஞ! கங்காசலசடாதரா! ஸகலஜகங்களுக்கும் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களுக்கும் தோற்ற நிலையொடுக்கங்கள் உமது கடாக்ஷத்தி னாலேயே நடந்தேறுகின்றன. லீலையாகவே பிரளய உதயங்களை நடத்துவோராகிய வுமக்கும் ஆச்சரியத்திற்கேது ஒன்றுளதோ? எந்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டு தேவரீர் நகைத்தீர்? அதனை உரைத்தருள வேண்டும்' என்றனள்.

அப்போது ஈஸ்வரன், 'ஓ தேவி! உன்னிடம் கூறக்கூடாத ரகஸ்யமொன்றுளதோ? அதனைக் கூறுகின்றேன். இக்கைலாய சிகரங்களில் என்மனதால் அமைக்கப்பட்டுள்ள லிங்கங்களை நினைத்து ஆச்சரியங்கொண்டேன். யானே கோடிலிங்க ஸ்வரூபமாய் இருக்கின்றேன். அவைகளைப் பூஜிப்பவனும்யானே'.

'தேவர் முனிவர் கந்தர்வர் முதலிய யாவராலும் இங்கு பூஜிக்கப்படுவதில்லை. இதனைத் தரிசிக்கவும் முடியாது. இங்கு வருகிறதற்கும் ஒருவராலும் முடியாது. அப்படிப்பட்ட இந்த லிங்கங்கள் எல்லாவற்றையும் யான் பார்த்தமாத்திரத்தில் யாவும் பூஜிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன'.

'ஒ தேவி! உனது கடாக்ஷம் நிகழ்ந்ததும் இந்த லிங்க மண்டலமெல்லாம் சந்திரகலாதரமாயும் குண்டலீச பூஷிதமாயும், புண்டர சோபிதகபாலமாயுமுள்ள திருவுருவத்தோடு விளங்கு கின்றவுமாய் பில்வ-சண்பக-தாமரைமலர்களால் அர்ச்சிக்கப் பட்டிருக்கின்றன'.

'இக்கைலாஸமானது ரத்ன கிருகங்களில் விளங்கும் லிங்கங்களாலும் பில்வம் முதலிய புண்யவிருக்ஷங்களாலும் பரிமள மலர் விருக்ஷசெடி கொடிகளாலும் மிக்கஅற்புதமாய் இருக்கின்ற மையால் இவ்விடத்தில் எனக்குமிக்கப்பிரீதியுளது'.

'ஒ தேவி! லிங்காலயங்கள் தோறும் தூபங்களின் கந்தமும் தீபங்களின் பிரகாசமும் திவ்யமலர்களின் பரிமளவாசனையும் வியாபித்திருக்குஞ் சிறப்பினைப்பார். நைவேத்யராசிகளும் ஆங்காங்கு லிங்காலயங்கள் தோறும் விளங்குகின்றதைப்பார். அர்ச்சிக்கப்பட்டு மலைமலையாய்க் குவிந்திருக்கும் புஷ்ப ராசிகளைப் பார். சாமரம் போடுதலையும் மயில்கள் நடனமாடு தலையும் குயில்கள் ராகத்தோடு கூவுதலையும் பார். இவைகள் பூஜையின் பொருட்டே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாய்க் காணப்படுகின்றன என்றனர்'.

முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மஹாவீராயநம:

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

லிங்கவைபவ கதனம்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முனிவரரே! ஈஶ்வரன் பின்னும் தேவியை நோக்கி ஒ சங்கரி! எனக்கு லிங்கபூஜையில் எவ்வளவு பிரீதிசிரத்தை யிருக்கின்றதோ அவ்வளவு சகத்தின்சிருஷ்டியிலும் ஸ்திதியிலும் அழிப்பதிலுமில்லை.

'பூர்வம் இந்த கிரியானவன் என்னைக்குறித்து மிக்க வுக்கிர மானதவம் புரிந்தான். அப்போது யான் இங்ஙனம் அருளினேன். ஒ கிரீந்திரா! உனது கிரியின் சிகரங்களில் எண்ணிறந்த லிங்கங்களோடுயான் வசிக்கின்றேன். உனக்குஎனது சந்நிதி மஹிமையால் பிரளயத்திலும் நாசமில்லையென்று வரமளித்தேன்.

'ஒ தேவி! பிரளயத்தில் மஹாப்பிரவாகமாய் ஒன்று சேர்ந்து புரண்டு வரும் சப்தசமுத்திரங்களும் இக்கைலாயத்தின் அடிப் பிரதேசத்தில் அடங்கிநிற்கும். ஒ கிரிஜே! யான் **கேதாரேஶ்வரர்** எனும் பெயருடன் ஹிமாசலத்திலும் மந்தரத்திலும் வசிப்பேன். மகாமேருவின் சிகரத்திலும் எனது வாச ஸ்தலமுளது. சகல தேவர்களால் அங்கும்யான் பூஜிக்கப்பட்டு வசிக்கின்றேன்'.

'ஒ தேவி! யான் ஏகனும் அத்வைதனும் நீரூபனும் ஆயினும் எல்லாமெனக்கு இருப்பிடமாயினும் இக்கைலாயசிகரத்தில் உன்னோடுமிக்க திருப்தியுடன் வசிக்கின்றேன்'.

'இக்கைலாயத்தில் மண்டபமாளிகை கோபுரங்களோடு கூடிய திவ்யரத்னாலயங்களில் விளங்கும் கோடிலிங்கங்களைக் கணக்கிட முடியாதாயினும் இவைகளுள் **ஸகஸ்ரலிங்கமானது** எனக்கு மிக்கத் திருப்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கின்றது. அந்தலிங்கமானது தவத்தாலும் யாகங்களாலும் யோகங்களாலும் கிடைக்கக்கூடியதல்ல. ஒ தேவி! கைலாஸேஸ்வர முதலிய லிங்கங்களையான் முப்போதும் பூஜிக்கின்றேன்'.

'அந்தந்த லிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. இந்த திவ்யலிங்க நாமத்தை உச்சரித்தாலும் ஶ்ரவணஞ்செய்தாலும் மனிதர் ஸகலபாபங்களு நீங்கி ஸ்வர்க்காப வர்க்கங்களைப் பெற்று மகிழ்வார்'.

'கைலாயத்தின் தெற்குமேற்கு வடக்குச் சிகரங்களிலுள்ள லிங்கங்களின் எண்ணிக்கையை சொல்லுவதற்கு பதினாயிரம் கல்பம் வரையிலும் ஆதிசேஷன் முயன்றாலும் முடியாது'.

'ஆகாயத்தை ஊடுருவிச்சென்ற அற்புதமாகிய கும்பங்களாற் சொலிக்கும் கோபுர ரத்னமண்டபமுடைய ரத்னாலயகர்ப்பக் கிரகங்களில் திவ்யமணி பீடங்களில் விளங்கும் ஸ்படிக லிங்கங்களைப் பார்'.

'இந்தலிங்கங்கள் பில்வம் மந்தாரம் முதலிய மலர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டும் திவ்யதூப தீபங்களால் பூஜிக்கப்பட்டும் விளங்குகின்றது. ஒவ்வொன்றும் சந்திர கலாதரமும் சர்ப்ப மணியால் மறைக்கப்பட்டும் வச்சிரமணியால் திரிபுண்டரம் அணியப்பட்டும் கஸ்தூரிதிலகம் ஜ்வலிக்கப்பெற்றும் விளங்குகின்றது'.

'ஒ தேவி! இந்த லிங்காலயத்தின் மாளிகையின் கும்பத்தைத் தெரிசிப்பதாய் நினைத்தாலும் முக்திபெறலாம். இதனை நமஸ்கரிப்பாயாக. பூலோகத்திலாவது பாதாளத்திலாவது சத்திய லோகத்திலாவது இப்படிப்பட்ட லிங்கமில்லை'.

'ஒ கிரிஜே! பூலோகலிங்கத்திலும் பாதாளலோகலிங்கம் சிறந்தது. பாதாளலிங்கத்திலும் ஸ்வர்க்கலோகலிங்கம் உத்கிருஷ்ட மானது. அதனினும் ஸத்யலோகத்திலும் வைகுண்டத்திலுமுள்ள லிங்கங்கள் சிறப்புப்பொருந்தியவை. இத்திசையிலுள்ள லிங்கங்கள் எண்ணிறந்தனவாயினும் இவைகளில் இருநூற்றைம்பது லிங்கங்கள் மிக்க அபாரமஹிமை பெற்றுள்ளனவாதலின் அவை களின் நாமங்களைக் கூறுகின்றேன்'.

'இவைகளுள் முதன்மைபெற்றது **கைலாஸேஶ்வரலிங்கம்.** இதன் மஹிமையை ஸகலவேத வேதாந்தங்களும் அறியச்

சக்தியுடையனவல்ல. பிரம்ஹவிஷ்ணு மஹேஸ்வரர்கள் இதனிடமே லயிக்கின்றமையால் லிங்கமெனப்படுகிறது'.

'ஒ மஹேஸ்வரி! நிற்குணனாகிய எனதுருவமே இஃதென்றறி. இதனாலேயே ஸகலலோகங்களும் விளங்குகின்றன. இதன் சேதனத்தினாலேயே சகங்கள் சைதன்யம் உடையதாகின்றன. இதன் ஆனந்தலேசத்தினாலேயே ஸகலமும் ஆனந்தமயமாகின்றது'.

'இஃதேபிரம்ஹம். சூக்ஷ்மமயமாய் உள்ளதும்-ஸகலேந்திரியங் களுக்கும் எட்டாததும்-ஸகலதர்மமற்றதும்-சக்ஷுவுக்கு சக்ஷுவும் பிராணனுக்குப் பிராணனுமாய் உள்ளது. உலகில் எதனைப் பூசித்தாலும் த்யானஞ்செய்தாலும் முக்தனாகின்றானோ அஃது இந்தலிங்கமே. இனி ஏனையலிங்கங்களையுங் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக'.

முப்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மந்த்ருணேநம:

நாற்பதாம் அத்தியாயம்

கைலாஸ ப்ராக்த்வாரலிங்க நாமகதனம்.

ஈஶ்வரர்:- ஒ தேவி! ஸ்ரீகைலாசேஶ்வரர்-பூதேஶ்வரர்-அம்பிகேஸ்வரர்-சூதேஶ்வரர்-கணேசேஶ்வரர்-ஸ்கந்தேஶ்வரர்-தாரகேஶ்வரர்-கங்கேஶ்வரர்-நந்திகேஶ்வரர்-பிருங்கீஸ்வரர், 10

பாணகேஶ்வரர்-சண்டீஶ்வரர்-முண்டிகேஶ்ரர்-வீரேஶ்வரர்-ரத்னேஸ்வரர்-கந்தகேஸ்வரர்-பர்க்கேஶ்வரர்-ஜ்யேஷ்டேஶ்வரர்-குஸுமேஶ்வரர்-வீரபத்ரேஶ்வரர்,1 20

கந்துகேஶ்வரர்-பணீஸ்வரர்-ஸுதேஶ்வரர்-கபஸ்தீஸ்வரர்-ருத்ரேஶ்வரர்-பைரவேஶ்வரர்-கரவீரேஶ்வரர்-நிஷதீஶ்வரர்-வடேஶ்வரர்-கச்சபேசர், 30

கச்யபேசர்-ஆபத்தீச்வரர்-க்ரிணீச்வரர்-கலகேச்வரர்-தேவிகேச்வரர்-பத்மேச்வரர்-மகதேச்வரர்-துண்டேசர்-ஹுண்டேச்வரர்-ஸெளரேச்வரர், 40

வருணேச்வரர்-வாருணேச்வரர்-வைக்ரதீச்வரர்-மோக்ஷேச்வரர்-தண்டகேச்வரர்-மண்டலீசர்-குண்டலீச்வரர்-பாண்டலீச்வரர்-பிண்டேச்வரர்-கருடேச்வரர், 50

சந்திரேச்வரர்-மாருதேஸ்வரர்-விதீஸ்வரர்-ஸுதீஸ்வரர்-தண்டகேஸ்வரர்-முநீஸ்வரர்-உமேஸ்வரர்-கபர்த்தீஸ்வரர்-பத்ரகணேஸ்வரர்-வேகேஸ்வரர், 60

விஷ்ணுவீசர்-வைராஜேச்வரர்-மநேச்வரர்-அஹிர்புத்நேச்வரர்-ஜமதக்னீச்வரர்-விச்வாமித்ரேச்வரர்-ராவணேச்வரர்-பலீச்வரர்-மனோன்மநீச்வரர்-ஸுதாதாமேச்வரர், 70

மார்த்தண்டேச்வரர்-லலந்தீச்வரர்-ஸ்வலீநேச்வரர்-த்ருவேச்வரர்-கர்ந்தர்ப்பசோதி-விச்வேச்வரர்-பாரிபத்ரேச்வரர்-கர்ப்பேசர்-ம்ருதங்கேச்வரர்-தோரணேச்வரர், 80

த்ரிதீச்வரர்-உத்பலேச்வரர்-மஹேந்திரேச்வரர்-ஸ்தாண்வீச்வரர்-பலிதேச்வரர்-அநந்தேச்வரர்-கர்த்தமேச்வரர்-ம்ருடேச்வரர்-வம்ரகேச்வரர்-வாகுரீச்வரர், 90

வப்ருகேசர்-வடபத்ரேச்வரர்-ஸ்ரீராமகேச்வரர்-ம்ருகேந்திரேச்வரர்-ஹிரண்யேசர்-பபீச்வரர்-ஆக்னீத்ரேச்வரர்-சந்நதீச்வரர்-ப்ரஹதீச்வரர்-ரணேச்வரர், 100

கிராதேச்வரர்-கர்ஜகேச்வரர்-வேணுதாரேஸ்வரர்-ஜயந்தேஸ்வரர்-மத்யமேஸ்வரர்-ஸங்கமேஸ்வரர்-கதீச்வரர்-வித்யுத்கர்ப்பேச்வரர்-திரிபுரேச்வரர்-ஹரீச்வரர், 110

பலப்ரமதநேச்வரர்-உசீநரேச்வரர்-கர்க்கேச்வரர்-மந்திரசேச்வரர்-தந்திரேச்வரர்-லாமவ்யோமகேச்வரர்-திகீச்வரர்-கபாலமோசனேச்வரர்-மணிகர்ப்பேச்வரர்-ஜாதுகர்ணேச்வரர், 120

ந்ருகேஸ்வரர்-பாடலேஸ்வரர்-கர்ணிகேஸ்வரர்-சத்ரகேஸ்வரர்-பிங்களேஸ்வரர்-சிலேஸ்வரர்-மத்வீஸ்வரர்-வாமகேஸ்வரர்-யௌவநேஸ்வரர்-ஸ்திரேஸ்வரர், 130

ப்ராந்தீஸ்வரர்-ஐந்துகேசேஸ்வரர்-கோமேதேஸ்வரர்-அகிலேஸ்வரர்-விசாலேஸ்வரர்-சிம்ஹிகேசேஸ்வரர்-கண்டாகர்ணேஸ்வரர்-வ்யாக்ரேஸ்வரர்-ஜம்புகேஸ்வரர்-லலிதேஸ்வரர், 140

த்ருதீஸ்வரர்-வேதேஸ்வரர்-துண்டிகேஸ்வரர்-கஹோளேசர்-அத்வநேஸ்வரர்-பிந்துகேஸ்வரர்-கண்டகீசர்-நர்மதேஸ்வரர்-நீலேஸ்வரர்-பிசண்டலீஸ்வரர், 150

அத்ரீஸ்வரர்-கனகேஸ்வரர்-அத்வரேஸ்வரர்-ஸத்யோஜாதேஸ்வரர்-குலிசேஸ்வரர்-ப்லவேஸ்வரர்-ஸோமேஸ்வரர்-வாருணேஸ்வரர்-சரபேஸ்வரர்-ஜடேஸ்வரர், 160

பாககாரேஸ்வரர்-முக்தகேஸ்வரர்-ராகேஸ்வரர்-பல்லகேஸ்வரர்-வீரகேஸ்வரர்-க்ருதநேஸ்வரர்-தநேஸ்வரர்-உரகேஸ்வரர்-கடோரேச்வரர்-தர்த்துரேசர், 170

வரீஸ்வரர்-க்ஷிப்ரேஸ்வரர்-தால்பேஸ்வரர்-விநதேஸ்வரர் சசீஸ்வரர்-ககுதேஸ்வரர்-முகுந்தேஸ்வரர்- பவாநீஸ்வரர்-சநீஸ்வரர்-வ்ருஷபேஸ்வரர், 180

ரூக்ஷேஸ்வரர்-சந்திரேஸ்வரர்-மத்ஸ்யேஸ்வரர்-பாவநேஸ்வரர்-துரங்கேஸ்வரர்-மதங்கேஸ்வரர்-கணாதீஸ்வரர்-பரீஸ்வரர்-ஜலந்தரேஸ்வரர்-ஸ்வேதாஸ்வேஸ்வரர், 190

பிகேஸ்வரர்-ரைப்பியேஸ்வரர்-முசுகுந்தேஸ்வரர்-கங்கணேஸ்வரர்-ப்ரதேஸ்வரர்-வித்யாதரேஸ்வரர்-நீலேஸ்வரர்-கக்ஷியேஸ்வரர்-ப்ரபேஸ்வரர்-மருதேஸ்வரர், 200

சக்தீஸ்வரர்-ஸ்வர்க்கேஸ்வரர்-மலயேஸ்வரர்- மங்கணேஸ்வரர்-ஜாகதீஸ்வரர்-விபுதேஸ்வரர்-கிரீஸ்வரர்-வரவணேஸ்வரர்-விகுர்ணேஸ்வரர்- கோக்ஷேவாகஜேஸ்வரர், 210

கந்தர்ப்பேஸ்வரர்-சூர்யகேஸ்வரர்-புஷ்டேஸ்வரர்-துஷ்டகேஸ்வரர்-விநாயகேஸ்வரர்-மணிகண்டேஸ்வரர்-திரேஸ்வரர்-வதீஸ்வரர்-வித்ருமேஸ்வரர்-லதேஸ்வரர், 220

விரிஞ்சீஸ்வரர்-பத்ரகேஸ்வரர்-சநேஸ்வரர்- விஸ்வகேஸ்வரர்-பராபூதேஸ்வரர்-லோகேஸ்வரர்-பிராணிகேஸ்வரர்- அந்தகேஸ்வரர்-முக்திகேஸ்வரர்-ஹரிசேஸ்வரர், 230

ருஷீஸ்வரர்-கருடேஸ்வரர்-பதங்கேஸ்வரர்-கன்னியேஸ்வரர்-தவளேஸ்வரர்-கந்தபத்ரேஸ்வரர்-சகரேஸ்வரர்-அருணேஸ்வரர்-அதால்ப்யேஸ்வரர்-ககேஸ்வரர், 240

திரியம்பகேஸ்வரர்-கௌதமேஸ்வரர்-கலேஸ்வரர்-விதண்டேஸ்வரர்-கண்டேஸ்வரர்-வராஹேஸ்வரர்-குலேஸ்வரர்-கேதாரேஸ்வரர்-பலேஸ்வரர்-கிங்கரேஸ்வரர், 250

அமிர்தேஸ்வரர் என்னும் 251-லிங்கங்கள் திவ்யாலயத்தில் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டவனாய் கைலாயத்தின் கிழக்கு பக்கத்தில் இருக்கின்றன.

'ஒ தேவி! **இந்த திவ்யலிங்கங்களை ஸ்மரித்தாலும் லிங்க நாமங்களை ஸ்ரவணஞ்செய்தாலும் உடனே ஸகலபாபங்களும் நீங்கும்** என்றனர். ஸ்கந்தர்: ஒ முனிவர்களே! இவ்வாறு கூறியதைத் தேவி கேட்டு ஆனந்தவசமாயினள்' என்றனர்.

நாற்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மங்களஸ்வராயநம:

நாற்பத்தோராம் அத்தியாயம்

கைலாஸதக்ஷணத்வார லிங்ககதனம்

ஸ்கந்தர் :- ‘ஒ முநிவர்களே! ஈஸ்வரன் மறுபடியுந் தேவியை நோக்கி ஒ தேவி, இனிக்கைலாயத்தின் தென்சிகரங்களிலுள்ள லிங்கநாமங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக’.

அகோரேஸ்வரர்-கபாலீஸ்வரர்-குகுரேஸ்வரர்-நளேஸ்வரர்-இந்திரேஸ்வரர்-யமேஸ்வரர்-நைருதேஸ்வரர்-நடேஸ்வரர்-உத்தராவர்த்தகேஸ்வரர்-தக்ஷிணாவர்த்தகேஸ்வரர், 10

விகுண்டேஸ்வரர்-மௌலிகேஸ்வரர்-அர்ச்சுநேஸ்வரர்-கநீஸ்வரர்-பகதந்தேஸ்வரர்-நகுஷேஸ்வரர்-ம்ருதேஸ்வரர்-தங்கணேஸ்வரர்-ஸந்தீஸ்வரர்-மத்தமேஸ்வரர், 20

கலேஸ்வரர்-வித்யேஸ்வரர்-பந்நகேஸ்வரர்-க்ருதநேஸ்வரர்-நிமேஸ்வரர்-திவோதாஸேஸ்வரர்-ராதிரதேஸ்வரர்-சௌநகேஸ்வரர்-கணபத்ரேஸ்வரர்-சேஷேஸ்வரர், 30

வாஸுகீஸ்வரர் -ஶங்கபாலேஸ்வரர்-சித்ரகுப்தேஸ்வரர்-தண்டபாணீஸ்வரர்-துர்க்கேஸ்வரர்-ஸாரஸேஸ்வரர்-ஹம்ஸேஸ்வரர்-மயூரேஸ்வரர்-சக்ரவாகேஸ்வரர்-மதாந்நேஸ்வரர், 40

மன்மதேஸ்வரர்-ரதீஸ்வரர்-கந்தசேஸ்வரர்-பாண்டீரேஸ்வரர்-வநேஸ்வரர்-புரந்திரீஸ்வரர்-பலேஸ்வரர்-காரணேஸ்வரர்-தாரணேஸ்வரர்-கிருத்திவாசேஸ்வரர், 50

ஜநார்த்தநேஸ்வரர்-லிஸ்வேஸ்வரர்-மஹாகாளேஸ்வரர்-சரஸ்வதிஸ்வரர்-லக்ஷ்மீஸ்வரர்-சசீஸ்வரர்-சக்ரகேஸ்வரர்-புலஹேஸ்வரர்-புலஸ்தியேஸ்வரர்-ருருத்தகாளேஸ்வரர், 60

பாரத்வாஜேஸ்வரர்-ஸாகரேஸ்வரர்-ரமேஸ்வரர்-விலேகநேஸ்வரர்-சித்ரேஸ்வரர்-பாதகேஸ்வரர்-பிண்டாரேஸ்வரர்-வஸீஸ்வரர்-திலகேஸ்வரர்-த்ருவேஸ்வரர், 70

பலேஶ்வரர்-அர்ணவேஶ்வரர்-க்ஷிப்பிரணீஸ்வரர்-தளேஸ்வரர்-கரந்தமேஸ்வரர்-கிருஷ்ணேஸ்வரர்-ரமேஶ்வரர்-கரணகேஶ்வரர்-கங்காதரேஶ்வரர்-மௌநேஶ்வரர், 80

குருபத்ரேஶ்வரர்-கந்தளேஶ்வரர்-சாலேஶ்வரர்-தாலேஶ்வரர்-பில்வசேஶ்வரர்-அப்சரேஶ்வரர்-மோக்ஷகேஶ்வரர்-பூதாரேஶ்வரர்-பதேஶ்வரர்-விராதேஶ்வரர், 90

கோகரேசர்-ராஸேஶ்வரர்-சலேஶ்வரர்-ஹரித்ரேஶ்வரர்-குங்குமேஶ்வரர்-நரகோத்தாரணேஶ்வரர்-ஸுகேஶ்வரர்-க்யானகேஶ்வரர்- பக்தீஶ்வரர்-முக்திகேஶ்வரர், 100

ரணமோசேஶ்வரர்-காந்தீஶ்வரர்-பவநேஶ்வரர்-புரஞ்ஜேஶ்வரர்-கோகர்ணேஶ்வரர்-வடேஶ்வரர்-சரலிகேஶ்வரர்-விசாலேஶ்வரர்-வீதிஹோத்ரேஶ்வரர்-விஶ்வேஶ்வரர், 110

பீமேஶ்வரர்-சங்கரேஶ்வரர்-மிதேஶ்வரர்-பாரிஜாதேஶ்வரர்-மந்தாரேஶ்வரர்-ஜடேஶ்வரர்-த்ரிஜடேஶ்வரர்-சிகண்டீஶ்வரர்-பர்ஹீஶ்வரர்-பநஸேஶ்வரர், 120

பணாமணீஶ்வரர்-ராமேஶ்வரர்-லக்ஷ்மணேஶ்வரர்-அருந்ததீஶ்வரர்-வாகீஶ்வரர்-பத்மகர்ப்பேஶ்வரர்-ஹரிந்மணீஶ்வரர்-பக்ஷயேஶ்வரர்-குசலீஶ்வரர்-தரீஶ்வரர், 130

உத்தாலகேஶ்வரர்-நக்தஞ்சரேஶ்வரர்-பர்ணகேஶ்வரர்-சாண்டில்யேச்வரர்-காலேஶ்வரர்-நிரிசேஶ்வரர்-குசேஶ்வரர்-தூர்வேஶ்வரர்-மநித்ரேஶ்வரர்-கர்கநதேஶ்வரர், 140

குணேஶ்வரர்-குருவிந்தேஶ்வரர்-பதீஶ்வரர்-குடஜேஶ்வரர்-ஸ்ரீசைலேஶ்வரர்-கவேஶ்வரர்-ஹரித்வாரேஶ்வரர்-கங்காத்வாரேஶ்வரர்-குருக்ஷேத்ரேஶ்வரர்-ஸுராபாண்டேஶ்வரர், 150

யயாதீஶ்வரர்-குதேஶ்வரர்-வாராணசீஶ்வரர்-அவிமுக்தேஶ்வரர்-காலஹஸ்தீஶ்வரர்-விஷ்ணுசக்ரப்ரதேஶ்வரர்-ரோமந்தேஶ்வரர்-அகஸ்தீஶ்வரர்-மாலவேஶ்வரர்-பகேஶ்வரர், 160

அங்கொலேஸ்வரர்-ப்ரதரணேஸ்வரர்-மாருதேஸ்வரர்-பவேஸ்வரர்-நக்ஷத்ரேஸ்வரர்-தாலகேஸ்வரர்-பல்லிகேஸ்வரர்-குஹேஸ்வரர்-ரோகஹாரீஸ்வரர்-த்ரிஜடேஸ்வரர், 170

கநேஸ்வரர்-ஸுபர்ணேஸ்வரர்-தாண்டவேஸ்வரர்-மண்டலேஸ்வரர்-மதீஸ்வரர்-தக்ஷகேசேஸ்வரர்-ப்ரவாளேஸ்வரர்-ஹரிபத்ரேஸ்வரர்-விரோதேஸ்வரர்-தும்புரேஸ்வரர், 180

நாரதேஸ்வரர்-கரேஸ்வரர்-ரம்யேஸ்வரர்-வித்ருமேஸ்வரர்-கர்த்தமேஸ்வரர்-த்ருணேஸ்வரர்-சூலடங்கேஸ்வரர்-சத்மகேஸ்வரர்-பலீஸ்வரர்-மருதாமேஸ்வரர், 190

ஸிந்தூரேஸ்வரர்-க்ரிணீஸ்வரர்-ப்ராதேஸ்வரர்-ப்ரயாகேஸ்வரர்-ப்ரதிஷ்டாபுரேஸ்வரர்-கோதாவரீஸ்வரர்-தாம்ருபரணீஸ்வரர்-ப்ருதவநேஸ்வரர்-பம்பேஸ்வரர்-பங்கிலேஸ்வரர், 200

யேநேஸ்வரர்-புத்புதேஸ்வரர்-ஆவர்தேஸ்வரர்-ஸுவேஸ்வரர்-குலேஸ்வரர்-விராடேஸ்வரர்-பலாசேஸ்வரர்-ஸ்திதீஸ்வரர்-ப்ரளதேஸ்வரர்-ஜாகதீஸ்வரர், 210

த்ரிலோகேஸ்வரர்-க்ஷிதீஸ்வரர்-பஞ்சகேஸ்வரர்-வ்ரதீஸ்வரர்-யக்ஞேஸ்வரர்-பலீஸ்வரர்-பகவீஸ்வரர்-பவப்ருகேஸ்வரர்-கந்தத்வாரேஸ்வரர்-கண்டேஸ்வரர், 220

வருணேஸ்வரர்-ப்ரபாஸேஸ்வரர்-ருத்ரகோடீஸ்வரர்-வல்மீகேஸ்வரர்-ஸுதாரேஸ்வரர்-த்ரிணஜ்யோதீஸ்வரர்-காயத்திரீஸ்வரர்-சவித்ரீஸ்வரர்-காலத்வாரேஸ்வரர்-துங்கேஸ்வரர், 230

பீமசண்டேஸ்வரர்-ரத்னகர்ப்பேஸ்வரர்-தேவேஸ்வரர்-ஹீரகேஸ்வரர்-ரந்திதேவேஸ்வரர்-காலஞ்சரேஸ்வரர்-அப்தீஸ்வரர்-பைப்பிலாதேஸ்வரர்-கந்தர்வேஸ்வரர்-திரிசூலேஸ்வரர், 240

ரஜநீஸ்வரர்-திநேஸ்வரர்-சித்ரகண்டேஸ்வரர்-த்வாரபீடேஸ்வரர்-திரிகூடேஸ்வரர்-மங்களேஸ்வரர்-மாலகேஸ்வரர்-முத்ரேஸ்வரர்-தாடகேஸ்வரர்-திரிதண்டீஸ்வரர், 250

கஜேஸ்வரர்-காத்யாயநீஸ்வரர்-யாக்ஞவல்கேஸ்வரர்-த்வஷ்டேஸ்வரர்-விஸ்வகர்மேஸ்வரர்-யமேஸ்வரர்-ரதிசேஸ்வரர்-வசுந்தரேஸ்வரர்-க்ஷௌமேஸ்வரர்-நாளகேஸ்வரர்,

மித்ரேஸ்வரர்-கர்த்தீஸ்வரர்-காவ்யேஸ்வரர்-விபுதேஸ்வரர்-பௌமேஸ்வரர்-பரத்ருகேஸ்வரர்-கரஹட்டேஸ்வரர்-கர்த்ரேஸ்வரர்-ககதீஸ்வரர்-காவ்யேஸ்வரர், சுவர்ணதேஸ்வரர் என்னும் (271) இப்போது கூறிய ஒவ்வொரு லிங்கமும் ரத்ன ஆலயத்தில் அற்புதமாய் ஜ்வலிக்கின்றன பார்த்தனையோ என்றருளினார்'.

நாற்பத்தோராம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ப்ரமதாய நம:

நாற்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

பச்சிமத்வாரலிங்க கதனம்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஒ முநிவரே! பின்னர் இறைவன் தேவியை நோக்கி ஒ தேவி! இனி மேற்பக்கத்திலுள்ள லிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக'.

'தத்புருஷேஸ்வரர்-ஸ்தாண்வீஸ்வரர்-பைகேஸ்வரர்-குடஜேஸ்வரர்-ஸாலேஸ்வரர்-ஸ்தானகேஸ்வரர்-வைநதேஸ்வரர்-ஸகலேஸ்வரர்-முசலேஸ்வரர்-ஹாடகேஸ்வரர், 10

ருத்ரதன்வீஸ்வரர்-ஜ்வராபஹாரகேஸ்வரர்-க்ஷயஹரேஸ்வரர்-ப்ராணேஸ்வரர்-விதர்ப்பேஸ்வரர்-தேவேஸ்வரர்-அதலேஸ்வரர்-அநங்கேஸ்வரர்-சம்பரேஸ்வரர்-உக்ரேஸ்வரர், 20

தான்யகேஸ்வரர்-வக்ரேஸ்வரர்-கனகோஷேஸ்வரர்-வேதகர்ப்பேஸ்வரர்-ஓங்காரேஸ்வரர்-சிகீஸ்வரர்-கேதாரேஸ்வரர்-பில்வமூலேஸ்வரர்-ஸத்ரேஸ்வரர்-பாரதீஸ்வரர், 30

துங்கபத்ரேஸ்வரர்-சநாதனேஸ்வரர்-வைத்யேஸ்வரர்-குலிங்கேஸ்வரர்-ப்ரஜேஸ்வரர்-மாண்டவ்யேஸ்வரர்-ஸ்தம்பகேஸ்வரர்-போதேஸ்வரர்-விகஸேஸ்வரர்-பிரகஸேஸ்வரர், 40

ருப்வீஸ்வரர்-கணகீதேஸ்வரர்-சுக்ரேஸ்வரர்-பிரஸித்தேஸ்வரர்-சித்தேஸ்வரர்-சநேஸ்வரர்-பக்ஷீஸ்வரர்-பத்ரிகேஸ்வரர்-குலீஸ்வரர்-வநீஸ்வரர், 50

பர்வேஸ்வரர்-பர்வதேஸ்வரர்-ஸர்வேஸ்வரர்-காந்திகேஸ்வரர்-பர்ஹித்வஜேஸ்வரர்-கபோதேஸ்வரர்-கணீஸ்வரர்-சதேஸ்வரர்-ரோமகேஸ்வரர்-காவ்யேஸ்வரர், 60

வர்ஷகேஸ்வரர்-ஸோமநந்தீஸ்வரர்-கரேஸ்வரர்-ஹநேஹதீஸ்வரர்-சதர்ச்சேஸ்வரர்-பவேஸ்வரர்-விக்ருதேஸ்வரர்-கரம்பீஸ்வரர்-ஸ்ருவேஸ்வரர்-கணேஸ்வரர், 70

வர்த்திகேஸ்வரர்-ஸ்த்ரீஸ்வரர்-த்ரிககேஸ்வரர்-சித்ரவ்யாதேஸ்வரர்-ரௌப்யேஸ்வரர்-பந்தகேஸ்வரர்-பசுபதீஸ்வரர்-பயஹாரீஸ்வரர்-ஜன்மஹாரீஸ்வரர்-துக்கஹாரீஸ்வரர், 80

பிரம்ஹயோநீஸ்வரர்-விஷ்ணுகர்ப்பேஸ்வரர்-ருத்ரலோமேஸ்வரர்-இந்திரதாமேஸ்வரர்-சந்திரசூடேஸ்வரர்-அக்னிகர்ப்பேஸ்வரர்-வாயவீஸ்வரர்-ஜலேஸ்வரர்-மேகேஸ்வரர்-வைத்யுதேஸ்வரர், 90

ஆமோதேஸ்வரர்-தித்திரீஸ்வரர்-த்யாவாபூமிஸ்வரர்-கஜாஜினதரேஸ்வரர்-நரஸிம்ஹேஸ்வரர்-ஔபாசநேஸ்வரர்-ஹவ்யேஸ்வரர்-கணகேஸ்வரர்-கர்ணிகேஸ்வரர்-ததீசீஸ்வரர், 100

ஜங்கேஸ்வரர்-கர்க்கேடீஸ்வரர்-ஜாபாலேஸ்வரர்-ஸுபாலேஸ்வரர்-புரத்தாரேஸ்வரர்-ருக்வேதேஸ்வரர்-அதர்வகேஸ்வரர்-புராணேஸ்வரர்-ஊர்வசீஸ்வரர்-இதிஹாஸேஸ்வரர், 110

தர்மஸாரேஸ்வரர்-சாங்கியேஸ்வரர்-யோகேஸ்வரர்-மௌலீஸ்வரர்-பாலிகேஸ்வரர்-குஜம்பேஸ்வரர்-ஜம்பேஸ்வரர்-ராஜராஜேஸ்வரர்-கௌதுமீஸ்வரர்-விசாகேஸ்வரர், 120

ஸ்கந்தேஸ்வரர்-பலிகேஸ்வரர்-தகலீஸ்வரர்-ப்ரஷ்டகீஸ்வரர்-பிருத்வீஸ்வரர்-கார்முகேஸ்வரர்-அந்தரிக்ஷேஸ்வரர்-மைத்ரேஸ்வரர்-குந்தமேஸ்வரர்-உதாவஸேஸ்வரர், 130

மல்லேஸ்வரர்-பிரம்ஹகேஸ்வரர்-தரங்கேஸ்வரர்-குரங்கேஸ்வரர்-மகரந்தேஸ்வரர்-ஸுதாதரேஸ்வரர்-த்ருதகேசேஸ்வரர்-வியாலேஸ்வரர்-விதர்க்கேஸ்வரர்-காநநேஸ்வரர், 140

முநீஸ்வரர்-பத்ரமாலேஸ்வரர்-கேதுமாலேஸ்வரர்-மந்தரேஸ்வரர்-விந்தகேஸ்வரர்-ஹிமேஸ்வரர்-நீலகேஸ்வரர்-மஹேந்திரேஸ்வரர்-கர்மகேஸ்வரர்-ருத்வீஸ்வரர், 150

தூநநேஸ்வரர்-வீதஹவ்யேஸ்வரர்-அஸ்வத்தாமேஸ்வரர்-சிகரேஸ்வரர்-ஸ்தீர்த்தகேஸ்வரர்-த்ரிநவேஸ்வரர்-அப்ஜகேஸ்வரர்-அபஸ்மாரஹரேஸ்வரர்-ஸோமசண்டீஸ்வரர்-**மார்க்கஸஹாயேஸ்வரர்,**
160

தேவீஸ்வரர்-அர்ணஜேஸ்வரர்-ஜ்வலநேஸ்வரர்-பாவகேஸ்வரர்-ஆங்கிரஸேஸ்வரர்-தக்ஷேஸ்வரர்-விதக்ஷேஸ்வரர்- மைநாகேஸ்வரர்-ஸதீஸ்வரர்-ப்ரமதேஸ்வரர், 170

ப்ரமாதீஸ்வரர்-போஜ்யேஸ்வரர்-விக்ரமேஸ்வரர்-ஈட்யேஸ்வரர்-யாக்ஞேஸ்வரர்-கர்ணவேதேஸ்வரர்-தர்ணகேஸ்வரர்-பாண்டரேஸ்வரர்-மேகவாஹேஸ்வரர்-கனிஷ்டேசர், 180

ஜ்யேஷ்டேஸ்வரர்-தாம்ரேஸ்வரர்-சௌநகேஸ்வரர் அநாஹதேஸ்வரர்-பீதேஸ்வரர்-தூம்ரகேஸ்வரர்-பந்தமோசநகேஸ்வரர்-சதேஸ்வரர்-ப்ரமரேஸ்வரர்-காண்டகேஸ்வரர், 190

த்ருமசண்டீஸ்வரர்-விசாலாக்ஷேஸ்வரர்-வஸந்தேஸ்வரர்-ககேஸ்வரர்-கஜாஸுரஹரேஸ்வரர்-நீலகண்டேஸ்வரர்-சுமித்ராவருணேஸ்வரர்-களஹம்ஸேஸ்வரர்-சாவித்ரீஸ்வரர்-கோமதீஸ்வரர், 200

கோநர்த்தேஸ்வரர்-வ்ருஷபேஸ்வரர்-கதிப்ரதேஸ்வரர்-வியாஸேஸ்வரர்-கோளகேஸ்வரர்-மஹாபூதேஸ்வரர்-ரஜேஸ்வரர்-கந்தகேஸ்வரர்-பாடபேஸ்வரர்-படேஸ்வரர், 210

ஸர்வபிராணாதிகேஶ்வரர்-தடாதகேஶ்வரர்-கர்ப்பகோசேஶ்வரர்-தோரணேஶ்வரர்-ரதீஶ்வரர்-ஆதபேஶ்வரர் -சசீஶ்வரர் -துந்துபீஶ்வரர் ஸிந்துரீஶ்வரர்-ஜவநேஶ்வரர், 220

கூபேஶ்வரர்-வரபத்ரேஶ்வரர்-கர்ணதாரேஶ்வரர்-தாம்ருத்வஜேஶ்வரர்-கோவிதாரேஶ்வரர்-சத்திரிதீஶ்வரர்-மஹாரோகஹரேஶ்வரர்-காமதாநேஶ்வரர்-பில்வாதேஶ்வரர்-நீமீஶ்வரர், 230

ருத்ரேஶ்வரர்-நாககேஶ்வரர்-தாரணேஶ்வரர்-அம்பிகேஶ்வரர்-எனும் (234) நாமமுடையனவாம்.

ஒ தேவி! சரத்காலசந்திரன் போலும், அமுதப்பிரவாகம்போலும், மிக்க வெண்ணிறமுடையனவும், இந்திரநீலம்போன்ற நிறமுடைய பில்வங்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டனவும் சந்திரகலையணிந்தனவும், நாகபடங்களால் மறைக்கப்பட்ட சிரமுடையனவும் விபூதித்திரிபுண்டரம் அணிந்தனவும் பரிமள சந்தனத்தாலும் வஸ்திரத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டனவும் ஆகிய இந்த இலிங்கங்களைத் தரிசிப்பாயாக'.

'கண்கள் இதனாலேயே ஸபலமாகவேண்டும். இந்த லிங்கங்களில் ஒவ்வொன்றிற்கும் அற்புதமாகிய ரத்னாலயம் காணப்படுகின்றது. ஒ தேவி! இந்த லிங்கக்கூட்டமானது மகாபாவங்களையும் நீக்குவனவும் ஸகல துக்கங்களையும் தொலையச் செய்கின்றனவும் ஸகல கோரிக்கைகளையுந் தருவனவுமாம் என்றனர்'.

நாற்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ப்ரமதாயநம:

நாற்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்

கைலாச உத்தரத்வார லிங்கநாம கதனம்

ஸ்கந்தர்:- ஓ முநிவரே! மறுபடியும் ஈஸ்வரர் தேவியை நோக்கிக் கூறியதாவது ஈஸ்வரர், 'ஓ தேவி! இப்போது மேற்குத் திசையிலுள்ள லிங்க நாமங்களைக் கூறினேன். இனி வடக்குப் பக்கத்திலுள்ள லிங்கங்களைக் கூறுகின்றேன். பக்தியுடன் கேட்பாயாக'.

வாமதேவேஸ்வரர்-கிரிகேஸ்வரர்-ஸுகேஸ்வரர்-பிரஹஸ்பதீஸ்வரர்-வர்த்தனீஸ்வரர்-பிகேஸ்வரர்-கோகிலேஸ்வரர்-பிசண்டேஸ்வரர்-வாமகர்ணேஸ்வரர்-ஆனந்தேஸ்வரர், 10

கர்மரேஸ்வரர்-சாமரேஸ்வரர்-பதீஸ்வரர்-வைராக்யேஸ்வரர்-கல்யகேஸ்வரர்-ஹரிப்பிரம்ஹேஸ்வரர்-கணேஸ்வரர்-குணேஸ்வரர்-பிரம்ஹாண்டேஸ்வரர்-சடேஸ்வரர், 20

விலாசேஸ்வரர்-சுகேசேஸ்வரர்-ஆமகேஸ்வரர்-ப்லவேஸ்வரர்-அன்னகோஸேஸ்வரர்-பிராணகோஸேஸ்வரர்-விக்ஞானேஸ்வரர்-கநாசேஸ்வரர்-ஆத்மேஸ்வரர்-ரக்ஷகேஸ்வரர், 30

ஆகாத்யேஸ்வரர்-முத்தேஸ்வரர்-கோஷசேஸ்வரர்-விஸர்ப்பீஸ்வரர்-நாமநேஸ்வரர்-ஆம்ரேஸ்வரர்-கமடேஸ்வரர்-சநாசநேஸ்வரர்-குருகாயேஸ்வரர்-கபிஞ்சலேஸ்வரர், 40

கர்க்கேஸ்வரர்-ஷண்டகேஸ்வரர்-அசங்கேஸ்வரர்-ஸங்கேஸ்வரர்-ஜ்யோதீஸ்வரர்-கரணேஸ்வரர்-ஹரிருத்ரேஸ்வரர்-க்ருபாணேஸ்வரர்-நிஸீஸ்வரர்-கனகாவர்த்தகேஸ்வரர், 50

ஹரிசோபாருணேஸ்வரர்-ஆம்ரேஸ்வரர்-அதர்ப்பகேஸ்வரர்-ரந்தசூகேஸ்வரர்-உதாரேஸ்வரர்-இந்துமௌளீஸ்வரர்-மகேஸ்வரர்-ஸபேஸ்வரர்-ஹரிகேஸ்வரர்-கிஸோரேஸ்வரர், 60

உத்தாலேஸ்வரர்-அர்ப்பகேஸ்வரர்-யுவேஸ்வரர்-வ்ருத்தேஸ்வரர்-தர்த்துரேஸ்வரர்-ப்ரஸீஸ்வரர்-மதீஸ்வரர்-வனஸ்தேஸ்வரர்-க்ருஹஸ்தேஸ்வரர்-ருஜேஸ்வரர், 70

ஸஹஸ்ரேஸ்வரர்-ஸதேஸ்வரர்-லக்ஷேஸ்வரர்-கோடிகேஸ்வரர்-சாஷேஸ்வரர்-பாநுகேஸ்வரர்-ஆவர்த்திகேஸ்வரர்-கஸ்தூரீஸ்வரர்-மதந்தீஸ்வரர்-மநஸ்வீஸ்வரர், 80

புதேஸ்வரர்-ஐராவதேஸ்வரர்-தஞ்சேஸ்வரர்-லிடுகேஸ்வரர்-அகங்காரேஸ்வரர்-பலநேத்ரேஸ்வரர்-ஜலிவிலீஸ்வரர்-க்ருகேஸ்வரர்-சர்கேவஸ்வரர்-பத்மாஸநேஸ்வரர், 90

வாரேஸ்வரர்-தர்கேஸ்வரர்-வடமூலேஸ்வரர்-த்ரசந்நேஸ்வரர்-லுதீஸ்வரர்-நகுலேஸ்வரர்-வம்கேஸ்வரர்-பத்மநேத்ரேஸ்வரர்-உபசாந்தேஸ்வரர்-தநேஸ்வரர், 100

வ்ருதகேஸ்வரர்-உலூகேஸ்வரர்-ருண்டேஸ்வரர்- காலேஸ்வரர்-கமலேஸ்வரர்-பகந்தரேஸ்வரர்-பத்ரேஸ்வரர்-பரணீஸ்வரர்-அகிநீஸ்வரர்-ரோஹீஸ்வரர், 110

பங்கஜேஸ்வரர்-அவடேஸ்வரர்-நிதநேஸ்வரர்-ஊர்த்தேஸ்வரர்-பஸ்மேஸ்வரர்-ஸமேஸ்வரர்-பவேஸ்வரர்-சர்வேஸ்வரர்-வேதேஸ்வரர்-சாஸ்வதேஸ்வரர், 120

ஜ்வாலேஸ்வரர்-சாலகேஸ்வரர்-தமாலேஸ்வரர்-புண்யகேஸ்வரர்-உபத்யேஸ்வரர்-அணிமாண்டேஸ்வரர்-ஸர்வரக்தேஸ்வரர்-சுன:பந்தேஸ்வரர்-மாதநேஸ்வரர்-ப்ரதேஸ்வரர், 130

சிபிவிஷ்டேஸ்வரர்-அம்சேஸ்வரர்-ம்ருகேஸ்வரர்-கஜானனேஸ்வரர்-பாணேஸ்வரர்-வீரகேஸ்வரர்-சண்டேஸ்வரர்-முண்டேஸ்வரர்-சுக்ரேஸ்வரர்-பணிகேஸ்வரர், 140

அவசூரேஸ்வரர்-கந்தமாதேஸ்வரர்-ஈஸ்வரர்-பண்டேஸ்வரர்-ப்ரஜங்கேஸ்வரர்-காலகண்டேஸ்வரர்-ம்ருத்யுஞ்சயேஸ்வரர்-சைலேஸ்வரர்-சாரகேஸ்வரர்-கதீஸ்வரர், 150

ஸ்வப்நேஸ்வரர்-ஜாக்ரதீஸ்வரர்-சுஷுப்தீஸ்வரர்-ஹநீஸ்வரர்-சிதிகண்டேஸ்வரர்-சூர்யேஸ்வரர்-காந்திகேசேஸ்வரர்-ஸ்படிகேஸ்வரர்-ஸ்வருத்ரேஸ்வரர்-வரதேஸ்வரர், 160

ந்ருணீஸ்வரர்-சார்த்தூலேஸ்வரர்-ரபஸ்யேஸ்வரர்-புண்டரேஸ்வரர்-நடனேஸ்வரர்-ருத்ராக்ஷேஸ்வரர்-கவீந்திரேஸ்வரர்-கவகேஸ்வரர்-மணீஸ்வரர்-பிலிப்பிலேஸ்வரர், 170

ஆமர்த்தேஸ்வரர்-த்ருணேஸ்வரர்-பிதாமஹேஸ்வரர்-குடிலேஸ்வரர்-ஜஷேஸ்வரர்-பரதேஸ்வரர்-கேஸரீஸ்வரர்-சக்ஷுஸ்ரோத்ரேஸ்வரர்-தண்டகேஸ்வரர்-லங்கேஸ்வரர், 180

மணிபத்ரேஸ்வரர்-கடோத்கனேஸ்வரர்-புரேஸ்வரர்-நடேஸ்வரர்-கரமர்த்தேஸ்வரர்-அப்ராதகேஸ்வரர்-பணிபூதேஸ்வரர்-ரத்னபூதேஸ்வரர்-பிடாளகேஸ்வரர்-அணீஸ்வரர், 190

மகதீஸ்வரர்-புருஷேஸ்வரர்-பரம்பேஸ்வரர்-கிரீஸ்வரர்-ரமணீஸ்வரர்-கவங்கேஸ்வரர்-கரீந்திரேஸ்வரர்-மாகேஸ்வரர்-பாஷ்கனேஸ்வரர்-மஹாநாதேஸ்வரர், 200

மண்டபேஸ்வரர்-பலீஸ்வரர்-நாரிகேஸ்வரர்-கூர்மகேஸ்வரர்-சதுர்ப்பர்த்ரேஸ்வரர்-புஷ்பராகேஸ்வரர்-கோமேதேஸ்வரர்-லவேஸ்வரர்-க்ரதீஸ்வரர்-க்ஷபேஸ்வரர், 210

ஸ்வரப்ரஸாதேஸ்வரர்-குலேஸ்வரர்-வச்சிரேஸ்வரர்-க்ஷேத்ரகேஸ்வரர்-கர்ணிகாரேஸ்வரர்-கரவீரேஸ்வரர்-புண்டரீகேஸ்வரர்-வீணாபாணீஸ்வரர்- தந்திரீஸ்வரர்- நாககேஸ்வரர், 220

ஹாஹாஹூவீஸ்வரர்-பயோதேஸ்வரர்-க்ருதேஸ்வரர்-குணஸாரேஸ்வரர்-ஶ்வேததானப்ரதேஸ்வரர்-ப்ரதாநேஸ்வரர்-சிலாதேஸ்வரர்-கந்தேஸ்வரர்-பததேஸ்வரர்-திரிலோசநேஸ்வரர்,230

பாவாக்ஷேஸ்வரர்-ஸ்தூலகர்ணேஸ்வரர்-ப்ரகடேஸ்வரர்-தாரகேஸ்வரர்-கோசாதீதேஸ்வரர்-யந்திரேஸ்வரர்-மந்திரேஸ்வரர்-கநகலேஸ்வரர்-கர்க்கரேஸ்வரர்-ப்ரதாபேஸ்வரர், 240

ஆதாரியேஸ்வரர்-குணீஸ்வரர்-பகீரதேஸ்வரர்-திலீபேஸ்வரர்-குதீஸ்வரர்-அநாதீஸ்வரர்-மந்திரவிதீஸ்வரர்-கணஹரேஸ்வரர்-சங்கேஸ்வரர்-பிசங்கேஸ்வரர், 250

பார்யேஸ்வரர்-தாரணேஸ்வரர்-ககாரேஸ்வரர்-மாத்ருகேஸ்வரர்-குஷ்டஹாரீஸ்வரர்-ஹாரிதேஸ்வரர்-அக்ஷேஸ்வரர்-பகதாலப்யேஸ்வரர்-லோபாமுத்திரேஸ்வரர்-ஸுராபாண்டேஸ்வரர், 260

மணிஹஸ்தீஸ்வரர்-சித்ரத்வஜேஸ்வரர்-ரத்னத்வஜேஸ்வரர்-காமேஸ்வரர்-ருத்ரணீஸ்வரர்-அவந்தீஸ்வரர்-கர்ப்படீஸ்வரர்-த்வஜேஸ்வரர்-சத்ரகேஸ்வரர்-தேவகன்னியேஸ்வரர், 270

நாககன்னியேஸ்வரர்-ஸத்யேஸ்வரர்-ஸுநாதேஸ்வரர்-குவிரேஸ்வரர்-வநேஸ்வரர்-பவித்ரேஸ்வரர்-வலக்ஷேஸ்வரர்-மஹோக்ஷேஸ்வரர்-நகேஸ்வரர்-அதேஸ்வரர், 280

விசுதீஸ்வரர்-புல்லசௌலாலிகேஸ்வரர்-சபாநேஸ்வரர்-தாவகேஸ்வரர்-ஸமாஸீநேஸ்வரர்-ஸர்வகாமஸமர்த்தீஸ்வரர்-சச்சிதீஸ்வரர்-சுகேஸ்வரர்-**ப்ரணதார்த்திஹரேஸ்வரர்**-பஞ்சகவ்யேஸ்வரர், 290

பத்பநாபேஸ்வரர்-பஞ்சவக்திரேஸ்வரர்-பஞ்சாக்ஷரேஸ்வரர்-சந்தேஸ்வரர்-சுதேஸ்வரர்-கௌசிகேஸ்வரர்-ஆதர்சேஸ்வரர்-காலகேஸ்வரர்-காலவர்த்தேஸ்வரர்-தாம்ரத்வஜேஸ்வரர், 300

ஹம்ஸத்வஜேஸ்வரர்-வ்ருஷபத்துவஜேஸ்வரர்-சிம்ஹதுவஜேஸ்வரர்-பிஞ்சேஸ்வரர்-குமாரேஸ்வரர்-நிபங்கேஸ்வரர்-குலீஸ்வரர்-ஈசானேஸ்வரர்-விகர்த்தேஸ்வரர்-சுரபீஸ்வரர், 310

அனுகேஸ்வரர்-ஸாரங்கேஸ்வரர்-கட்கேஸ்வரர்-பந்துகேஸ்வரர்-கமேஸ்வரர்-சசீஸ்வரர்-மாதுரேஸ்வரர்-ருத்ரகணேஸ்வரர் எனும் நாமமுள்ள (318) லிங்கங்கள் வடதிசையிலிருக்கின்றன.

'ஒ தேவி! யாதொருவன் இந்தலிங்க அத்யாயத்தைக் காலையில் படிக்கின்றானோ அல்லது பூஜிக்கின்றானோ அவன் கைலாயத்திலுள்ள லிங்கங்களைப் பூசித்ததினால் அடைய

வேண்டிய பயனைப் பெறுவான். மிக்க புண்ணியமாகிய இந்த லிங்காத்யா யத்தைப் படித்தவன் ருத்ரகணன் ஆவான்'.

'ஒ தேவி! கைலாயத்திலுள்ள லிங்கங்களைக் கணக்கிட முடியாது. ஆயினும் அவைகளுள் மிக்க சிரேஷ்டமாகிய ஆயிரம் லிங்கமூர்த்தி நாமங்கள் கூறப்பட்டன. கைலாயமானது ஸர்வ லிங்கமயம் என்று கூறத்தகும்'.

'ஒ தேவி! இக்கைலாயமானது சிவலிங்காலயத்தின் சிகரத்திலுள்ள கலசவரிசைகளால் எண்ணிறந்த ஸூர்ய சந்திர கோடிகள் உதித்திருக்கின்றன போல் காணப்படுகின்றது. இந்தக் கைலாயமானது சந்திரகலாஸ்வரூபமாகிய லிங்கத்தை அர்ச்சித்து ஸகல பாபங்களுநீங்கிய பெரியோர்களாலேயே அடையக்கூடியது; யோகத்தாலும் யாகத்தாலும் பற்பல தவங்களாலும் அடையக் கூடியதன்று. பூர்வம் இக்கைலாய சைலன் என்னைக் குறித்து வெகு தவஞ்செய்து பிரஸந்நமாகிய எம்மிடம் தன்னிடத்திலேயே வசிக்கவேண்டும் என்ற வரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான்' என்றருளினர்.

ஸ்கந்தர், 'ஒ முநிவரே! இப்படி இறைவன் கூறியதைக் கேட்டு தேவி லிங்கசங்கங்களைப் பார்த்துப் பரமானந்தம் உடையவளாய்ச் சந்திரசூடனது சரணாரவிந்தங்களில் நமஸ்கரித்துக் கூறலானாள்.

'ஹே சம்போ! ஜகதீஸ்வரா! நாதா! கைலாஸன் என்ன தவமியற்றினான்? இங்ஙனம் திவ்ய லிங்கஆலயங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும் பாக்யம் பெற்றானன்றோ? இவனே தன்யன். ஸகல லோகேஸ்வரராகிய உமக்கும் திவ்யலிங்கங்களுக்கும் இருப்பிடமாய் இருக்கும் இக்கைலாய சம்பந்தமாகிய வசனத்தாலும் முக்திபெறலாமன்றோ?'

நாற்பத்து மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ப்ராக்ஞாயநம:

நாற்பத்து நான்காம் அத்தியாயம்

கைலாயகிரி தவமியற்றல்

ஈஶ்வரன், 'ஒ தேவீ! கைலாயந்தவஞ் செய்ததைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக.

'பூர்வம் யானே மிக்க அற்புதமாயிருக்கும் இக்கைலாயத்தை மனதினால் சிருட்டித்தேன். சிருஷ்டித்த மாத்திரத்திலேயே எனக்கு இவனிடம் ஒர் பிரீதி யுண்டாயிற்று. மேலும் இவன் எனது அநுக்கிரகத்திற்கு ஆளாக வேண்டுமென்று பத்துயுகம் அருந்தவ மியற்றினான்; பஞ்சாக்னிமத்தியிலிருந்து சதருத்ரீயத்தை ஜபித்துக் கொண்டு ஆயிரவருடமும், சருகுகளைப்புசித்துக்கொண்டு ஆயிரவருடமும், வாயுவைப் புசித்துக் கொண்டு ஆயிரம் வருடமும், நீரைப் புசித்துக்கொண்டு ஆயிரம்வருடமும், ஆகாரமின்றி ஆயிரவருடமும், எப்போதும் விபூதி பூசித் தவம்புரிந்து வந்தான். பின்னர் ஒர்யுகம் **சைலேஶ்வரன்** என்னும் லிங்கத்தை முப்போதும் பக்தியோடு பூஜித்து வந்தான்'.

'அன்றியும் என்னை முக்கண்ணனும்-கண்டங்கறுத்தவனும்-பிறையணிந்தவனும்-கங்கை தரித்தவனும்-ஜடைமுடியனும்-விபூதி பூசியவனும்-ஸர்ப்பபூணூலுடையவனும்-சர்ப்பாபரணம் அணிந்தவனும்-விபூதித்திரிபுண்டரத்தால் விளங்குவோனும் உமையோடு கூடியவனும் மந்தாரம் குந்த முதலிய மலர்மாலையைக் கழுத்திலணிந்து விளங்கும் மார்புடையவனும், யானைத் தோலைத் தரித்தவனும், ரத்னத்தால் விளங்கும் ஸர்ப்பத்தையே குண்டலமாக அணிந்தவனும், மிக்க அற்புதமாகிய வைரபத்மராக மணிகளாலாகிய கங்கணந்தரிக்கின்றவனும், திவ்யவஸ்திரந் தரிக்கின்றவனும், மலர்ந்த தாமரைபோன்ற புன்னகைபுரியும் முகமுடையோனும், அஷ்டமிசந்திரன் போன்ற நகங்களையுடையோனும், மாதுளைக் கனியின் விரைபோன்ற பற்களையுடையோனும், பக்குவமாகிய கொவ்வைக்கனி போன்ற உதடுடையோனும், நீலோற்பலம்

போன்றதும் அழகாய்ச் சிறிது சிவந்துள்ள கண்களையுடையோனும், அருணோக்கங் கொண்டவனும் ஸகல நாகங்களுக்கும் சாக்ஷியாயுள்ளவனும் ஈஃவரனுமாய் விளங்கும் எம்மையும்;

எமது மடிமீது வீற்றிருக்கும் இந்திர நீலமணிபோல் சுவலிக்கின்றவளும், திவ்யமலர்களோடு கூடிய கேசபார முடையவளும், உதிக்கும் சுக்ரன் போன்ற முத்தாரணமணிந்த மூக்குடையோளும், கேசமகடு பிளப்பலங்காரத்தோடுகூடிய அலங்காரத்தால் விளங்கும் நெற்றியுடையவளும் மணித்வஜ மஹாசாபம் போன்ற புருவங்களையுடைவளும், கஸ்தூரி திலகத்தால் அழகிய நெற்றியுடையவளும், நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடையவளும், வச்சிரமணிபோன்ற நிர்மலமாகிய பல்வரிசையுடையவளும், மாதுளம்பூப் போன்ற அதரம் உடையவளும், தாம்பூலந் தரித்து விளங்கும் முகமுடையவளும், பிரஸன்னையும் மந்தஹாஸம் உடையவளும் ஸோமசூர்யர்போல் விளங்கும் கர்ணதாடங்கம் உடையவளும், கர்ணாபரண ரத்னத்தால் ஜ்வலிக்கும் கன்னம் உடையவளும், கன்னமாகிய கண்ணாடியால் ஜ்வலிக்கும் திசைஉடையவளும், சண்பகம் கல்ஹாரம் வகுளம் அசோகம் மல்லிகை முதலிய மலர்மாலைகளை உடையவளும், கூந்தலில் ரத்ன சந்திர கண்டம் அணிந்தவளும், ரத்னபதக்கம் ரத்னஹாரம் அணிந்த கழுத்து உடையவளும், நவரத்ன ஹாரத்தால் விளங்கும் மார்புடையவளும், மதத்த யானையின் கும்பம் போன்ற தனதடம் உடையவளும், மும்மடிப்புகளோடு கூடிய உதர முடையவளும், கஸ்தூரி சந்தனப் பூச்சுடையவளும், ரத்னமயமாகிய ரவிக்கை அணிந்தவளும்,

தாமரைத் தண்டு போன்ற இரண்டு கைகளை உடையவளும் பற்பல நவரத்னங்களால் நாகபந்த சித்ரவேலை செய்யப்பட்டு ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும் முத்துக்குச்சங்களோடு கூடிய அற்புதமாகிய வங்கி ரத்னபங்கஜம் மணிமாணிக்க கங்கண முதலிய ஆபரணங்களை அணிந்தவளும், ரத்ன அங்குளீயங்களாற் பிரகாசிக்கும் விரல்களை யுடையவளும் அழகிய மணிகளோடு கூடிய திவ்யரத்ன ஒட்யாணம் தரிப்பவளும், மாதுளம் பூவின் நிறம்

போன்ற காந்தியுள்ள வஸ்திரம் தரிக்கின்றவளும், மணி மஞ்சீரத்தால் ஜ்வலிப்பதும் செம்பஞ்சூட்டியதுமான பாதாரவிந்தம் உடையவளும், இந்திரப் பிரம்ஹ விஷ்ணுக்களை உண்டாக்கிய வளும், எமது மடியாகிய மேகத்துக்கு மின்னலாய் உள்ளவளுமாகிய உன்னையும் தனது ஹ்ருதய கமலத்தில் தியானம் செய்து கொண்டு வெகு வருஷங்களைக் கழித்தான்;

'விபூதி ருத்ராக்ஷ பஞ்சாக்ஷர ருத்ர அத்தியாய ஜபத்தோடு தியானஞ் செய்து கொண்டு பின்னும் பற்பல காயக்கிலேசங்களோடு தவஞ் செய்தான். தேவர்களெல்லோரும் அவனது தவத்தைக் கண்டு ஆச்சரியமுற்றனர்'.

'அவன் இந்திரியங்களை அடக்கி நாசி முனையில் கண்களைச் செலுத்திப் பிராணாயாமம் செய்துகொண்டு பிரணவ த்யானத்தோடு அஷ்டாங்க யோகத்தையும் அநுட்டித்தான். தனது மனதைத் தூர்ஜடியாகிய எமக்குப் பிரீதிகரமாகிய வீடாக்கிக் கொண்டு புற்றுகளால் தேகம் மறைபட்டதையும் அறியாது பத்துயுகம் தவம் புரிந்தான்'.

'சூரியன் அவனுக்கு மின்மினிப் பூச்சுபோலும், மஹாமேரு மண்ணாங்கட்டி போலும், கற்பகவிருக்ஷம் கட்டை போலும், சிந்தாமணி கற்பாறைத் துணுக்கு போலும், அரசர் வேலைக்காரர் போலும், ஸம்ஸாரம் துரும்பு போலும் இருந்தனவேயன்றி அவை பொருளாக மதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தேகமொன்று மாத்திரம் சுமைபோல் தோன்றியது. ஒ தேவி! இவ்வாறு ஒப்பிலாத் தவத்தைக் கைலாயகிரியானவன் இயற்றினான்'.

நாற்பத்து நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ப்ரமோதாயநம:

நாற்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

கைலாஸகிரி வரப்ரதானம்.

ஈஸ்வரர், 'ஒ தேவி! அப்படிப்பட்ட தவநிலைமைக் கண்டு களிப்படைந்த நீ அவனுக்கு அருளவேண்டும் என்று கூறினா யன்றோ?'

'உடனே யான் சரத்காலத்து மேகம் போன்றதும் ரத்ந சிம்ஹாசநத்தோடு கூடியதும் ரத்னகம்பளத்தால் அலங்கரிக்கப் பட்டதும், முத்துக் கடிவாளத்தால் விளங்கும் நாசியுடையதும், அழகிய கிரீடத்தோடு கூடிய கொம்புகளை உடையதும், காதில் தொங்கும் சாமரமுடையதும், உதிக்கும் சூரியன் போன்ற நேத்ர காந்தியுடையதும், அழகிய மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்துடையதுமாகிய திவ்ய வ்ருஷபத்தின்மீது நாமிருவரும் ஆருடர்களாய்;

ஸகலகணக் கூட்டங்களால் சேவிக்கப்பட்டவராய், நந்தி கைகொடுத்து உபசரிக்க, முநிவரர்கள் தோத்திரஞ் செய்ய, துகண்டர் ரத்னக் குடைபிடிக்க, சோமநந்தி துகண்டு எனுமிருவரும் ரத்னசாமரம் வீச, சண்டி விசிறியால் உபசரிக்க, பாணன் ஆயிரம் கரங்களிலும் வில்லேந்தி வர, அழகிய கலாபத்தைத் தரித்துக் கொண்டு சண்டி நடனஞ் செய்ய, தண்டு டிண்டிமத்தை முழக்க ஸாநந்தர் சங்கம் வாசிக்க, ஏரம்பரும் சண்முகரும் காகளமுழக்க, பைரவர் ரத்னபாதுகை யேந்திவர, நாரதர் மதுரமாய் வீணையை மீட்டிக் கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய, வாத்தியங்களைக் கொம்பு ஜல்லரி முதலிய வாத்தியங்களைக் கேசரியானவன் வாசிக்க, ஸுகேசன் கொம்பு வாத்தியம் வாசிக்க, ஸுபத்திரன் ஆனகவாத்திய முழக்க, விஷ்ணு பிரம்ஹா இந்திராதிகள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய, மிக்க கருணையோடு சென்று தவஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் அக் கைலாஸன் எதிரில் பிரஸன்னரானோம் அன்றோ?'

'கைலாஸகிரியை யாம் கரத்தால் தொட்டு ஒ கைலாஸா! உனது தவத்தால் திருப்தியடைந்தேம். நீ வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக வென்று யாமருளியதும் அதனைக்கேட்டு எமது கரத்தால் ஸ்பரிசிக்கப் பெற்றுப் பரமானந்தமடைந்த கைலாஸன் எழுந்து நமஸ்கரித்தான்;'

பின்பு அஞ்சலிபந்தஞ் செய்து கொண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம் பெருக நின்று தன்னை மறந்தான்; கைகளைக் கொட்டிக் கொண்டு தழுதழுத்த சொல்லுடையவனாய் மயிர்ச் சிலிர்ப்பு உடையவனாய்க் கூத்தாடி **''பவசிவ பகவந் பிநாகபாணே ஸூரவர கின்னர மௌளி சோபிதாங்க்ரே நிரவதி கருணாபயோதி ராஜத் சசிதாமன் ப்ரண தோஸ்மிதே பதாப்ஜம்''** ஒ இறைவனே! சந்திரனாகிய கண்ணால் நோக்கி அடியேனைக் காத்தருளுங்கள். எனது சிரசில் தேவரீர் வசிக்க வேண்டும், ஒ இறைவனே! அப்படிப்பட்ட பாக்கியத்தையும் கணேந்திரத்துவத்தையும் அடியேனுக்கு அருளுங்கள் என்று எம்மைப் பிரார்த்தித்தான்'.

'ஒ மஹேஸ்வரி! அவனுக்கு எவருக்கும் கிடைக்காத பாக்கியத்தோடு கூடிய காணாபத்தியந் தந்தேம். கிரீந்திர சக்ரவர்த்தித்துவம் கொடுக்க நினைத்தோம்'.

'உடனே ஹிமவான், நிஷதன், விந்தயன், மந்தரன், மேருநீலன், மஹேந்திரன், ருஷபன், சித்திரகூடன், கங்கதன், ரைவதன், பாரியாத்ரன், கேஸரி, ஐராவதன், பத்ரன், மைநாகன், கந்தமாதனன், ஹிராவான், ஹஸ்திசைலன், மலையன், தர்த்தரன், சஹ்யன், கோவர்த்தனன், உதயன், அஸ்தமயன் ஆகிய இக்கிரீந்திரர்கள் எல்லோரும் யாம் நினைத்த மாத்திரத்தில் எதிரில் வந்து நமஸ்கரித்து அவர்கள் **'ஒ பகவானே! பூதநாதனே! சர்ப்பஹாரனே!** தேவரீர் எங்களிடம் செய்ய வேண்டிய ஆக்ஞாபனத்தை அருள்புரிய வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தனர்'.

'அப்பொழுது யான் ஒ கிரீந்திரரே! கைலாஸனுக்கு யாம் எமக்கு வாசஸ்தானமாய் இருக்கும் தன்மையையும் கிரிச்சக்கிர வர்த்தித்துவத்தையும் அருளினேம்'.

'நீங்கள் அவனுக்கு திவ்விய தீர்த்தங்களால் விதிப்படி சக்கிரவர்த்தித்வ அபிஷேகம் செய்து வணங்குங்கள் என்று ஆக்கியாபித்தோம்'.

'அவ்வாறே ஸகல கிரி சிரேஷ்டர்களும், தேவர்களும் கைலாஸனுக்குச் சக்கிரவர்த்தித்வ அபிஷேகம் செய்து ஒ கைலாஸ கிரீந்திரரே! நீரே தன்னியர். ஜகதீஸ்வரனது அபார கருணைக்கு நீரே பாத்திரரானீர். உமது புண்ணிய பாக்கியத்தை என்னவென்று சொல்வோம் என்று பிரார்த்திக்க கைலாஸனும் **எல்லாம் சிவனது** அருளே என்று கூறி அவ்விறைவனை நினைந்து பூரித்து விருத்தி அடைந்து ஆனந்த பரவசனாய் மனமுருகி, **ஈஸ்வரா! தேவதேவா!** தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்'.

'தேவரீர் எனது சிகரங்களில் எண்ணிறந்ததிவ்ய லிங்க ஸ்வரூபராயும் இருந்தருளுங்கள். ஒ இறைவனே! வேதங்களும் தேவரீரை அன்றோ நமோந்தமாக உடைய எண்ணிறந்த வாக்யங் களால் வணங்கி சர்வாத்மத் தன்மையை நிரூபிக்கின்றது?'

'அப்படிப்பட்ட பராத்பரனாகிய தேவரீர் என்னிடம் அபார கருணை உடையவராய் இருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவனாகிய எனது புண்ணியமே புண்யம். எனக்கருளுங்கள் என்று பிரார்த்தித்து நிற்கும் கைலாயனைப் பார்த்து ஒ கிரீந்திரா! உனது சிகரங்களில் அற்புதமாகிய மாளிகை மண்டப கோபுரங்களோடு கூடிய திவ்வியாலயத்தில் எண்ணிறந்த சிவலிங்க உருவமாயும் ஸ்வரூபமாயும் வசித்தருள்கின்றோம் என்றருளினோம்'.

நாற்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

மோதகப்ரியாயநம:

நாற்பத்தாறாம் அத்தியாயம்

கைலாஸ கர்வபங்கம்

ஈஶ்வரன், 'ஓ தேவி! இவ்வாறு கைலாஸ கிரியானவன் எம்மால் அனுக்கிரகிக்கப் பெற்ற சகலகிரி ராஜர்களுக்கும் கிடைக்காத மஹா பாக்கியத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திருந்தான்'.

'ஆனால் அவன் யானே நிகரற்ற பாக்கியம் பெற்றிருக் கின்றேன், பார்வதியாருக்குயானே மிக்க பிரிதி ஹேதுவாயுள்ளவன், ஸகல லிங்கங்களுக்கும் இருப்பிடமாய் இருக்கின்றேன், என்மீதே அற்புதமாகிய ரத்னமாளிகையில் ஈஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்றார். மேரு, பாரியாத்ரன், மைநாகன், மந்தரன், விந்தயன், நிடதன், ஹிமவான், நீலன், ஹஸ்தன், உதயன், பத்ரன், சதசிருங்கன், ரைவதன், வாமன், ஸ்ரீகன், குமுதன், கந்தமாதனன், மஹேந்திரன், மலயன், சஹ்யன், தர்த்தரன், சித்ரகூடன், ஆகிய இந்த கிரிகளெல்லாம் எனக்கு எவ்வளவு'' என்று மிக்க கர்வங்கொண்டு கற்போன்ற மனமுடையவ னானான்'.

'ஓ தேவி! பூர்வம் விஷ்ணு பிரம்ஹா ருத்திரன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் தக்ஷனையும் வீரபத்ரனால் சிக்ஷித்திருக் கின்றேம்'.

'ஓ தேவி! அவர்கள் சிவநிந்தனை செய்தமையால் பின்னும் யுகந்தோறும் அசுரர்களால் ஹிம்சிக்கப்பட்டவர்களாய் துக்க சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கிலேசப்படும்படிச் செய்தேம். எம்மிடம் பக்தி இல்லாதவர்களை நரகத்திலும் வாட்டச் செய்கின்றேம், சுவர்க்கத்திலும் அசுரர்களால் தொந்தரைப்படும்படிச் செய்கின்றேம்'.

'ஓ தேவி! எம்மிடத்திலும் விபூதி ருத்திராக்ஷத்தி னிடத்திலும் சைவர்களிடமும், சிவலிங்கத்திலும், சிவக்ஷேத் திரத்திலும், வேதவழிப்பட்ட திரிபுண்டரத்திலும், எமது பக்தனிடத்திலும், எவன் தூஷித்து அபராதஞ் செய்வானோ

அவன் தேவனாயினும், அரசனாயினும், யதியாயினும், மற்றெவனாயினும், மகா துக்கங்களில் மூழ்கும்படிச் செய்கின்றேம்'.

'வேதாந்தம் குரு அவிமுக்தம் பஞ்சாக்ஷரம் ருத்திர அத்தியாயம் எண்ணிறந்த சாகைகளில் கேட்கப்பட்ட எமது மந்திரம் இவைகளைத் தூஷிக்கின்றானோ அவனினும் கோரமாகிய யாதனைகளை அனுபவிக்க வேண்டிய பாபி வேறுண்டோ'?

'ஓ தேவி! மஹா ருத்திரனொருவனே பூஜ்யன் என்றல்லவோ சுருதிகூறுகின்றது?'

'ருத்திரனும் விஸ்வாதிகனுமாகிய என்னை ஏனையோருக்கு நிகராய்க் கூறுவோன் மஹாபாபியே யன்றோ?'

'ஏனைய எல்லாவற்றையும் விடுத்து பார்வதிபதியாகிய எம்மையே தியானிக்க வேண்டும். எமக்குச் சமானனாவது மேலானவனாவது காணப்படுவதும் இல்லை. கேட்கப்படுவதும் இல்லை. அணுவுக்கும் அணுவாயும்,மஹத்துக்கும் மஹத்தாயும், இந்திர மித்திர முதலிய வாக்கியங்களால் ஸகலத்துக்கும் அந்தர்யாமி என்று கூறப்படுகின்றவனும் ஆகிய எம்மையே ஸகல வேதங்களும் வேதாந்தங்களும் கூறுகின்றன துரியன் யாமே. சிவாத்வைதனும் சத்யக் ஞானானந்தனும் யாமே'.

'எம்மை மோஹம் அடைந்த மனிதர் வேதத்தில் கூறப்பட்ட வாக்கியங்களால் வேறு விதமாய்க் கொள்ளுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட துற்புத்திகளை நரகத்திலும் பாபயோனிகளிலும், வீழ்த்துகின்றேம். ஸகலஜகத்காரணியாகிய நீ எனது பராசத்தியே அன்றோ? உனது நோக்கத்தாலேயே ஸகல ஜகங்களுந் தோன்றுகின்றன. எமது லிங்கத்தைப் பூஜிப்பதில் கலியில் பாபிகளுக்கு புத்தியுதிக்காது'.

'ஓ தேவி! அவர்கள் துக்க ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தவிப்பார். எம்மிடம் பக்தியற்ற பிராமணர் ஸங்கரஜாதியாய்ப் பிறந்து பலமுறை எப்போதும் மஹாதுக்கங்களை அநுபவிப்பார். மஹேசார்ச்சனை அற்றவர்களும், சதருத்திர ஜபஞ் செய்யாதவர்களும், பஞ்ச பிரம்ஹ

மந்திரம்-லிங்கசூக்தம்-பஞ்சாக்ஷரம் இவைகளைச் ஜபிக்காதவர் களும்-சிவத்யானம் செய்யாதவர்களும், விபூதி பூசாதவர்களும், திரிபுண்டரம் இடாதவர்களும், ருத்ராக்ஷம் தரிக்காதவர்களும், சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்யாதவர்களும், பிரதோஷ அர்ச்சனை செய்யாதவர்களும், பூதார்ச்சனையற்றவர்களும், சோமவார பூசை இல்லாதவர்களும், அஷ்டமியில் அர்ச்சிக்காதவர்களும், எமது க்ஷேத்திரம் விடுத்தவர்களும், ஏனைய க்ஷேத்திரத்தில் இருக் கின்றவர்களும், எமது நாமத்தை உச்சரிக்காதவர்களும், எமக்கு நிவேதனஞ் செய்யாதவர்களும், எமது லிங்கத்தோடு விஷ்ணுவாதி களைச் சமமாய்ப் பூசிக்கின்றவர்களும் ஆகிய அசைவ துரான்மாக்களாகிய பாவிகளுக்குத் துக்க விபத்துகளும் கடூரமாகிய நரகயாதனையும் மிக அபாரமாய் உள்ளது.

'பில்வ பத்திரமற்றவர்களும், எம்மை விஷ்ணுவாதிய ரோடு ஸமமாய் பார்க்கின்றவர்களுமாகிய பாவிகளை விட்டு ஆபத்துகள் ஒரு போதும் நீங்கா. எனது பக்தர்களை ஏனைய பக்தர்களோடு சமமாய்ப் பார்க்கின்றவர்கள் பேராபத்துகளில் மூழ்கும் பாபிகளே'.

'ஓ தேவி! தர்மமார்க்கத்தை விடுத்து இப்படிப்பட்ட மஹா பாதகங்களைச் செய்த சுரர்களும், மனிதர்களும், கழுதையாய்ப் பிறந்திருக்கின்றனர். எவர் மிக்க படித்தவர்களும், பிரஸித்தி பெற்றவர்களுமாய் இருந்தும், அசைவ மூடமதிகளாய் மண்ணினால் ஊர்த்துவ புண்டரம் தரித்துக் கொள்ளு கின்றனரோ அவர்களே எமனுக்கு அதிதிகளாய் நரகஞ் செல்லும் பாபிகள்.

'ஹேதேவி! எவருக்கு விபூதி ருத்திராக்ஷ தாரணத்திலும் சிவார்ச்சனையிலும் லச்சையிருக்கின்றேதா அவர்களே நரகில் வீழ்கின்றவர்கள்'. (லச்சை-வெட்கம்).

'எவர்ஸகல சுருதிகளாலும் கூறப்பட்ட நித்ய சிவ லிங்கார்ச் சனத்தை விடுத்து இதர தேவபூஜை செய்கின் றனரோ அவர்கள் பலகோடி காலம் நரகத்தை அனுபவித்துக் கழுதைகளாய்ப் பிறக்கின்றனர்'.

'மண்ணை நெற்றியில் உடையோர்களும் கொளுத்திய சக்ர முத்ரை தரிக்கின்றவர்களுமாகிய விப்ரர்கள் மஹா ஆசாரவான்கள் போல் காணப்படினும் அவர்கள் கர்மத்திற்கும் தக்கவரல்லர்; சண்டாளரே யாவர்'

'எவர் எம்மை இதர தேவரோடு சமம் என்று ஓர் கணப் போதாவது சிந்திக்கின்றனரோ எவர் எமது லிங்கத்தை ஏனைய லிங்கங்களோடு பூஜிக்கின்றனரோ அவர்கள் எல்லோரும் லிங்கத்தால் கொளுத்தப்பட்ட அங்கமுடையோர்களாய் பன்றி யோனியில் பிறக்கின்றனர்'.

*'ஆதலால் வைதிகர்கள் எமது தியானத்தையும் அர்ச்சனை யையும் விடக்கூடாது. எமது லிங்கார்ச்சகர்களுக்கே ஆத்ம க்யானங்கிட்டும்'.

*எவர் விபூதிதரிக்கின்றனரோ-எவர் ருத்ர அத்யாயப் பொருளை அறிகின்றனரோ-எவர் பஞ்சாக்ஷரம் செபிக்கின்றனரோ-எவர் ருத்ராக்ஷம் தரிக்கின்றனரோ-எவர் எமது க்ஷேத்திரத்தில் பிரியமுடையவரோ-அவர்கள் எமது மிகுந்த கருணைக்காளாய்ப் பேரானந்தமடைவார்.

'ஒ தேவி! இப்படிப்பட்ட எமது தர்மத்தின்அறிவை இழந்து பிரமிக்கின்றவர்களைப் பலகாலம் வருத்துகின்றேனன்றோ? ஆதலின் கர்வித்த தேவர்களை அடக்குதலின் பொருட்டு விஸ்ரவசின் புதல்வனாகிய ராவணனை உண்டாக்கினோம்'.

'விஷ்ணுவும் பிருகு சாபத்தினால் மாநுடராய்ப் பிறப்பார். அவன் ஸகல முநிவர்களையும் தொந்தரை செய்து மிக்க கர்வத்தோடு நமது கைலையைக் கைகளால் அசைத்துப் பெயர்க்க ஆரம்பித்தான். பற்பல லிங்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய கைலையைப் பெயர்க்க முயன்றதும் மஹாமன்யு (பெருங் கோபமுடையோன்) ஆகிய யாம் சிறிதழுத்தினேம். எமது பெருவிரலின் முனையால் அழுத்தப்பட்ட கைலாஸ கிரியினடியில் அவனது கைகள் அகப்பட்டுக் கொண்டு நசிக்கவே அவன் மிகுந்த கிலேசமடைந்தவனாய் ஸாம வேதத்தை பத்துமுகங்களாலும் உச்சரித்துக் கொண்டு ஆயிரம் வருடம் எம்மைத் தோத்திரம் புரிந்தான்'.

'அதனால் அவனிடம் திருப்தியடைந்து அத்துக்கத்தினின்றும் விடுவித்தேம். அவன் எம்மைத் தோத்திரஞ் செய்து வணங்கிக் கர்வமற்றவனாய்ச் சென்றான். பின்னர் அவன் இத்திசையையும் பார்ப்பதில்லை. அவ்விராவணன் சிவபூஜை செய்வதில் சிரத்தை உடையவனாய் ஸகல தேவர்களையும் செயித்துச் செயமுடையோனாய் இருந்து பின்னர் சிவகணனாயினான்'.

'ஓ தேவி! அவனைப் போல் தவஞ் செய்தவர் யாவருமில்லை. தனது சரீரத்தை வெட்டி எமக்கு ஹோமம் செய்தான். தனது தலைகளைத் தாமரை மலர்மாலை போல்செய்து சிவலிங்கத்துக்கு அணிந்து பூஜித்தான்'.

இங்ஙனமாகிய ராவணன் அசைத்ததனால் கைலாயனும் கர்வம் நீங்க மிக்க வணக்கம் உடையோனாய் இருந்தான்.

நாற்பத்தாறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

காந்திமதேநம:

நாற்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

வேதரஹஸ்ய கதனம்.

ஸ்கந்தர்:- இவ்வாறு கூறிய இறைவனை நோக்கித் **தேவி, 'தேவ தேவா! மஹாதேவா! கருணைக் கடலே! சந்திரசேகரா! யான் ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளுகின்றேன். அதற்குத் தேவரீர் அருள் செய்யவேண்டும். ஸகல வேதங்களின் ரகஸ்யார்த்தம் யாது? அதனை உரைத்தருளுங்கள் என்று பிரார்த்தித்தனள்'.**

அதனைக் கேட்டதும் ஈஸ்வரன் உடனே அங்குள்ள திவ்ய ரத்னமஞ்சத்தின் மீது வீற்றிருப்பாராய் சாளர வழியாய் லோக சேஷ்டையைச் சிறிது நோக்கலாயினார்.

சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்களது நிலைமையையும், பூவுலகில் ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்களாய் யுத்த சந்நாகராயுள்ள அரசர்களின் நிலைமையையும், தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் ஆச்சிரமிகளின் தர்மத்தையும், புண்ணிய கர்மஞ் செய்து போக விருப்பமுடையோர்கள் சுவர்க்கஞ் செல்வதையும், அவர் போகம் முடிந்தபின் கீழ்வீழ்ந்து ஜன்மங்கள் எடுத்தலையும், பாபிகளது நரகயாதனையையும், ப்ரசைகளின் போக்கு வருத்தையும், பிறத்தல், வளருதல், நசித்தல் இவைகளையும் தமது திருக் கண்களால் சற்று பார்த்தனர்.

இவ்வாறு மாளிகையில் தேவியோடு கூட சர்வ பூதங்களுக்கும் நாதனாகியும், காலவரையற்றவனுமாகிய மஹாதேவன் சற்று உல்லாஸமாய் இருந்தனர்.

காலவரைக்குள் அடங்கினவராகிய பிரம்ஹ-விஷ்ணு-ருத்திரர்-இந்திரன் முதலிய தேவர், முனிவர், கிரகங்கள், ருஷிகள், சாத்தியர், பிதுரர் ஆகிய இவர்களையும் தோன்றினவும், தோன்றுவனவுமாகிய பொருள்களையும் அச் சங்கரரே உண்டாக்கி நிலை பெறுவித்து அழிக்கின்றனர்.

'அவ்விறைவனே மாயையால் மோஹித்தவராகிய பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களது சரீரத்தில் பிரவேசித்து ஸகல சராசரங்களின் ஸ்ருஷ்டி திதிலயங்களை நடாத்துகின்றனர். அவனே மங்கை அன்னபாந முதலிவைகளைப் புசிப்பதால் அவ்வத் தேகங்களி னின்று மிக்க ப்ரீதியடைகின்றான்'.

'அவ்விறைவனே ஜடங்களுள் ஜடமல்லாதவன். அவன் சாக்கிர முதலிய அவஸ்தைகளில் யாதும் அவஸ்தை அற்றிருக்கிறான். அம் மஹேஸ்வரன் ஒருவனே ஸகலபூதங்களிலும் உறங்குகின்றான். அவனே ஆனந்தமூர்த்தியாய் உள்ளவன். அவனது ஆனந்தலேசத் தினாலேயே ஜகத்தின் சுகங் காணப்படுகின்றது'.

'இச்சடமான பிரபஞ்சமெல்லாம் அசத்தியமே. அவ்விறைவனது சத்தியத்தாலேயே சத்தியம் போல் காணப்படுகின்றது. அவன் சேதனர்களுக்குச் சேதனன். இச்சகங்களில் அச்சங்கரன் எனப் பொழுதும் அசங்கனாய்க் காணப்படுகின்றான்'.

'சமநிலைமை உடையோனாயினும் விஶ்வேசனாய் இருக்கின்றான். சகலத்திற்கும் உள்ளிருப்பவனாகிய சிவனே புத்தியைப் போதிப்பவனும், மனதை எண்ணச் செய்கின்றவனும், அப்பிராணனாயும், பிராணரூபனாயும், ஆகாசத்திலு மேற்பட்டவனாயும், பிரம்ஹ ஸ்வரூபராயும் இருக்கின்றான்'.

'உண்மையாய்ப் பார்க்கின் அவனுக்குக் காரணமும் காரியமும் கிரியையும் இல்லை. தேகம் ஜீர்ணமாயினும் அவன் எப்பொழுதும் ஜீர்ணமில்லாது இருக்கின்றான். விகாரமாகிய ஜகத்தில் நிர்விகாரமாய் இருக்கின்றான். நசிக்காதவனும் கிலேசமுறாதவனுமாகிய அவன் கேவலம் சிவனே'.

'அவனே பிராணிகளின் ஹ்ருதய குகையிலுள்ளவனும் இச்சையற்றவனுமாய் இருக்கின்றான். அவன் எப்பொழுதும் பேதமற்றவன். காரணங்களுக்கும் காரணன். தமஸுக்கு அப்பாலுள்ளவனாகிய மஹான்'.

'எவனிடமிருந்து பிரம்ஹ இந்திர விஷ்ணு ருத்ரர்களும், ஸகல தேவர்களும் உண்டானார்களோ அவ்விறைவனாகிய மகா தேவனினும் அதிகன் யாருமில்லை. பற்பல சாகைகளோடு கூடிய வேதங்கள் எவனது மூச்சுக்காற்றோ, எவனது ஞானத்தினால் எல்லோருக்கும் முத்தியோ, அவனே அஸாரமாகிய இச்சம்சாரத்தைத் தாண்டுவிக்கின்றான்'.

'அவனது ரஸத்தினாலேயே இச்சகம் ரஸமாயிருக்கின்றது. அவனே சோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதி. அவனே சக்ஷுஸு. அவனே தவவுருவன். அவனே கேவலானந்த ஸ்வரூபனாகிய பூமான். அவன் கேவலம் போத வடிவனாகிய சிவன். அவனே பெரிதற்றவன். அவனே அணுவல்லாதவனும், ருத்திரனும், ஸகலரது துக்கத்தையும் ஒழிக்கின்றவனுமாம்'.

'அவனே இந்திரியமற்றவனும், இந்திரியங்களுக்குக் கதியாய் உள்ளவனும், அவனே சாஸ்தாவும், மஹேஸ்வரனும், நிராபாஸனும், நிராசங்கனும், எல்லாவற்றையும் விளங்கச் செய்கின்றவனுமாய் உள்ளவன்'.

'அந்த மஹாதேவனாகிய பிரமத்தினிடமே ஸகல ஜகமும் மாயையால் காணப்படுகின்றது. அவனது அருளால் அவனை அறிந்தால் எல்லாம் சிவமாகவே தோன்றுகின்றது. அவனே சோடசான்மாவாகிய புருஷன்'.

'அவனினும் பேதம் இங்கு யாதுமில்லை. அவிகாரனாகிய அவனிடம் இஃதெல்லாம் விகாரப்பட்டதே அன்றோ? அவனது தவத்தாலும் அவனைத் தியானித்தலாலும், லிங்கார்ச்சனையாலும், ஸகல சோகங்களும் நீங்கும்என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. விஸ்வாகாரமாய் இருக்கும் அந்த மஹாதேவனாகிய ஆன்மாவை ஏகத்துவமாய்க் காண்போனுக்கு மனோமோகங்கள் எல்லாம் தொலையும்'.

'அக்னி, வாயு, ஜலம், பிருத்வி ஆகிய இவைகளாய் அம் மஹேஸ்வரன் இருக்கின்றான். இவைகள் முறையோடும் முறை பிறழ்ந்தும் அம் மஹேஸ்வரனிடம் தோன்றி மறைகின்றன'.

'சராசரமெல்லாம் ஈசனிடமே இருக்கின்றது. அவனிடமே எல்லாம் பிரவர்த்திக்கின்றது. எவன் பரமேஸ்வர பிரஸாதத்தாலும், குருவின் பிரஸாதத்தாலும், வேதவேதாந்தங்ளால் சிரத்தையோடு இவ்வாறு அறிகின்றானோ அவனே சர்வக்ஞன். அவனே சாம்பவன். அவனே முநிவன். அவனே சிவன். அவனே சிவக்கியானம் உணர்ந்த பெரியோன்'.

'ஓ முநிவர்களே! அப்பரம் பொருளினது மஹிமையை என்னவென்று கூறலாகும் என்று கூறி, ஸ்கந்தர், 'ஓ பரம்பொருளே! நீயே தேகமற்றதும், இந்திரியமற்றதும், சப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்தாதி சகலத்தையும் அறிகின்றதுமாயுள்ளாய். உன்னை யாதுமறிந்த தில்லை. திருஷ்டிக்கும் த்ருஷ்டவாகிய உன்னை யாதும் அறிகின்றதில்லை. கிழவனும், பாலனும் யுவாவும் நீயே! பெண்ணும் நீயே! அலியும் நீயே! நிற்கின்றதும் போகின்றதும்,

தோன்றியதும் தோன்றுவதுமாகிய சகம் நீயே. தேகங்களோடுகூடி நீயே விளங்குகின்றாய். ஆதலின் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன்' என்றனர்.

நாற்பத்தேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

த்ருதிமதேநம:

நாற்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

லிங்கோற்பவரகஸ்ய கதனம்.

சூதர்:- ஒ முநிவர்காள்! இவ்வாறு கூறிப்பின்னும் கூறுவாரானார்.

ஸகந்தர் : ஒ முநிவரே! நிரூபனாயினும் (உருவமற்றவனாயினும்) உருவமுள்ளவன் போலிருக்கும் இங்ஙனமாகிய மஹாதேவனை தேவி மீண்டும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி செய்து நின்று, 'ஒ ஸ்வாமி! கருணைக் கடலே! கலை அணிந்த சடையனே! அநாதாரனே! ஜகங்களுக்கு ஆதாரனே! நாதனே! இக்கைலாய சிகரங்களில் இவ்வளவு லிங்கங்கள் காணப்படு கின்றனவே. இந்த லிங்கங்களின் உற்பத்தியைக் கேட்க மிக்க ஆவலுற்றிருக்கிறேன். அதனைத் தேவரீர் கருணை கூர்ந்துரைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தனள்'.

அதனைக் கேட்டு மஹேசன் மிக்க திருப்தி அடைந்தவராய்த் தேவியை நோக்கிக் கூறியதாவது :- 'ஒ தேவி! கேட்பாயாக. இது மிக்க ரகசியமாய் உள்ளது. என்னிடம் பக்தி உள்ளவனுக்கே கூறவேண்டியது. மற்றவற்கு உரைத்தால் பதிதனாவான்'.

'எவன் விபூதி பூசுவதிலும், திரிபுண்டரம் அணிவதிலும் ஆவலுள்ளவனோ, எவன் ருத்திராக்ஷங்களைக் கைகளில் அலங்கரித்துக் கொள்ளுகின்றானோ, எவன் ருத்திர ஜபத்தில் பிரீதி உடையவனோ, எவன் எனது லிங்கத்தை அர்ச்சிப்பதில்

ஆவலுடையவனோ, எவன் பஸ்மத்தில் படுப்பவனோ, எவன் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தில் ஆதரவுடையவனோ, எவன் பில்வார்ச்சனை யில் பிரீதியுள்ளவனோ;

எவன் எனது பக்தியமுத சரித்திரத்தைச் சிரவணஞ் செய்வதில் சிரத்தை உடையவனோ, எவன் எனது நிவேதன சேஷத்தைத் தவிர வேறு புசியானோ, எவன் என்னைத் தவிர மற்றவரைத் தியானியானோ, எவன் எனது நாமம் தவிர வேறுநாமத்தை உச்சரியானோ, எவன் எனது க்ஷேத்திரம் தவிர வேறு க்ஷேத்திரத்தில் வஸியானோ, எவன் எனது நாமங் களையே உச்சரிக்கின்றானோ;

எவன் எனது க்ஷேத்திரங்களிலேயே வசிக்கின்றானோ, எவன் எனது பக்தர்களிடமே பிரீதியுள்ளவனோ, எவன் எனது பக்தர்களையே தனத்தால் போஷிக்கின்றானோ, எவன் இயமம் முதலிய நியமம் உடையவனாய் எப்போதும் சிவபூஜை செய்கின்றானோ, எவன் வேதாந்த ஸாரம் உணர்ந்தவனோ அவனிடமே இந்த ரகஸ்யத்தைக் கூற வேண்டும். மற்றவனிடம் கூறவே கூடாது'.

'கதாஸாரத்தை வித்யாவரனிடம் கொடுத்தால் முக்தி அடையலாம். நல்ல பூமியில் ஆலம் விதையை விதைத்தால் அது எப்படி விருத்தியடையுமோ அப்படியே இஃதும்'.

*'அல்ப ஆராய்ச்சி உடைய மூடனுக்கு இந்த ரகஸ்யத்தைக் கொடுத்தால் வீணாய்ப் போகின்றமையால் அதுமிக்க பாபத்துக்கு இடமாகும். நல்ல வாசனை பொருந்திய சந்தனத்தைக் கழுதைக்குப் பூசினால் அது தெருவிலுள்ள சாம்பல் சாண முதலிய புழுதிகளில் கிடந்துருண்டு வீணாக்கிக் கொள்வது போலவே அசாம்பவனிடம் கொடுப்பதுமாம்'.

*'ஒ தேவி! ஜலத்தில் விடுத்த தைலமானது எப்படி விஸ்தாரம் அடைகின்றதோ அப்படியே சாம்பவனுக்குக் கொடுப்பது விஸ்தார மாகும்'.

*‘ஆதலின் ஒ தேவி! அது ஸாதுக்களிடமே கூறவேண்டியது. அதாவது இக்கைலாஸமானது எனது மனதினாலேயே சிருஷ்டிக்கப் பட்டது. இது கோடியோசனை விஸ்தாரமுடையதாய் பற்பல ரத்ன மாளிகை கோபுரம் தடாகம் முதலியவைகளோடு கூடியதாயினும் சிவலிங்கம் இருக்கப் பெறாதாயின் இவ்வளவுஞ் சூன்யமே யாமன்றோ?

*‘ஒ தேவி! எந்தக் கிராமத்திலாவது, நகரத்திலாவது, சிவலிங்க மில்லையோ அது அமங்கலமேயன்றோ? **சிவலிங்கம் எங் கிருக்கின்றதோ அவ்விடமே மங்களமுள்ளது’.**

*‘ஒ சிவே! எனது லிங்கமிராதவிடம் ஸ்மசானநிகரேயாம். எவ்விடத்திலாவது உன்னதமாகிய ஆலயத்தோடு கூடிய லிங்க மிருக்குமாயின் அவ்விடமே அவிமுக்த க்ஷேத்திரமாம். கிராமமாயினும், அரண்யமாயினும் எங்கு சிவலிங்கம் இருக் கின்றதோ அஃதே தன்யம்’.

*‘எங்கு லிங்கார்ச்சனையில் பிரியமுடையவர்களும் விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரிப்பவர்களுமாகிய சாம்பவப் பிராமணர் இருக்கின்றனரோ, எங்கு ருத்திர ஜபத்தில் பிரியமுடையவர் இருக்கின்றனரோ, எங்கு பஞ்சாக்ஷர ஜபஞ் செய்கின்றவர் இருக்கின்றனரோ, எங்கு பில்வவன முளதோ, ஒ தேவி! அஃதே பரமபுண்ய ஸ்தலமாம். அதனைத் தரிசித்தாலும் ஸகல பாதகங்களும் நீங்குகின்றன’.

*‘விபூதியற்ற நெற்றியைச் சுடுக. ஆலயமற்ற கிராமத்தைச் சுடுக. சிவார்ச்சனை இயற்றாத ஜன்மத்தைச் சுடுக. சிவ சம்பந்தமில்லாத வித்தையையுஞ் சுடுக’.

‘ஒ பத்ரே! யான் வியாக்ரசர்மம் தரித்தவனாய், விபூதித் திரிபுண்டரம் அணிந்து விளங்கும் நெற்றி உடையோனாய், கங்கா சந்திரகலைகளால் விளங்கும் சடை உடையோனாய், மூக்கின் முனையில் செலுத்திய நேத்திரம் உடையோனாய், என்னில் ஆன்மாவையே தியானித்துக் கொண்டிருப்பவனாய் நூறு வருடம் சமாதி நிஷ்டை பெற்று இருந்தேன்’.

'ஒ தேவி! அதனைச் சொல்ல முடியுமோ? ஸகலத்தையும் கடந்ததும்-சாந்தமும்-வியாபகமும்-சநாதனமும்-அஜமும்-அவ்யயமும்-கிரியையற்றதும்-மனோவாக்குகளாலும்-வேதங்களாலும்-காணவொண்ணாததும்-கோசங்கடந்ததும்- தேசகாலமற்றதும்,-அஸங்கமும்-அஜடமுமாகிய தேஜோராசியானதும்-தேஜஸற்றதும்-குணங்கடந்ததும்-வ்யாப்பிய வியாபகத் தன்மையில்லாததும்-ஆனந்தமும்-போக்யபோகாதியற்றதும்-சோகமற்றதும்-ரஜஸற்றதும்-சூக்ஷமமும்-ஸத்யகாமமும்-ஸத்ய சங்கல்பமும்-கற்பனை அற்றுள்ளதும்-சேஷ்டை அற்றதுமாகிய கேவல ப்ரம்மானந்த மாத்திரமாய் யான் இருந்தேன். அப்படி யானிருக்கும் போது எனது தேகத்தினின்றும் புளகமுண்டாய் ஆனந்த ஜலத்தி வலைகள் உண்டாயின. ஒ தேவர்காள்! அங்ஙனம் எனது ரோமங்களினின்றும் தோன்றிய ஆனந்த பிந்துக்களே இப்போது கைலாயத்தில் லிங்கங்களாய் இருக்கின்றன'.

'ஒ தேவி! காலாந்தரத்தில் சமாதிநீங்கி விழித்தபோது அவைகளெல்லாம் லிங்கங்களாயிருக்கக் கண்டேன். சந்திரன் போல் ஜ்வலிக்கின்றனவும், மூன்று கோடியிலும் அதிகமாகிய சங்கியை உடையனவும், திவ்ய ரத்னங்களால் விளங்கும் மௌளி கண்டங்கள் உடையனவும், மாளிகை கோபுரம் பிராகாரம் முதலியவைகளோடு கூடிய திவ்யாலயங்களில் பில்வம் மந்தாரம் முதலியவைகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டனவும், நாகங்களின் படங்களால் குடைபோல் மறைக்கப்பட்ட மௌலி உடையனவுமாகிய அவ்விலிங்கங்களைக் கண்டு மிக்க ஆச்சரியம் கொண்டேன். அவைகளை யானும் பூஜித்தேன்'.

'ஒ தேவி! இப்போதும் பூஜிக்கின்றேன். இஃதே ரகஸ்யம். இதனை அசாம்பவருக்குக் கூறற்க. கூறினால் வேத மந்திரங்களால் சாம்பலிலே ஹோமம் செய்யப்பட்டது போலும். மருகாந்தாரத்தில் பயிர் செய்தது போலுமாம்'.

*'விபூதித் திரிபுண்டரம் அற்றவனும், என்னை அர்ச்சிக்காதவனும், எனது கதையை ஶ்ரவணஞ் செய்யாதவனுமாகிய அதமன் எப்போதும் நரகயாதனைக்கே அருகனாவான்'.

மல ஜலங்களால் அசுத்தமாயுள்ள பன்றியானது சிங்கம் போலாகுமோ?

'எனது திவ்ய நாமங்களை நாவினால் உச்சரித்தும், கையினால் பில்வ பத்திரங்களால் அர்ச்சித்தும், காதுகளால் சிவசரிதங் கேட்டும் தம்மைப் பாவனம்செய்து கொள்ளும் புண்ணியவான்கள் ஸகல சுகபோகங்களைப் பெறுவதுமன்றி சம்சாரமெனும் மஹாதுக்கம் நீங்கினவர்களாய் முக்தி எய்துகின்றனர்'.

'ஒ தேவி! சந்திர சூடார்ச்சகர்கள் இக்கைலாயத்தை வந்தடைந்து சுகம் பெறுவது நிச்சயம் என்றருளினர்'.

நாற்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

காமிநேநம:

நாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

சிவஸ்வரூப கதன ப்ரார்த்தனை.

ஸ்கந்தர்:- ஒ முநிவர்களே! ஈஸ்வரன் பின்னும் தேவியை நோக்கிக் கூறியதாவது:- 'ஒ தேவி! பூர்வம் மந்தரகிரியில் எண்ணிறந்த மலர்வகையுடைய செடிகொடி விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டதும், திவ்யசரசின் பக்கத்திலுள்ளதும், தேவதாரு விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டதும், சித்தர்-முநிவர்-கந்தர்வர் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதும், மயில்-மான்-வானரம்-மதயானை-ஆண்குயில் முதலியவைகளின் தொனிகளால் வியாபிக்கப் பெற்றதும், மந்தார மலர்களின் பரிமளம் மிகுந்த மகரந்தத்தை வாரி இறைக்கும் காற்றினால் உல்லாஸமாய் உள்ளதும்;

கின்னர கிம்புருடர்கள் வாசிக்கும் மிருதங்கத்தின் தொனியுடன் கூடிய சுற்றுப் பக்கங்களுடையதும், உயரக் கையைத் தூக்கிக் கொண்டவர்களும், விளங்கும் சடைமுடியில் பறவைகள் கூடுகட்டப் பெற்றவர்களும், மத்யான காலத்துச் சூரியன் போல்

ஜ்வலிக்கின்றவர்களும், மிக்கவுக்ரமாய்த் தவம் புரியும் வைகாநஸ வாலகில்ய முநிவர்களும், மரீசிகளும், மற்றுமுள்ள முநிவர்களும் வசிக்கப் பெற்றதும், திவ்ய தூப தீபங்களால் அற்புதமாய் உள்ளதுமாகிய, ஒர் மாளிகையில்உள்ள சிம்ஹாசனத்தில் உதய காலத்துச் சூரியன் போல் ஜ்வலிக்கின்றவனாய் சந்திர சேகரனாய் நாககங்கணனாய், நாகஹாரனாய், நீலகண்டனாய், முக்கண்ணனாய், புலித்தோல் தரித்தவனாய், கங்காஜடாதரனாய், முச்சூலமேந்திய கையனாய், ம்ருகதரனாய் விளங்கும் யான் உன்னோடு கூடவீற்றிருந்தேன்'.

'அப்போது தேவர்கள் எல்லோரும் எனது காந்தியைக் கண்டு பிரமித்தவர்களாய் நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலி செய்து நின்று என்னைப் பார்த்துக் கூறியதாவது:- 'ஒ ஸ்வாமி! ஈசா! தேவரீ யாவர்? உமதுருவம் மிக்க ஆச்சரியமாய் இருக்கின்றதே. நிர்வாணராயும் இருக்கின்றீர். முண்டத்தால் விளங்கும் கழுத்துடை யோரும், முக்கண்ணரும், கறைக்கண்டரும், சர்ப்பாபரணரும், ஸ்மசானபஸ்மாவைத் தரிப்பவரும், சடையுடையோரும், மஹாவ்ருஷப வாகனரும், மீன்- ஆமை-பன்றி-நரசிம்ஹம் ஆகிய இவைகளின் சர்மங்களையும் யானையின் தோலையும் தரிக்கின்றவரும் சிரசில் சந்திரனைத் தரிப்பவரும், மானையும், மஹாசூலத்தையும் ஏந்தினவரும் இடப்பாகத்தில் ஒர் காமினியை உடையோருமாய் இவ்விடத்தில் காணப்படுகின்றீர்'.

'ஒ தேவா! உமது கணங்கள் கணக்கிட முடியாது போல் காண்கின்றனவே. உமக்கிவர்கள் தம்பிகளா? உமது சரித்திரம் யாது? உம்மைப் பார்க்கப் பார்க்க ஆனந்தமாய் இருக்கின்றது'.

'ஒ இறைவனே! நீர் கருணாநிதியாய்க் காணப்படுகின்றீர். உமது தேஜஸைப் பார்த்தால் நீர் உலகங்கடந்த மஹாபுருஷரென்றே காணப்படுகின்றது. இவ்வுலகங்களில் சேதன ராசிகளை மயக்கும் மாயை உமக்குள்ளடங்கி இருக்கின்றது எனத் தோன்றுகின்றது'.

'ஒ தேவனே! நீர் கணபதி குமாரன் எனும்இரு புத்திரர்களோடு கூடியவராதலின் சரீரமுடையோர் என்றே தோன்றுகின்றதாயினும் தேக தர்மமுடையவர் அல்லீர் போலும்'.

'எங்களுள் ப்ரம்மன் சிருஷ்டிக்கின்றார். விஷ்ணு பாலனஞ் செய்கின்றார். ருத்திரர் சங்கரிக்கின்றார். இந்திரன் முதலியவர் அசுரர்களை அழிக்கின்றனர். விசுவதேவர் அஸ்வனி தேவர்கள் எப்போதும் வேள்வியைப் புசிக்கின்றனர். சூரியன் உலகைக் கிரணங்களால் விளக்குகின்றான். சந்திரன்-நக்ஷத்திரங்கள்-அக்கினி-யமன்-நிருதி-வருணன்-மருத்துக்கள்-யக்ஷர்-குபேரன்-ஈசானன்-மநுக்கள்-ருஷிகள்-மஹேஸ்வரன் இவர்கள் எல்லோரும் தத்தம் காரியங்களை நடாத்துகின்றனர்'.

'ஓ தேவா! இவர்களெல்லாம் உமது ஆக்கினைக்கு அடங்கின வரெனத் தோன்றுகின்றது. நீர் இவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனே யன்றோ'?

'நீர் யாவர்? உமதுருவம் யாது? உம்மைச் சற்று கவனித்தால் குணாதீதர் என்றே தெரிகின்றது. வேதங்களெல்லாம் உம்மையே போற்றுகின்றனவன்றோ'?

'உமக்கு விபூதி ருத்திராக்ஷத்தில் மிக்க பிரியமுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. அதனைத் தரிப்பவர்களும், பஞ்சாக்ஷரத்தைச் ஜபிக்கின்றவர்களும், ருத்திர அத்தியாயத்தின் பொருளை உணர்ந்தவர்களுமாகிய பக்தர்களது ஸகல பாபங்களையும் நீக்கி முக்தி அளிக்கின்றவரன்றோ?'

'நீர் எங்களைப்போல் ஒருவராய் ஸ்திரீ அன்னம், பசி, தாகம் முதலியவைகளை உடையவர் போற்றோன்றினும் உண்மையாய் அத்தன்மைக்கு இடமிராது என்று தோன்றுகின்றது'.

'ஓ ஸ்வாமி! மன்மதன் முப்புரம், யமன், அந்தகன், கஜன் ஆகிய இவர்களை அடக்கியது தேவரீரே யன்றோ? உமதுண்மையை உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளத்தக்க பரிபாகம் எங்களுக்கில்லை. ஆதலின் நீரே அதனைக் கருணைக் கூர்ந்துரைக்க வேண்டும்' என்றனர்.

ஸ்கந்தர் :- ஓ முநிவரே! இவ்வாறு அத்தேவக்கூட்டங்களால் கேட்கப்பட்டவராய் மஹேசரானவர் அவர்களை நோக்கிக்கூறலானார்.

'ஓ முனிவரே! அங்ஙனங் கூறியது, ஸகல வேதாந்தங்களின் ரகஸ்யமே. அவ்விறைவனுக்கு அன்னியராய் மற்றெவரை கூறக்கூடும். **அவரே சக்திமான்.** அவர் ஒருவரே ஆயினும் பற்பலவாறாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றி விளக்குகின்றார். பிரபஞ்சத்திற்குட்பட்டவர் போல் அம்பிகையோடு கூடித் தாமும் ஓர் சமயம் திவ்ய மாளிகையில் கிரீடிக்கின்றார்.

ஓர் சமயம் சிவலிங்கங்களைப் பூசிக்கின்றார்.

'ஓர் சமயம் மாளிகையின் மீது ஜன்னலின் வழியாய் ஸகல ஜகங்களையும் பார்த்து ஆனந்திப்பவர் போலிருக்கின்றார்'.

'ஓர் சமயம் தேவியோடு கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு மலர் மஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கின்றார்'.

'ஓர் சமயம் வில் அம்பு முதலியவை களை யெடுத்துக் கொண்டு மிருகத்தை விரட்டிச் செல்லுகின்றார்'.

'ஓர் சமயம் தேவியோடு உத்தியானவனஞ் சென்று மலர் கொய்கின்றார்.

'ஓர் சமயம் திவ்ய சரஸில் இறங்கி தேவியோடுகூட ஸ்நானம் செய்கின்றார்?'

'ஓர் சமயம் மலர் சந்தனம் முதலியவை அணிந்து கொண்டு சந்தோஷிக்கின்றவர்போல் காண்கின்றார்'.

'ஓர் சமயம் நாட்டியம் பார்ப்பவர் போல் காணப்படுகின்றார்'.

'ஓர் சமயம் வீணா வாத்தியத்தைக் கேட்பதில் மிக்க அவாவுள்ளவர் போலிருக்கின்றார்'.

'ஓர் சமயம் திவ்ய பக்ஷ்யங்களைப் புசிக்கின்றார். ஓர் சமயம் அம்பிகையோடு ஊஞ்சலாடுகின்றனர்'.

'ஓர் சமயம் தேவியோடு உன்னத கோபுர மாளிகையில் ரத்னஜன்னலில் உட்கார்ந்து கொண்டு சூதாடுகின்றனர்'.

'ஓர் சமயம் அழகிய பந்தை எடுத்துத் தேவியுடன் விளையாடு கின்றனர்'.

'ஓர் சமயம் தனதுஆத்ம தத்துவத்தைத் தியானித்துக் கொண்டு ஆனந்தவசராய் இருக்கின்றனர்'.

'ஒ முநிவரே! அவ்விறைவனது மஹிமையை யான் எவ்விதங் கூறுவேன். அவனது பாதாரவிந்தத்திலுள்ள பக்தியின் பலத்தாலேயே கூறவேண்டும்.

நாற்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

கபித்தபநஸப்ரியாயநம:

ஐம்பதாம் அத்தியாயம்

விபூதிகதனாரம்பம்.

ஸ்கந்தர் :- அவ்வாறு தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவராய் ஈஸ்வரன் மிக்க கருணையோடு தேவர்களைநோக்கிக் கூறியதை அம்பிகைக்கு உரைப்பாராயினர்.

'ஒ தேவி! மாயையால் மோகித்தவர்களாகிய அந்த பிரம்ஹ விஷ்ணு மஹேசர்களையும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் ஏனைய ருஷிகளையும் முநிவர்களையும் வஸுக்களையும் நோக்கியான் கூறியதாவது:

'ஒ தேவர்களே! எனது மாயையால் நீங்கள் மோகித்திருக்கின்றீர்கள். நீங்களெல்லோரும் பசுக்கள் யான் மாயா மயங்களும் ஈஷணை களுமாகிய பாசங்களால் ஸகலசுர அசுரர்களையும் கட்டிவிட்டு தேவியோடு உல்லாஸமாய் இருக்கின்றேன். யானே பக்தியினால் வழிபடுவோனுக்கு முத்தி தருகின்றேன். எனது ரூபத்தை உள்ளபடி அறியாமல் என்னை விஷயங்களில் பிரியமுள்ளவனென்று கருதி மோகம் கொண்டீர்கள். அம்மோகத்தை இப்பொழுதே போக்குகின்றேன். ஸகல சுருதிகளுக்கும் சிரஸு போன்றதாகிய அதர்வ சிரசிலுள்ளதும், மிக்க ரகசியமுமாகிய தத்துவத்தை உபதேசிக்கின்றேன். கேட்பீர்களாக'.

'யானே நிராதாரனாய் இருக்கின்றேன். ஆகாயம் போன்றவனாய்ச் சிறிதும் ஒன்றிலும் சம்பந்தமில்லாதவன். எனக்கு

மனம் இந்திரியம் தேகம் மகாபூதங்கள் காலம் திக்கு வஸ்து இவைகளோடு சிறிதும் சம்பந்தமில்லை. யான் அசங்கனும், நிராமயனும், அவ்யக்தனும், பரமான்மாவும் எல்லாரினுள்ளும் ஆன்மாவுமாய் இருக்கின்றவன்'.

'யானே ஆதி மத்தி அந்தமுமாய் இருக்கின்றேன். எனக்கு உலகின் தோற்ற முதலியவைகளோடு யாதுஞ் சம்பந்தமில்லை. என்னிடமிருந்தே இவைகள் தோன்றுகின்றன. பிரம்ஹ, விஷ்ணு, ருத்திர இந்திரர்களாகிய நீங்கள் என்னிடமிருந்தே தோன்றியவர்களன்றோ'?

'உமையோடு கூடிய யானே உங்கள் எல்லாரையும் உண்டாக்கு கின்றேன். உங்களோடு இப்பிரபஞ்சமும் என்னிடமே உள்ளது. எனக்கு அந்நியமான பொருள் ஓர் சிறிதுமில்லை. என்னை அறிந்தால் இப்பொருளெல்லாம் அறியப்பட்டவாகும். யானொருவனே என்றறிந்தவனுக்கு மோகம் ஏது? என்னை அறிந்தவர்களுக்கே சாந்தி யுண்டாகும். காம கர்ம மயங்களாகிய பந்தங்கள் நீங்கும்'.

'எனது மாயையால் மோகமடைந்து நீங்கள் குண மயங்களாகிய வாக்யங்களால் காம கர்மங்களிற் கட்டுண்டவர் களாய் அதனதன் பயனை அநுபவிக்கின்றீர்கள். எவர்கள் பற்பல உபாஸனையால் என்னை ஆராதிக்கின்றனரோ அவர்களது கோரிக்கையை யானே நிறைவேற்றுகின்றேன்'.

*'நானே ஸகலத்தையும் ஏவுகின்றேன். என்னை பிரேரகன் என்றறியாதவன் தானே கர்த்தா என்று எண்ணு கின்றான். சர்வேந்திரியமற்றவனும், ஸகலத்துக்கும் பிரபுவும் ஆதாரனும், பாணிபாதமற்றவனாயினும், மிக்க வேகமாய்ச் செல்லுகின்றவனும், நேத்ரம் இல்லாதவனாயினும் ஸகலத் தையும் பார்க்கின்றவனும், காதில்லாதவனாயினும், ஸகலத் தையுங் கேட்கின்றவனும், பிராணன் மனம் இவையில்லாத வனுமாய் இருக்கின்றவன்யானே. ஸகல சரீரங்களிலும் விக்ஞானமாயிருக்கின்றவன் யானே. என்னை யோகத்தி

னாலும் காண்கின்றவனில்லை. யான் பஞ்சகோசங்களும், பஞ்சபூதங்களும், பஞ்சபிராணன்களுங் கடந்தவன்'.

*'தேகேந்திரியம் யாதும் எனக்கில்லை. பக்ஷபாதமற்ற வனாய் ஸகலபூதங்களிலும் இருக்கின்றேன்'.

'சூரியன் ஸகலவுலகங்களையும், நடாத்துகின்றானாயினும் உலககாரியங்களோடு சிறிதும் சம்பந்திக்காது இருக்கின்றான். அவனைப்போல் யானும் பிராணன், மனம் ஆகிய இவைகளின் தர்மங்களோடாவது அகங்காரத்தின் தர்மங்களோடாவது சிறிதுஞ் சம்பந்திக்கின்றேன் இல்லை. யானே ஸகலத்திற்கும் எல்லை. எல்லாவற்றையும் விளங்கச் செய்கின்றேன்'.

'என்னிடம் பயத்தினாலேயே காற்று வீசுதலும் சூரியன் உதித்தலும், சந்திர, யம, அக்கினிகள், தத்தந் தொழிலை நடாத்தலுமாம் என்றறியுங்கள்'.

'ஏகத்துவமாவது, த்வியத்துவமாவது, பஹுத்துவமாவது, ஒன்றுமில்லை, முக்தியுமில்லை, பந்தமுமில்லை, சாக்ஷியு மில்லை, சாக்ஷிக்கு விஷயமுமில்லை, அணுவுமில்லை, மகத்து மில்லை, நிர்க்குணமுமில்லை, ஸகுணமுமில்லை, மாயையு மில்லை, மாயையுடை யோனுமில்லை. ஈச்வரனுமில்லை. பின்னை யாதெனின் யான் பரமானந்தமாகிய ரஸவுருவனே, ஸகல வஸ்துக்களையும் கடந்தவன்யானே'.

'நீங்கள் எல்லோரும் யானே யன்றோ? வேத வாதத்தாலவது, வேதாந்தங்களாலாவது, குருவாக்யத்தாலாவது, கர்மத்தினாலாவது, தவங்களாலாவது, என்னை ஒருவனும் அடைவதில்லை. எனது பிரஸாதத்தினாலேயே அடைகின்றனர். எனது நிஷ்டையை உள்ளபடி எவனாவது ஒருவன் அறிகின்றானோ? இல்லையோ? மூர்க்கர்கள் வேதாந்தங்களுக்கு வேறு விதமாய்ப் பொருள் கொள்கின்றனர். அவர்களென்னை அறிவதுமில்லை. துக்கங்களி னின்று விடுபடுகிறதுமில்லை'.

*'எனது விபூதி (அம்சமகிமை)யைக் கூறுகின்றேன். ஒ தேவர்களே! அதனைக் கேட்பதிலும் பெரிய லாபம் யாதுமில்லை. எவர் முப்புண்டரத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியுடையோராய், ருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றோராய், ருத்ர அத்தியாயத்தில் விருப்புள்ளவர்களாய், சிவபூஜை செய்கின்றவர்களாய் பஞ்சாக்ஷரம் ஜபிக்கின்றவர்களாய், சிவக்ஷேத்திரத்தில் விருப்புற்றவர்களாய், வேதாந்தத்திலும், குருவினிடத்திலும், என்னிடத்திலும், மிக்க சிரத்தை உடையவர்களாய், வக்ரத்தன்மை யற்றவர்களாய், எனது நாமத்தில் விருப்புற்றவர்களாய் இருக்கின்றனரோ அவர்களுக்கே இஃது விளங்கும். ஸகல தேவர்களிலும் யான் சிறந்தவனென்று எவருக்கும் தோன்றுகின்றதோ அவருக்கு இஃது விளங்கும்'.

'எனது தியானமே ஸகலவேத வேதாந்த தாத்பரியத்தைச் சிந்தித்தலாம். ஏனெனின் வேதாந்த தாத்பரியத்தைச் சிந்திப்பதில் சக்தியில்லாதவர்கள் உமைபாதியனும் நீலகண்டனும் முக்கண்ணனும் சந்திரசேகரனுமாகிய திவ்யரூபமுடைய என்னைத் தமது ஹ்ருதய கமலத்தில் சிந்திக்க வேண்டியதன்றோ? அப்படியே எப்போதும் சிந்திப்பாராயின் ஞானம் உதிக்கும். பின்னர் நிச்சயமாகிய அபரோக்ஷ ஜ்ஞானம் உண்டாகும். இப்படிப்பட்ட ஸாதனமிலாதவர்களுக்கு ஞானங்கிடைப்பது அரிதன்றோ?'

'தமது புத்தியினால் சப்தார்த்தங்கள் அறிவதினாலும், குரு கூறுவதைக் கேட்டல் மாத்திரத்தினாலும், கற்பகோடி காலத்திலும், அந்த ஞானங் கிட்டாது. கிருகஸ்தனாயினும், வானப்ரஸ்தனாயினும், சந்நியாசியினும், எனது பிரஸாதமற்றவன் ஞானம் பெறான். விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றவர்களாய். ருத்திராத்தியாயம் ஜபிக்கின்றவர்களாய், சிவலிங்கத்தை அர்ச்சிக்கின்றவர்களாய், மிக்க பக்தியோடு என்னை ஆராதிக்கின்றவர்களுக்கு எனது கிருபையினால் அந்த ஞானம் உதிக்குமன்றோ என்றருளினார்'.

ஐம்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பிரம்மசாரிணே நம:

ஐம்பத்தோராம் அத்தியாயம்

விபூதிகதனம்.

ஸ்கந்தர்:- ஈஸ்வரன் மீண்டும் தேவர்களை நோக்கி, 'ஒ தேவர்களே! எதனை அறிந்த மாத்திரத்தில் மீண்டும் அறிய வேண்டுவது யாதுமின்றோ அத்தகைய எனது விபூதியைக் கூறுகின்றேன். கேளுங்கள்'.

'ஸகலத்திற்கும் ஆதாரமாய் இருப்பவன் யானே. இவையெல்லாம் என்னிடமே ஒடுங்குகின்றன. சிலந்திப் பூச்சி எப்படி நூற்களை சிருஷ்டித்து ஒடுக்கிக் கொள்ளுகின்றதோ அப்படியே இந்த ஜகத்தை உங்களோடு உண்டாக்கி ஒடுக்கிக் கொள்ளுகின்றேன்'.

'யானே கால ஸ்வரூபன், ஸகலஜகமும் எனக்கு அன்னம், யமன் ஊர்காய். யான்சகல பூதங்களிலும் பிரவேசித்து பிராணிகளின் ஹ்ருதய குகையில் எப்போதும் வசிக்கின்றேன்'.

'சூரியனை அத்தமிக்கவும், சந்திரனைத் தெளிவுற விளங்கவும், வாயுவைச் சலிக்கவும், அக்னியைத் தகிக்கவும், இந்திரன் யமன் முதலியவர்களை ஐஸ்வர்யமுடையவராகவும் குபேரனைத் தனாதிபனாகவும், அஸ்வனி தேவர்களைத் தேவவைத்தியராக இருக்கவும் செய்திருக்கின்றேன்'.

'தேவர் அசுரர் இவர்களுக்கு ஒவ்வோர் சிறப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றவனும் யானே. யானே முக்குணவுருவனும் குணமற்றவனும், தமசுக்கு அப்பாலுள்ளவனும், ஜலத்திற்கு ரஸமாயுள்ளவனும், சோதிக்குச் சோதியாயுள்ளவனும், வியாபகனும், பிருதிவிக்குக் கந்தமாயுள்ளவனுமாய் இருக்கின்றேன்'.

சேதனாசேதனமாகிய இப்பிரபஞ்சமானது என்னால் உண்டாக்கப் பட்டதாயினும் அதனாலெனக்குச் சிறிதும் மாறுபாடில்லை. யானே ஸகலத்துக்கும் ஸாக்ஷியாகிய சநாதனன்.

காந்தசந்நிதியில் இரும்பு சேஷ்டிப்பதுபோல எனது சந்நிதியில் உலகெலாம் சேஷ்டிக்கின்றது. இவைகளெல்லாம் எனக்கு விளையாட்டு உபகரணங்களாம்'.

'எனது ஸ்வரூபம் உங்களாலறிய முடியாது. யான் பஞ்ச கிருத்தியங்களும் அற்றுள்ளவன். பிரமனாக இருந்து ரஜோ குணத்தினால் உலகை சிருட்டித்தும், விஷ்ணுவாக இருந்து சாத்துவிக குணத்தால் ரக்ஷித்தும், உருத்திரனாக இருந்து தமோ குணத்தினால் அழித்தும், ஸதாசிவனாயிருந்து உலகை யநுக்கிரகித்தும், ஈஸ்வரனாய் இருந்து எனது மாயையால் உலகை மோகிக்கவுஞ் செய்கின்றேன்'.

'எவளால் நீங்களும் ஸகல லோகங்களும் மோகித்து மயங்குகின்றீர்களோ அவள் விக்ஷேப ஆவர்ண ஸ்வரூபியும் பராசக்தியுமாகிய இவளே. இப்பராசக்தியே சகல உலகங்களும் தோன்றி நின்று ஒடுங்குவதற்குக் காரணமாய் இருக்கின்றனள். இவள் எனது பரமசக்தி. பற்பலவாறாய் இருக்கின்றவளும், கியானத்தைக் கொடுக்கின்றவளும் இவளே.

'எனது பிரசாதத்தினால் கர்ம விபாகம்வரின் இந்த ஆவர்ண சக்தி நசிக்கின்றது. ஆயினும் எனது அம்சமே தன்னை அறியாமையால் ஜீவனாயிருந்து பற்பல யோனிகளில் புகுந்து துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றது. இவ்வாறு சரீரமெனும் விருக்ஷத்தில் இரண்டு பறவைகள் போல் ஜீவேஸ்வரர்களாய் இருக்கின்றது. அதனில் ஒருவன் கர்ம பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கின்றான். மற்றொருவன் அதனைப் பார்த்துக்கொணடு சாக்ஷி மாத்திரமாய் இருக்கிறான். இதனையே 'துவாசுபர்னா' என்கிற மந்திரம் கூறுகின்றது'.

'ப்ரம்ஹமே தனது அவித்தையினால் சம்சாரத்தைப் பெற்றும் தனது வித்தையினால் முத்தி பெறுகின்றது. அகங்காரத்தினால் ஸுக துக்கங்களைப் புசித்துக் கர்மங்களைச் செய்கின்றவனாய் ஸ்வர்க்கமும் நரகமுஞ்சென்று உழல்கின்றான்'.

‘ஒ தேவர்காள்! எனது தியானத்தினாலேயே ஜீவன் முக்தி அடைவானன்றி ஏனைய கர்மங்களினால் இல்லை. அறுவகை ஊர்மிகளற்றவன் யானொருவனே. அறுகோசமாகிய இத்தேகத்தில் பிரவேசித்து யானே எல்லாவற்றையும் விளங்கச் செய்கின்றேன். யான் ஸத்தியகாமனும் சங்கல்பத்தினாலேயே ஸகல உலகங் களையும் சிருஷ்டிக்கின்றவனுமாம்’.

‘என் சங்கல்பத்தினாலேயே பிதுரர் தேவர் உண்டாகின்றனர். எனக்கு சோகம், மோகம், பசிதாகம் ஆகிய இவைகளில்லை. யான் சரீரமற்றவனாயினும் எண்ணிறந்த சரீரங்களுள் இருக்கின்றேன்’.

‘விபுவாயும், அழிவற்றவனாயும், முவ்வவஸ்தை கடந்தவனும் அசங்கனும் ஆகிய ஈஸ்வரனாய் என்னை அறிகின்றவனே ஸகலமும் அறிந்தவன். பிரம்ஹமாகிய என்னை அறிந்தவன் பிரம்ஹமே. பிரமமுளதென்று என்னையறிவோனுக்கு முத்திதருகின்றேன்’.

‘உள்ளறிவன் வெளியறிவனென்பது அல்லேன். யான் பிரக்ஞானமாகிய பிரமமாய் இருக்கின்றேன். சாக்ஷிசாக்ஷியம் (காணப்படும் பொருள்) என்பன வற்றவனும் தேச கால வரையற்றவனுமாகிய இவ்வான்மாவே பிரம்ஹம். அஃதே நீ. தத்வ மேதது ஸர்வமஸி என்பதாதி வாக்யங்களால் பிரதி பாதிக்கப்படு கின்றனவனே. எல்லா வாக்யங்களிலும் யானே விளங்குகின்றேன்’.

‘பிரமமாகிய ஆனந்தமென என்னை அறிந்தவன் பவக் கடலைத் தாண்டுகின்றான். என்னை உபாஸித்தவரே சோக மோகங்களைத் தாண்டுகின்றனர். நீங்கள் என்னையே அறியுங்கள். மற்றவை வீணே. ஸத்ய க்ஞானானந்தனாய் இருக்கின்றேன்’.

‘எனது சத்தியத்தினாலேயே உலகத்திற்குச் சத்தியதையுளது. என்னாலேயே ஜடமாகிய ஜகத்தானது சேதனம் போலாகின்றது. பேரானந்தக் கடலாகிய எனக்கு ஜகத்தின் ஸுகமெலாம் ஒர் திவலை போன்றதே. ரஸமெனப்படுபவன் யானே’.

‘ஆகாசனாகிய என்னைஇன்றி எவன் ஜீவிக்கின்றான்? என்னிடம் மனம் இந்திரியம் இவையாவும் சலிக்கின்றதில்லை.

பிரமாணப் பிரமேய மற்றவனும், தர்க்கத்தினால் அடையக் கூடாதவனும், ஸகலத்தையும் அறிகின்றவனுமாய் இருக்கின்றேன். இந்திரியங்கள் வெளிமுகமாகவே நோக்கு வனவாதலின் என்னை அறிகின்றதில்லை. **எனது திருவருள் பாலிக்கப் பெற்றவன் ஒருவனே என்னைக் காண்கின்றான்'.**

'இவையெலாம் என்னிடமே அடங்குகின்றன ஆதலினால் ஒருவனே அத்வைதன்; துரியன்; சிவன், இச்சகமெலாம் ஊகித்துப் பார்க்கின் கானனீருக்கு நிகராகின்றது. அஃதும் எவனுக்கு சம்பு மாத்திரமாய்த் தோன்றுகின்றதோ அவனுக்கே என் ஆனந்தம். இவ்வாறு இறைவன் தேவருக்கு உபதேசித்ததை தேவிக்கு அருளினார்'.

ஐம்பத்தோராம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பிரம்மரூபிணேநம:

ஐம்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

விபூதி கதனம்

ஸ்கந்தர் :- ஒ முனிவரே! பின்னும் இறைவன் கூறியதாவது,

*'ஒ தேவர்காள்! நித்யனும் அநித்யனும் யானே. பிரமனும் வேதமும், கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு, உச்சி கீழ்த்திசைகளி லுள்ள பொருள்களும் சகல லோகங்களும் இடைத் திசைகளும் புருஷனும் அலியும் பெண்ணும் யானே'.

*'யான் ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல, அலியுமல்ல. சோதிகளுக் கெல்லாம் எப்போதும் சோதி அளிப்பதாகிய ஆன்மச் சோதி யானே. பூதங்கள் என்னை அறிகின்றதில்லை. சந்தங்களுக்கும் யானே ஆதி'.

*'யானே காருகபத்தியம் ஆகவனீயம் தக்ஷிணாக்னி ஸத்தியனும் கோவும் கௌரியும் பெரியோனும் இளையோனும்

யானே. இருக்கு யஜுஸ் சாமம் அதர்வணம் இவை எனது மொழிகளே. யானே அக்ஷரனும் க்ஷரனும் குஹ்யனும் புஷ்கரனும், யானே அணுவில் அணுவானவன். பெரிதில் பெரிதானவன்'.

*'எங்கும் கண்ணுடையோனும், எங்கும் காதுடையானும், எங்கும் தலையுடையோனும், எங்குங் காலுடையோனும் யானே. யானே சகஸ்ர அக்ஷனும் சகஸ்ரபாதனுமாம். இவைகளை எல்லாம் ஓர் கோடியில் அடக்கிக் கொண்டு அப்பாற்பட்டிருக்கின்றேன்'.

*'மோக்ஷத்திற்கு ஈசானனும் பொன்னிற மீசை உடையோனும் ஆகிய புருஷன் யானே. யானறிகின்றவனுமல்ல. அறியாதவனும் அல்ல. இருவகையாய் அறிகின்றவனுமல்ல'.

*'ஸகல பூதங்களும் தூங்கும்போதும் யான் விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். காரிய காரணமற்றவனும் க்ஷராக்ஷர மில்லாதவனும், இரவு பகலற்றவனும், சதசத்தில்லாதவனுமாகிய ஆன்மா யானே'.

*'ஆகாயத்தை ஆடைபோல் உடுத்திக்கொள்ள முடியுமானால் என்னை அறியாது முக்தி அடையலாம். ஸகல வேதங்களாலும் அறியப்படுகின்றவன் யானே. வேதாந்தங்களில் யான் நிலை பெற்றிருக்கின்றேன்'.

*'யானே தனது மஹிமையில் உள்ளவனும், உபநிடத பரனும் வேதாரம்பத்திலுள்ள ஸ்வரமாகிய பிரணவமும் ஸகலமந்திர ஸ்வரூபனும் பஞ்சாக்ஷர மயனும் பாதகமிராதவனும், அஸங்கனல் லாதவனும், சங்கனல்லாதவனும், ஸகலவுருவனும், ஸகலமுங் கடந்தவனும், உமாபதியுமாய் இருக்கின்றேன்'.

'ஒ தேவர்களே! நீங்களெல்லோரும் பசுக்களே. எனது பிரஸாதத் தினால் முக்தியடைய முயலுங்கள். எனது ஞானமானது வேத வாக்யங்களாலேயே உதிக்கும்'.

'ஒ தேவர்காள்! அதுவொழிந்த ஏனையவை சில்பங்களேயாம். பிரம்ஹமாகிய யான் அவித்தையினால் ஸம்ஸாரத்தைப் பெற்று

வித்தையால் முத்தி பெறுகின்றேன். தேவஅசுர மனிதர்களை முக்திபெறச்செய்கின்றேன்.

'சிரவணத்தினாலும், கர்மத்தினாலும், என்னை அறிதற்கில்லை. எவ்வளவோ மஹாயதி சிரேஷ்டர்கள் சிரவணம் செய்து கொண்ட இருப்போராயினும் என்னை அறிகின்றாரில்லை. எனக்கன்னிய மாகிய ஸகலமும் பொய்யே'.

'ஒ தேவர்காள்! இந்த ஜகமெல்லாவற்றையும் நீங்கள் ஏன் உண்மையாய் எண்ணுகின்றீர்கள். அதன் காரணத்தை என் முன்னிலையில் கூறுங்கள். இதுகாறும் யான் கூறிய விபூதித் தத்வத்தைப் பரிபாகமில்லாதவனுக்குக் கூறக்கூடாது. அபரிபாகர்க்கு வேதாந்த வாக்யத்தைப் போதித்தவன் தனது முன்னோர்களுடன் நரகை அடைகின்றான். இதுகாறும் யான் கூறியது ஸகல உபநிடதங்களின் ஸாரமாயுள்ளது. சிஷ்யனும், பக்தனும், புத்ரனும், சாம்பவனும் ஒழிந்த ஏனையோர்க்குக் கூறக்கூடாது'.

'ஒ தேவர்காள்! சிரோவிரதம் அநுட்டித்தவர்களுக்கே இதனைக் கூறவேண்டும். சிரோவிரதமாவது அக்னிரிதி என்பதாதி மந்திரங் களால் விபூதியை எடுத்து அங்கங்களில் பூசவேண்டும்'.

*'ஒ தேவர்காள்! பசு பாச மோக்ஷ ஹேதுவாகிய இதுமிக்க புண்ணியமானது. சிரத்தையோடுகூட விபூதித் திரிபுண்டரம் தரித்தவனாய் எனது லிங்கத்தை அருச்சிப்பவன் முக்தி அடைகின்றான். பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தினால் பஞ்ச மகாபாபங்களும் நீங்கும். பில்வ மூலத்திலிருந்து ருத்திர அத்தியாயம் ஜபிப்பதாலும் எனது க்ஷேத்ரங்களில் வசிப்பதாலும், வாராணாசியில் வசித்து அவ்விடத்திலேயே மரித்தலாலும் எனது மூர்த்தியைத் தியானித்த லாலும் எனதருளைப் பெற்று ஞானமுடையோன் ஆகலாம்'.

'ஒ தேவர்காள்! ஸகல வேதங்களிலுமுள்ள ஸார ரகஸ்யமன்றோ இது, இப்படிப்பட்ட ஞானத்தை விடுத்து மற்றதனாலென்ன பயன்?'

'ஒ தேவர்களே! உங்களது வீரியம் யாது?, ஒ ஹரிஹர பிரம்ஹ, இந்திர, சூரிய, சந்திர, அக்னி, வாயு, விஸ்வ, அஸ்வினி, வசு

முதலிய தேவர்காள்! கூறுங்கள். உமது பலம் யாது. அதனைச் சற்று காட்டுங்கள்' என்றருளினர்.

ஸ்கந்தர் :- ஒ முநிவர்களே! இவ்வாறு சங்கரன் கூறியதைக் கேட்டதும் ஸகலதேவர்களும் அவ்விறைவனை வணங்கித் தத்தம் யோக்யதையைக் கூறத் தொடங்கினர்.

பிரமன் யான் தேவர் மனிதன், ஸமுத்திரம், மலை, நதி, நதம் வனம் மற்றுமுள்ள ஸகல சகங்கள் ஆகிய இவைகளோடு பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகின்றேன். உமது பிரசந்நமாகிய திருமுகத்தினின்றும் வந்தஸகலவேதங்களையும் அறிவேன் என்றான்.

விஷ்ணு யான் லோக கண்டகர்களாகிய அசுரர்களையெல்லாம் சக்கரத்தால் அறுத்துத் தள்ளி ஸகலசராசரங்களையும் ரக்ஷிக் கின்றேன். எனக்குநிகர் யாருமில்லை என்றார்.

ருத்திரர் எனது சூலமூலத்தால் சகல சராசரங்களையும் வாட்டி வதைத்து அழித்து பிரளயஞ் செய்கின்றேன் என்றார்.

இந்திரன் யான் ஸ்வர்க்கத்தில் வசிப்பவனாய் ஐராவதமெனும் மஹாயானையின்மேல் வீற்றிருப்பவனாய் திவ்யகிரீடமணிந்த வனாய் ஸகலதேவர்களால் போற்றப் பெற்றவனாய் இருக்கின்றேன். யான் வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து விருத்திரன் முரன் ஜம்பகன் முதலிய மகாஅசுரர்களைக் கொன்றவீரன். வேள்விகளிலுள்ள சோமத்தைப் புசிக்கின்றவன். ஆதலின் எனக்கு நிகரானதேவன் யார் என்றான்,

வாயு ஜகலஜகத்திற்குப் பிராணனும் ஸகல கிரிச முத்திரங் களையும் கலங்கச் செய்கின்றவனும் யானே என்றான்.

சூரியன் கடூரமாகிய கிரணங்களால் உலகிலுள்ள நீரை யெல்லாமிழுத்து மேகமாகச்செய்து அதனால் உலகிலுள்ள செடி கொடி மரங்களையும் மற்றுமுள்ள ஜீவராசிகளையும் வளரச் செய்வோன் யானேயன்றோ என்றான்.

அக்னி சுவாலைகளில் ஸகலஜகத்திற்கும் அன்னாதி பாகஞ்செய்வித்தும்-தேகத்திற்குள்ளிருந்து அதனை ஜரிக்கச் செய்வித்தும்-தேவர்களுக்கு அவிசைச் சேர்ப்பித்தும்- ஸமுத்திரத்தி னுள்ளிருந்து எத்தனைகோடிப் பிரவாகங்கள் வரினும் அவைகளை உரிஞ்சியும்-சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணாயிருந்தும் விளங்கு கின்றவன் யானேயன்றோ என்றான்.

யமன் ஸகலப்பிராணிகளுக்கும் ஒர் பக்ஷபாதமின்றி அவ்வவர் வினைக்கேற்பப் பயன்களைக் கொடுத்து பாவிகளை எனது படர்களால் வருந்தச் செய்துகொண்டு தர்மஸ்வரூபனாய் சிவத்தியான பரனாய் இருப்பவன் யானன்றோ என்றான்.

குபேரன் ஸகலதனநிதிகளோடுங் கூடினவனாய் ஜகதீஸ் வரனுக்கு மித்திரனாய்த் தனமற்றவர்களைப் பிரபுவாய்ச் செய்கின்றவன் யானன்றோ என்றான்.

சந்திரன் ஸகல ஔஷதிகளையும் வளரச்செய்கின்றவனும், தேவரீருக்கு இடதுகண்ணாய் உள்ளவனும், உமது ஜடையில் விளங்குகின்றவனும், உமது அபார கருணைக்குப் பாத்திரமாய் உள்ளவனும் யானே யன்றோ என்றான்.

வருணன் ஸகலபுண்ய நதிகளுக்கு நாதனாய்ப் பாவிகளை பாசத்தாற் கட்டுபவனாய் ஸகலகணங்களாலுஞ் சேவிக்கப் பட்டவனாய் சிவபூஜா துரந்தரனாய் இருப்பவன் யானன்றோ என்றான்.

ஸகல தேவர்களும் ஒ ஸ்வாமி! நாங்களெல்லோரும் இந்திரனோடு ஸோமபானஞ் செய்து கொண்டு திரிலோகங்களையுங் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம் அன்றோ என்றார்.

ஸ்கந்தர்: ஒ முநிவரே! இப்படிக் கூறிய தேவர்களை நோக்கி ஈஸ்வரன் சற்றுமுகமலர்ந்து, 'ஒ தேவர்களே! உங்களது பராக்கிரமத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

'புல்போன்ற ஓர் புருஷனை இதோ எனது சங்கற்பத்தினால் சிருஷ்டித்திருக்கின்றேன். நீங்கள் கூறியது உண்மையாயின்

இவனிடம் உங்களது பலத்தைக் காட்டிஜயம் பெறவேண்டும்' என்று கூறி அவ்வாறு அந்த த்ரிணபுருஷனை அவர்கள் எதிரில் விடுத்து தேவியோடு தானும் அந்தர்த்தான மாயினர்.

'உடனே விஷ்ணு-பிரம்ஹா-ருத்திரன்-இந்திரன்-யமன்-வாயு அக்னி-சூரியன்-சந்திரன்-ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி முதலிய தேவர்களெல்லோரும த்ரிணம் போன்ற அந்தநரனிடம் தத்தம் ஆயுதாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துத் தங்களால் கூடிய மட்டும் முயன்று பார்த்தனர். ஆனால் அந்த த்ரிணநரனை ஒர் சிறிதாவது சலிக்கச்செய்வதற்கும் சக்தியுடையவராகவில்லை. உடனே ஆச்சரியமுற்றவர்களாய் ஜகதீஸ்வரனைத் தோத்திரஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனர்' என்றார்.

ஐம்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பிரம்மவித்யாநிதாநபுவேநம:

ஐம்பத்து மூன்றாம் அத்தியாயம்

தேவி வெளிப்படுதல்

சூதர்:- ஜைகிஷவ்யர் ஸ்கந்தரை வணங்கி, 'ஒ ஸ்வாமி! இந்த சரித்திரத்தைக் கேட்க மிக்க ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. இறைவன் இவ்வாறு த்ருணநரனை முன்னர் விடுத்து அந்தர்த்தான மடைந்தவுடன் தேவர்கள் தங்களால் கூடியவரையில் முயன்று யாதொரு பயனும்படாமற் போனபின் அவர்கள் யாது செய்தனர்' என்று கேட்க அப்பொழுது ஸ்கந்தர் கூறலாயினர்.

'ஒ முனிவரே! தூர்ஜடியினது அற்புதமாகிய சரித்திரத்தைச் சிரவணஞ் செய்வீராக'. தேவர்கள் எல்லோரும் அவ்வாறு சக்தியற்றவராய்ப் போகவே கருணாசாகரரூபிணியும் ஜகன்மாதாவும் விளங்கும் ஆபரணமுடையவளுமாகிய உமாதேவியை நினைத்து அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகொண்டு தோத்திரஞ் செய்தனர்.

'ஓ சரா சர மாதாவாகிய ஈஸ்வரீ! உம்மால் மோகமடைந்தவர் களாய் நாங்கள் மஹேஸ்வரனை யறியாது மயங்குகின்றோம். காரணங்களுங்குங் காரணனும் பதிகளுக்கும் பதியும் சேதனர் களுக்குஞ் சேதனனுமாகிய அவ்விறைவனை ஸகலதேவர்களோடு சமமெனநினைத்து இவ்வாறாயினோம்'.

'ஓ தேவி! உலகங்களின் தோற்ற நிலை யொடுக்கங்களைச் செய்கின்றவர்களாயினும் யாம் எதிரிலுள்ள இத்துரும்பை அசையச் செய்வதற்கும் சக்தியற்றவர்கள் ஆயினோம்'.

'ஹேமாதா! உன்னை வணங்குகின்றோம். நீ கருணா கடாக்ஷத்தால் இத்தேவக் கூட்டங்கள் சக்தியுடையராகும்படி நோக்குவாயாக'.

'ஓ அன்னையே! உன்னாலேயே இஃதெலாம் வியாபிக்கப் பட்டுளது. உன்னாலேயே காக்கப்படுகின்றது. இறுதியில் உன்னிடமே லயமடைகின்றது'.

'ஓ தேவி! நீ மஹேசனுக்கு பாதிசரீரமாயுள்ள பரமசக்தி யன்றோ? உனதருளுக்கு ஆளானவனுக்குப் பவப்பிணியேது? நீயே மாயையும் மாயையுடையோன் மஹேஸ்வரனுமாம். உமது மாயையால் யாங்கள் எல்லோரும் மோகமடைந்தனம். எங்களது அக்யான விருளை நீங்கச்செய்தருள்வாயாக' என்று வேண்டிக் கொண்டு விஷ்ணுபிரமாதிதேவர்கள் மீண்டும் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து நின்றனர்.

பின்னரெழுந்து நின்று பார்க்கவே ஆகாயத்தில் நீருண்ட மேகத்தின் நடுவிலுள்ள மின்னற்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கின்ற வளும்-உருக்கியோடவிட்ட ஆயிரமாற்றுப் பொன்போன்ற தேகமுடையவளும்-ஸகலாபரணங்களை அணிந்தவளும்-பாலசந்திரனைச் சேகரமாய் உடையவளும்-சந்திரன் போன்ற முகமுடையவளும்-நீலோற்பலம் போன்ற நேத்திரமுடைய வளுமாகிய ஜகதீஸ்வரியைக் கண்டனர்.

உடனே ஈஸ்வரியை சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து ''ரக்ஷரக்ஷ'' என்று கூறிக்கொண்டுநிற்க, அவர்களைத் தயாரூபிணியாகிய உமாதேவி அக்யானத்தைத் தொலையச் செய்வதாகிய திவ்யவாக்ய அமுதத்தால் அருள் புரியலாயினாள்.

'ஒ தேவர்களே! யான் மாயையாகிய சக்தி. பிரணவமெனும் பதத்தை அடைந்துள்ளதும் மாத்திரை அமாத்திரை என்பவை யற்றுள்ளதுமாகிய ஆன்மாவே பிரம்ஹம். அவ்வான்மாவே மாயீ (மாயையுடையோன்) எனப்படுவதாம். பிரகிருதிபரவசனாகிய சர்வேசன் **சக்திமான்** எனப்படுவான். அவனே இஃதெல்லாம். அவனிடமிருந்தே நீங்கள் எல்லோருந் தோன்றினீர்கள். ஆதலின் அம்மஹேசனையே பூஜிப்பீர்களாக'.

'யான் எவனது சக்தியாயிருந்து ஸகலஜகத்தையும் லீலை யாகவே யுண்டாக்கினேனோ அப்படிப்பட்ட இறைவனைச் சரணமடைவீர்களாக'.

'எவனது மாயையால் நீங்கள் மோஹித்திருக்கின்றீர்களோ அவனிலாவிடில் இவையெல்லாம் வீணே. ஆகாயமத்தியத்தில் உள்ளவனும் ஸகலேந்திரியம் அற்றவனுமாகிய அவ்விறைவனைப் பூஜிப்பீர்களாக' என்றருளினாள்.

'ஒ முனிவர்காள்! தேவி இவ்வாறருளி அந்தர்த்தான மாயினள். தேவியருளியதைக் கேட்ட தேவர்கள் எல்லோரும் விபூதி பூசித் திரிபுண்டரமணிந்து பாசுபதவிரதம் பூண்டு லிங்கார்ச்சனை செய்தனர். ருத்திர அத்தியாய பஞ்சாக்ஷரங்களை ஜபித்துப் பரமசிவனைத் தியானித்தனர். எவ்வளவு தியானித்தும் மஹாதேவனையும் தேவியையுங் காணாதவர்களாய் மனவாட்டமுற்று கைகளையுயரத் தூக்கிக்கொண்டு தேவர்கள் ருத்ரத்தால் தோத்திரஞ்செய்தனர்.

ஐம்பத்து மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஜிஷ்ணவேநம:

ஐம்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்

உபநிஷத ஸ்துதி.

ஸ்கந்தர்:- ஒ முநிவரே! கேளுங்கள். தேவர்கள் பரமேஸ்வரனைத் தியானித்துக்கொண்டு, ஒ **ஜகதீஸ்வரா! எவன் ருத்திரனோ அவன் பகவான்.**

'எவன் பிரம்மாவும்-விஷ்ணுவும்-ருத்திரர்களும்-உமையும் விநாயகரும்-ஸ்கந்தரும்-இந்திரனும்-அக்நியும்-வாயுவும்-சூரியனும்-வருணனும்-யமனும்-நிருதியும்-ஈசானனும்-குபேரனும்-நக்ஷத்திரங்களும்-அஷ்டவசுக்களும்-துவாதசஆதித்தர்களும்-பதினொருருத்திரர்களும்-பிரிதிவியும்-அப்பும்-தேயுவும்-வாயுவும்-ஆகாசமும்-பூவும்-புவரும்-சுவரும்-மகரும்-ஜனரும்-தபரும்-சத்யரும்-பிராணனும்-மனஸும்-சகலமும்-காலமும்-மிருத்யுவும்-தோன்றியதும், தோன்றுவதும், தோன்றுகின்றதுமாய் உள்ளவன் எவனோ அவன் பொருட்டு நமஸ்காரம்'.

'விஸ்வனும் விஸ்வாதீதனும் நாராயணர் முதலாயினவரையுண்டாக்கினவனும் சர்வேசனும் சர்வசாக்ஷியும் ஸர்வஸ்வரூபனும் வியாபகனும் சநாதனனும் மஹாதேவனுமாகிய தேவரீரையன்றோ சகலரும் உபாசிக்கின்றனர்.

'ஒ இறைவனே! உம்மிடமே தோன்றி நின்று ஒடுங்குகின்றமையின் இச்சகமெலாம் உண்மையாய் உம்மிலும் பின்னமல்ல.சத்வ ரஜஸ் தமோரூபிணியும் எம்மோடு சகல ஜகத்தையும் தோற்றுவிக்கின்றவளும் பிறவாதவளுமாகிய மாயையைப் பிறவாதவராகிய நீரொருவரே கூடிப்புசித்த போகமுடையவளாகிய அம்மாயையை விடுகின்றீர். மாயையென்பது பிரகிருதியே. மாயையுடையான் மஹேஸ்வரனே'.

'உமது அவயவங்களினின்றும் தோன்றியவைகளாலேயே உலகமெலாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. உம்மிலும் அன்னியமாகிய

பொருள் யாதுமில்லை. எல்லாம் உம்மாலேயே அதிஷ்டிக்கப் பட்டுளது. உம்மை வேறுவிதமாய் எண்ணி மூடர்கள் யாமேதன்ய ரென்று எண்ணுகின்றனர். யாம் மறுமையின்னது என்றறியாத மூடர்களே யன்றோ?'

'உம்மையன்றி நாங்கள் ஓர் துரும்பையும் சலிக்கச் செய்யச் சக்தியற்றவர்கள். உம்மையன்றி இவ்வுலகத்தில் எவனறிகின்றான்?'

'நீர் ஸகலகர்த்தாவும் விஶ்வாதீதனும் ஏகனுமாகிய ருத்ரரன்றோ? ஸகலபூதங்களையும் கோசங்களையுங் கடந்துள்ள பராத்பரனும் பெருங்கவளத்தோனுமாகிய தேவரீருக்கு ஸகல ஜகங்களும் அன்னமன்றோ? ம்ருத்யு ஊர்காயே'.

'ஸர்வாதாரமாகிய பிர்மஹமும் ஹ்ருதயத்திலுள்ளவனும் மும்மாத்திரையுடைய வோங்காரரூபனும் ஈசானனும் பகவனும் சூரனும் வீரனும் விஶ்வேசனும் அவ்வயனும் மனோபுத்தியறி கின்றவனும் பதிகளுக்குப்பதியும் பசுக்களாகிய எங்களைக் காக்கின்றவனும் நீரேயன்றே'?

'நீரொருவரே ஜீவனது மாயையால் பலவாறாய்த் தோன்றுகின்றீர்?'

'எள்ளில் எண்ணெய் போலும் தயிரில்நெய்போலும் சலத்தில் குளிர்ச்சிபோலும் அரணிகளில் அக்னிபோலும் உள்ளவர் நீரே'.

'ஒ மஹேஶ்வரா! உமக்குக்குணம் கர்மம் ஞானம் ரூபம் முதலியன யாவுமில்லை யன்றோ?'

'நீரே ஸம்ராட்டும் பூமாவும் பிதாவும் மாதாவும். **நீரே ஸம்சார ரோகங்கள் நீங்கச்செய்யும் வைத்யன்.** நீரே நிர்விகாரனும் ஸ்வயம்பிரகாசனு மாகிய ஆன்மா. வேதாந்தங்களும் வேதங்களும் உமது ஞானத்தின் பொருட்டு ஹேதுவாகு மன்றோ?'

'ஆகாயம் வாயு அக்னி சலம் பூமி ஆகிய பஞ்சபூதமும் நீரேயன்றோ? உம்மையறிந்தால் ஸகலத்தையுமறியலாம். உம்மை

யறியாது மோஹமடைந்த நாங்கள் ஜகதீஸ்வரியால் போதிக்கப் பெற்றோம்'.

'அவஸ்தாதீதனான பரமான்மா தேவரீரே. உமக்கன்னியமாகிய மற்றவை பொய்யே. பார்க்கின்றவன் உமக்கன்னியமாய் யாதையும் பார்க்கின்றதில்லை. அங்ஙனங் காண்போனும் நீரே'.

'ஒ இறைவனே! உம்மை வணங்குவாம். உமது பயங்கரமாகிய ஆயுதங்கள் அன்னியர்களை வதைசெய்குக. பக்தர்களிடம் தேவரீர் சுகமளிப்போராகுக'.

'ஒ இறைவனே! எங்களை ஆசீர்வதியும். தேவரீர் பாதார விந்தத்தைப் பூசித்தால் ஸகலமுங் கிட்டுமன்றோ? தேவரீரே எங்களுக்குக்குரு. உமக்குஅன்னியமாயுள்ளது பொய்யே. இப்படிப் பட்ட வும்மைச்சில மூடர் காண்போனுக்கு அன்னியனென்று நினைக்கின்றனர். உமது பக்தியற்றவர்கள் உம்மையறியலாகுமோ' என்றிவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்தனர்.

ஸ்கந்தர், ஒ முநிவரே! தேவர்கள் இவ்வாறு துதித்து சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து நிற்கவுடனே ஆகாயத்தில் தேஜோ ராசிபோல் ஸ்ரீ மஹாதேவன் ஆவிர்ப்பவித்தனர்' என்றார்.

ஐம்பத்து நான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

விஷ்ணு ப்ரியாயநம:

ஐம்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

உபநிஷத் ப்ரதிபாதநம்.

ஸ்கந்தர் :- 'ஒ முநிவரே!

ஆகாயத்தில் உமையோடு கூடினவனும்-மந்தஹாஸஞ் செய்வோனும்-திவ்யமாலையைக் கழுத்திலணிந்தோனும், நேத்ரமாகிய சந்திர சூரியர்களால் ஸகலதிசைகளையும் விளங்கச்

செய்கின்றவனும், சரத்காலத்தின் மேகம் போல் வெண்ணிறமாகிய காந்தியுடையோனும், நாககுண்டல மணிந்தோனும், சந்திரகலை யாலும் கங்கையாலும் ஜ்வலிக்குஞ் சடையுடையோனும், சூலத்தையும் மானையுங் கையிலேந்தியவனும், ரத்னகங்கணம் அணிந்தவனும் இடையிற்கத்தியைத் தரிக்கின்றவனும்;

புன்னகைபுரியும் முகமுடையவளும்-மல்லிகை முதலிய மலர்களை யணிந்து பரிமளகந்தம் வீசும் கேசபாரமுடையவளும்-சிந்தூர திலகத்தால் ஜ்வலிக்கும் நெற்றியுடையவளுமாகிய தேவியுடன் கூடினவனும், கோடி மன்மதர்களது கர்வத்தையடக்குஞ் சௌந்தர்யம் உடையோனும், கோடி சூரியர் உதித்தது போலும் கோடிசந்திரன் விளங்குவது போலும் அற்புதமாகிய உருவ முடையோனுமாய் ஆவிர்ப்பவித்து இறைவன் மேகம்போல் கம்பீரமாயும் அமுதம்போல் மதுரமாயுமுள்ள திருவாக்கால் தேவர்களுக்கருள் செய்வாராயினர்.

'ஒ பிரம்ஹவிஷ்ணு ருத்ரர்களும் ஏனையோர்களுமாகிய தேவர்காள்! கேளுங்கள். மிக்கபராக்கிரமம் உடையோர்களும் ஸகல ஜகங்களையுந் தோற்றுவித்தல் முதலிய தொழிலுடையோர் களுமாயினும் நீங்கள் இத்துரும்பைச் சலிக்கச்செய்ய ஆற்றலற்றவர் ஆனீர்களன்றோ?'

'யான் உங்களது தொழில் யாதென வினவியபோது உள்ளபடி யுரையாது எனது சக்தியைச் சிறிதுஞ் சிந்தியாதவர்களாய்க் கேவலம் அகங்காரங் கொண்டு தத்தம் பராக்கிரமத்தைக் கூறினீர்களன்றோ?'

'எனது சக்தியின் கருணையற்றமையால் இந்த த்ருணத்தினிடம் சக்தி யற்றவரானீர்கள். எனது மடிமீது வீற்றிருக்கும் உமையாகிய இந்தச்சக்தியே சகல ஜகங்களையும் உண்டாக்கி நிறுவியழிக்கும் ஆற்றலுடைய வளன்றோ?'

'இவளே சிலகாரணங்களால் தக்ஷனுக்குங் கிரிராஜனுக்கும் பெண்ணாய் உள்ளவள். இவள் உண்மையில் காரணகாரியங்கள் அற்றுள்ளவளும் பிறவாதவளும் ஸநாதனியுமாய் உள்ளவள்

என்றறிமின். இவளது ஆற்றலின் மஹிமையன்றோ நீங்கள் எல்லோரும்?

'இவளே எனது பரமமூர்த்தியாய் உள்ளவள். இவளில்லாவிடில் என்னால்யாதுஞ் செய்யமுடியாது. உண்மையில்யான் அகர்த்தா வாகிய அஸங்கனே. யானொருவனே ஆதாரமில்லாதவன். என்னை இவளாதாரமாய்க் கொண்டவள்'.

'ஓ தேவர்காள்! சித்ரமாகிய செயலையுடையவளான இந்தச்சிவையே உங்களுக்குங் காரணமாயுள்ளவள். இவளது சம்பந்தத்தினாலேயே யான் சக்திமானாகின்றேன். இப்பரம சக்தியானவள் எனக்கு இயற்கையாகவே வுள்ளவள்'.

'சிலமூடர்கள் காலமென்றும் ஸ்வபாவமென்றும் நியதி யென்றும் இச்சை யென்றும் பூதக்கூட்டமென்றுங் கூறி மயங்குகின்றனர்'.

'இவளை வணங்குங்கள். இவளது கருணையினாலேயே விக்ஷேப ஆவரணங்களினின்றும் விடுபடுவீர்கள். முக்தர் ஆவரணம் நீங்கி எனது ஞானம் பெற்றவர்களாயினும் விக்ஷேபஞ் சிறிது காலமிருக்கும்'.

'ஓ தேவர்காள்! நீங்கள் ஆவர்ணத்தினின்றும் விடுப்பட்டவர்களாகுக. எனது பிரஸாதத்தினாலேயே உங்களுக்கு ஞானங்கிட்டும்'.

'ஓ தேவர்காள்! நீவிர் வேத வேதாந்தங்களால் உண்டாக வேண்டிய அபார ஞானத்தை விரும்புவீர்களாயின் எனது கிருபையையே வேண்டுங்கள்' என்றருளினர்.

இவ்வாறு இறைவன் அருளியதைக் கேட்டுத் தேவர்கள் எல்லோரும் இறைவனது திருவருளைப்போய் நமஸ்கரித்து ஜகதம்பிகையாகிய பராசக்தியைத் தோத்திரஞ்செய்யலானார்.

'ஓ ஜகன்மாதாவாகிய ஈச்வரீ! ஸகலதேவ அசுரர்களாலும் வணங்கப்பட்ட பாதாரவிந்த முடையவளாகிய சங்கரீ!

சங்கரனது மடிமீதிருக்கும் மஹேஸ்வரீ! பவாநீ! பவரோக நாசிநீ! கதம்பவனவாசிநீ! ஹேரம்ப ஸ்கந்தர்களுக்கு அன்னையாகிய ஈஸ்வரீ! கிரிராஜகன்யகே! சந்திரகலாதரே! ஈஸ்வரனது திருவருளுக்கு எங்களை ஆளாகவருள் புரிவாயாக'.

'உன்னருளின்றி இறைவனது திருவருளுக்கு ஆளாவது உண்டோ? தீனர்களாகிய எங்களை நற்கதியடையச் செய்வாயாக' வென்று வேண்டினர்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஓ முநிவரே! இங்ஙனம் தேவர்களால் துதிக்கப்பெற்ற பரமேஸ்வரி பிரஸன்னையாய் அவர்களை நோக்கி ஓ தேவர்காள்! உங்களது துதியால் பிரஸன்னையானேன். நீங்கள் விரும்பியதாகிய சிவக்யானத்தை இதோ அருள்புரிகின்றேன். எனது ஞானத்தால் பரமசாந்தியடைவீராக'.

'யானே எனதுண்மைத் தத்துவத்தைக் கூறுகின்றேன். அதாவது யானே உலகை யறியச்செய்கின்றேன். இவனே அந்தர்யாமி-அமிர்தன்-புராணன்-சகலப் பிராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் உள்ளவன். புத்திமான்கள் இவனை மிக்கசூக்ஷ்மமாகிய புத்தியாற் காண்கின்றனர்.

'இவனே ஆன்மா. அவனே நான். இவ்வான்மாவே பூதபதி; உலக வரம்பு. சூர்யமண்டலத்தினடுவில் பொன்னிறமாய்க் காணப்படும் புருஷன் சிவனே. அவனே திவ்யன்; புராணன். ஸகல பூதங்களிலிருக்கும் ஆன்மா அவனே. சந்திரன் ஒருவனாயினும் ஜலத்தில் பலவாய்க் காணப்பட்டு சலம் சலிக்கும் போது அஃதும் சலிப்பதுபோல சர்வபூதங்களிலும் இருக்கின்றான் என்றறிக'.

'ஜலம் சலித்தால் சூரியன் சலிப்பதாய்க் காணப்படுகின்றது போல அவன் சகல பூதங்களிலும் இருந்தும் அவைகளின் தர்மத்தோடு சம்பந்திப்பதில்லை'.

'இவனே சுதந்தரனாகியபுருஷன். ரஹஸ்யத்திலும் ரஹஸ்யமாய் உள்ளவன். யோகத்தாலும் காண்ப தரிது. இவனுக்கே யான் பிரகிருதியும் ஆகின்றேன். என்னை

மனஞ்சலிக்கின்றவர் காண்பதில்லை. சூரியனுக்கும் காந்திக்கும் சந்திரனுக்கும் சந்திரிகைக்கும் எப்படிப்பேதமில்லையோ அப்படியே எங்களுக்கும் பேதமில்லை. அவ்வான்மாவை அவனது பிரசாதத்தினாலேயே அறியவேண்டும். அந்தக்யானப்பேற்றிலும் சிறந்தலாபம் யாதுமில்லை'.

'வேதாந்தங்களால் போற்றப்படுகின்றவனும்-ரஸங்களுள் ரஸமாய் இருக்கின்றவனும்-குணாதீதனும்-ஸகலசராசர ஸ்வரூபமாய் உள்ளவனும்-பாபமில்லாதவனும்-ரஜோகுணமற்றவனும்-சோகமற்றவனும்-மரணமற்றவனும்-பசிதாகமற்றவனும்-சத்யகாமனுமாகிய ஈஸ்வரன் இவனே. இவ்வான்மாவே சிலந்திப்பூச்சி நூற்களை யுண்டாக்குவது போலப் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகின்றான். விப்ரர்கள் செய்யும் வேள்விகளால் திருப்தியடைகின்றவன் அவனே. அவன் எனக்கு அன்னியனாய் இல்லாவிடினும் எனக்குப் பர்த்தாவாக இருக்கின்றான்'.

'நிரூபனாயினும் உருவமுடையோனும் நீலக்ரீவனுமாகிய மஹேசனாய் இருக்கின்றான். அவனே சரீரத்தில் ஆன்மாவாய் இருக்கின்றான். சரீரத்தை வதைத்தால் அவன் வதமடையான். அவன் உள்ளறிவுருவன் வெளியறிவுருவன் உள்வெளியறிவுருவன் என்பதல்ல. கேவலம் பிரக்யான கனவுருவன்'.

'அவன் தனது ஒளியாலேயே விளங்குகின்றவன். ஹ்ருதயத்தில் மிக்க சூக்ஷ்மனாய் அணுப்போலிருக்கின்றான் என்று மூடர்களால் எண்ணப்படுகின்றான். இவன் சீவனுமல்ல. ஆதிகர்த்தாவாகிய சிவனுமல்ல. எவனிலும் பரமாயுள்ள பொருளாவது அபரமாயுள்ள பொருளாவதில்லையோ சத்ய க்யானானந்தமாகிய பிரம்ஹம் அவனே'.

'அவனது ஆனந்தலேசத்தாலேயே உங்களது சுகம் வெளிப்படு கின்றது. அவனேயெல்லை. அவனே பிரம்ஹம். அவனே சிவன். ஸகல வேதமந்திரங்களாலும் அறியப்படுவது இஃதே' யென்றனள்.

ஸ்கந்தர், 'ஒ முனிவரே! இவ்வாறு லோகமாதா கூறி அத்தேவர்கள் முன்னிலையில் ரிஷபாரூடராகிய மஹாதேவனைப்

பார்த்துக் கூறலாயினள். தேவர்கள் தேவிகூறிய வாக்யத்தைக் கேட்டுப் பேரானந்தம் உடையவர்களாய் ஸ்ரீ மஹாதேவனையும் மஹாதேவியையும் நமஸ்கரித்து நின்று கொண்டிருந்தனர்.

ஐம்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

பக்தஜீவிதாயநம:

ஐம்பத்தாறாம் அத்தியாயம்

தேவர்கள் சிவபூசை செய்தது.

ஸ்கந்தர்:– 'ஒ முனிவரே! தேவி, ஒ ஸ்வாமி! தேவர்கள் எல்லோரும் எனது பிரஸாதத்தால் உமது ஞானதத்வத்தை யுணர்ந்து கிருதார்த்தராயினர்'.

'தேவரீர் அநாதிபுருஷர்; குணங்கடந்தவர்; பரமபாவனர். உம்மிலுஞ்சிறிதும் பேதங்காணப்படுவதில்லை. தேவரீரே விபுவும் மஹாநும் அத்விதியனும் ருத்ரனுமாயிருக்கும் ஈஸ்வரன். உமது தென்முகமாகிய திருமுகத்தை வணங்குகின்றவர் ஸம்ஸாரக் கடலினின்றுங் கரையேறுகின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் பசுக்களே யாதலின் அவர்களது பாசத்தை நீங்கச் செய்யும்'. 'பதிகளுக்கும் பதியாயுள்ள வும்மிடமிருந்தே உலகரக்ஷகர்கள் தோன்றியிருக்கின்றனர். தேவரீரது ஐஸ்வர்யத்தால் இவர்கள் ஆப்தகாமராகுக. மாயாபாசங்களினின்றும் விடுபட்டவராகுக. ஒ பகவனே! இங்ஙனம் தேவரீர் அருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனள்.

ஸ்கந்தர்:– 'ஒ முனிவரே! இவ்வாறு தேவி வேண்டிக் கொண்டதும் ஈஸ்வரனை வணங்கிநிற்கும் விஷ்ணுபிரம்ஹாதி தேவர்களைக் கருணையோடு நோக்கி அவர்களது சிரசில்கையை வைத்து அவர்களிடம் சத்தியை நிபாதனம் (பதியச்)செய்து கூறலாயினர்'

ஈஶ்வரர், 'ஒ தேவர்காள்! தேவியால் வேதாந்த ஞானத்தை நிச்சயமாய் உணர்த்தப் பெற்ற நீங்கள் அரிதாகிய தியானயோகத்தால் ஞானமுதிக்கப் பெறுவீர்களாக. இந்தத் தத்துவமானது கண்களால் காணக்கூடியதல்ல. வேதவாதங்களாலும் சாஸ்திரங்களாலும் தர்க்கங்களாலும் அறியக்கூடியதல்ல. **குருவின் பிரசாதத்தாலும் சிவப்பிரஸாதத்தாலுமே காணக்கூடியது.** அங்ஙனமாயின் அநாதியாயுள்ள ஹ்ருதயகிரந்திகள் நழுவும்'.

'அநாதியாகிய அவித்யா விஷயங்களிற் சென்ற பாலர்களுக்கு இது கிட்டாது. நீங்கள் என்னால் நிர்மிக்கப்பட்ட வுலகிலேயே யிருங்கள். **ஸகலவேதங்களாலும் போற்றப்படும் மஹேசன் யானே.** நீவிர் என்னையே வேதங்களாற் றோத்திரஞ் செய்தும், வேள்வி தானம்-தவம்-விரதம்-க்ஷேத்ரவாசம் முதலியவைகளால் ஆராதித்தும், திரிபுண்டரந்தரித்தும், சிரோவிரதம் பெற்றும், விபூதிபூசியும், ருத்ரபஞ்சாக்ஷரங்களை ஆவர்த்தி செய்தும், சிவலிங்கத்தைப் பில்வபத்ரங்களால் தினந்தோறும் பூசித்தும் பரம பாவனர்களாய் மோக நீங்கினவர்களாயிருந்து மகிழ்வீர்களாக. தேவியின் பிரஸாதத்தினால் ஸகல காமங்களும் நீங்கினவர்களாய்ச் சந்தோஷமாய்ச் சஞ்சரிப்பீர்களாக'.

'அன்றியும் உங்களுக்கு மற்றுமொன்று உரைக்கின்றேன். அதாவது நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கிரிசிகரத்திலும் மற்றுமுள்ள விடங்களிலும் லிங்கரூபியாகிய என்னைப்பூசிப்பீர்களாக. யான் ஸாகார நிரூபனாக இருக்கின்றேனாதலின் முக்கண்ணனும் சந்திரமௌளியும் அம்பிகாசகிதனும் நீலகண்டனுமாகிய லிங்கவுருவமாயிருந்து ஜகத்தைப் பாவனஞ் செய்கின்றேன். உங்களுக்குக் கைலாயவாஸம் கிடைப்பதரிது.

'யான் அம்பிகையோடு கூடியவனாய் ஸகலகணங்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவனாய் அக்கைலாயத்திலேயே வீற்றிருக்கின்றேன். ஆதலின் அங்குள்ள லிங்கங்கள் அபார மஹிமையுடையன. அந்தலிங்கங்களை நீங்கள் பூசிக்க முடியாது'.

'ஆதலால் கேதாரம், ஓங்காரம், காசி, மஹாலயம், ருத்ரகோடி, பிரபாஸம், ஹிமாசலசிகரம், மற்றுமுள்ள புண்யதேசம் ஆகிய இவ்விடங்களிலுள்ள லிங்கத்தில் என்னைப் பூசித்து முக்தி யடைவீர்களாக. ஓ தேவர்களே! இதுகாறும் ரகஸ்யத்தைக் கூறினேன்' என்றருளினார்.

ஸ்கந்தர்:- 'ஓ முநிவரே! இவ்வாறு கூறியதையும் தேவி வசனத்தையுங் கேட்டு விஷ்ணுபிரம்ஹா இந்திரன் முதலியவர்கள் எல்லோரும் மகேஸ்வரனை சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து தமக்கு விருப்பமாகிய இடத்தை யடைந்து இறைவனருளியபடி பூசித்தனர்'.

இமாலயத்தையும் கேதாரத்தையும் விஷ்ணு லக்ஷ்மியோடு அடைந்து தாமரைமலர்களால் தினந்தோறும் பூசித்தனர்.

பிரமன் ஓங்காரத்தையடைந்து பூசித்து ஸகல அக்யானமும் நீங்கி நான்குமுகங்களாலும் இறைவனைத் தோத்திரஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தனன்.

ருத்ரர் வாராணசியை யடைந்து விஸ்வேசனாகிய என்னையும் விசாலாக்ஷியாகிய வுன்னையும் வெகுகாலம் பூசித்து விமலமாகிய ஞானத்தைப் பெற்றனர்.

இந்திரன் அமரசுகண்டகத்தை யடைந்து பூசித்து அகண்ட மாகிய ஞானத்தைப்பெற்றனன்.

யமன் கந்தமாதனத்தில் என்னை அருச்சித்து நற்கதியடைந்து மகிழ்ந்தனன். ஓ தேவி! அந்தத் தென்திசைத் தலைவன் மூன்று தளமுடைய பில்வபத்ரங்களால் என்னைப் பூசித்துப் பாதகங்களி னின்றும் விடுபட்டனன்.

குபேரன் ஸ்ரீசைல நாயகனைப் பிரதோஷத்தில் பூசித்து மோக்ஷஹேதுவாகிய ஞானத்தைப் பெற்றனன்.

அஸ்வனிதேவர்கள் கரஹட்டபுரம் அடைந்து பூசித்தனர்.

வாயு சகல காமங்களையும் அருளும் வைத்யநாத விபினாதீசனாகிய என்னைப் பூசித்து மோக்ஷமடைந்தனன்.

அக்னி திரிபுவனங்களிலும் சிறந்த புஷ்கரத்தை யடைந்து பூசித்து ஸகலத்தையும் புசிக்கும் பாபத்தினின்று விடுபட்டு முக்தனாயினான்.

மருத்துக்கள் கோகரணஞ் சென்று பூசித்து மகிழ்ந்தனர்.

ருத்ரர்கள் ஹ்ருதய புண்டரீகவாசனாகிய என்னைப் பூசித்து மகிழ்ந்தனர்.

சூரியன் கோபர்வதம் அடைந்து என்னைப் பூசித்து முக்திபெற்றனன்.

தேவர்களெல்லோரும் ஸ்ரீ காஞ்சியை யடைந்து ஏகாம்பரேஸ்வரரையும் காமாக்ஷியையும் பூசித்து முக்திபெற்றனர்.

மற்றுமுள்ள கிருகங்கள்-முநிவர்-தேவர்-அசுரர்-மனிதர்-கந்தர்வர்-உரகர்-யக்ஷர்-ராக்ஷஸர் ஆகிய இவர்களும் ஸ்ரீ கண்டம், திரிணசங்கரம், **ரத்னாசலம்**, **மாதுர்பூதம்**, காளஹஸ்தி, **ஜம்புகேஸம்**, ஜப்யேசம், கும்பகோணம், **மத்யார்ச்சுனம்**, பிரமபுரம், வேதகாப்ஜபுரம், சுவேதாரண்யம், மாயூரம், சாயாவனம் முதலிய விடங்களிற் பூசித்து முக்திபெற்றனர்.

தேவஸ்தீரிகள் ஹாலாஸ்யம் சாலிவாடி முதலியவைகளிற் பூசித்து முக்திபெற்றனர்.

மார்க்கண்டேயர் அகஸ்தியர் இவர்களும் கடஹரேஸ்வரனைப் பூசித்து நற்கதி யடைந்தனர். யமனையுஞ் ஜயித்தனர்.

ஸ்கந்தன் ஸ்வாமிகிரியில் என்னைப் பூசித்தனன்.

தக்ஷிணாவர்த்தத்தில் ஸகலகணங்களும் பூசித்தனர். அந்தணவரர்கள் க்ஷிப்பிராந்திக்கரையிலுள்ள என்னைப் பூசித்துக் கணத்துவத்தைப் பெற்றனர்.

பிருங்கி நந்தி சண்டீசர் பாணன் ராவணன் ஹுண்டன் முதலியவர்களும் என்னைப் பூசித்து மகிழ்ந்தனர்.

ஐம்பத்தாறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஜிதமன்மதாயநம:

ஐம்பத்தேழாம் அத்தியாயம்

மகாலிங்கதரிசனம்

ஈஸ்வரர்:- 'ஒ தேவி! அப்போது விஷ்ணு-பிரம்ஹா-ருத்ரன்-இந்திரன்-வாயு-அக்னி-யமன்-சூரியன்-குபேரன்-சந்திரன்-வருணன்-அஸ்வினர்-வசுக்கள்-மருத்துக்கள்-ருத்திரர்கள்-ஆதித்தியர்-கணேசர்-ஸ்கந்தர்-நந்தி-சண்டி-பிருங்கி முதலியவர்கள் பக்திபரவசர்களாய் என்னைத் தோத்திரஞ் செய்யலாயினர்'.

'ஒ தேவி! அதனால் நான்மிக்க திருப்தி கொண்டு வாசுகியை கயிறாகச் சுற்றிக் கடைந்தகாலத்தில் அதனினின்றும் அற்புதமாகிய மணிகளும் காமதேனுக்களும் தாமரைமலரில் தோன்றியவளும் சந்திரனும் கற்பக விருக்ஷமும் உண்டாயின. அதனை அவரவர் எடுத்துக் கொண்டனர்'.

'பின்னர்காள கூடச்சுவாலை தோன்றிவளர்ந்து அநேககோடி பிரம்ஹாண்டங்களையும் ஓர் நொடிப்போதில் எரித்துத் தஹித்துவிட வந்ததுபோல் வியாபிக்க எல்லாத்தேவர்களும் திக்குவிதிக்கா யோடியும் அந்தகாளகூடச் சுவாலை விடாது தகிக்கத் தலைப் படுவதைக் கண்டு அவர்கள் என்னைத் துதிக்கவே யான் கருணையோடு அந்த காளகூடவிஷத்தை விளையாட்டாகப் புசித்துக் கண்டத்தில் அடக்கிக் கொண்டேன். அதனாலேயே நீலகண்டனானேன். இப்படி ஆபத்து வந்தகாலத்திலெல்லாம் நீக்கித் தேவர்களுக்கருள் புரிகின்றவன் யானேயன்றோ? முக்கிய லிங்கமாகிய இம்மஹாலிங்கத்தைப் பூசித்தல் யாருக்குக்கிட்டும்'.

'இந்தலிங்க பூஜனமானது உபநிஷத் வாக்ய சித்தாந்த வழி சென்றவனாலேயே செய்யக்கூடியது. சிவலிங்கத்தை அபாரபக்தி யுடையோர்களாகிய பெரியோர்களே பூசிக்கின்றனர்'.

'சூரியனுக்கெதிரில் மின்மினிப்பூச்சிகள் எப்படியோ அப்படியே என்முன்னிலையில் ஸகலதேவர்களும். 'ஒ தேவி! வேப்பமரம் கற்பகவிருக்ஷத்துக்கு நிகராகுமோ? அக்யானம் ஞானத்துக்கு நிகராகுமோ'?

'விஷ்ணுவாதி தேவர்கள் எனக்கு நிகராவரோ? அப்படிப் பட்டவன் யானன்றோ?'

'எனது முக்யலிங்க மூர்த்தியும் ஆகாயத்தையுங் கடந்து சென்றதும் ஆனந்தாமுதத்தை யளிப்பதுமாகிய இந்தலிங்கத்தின் காந்தியாலெங்கும் ஜோதிமயமாய்க் காணப்படுகின்றதன்றோ? இந்தலிங்கத்தின் காந்தியைத் தேவர்கள் ஆங்காங்கு கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து எப்போதும் போற்றுகின்றனர்' என்றுரைத்தனர்.

ஐம்பத்தேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஐஶ்வர்யகாரணாய நம:

ஐம்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

ஆத்மலிங்க கதனம்

சூதர்:- இவ்வாறு ஸ்கந்தர் கூறிய திவ்யசரித சிரவணத்தால் ஆனந்தபரவசராய் ஜைகிஷவ்யர் ஸ்கந்தரை நோக்கி ஒ ஸ்வாமி, ஞானானந்த அமுதத்தின் மூழ்கிப் பரவசமான மனமுடையவர்களான யாங்களே தன்யர் என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை'.

'ஆயினும் இங்கு மஹேஶ்வரரால் புதிதாய் மஹாலிங்கம் உளதாய்க் கூறப்பட்டதன்றோ? அதுயாது?

லிங்கி யென்பவன் யார்?

அந்தலிங்கத்தைப் பூசிப்பவன் யாவன்?

அந்தலிங்கார்ச் சனத்தினால் என்ன பயனடையப்படும்?

அதனைத் தேவரீர் விஸ்தாரமாய்க் கூறியருளுங்கள்' என்று பிரார்த்தித்தனர்.

அதனைக்கேட்ட ஸ்கந்தர் மிக்கதிருப்தியடைந்து பூர்வம் தேவிக்குப்பரமேஶ்வரன் உரைத்தபடிக் கூறலாயினார். ஸ்கந்தர், 'ஒ முனிவரே! நீர் கேட்டது மிக்க அற்புதமாகிய ரகஸ்யம். பூர்வம் இதனைக் கூறும்படித் தேவிபரமேஶ்வரனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டனள். அப்போது ஈஶ்வரன்தேவியை நோக்கி அவ் விலிங்கத்தின் மஹிமை நினைந்து புன்னகைபுரிந்தனர்.

மீண்டும் இறைவனை நமஸ்கரித்து 'ஒ ஸ்வாமி! தேவ தேவ! மஹாதேவா! இப்போது கூறிய லிங்கம் யாது? லிங்கி என்பவன் யார்? உலகில் எதுலிங்கமெனக் கூறப்படுகின்றது? அதனைக் கருணையுடன் கூறவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனள். அப்போது ஈஶ்வரன் கூறியதைச் சாவதானமாய்க் கேளுங்கள். அதனைச் சாமான்ய மானவனுக்கு உரைக்கலாகாது. மிக்க பரிபாகியாகிய விவேகிக்கே கூறவேண்டிய ரகஸ்யமாயுள்ளது'.

'அதாவது ஈஶ்வரன்தேவியை நோக்கி ஒ தேவீ! லிங்க பூஜாக்கிரமத்தைக் கூறுகின்றேன். அதனை மனதில் நன்றாய் வைத்துக் கொள். இது ஸகலசாஸ்திரங்களின் உண்மைக்கருத்தாயும் எனது முக்ய ரகஸ்யமாயும் உள்ளது. ஆதலால் எவனுக்காவது உரையற்க'.

ஸ்லோகம்

லயநாத்ஸர்வஜகதாம் லிங்கமித்யுச்யதேசிவே
லீனமர்த்தம்கமயதி தஸ்மாத்தல்லிங்கமுச்யதே.
லமுக்ரீடாஞ்ச ஜகதோ கச்சதீதிதுச்யதே
தஸ்மால்லிங்கம்விதுப்ரஞ்ஞா லிங்கஹீனஞ்சதத்ப்ரியே.
அர்ச்சனஞ்சப்ரவக்ஷயாமி அர்ச்சகஞ்சவிசேஷத:
பீடபீட்யாதிர ஹிதம் பூஜ்யபூஜா விவர்ஜிதம்
த்யானத்யேயா திரஹிதம் நிர்க்குணம் தமஸ: பரம்
ஜகஜ் ஜன்மோதயாஸ்தான விநாசன விவஜ்ர்ஜிதம்.

'ஒ தேவி! ஸகலஜகமும் இதனிடம் லயமடைகின்றமையால் லிங்கம் எனக் கூறப்படுகின்றது. லயமடைந்துள்ள பொருளை வுதிக்கச் செய்கின்றதாதலின் லிங்கம் எனப்படும். ஜகத்தை லீலையாக அடைந்தமையால் லிங்கம் எனப்படும். இதனால் பெரியோர் அதனை லிங்கமென்று அறிகின்றனர்.

'ஒ தேவி! அது (குறியற்றது) லிங்கமற்றதேயாம். அதன் அர்ச்சனையையும் அர்ச்சகனையுங் கூறுகின்றேன். அது பீடமும் பீடமுடையது மற்றதும், பூஜ்யபூஜையற்றதும், த்யானத்யேய மற்றதும், குணமற்றதும், தமஸைக்கடந்துளதும், ஜகத்ஸம்பந்தமான தோற்றநிலையழி வற்றதும், ஓங்காரத்துக்கு ஆதியும் மும்மாத்திரை யற்றதும், பாவா பாவமற்றதும், அறிவானும் அறிதலுமற்றுளதும், வியாபிக்கப்படும் பொருளும் வியாபகமுமற்றதும், ஞானம் ஞேயம் ஞாதா என்பவற்றது,கண்டமும் அகண்டமுமற்றதும், தோற்ற நிலை யொடுக்கத் திரோதானாதியற்றதும், அலக்ஷ்யமல்லாததும், லக்ஷ்க்ஷண மற்றதும், சத்தல்லாததும் அசத்தல்லாததும், சத சத்தற்றதும் சத்தையென்பதற்றதுமாகிய கேவலம் ஆன்ம தரிசனமேயாம்'.

தோற்றம் தோன்றாது இருத்தலாகிய இரண்டு மற்றதும் தனது விளக்கத்தாலேயே சகலவிளக்கமுடையதும், க்ஷராக்ஷரமல்லாததும், சராசரமில்லாததும், பிரமாணப் பிரமேயமற்றதும், பிந்துநாத மல்லாததும், சாக்ஷிசாக்ஷிய மற்றதும், பிம்பபிம்பிகளைக் கடந்ததும், காணக் கூடாதததும் காணக்கூடாத தல்லாததும், மனோவாக்கு களுக்கு எட்டாததும், பிராண னல்லாததும் பிராண போதகமும், சக்ஷுவல்லாததும், ஸ்ரோத்திர மல்லாததும், நாசியல்லாததும், பிருத்வியு மல்லாததும், ஆகாயமல்லாததும், இந்திரியங்களுக்கு விஷயமற்றதும், நிகரற்ற ஆகாயமும் ஜிஹ்வையற்றதும், பாணி பாத பாயு முதலிய வற்றதும் ஆகிய தத்துவத்தைத் தெரிசித்தலே அர்ச்சனையாம்'.

'இது ஆகாயமுமல்ல அநாகாசமுமல்ல. ஆகாசத்தையும் விளங்கச்செய்கின்றதாம். இது வாயுவல்ல. வாயுவையுஞ் சலிக்கச்

செய்கின்றதாம். இதுஜலமல்ல. ஆனால் ஜலத்துக்கு த்ருவத் தன்மையைக் கற்பிப்பதாம்'.

*'இந்த லிங்கமானது ஒன்பது துவாரமுடைய வீட்டிற்குள் இருக்கிற திவ்யபீடத்தில் காணப்படுகின்றது. அது பிரதிஷ்டிக்கப் படாததும்-எங்கும்வதனமுடையதும்-எங்கும்கையுடையதும்-எங்கும்பாதமுடையதும்-எங்குஞ்சிரசுகளையுடையதும்-எங்கும் பீடமுடையதும்-தமஸைக் கடந்ததுமாய் உள்ளது. அங்குயாதுந் தோன்றுவதில்லை. பராபரமற்றதும் வேதாந்தத்தினாலறியக் கூடியதுமாகிய நிர்க்குணஸ்வரூபமே அஃது. அதனிடமிருந்தே விசித்திர புவனங்கள் உண்டாய் நின்று ஒடுங்குகின்றன'.

'முக்குணமயமாகிய இப்பிரபஞ்சமெலாம் அதனையே ஆதாரமாயுடையது. ஒ தேவி! அந்தலிங்கத்தின் பரிமாணத்தைக்கூற எவனாலுமுடியாது. அதற்குப் பரிமாணமில்லை'.

'அது அகண்டம் ஏகம். பிண்டஅண்ட பிரம்ஹாண்டங் களெல்லாம் அஃதே அதற்கு ஆலயமில்லை. ஸகலத்துக்கும் அஃதே ஆலயம்'.

ஸகலப் பிராணிகளின் கோசமாகிய கர்ப்பக்கிருகத்திலுள்ளது அஃதே. அது ஸ்வயம்ப்ரகாசமானது. அது ஜீவன் ஈஃவரன் முதலியவற்றது. அஃதே ப்ரத்யக் சைதன்யமாகிய ஆன்மா; ஆனந்தகனம்; அத்வயம். பிரம்ஹ விஷ்ணு ருத்ர என்பதாதி ஸம்பந்தமுடைய பீடமுதலியவற்றது. அது ஃவாத்மைகவேத்யம் (தனதான்மா வொருவனுக்கேயறியக் கூடியதாகிய) லிங்கமாய்த் தன்னிலேயே யுள்ளது. அஃதே பரமானந்த மாகும்'.

'அதற்குப் பின்னமாகிய வஸ்துயாது மில்லை. அந்தலிங்கங் காணப்பட்ட தாயின் காண்போன் என்னுந் தன்மையும் ஒடுங்கி விடும். அதுலிங்கமாயினும் அலிங்கமேயாம். அதனை ஏனையோர் அறியார். அஃதே எல்லோராலும் எப்பொழுதும் உபாசிக்கப் படுவதாம்'.

'அவஸ்தாபேதமற்றதும் அஃதே. அது த்ருக்ரூபம். அது கேவலம் போதஹீனம். கிஞ்சிக்ய சர்வக்ஞர்களும் அகங்கார

மாயாபரவசர்களுமாகிய ஜீவேஸ்வரர்கள் அந்தலிங்கத்தைக் காண்பதில்லை'. 'சீவன்பிரமனும் ஈசன்விஷ்ணுவுமாம்'.

'ஜீவனாகிய பிரமன் மோகஜாலங்களில் மூழ்கினவனாய் அகங்கிரகவுபாஸனை யெனும் ஆயுதத்தால் சர்வக்ஞனாகிய விஷ்ணு வோடெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்தான். அவ்விஷ்ணுவும் அகங்காரவசனாய் யானே ஸர்வேஸ்வரன் என்று கூறிக்கொண்டு யுத்தஞ் செய்ய ஆரம்பித்தான். இவ்வாறு மித்தை (பொய்)யாகிய சாஸ்திரங்களால் மோகாந்தகர்களாய் விகாதஞ்செய்யும் அவ்விருவர் களையும் பார்'.

'ஒ பவானி! க்ஷராக்ஷரர்களாகிய அந்தப்பிரம விஷ்ணுக்கள் மோகம் நீங்கி அவ்விலிங்கத்தைக் கண்டு பேரானந்தத்தில் மூழ்கினவராய் இருந்தனர்'.

'ஆயினும் மீண்டும் மாயாபாசங்களால் கட்டுண்டவர்களாய்த் தரிசனமிழந்து மீண்டும் லிங்கத்தின் அடிமுடியை நாம் காண வேண்டுமென்று பலகாலமுயன்று முடியவில்லை. வராஹ ஹம்ஸ வடிவங்கொண்டு தேடியுங்காணாது தோத்திரஞ் செய்ய ஆரம்பித்தனர்'.

'ஒ தேவி! க்ஷராக்ஷரர்களாகிய அப்பிரம விஷ்ணுக்கள் ஹம்ஸ மந்திரத்தால் அலிங்கமாகிய லிங்கத்தைக் கண்டு ஆகாயம்போல் ஸம்பந்தமற்றவராய் ஸகலமோகங்களு நீங்கினவராய் ஆனந்த நிலை பெற்றனர். அப்படிப்பட்ட அந்தலிங்கத்தைத் தவிர வேறு லிங்கமுண்டோ'.

'ஒ தேவி! அஃதே அலிங்கமாகிய முக்ய லிங்கமென்றறி. அதனைப் பூசிக்கமுடியாதவர்கள் சிலாரூபமாயாவது தாது ரூபமாயாவது பாணரூபமாயாவது உள்ள சிவலிங்கத்தைப் பில் வதளங்களாற் பூசிக்க வேண்டும்'.

'ஒ பவானி! அங்ஙனம் பூஜித்தால் சம்சாரக்கடலினின்றுங் கரையேறலாம்; முக்யலிங்கபூசை சாமான்யமாகிய நரர்களாலுஞ் சுரர்களாலுஞ் செய்யக்கூடியதல்ல. தபோ தானங்களாலும் ஏனைய தர்மங்களாலும் மற்றுமுள்ள பற்பல வுபாயங்களாலும் அப்பூஜை

செய்ய முடியாது. அந்த முக்ய லிங்க பூஜை யாதெனின் அதனைக் கூறுகின்றேன். கேட்பாயாக. அந்த பூஜை மிக்க பெரியோராலேயே செய்யக் கூடியது. அதுவே மிக்கரஹஸ்யம். அதைப் பூஜிக்க அனந்தகோடி ஜன்மங்களில் புண்யஞ் செய்திருக்க வேண்டும்'.

'சர்வக்ஞரூபராகிய ஹரியினாலும் கிஞ்சிக்ஞ ரூபனாகிய பிரமனாலும் வராஹ ஹம்ஸ வுருவங்கொண்டு காண முயன்றும் ஆகாது தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதன்றோ? அங்ஙனமிருக்க அப்பூசையின் மஹிமை என்னவெனக் கூறுவேன். மனதினால் ததாகாரமாய்ப் பார்ப்பதனாலேயே அப்பூசை சிதிக்கும். அதுமிக்க விசித்திரமாயுள்ளது'.

ஐம்பத்தெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

ஜ்யாயஸேநம:

ஐம்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

உபநிஷது லிங்ககதனம்

ஈஶ்வரர்:– 'ஒ தேவி! யாம் ஈசஜீவர் என்ற அபிமானங் கொண்டவர்களாதலின் விஷ்ணுபிரமர்களும் அந்தவிலிங்கத்தின் அடிமுடிகளைக் கண்டிலர். அகங்கார முள்ளவர்களாய் வர்ணாச்சிரம தர்மாபிமானம் உள்ளவர்களாகிய மனிதர்கள் அதனைப் பூஜிக்க வியலாது. அத்தகைய பூஜையின்றி முக்தி கிட்டாது. தேவர்களைப் பூஜிப்பதிலும் எனது லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் சிறந்ததாகும்'.

'ஒ தேவி! எனது பௌதிகலிங்க பூஜையானது பில்வபத்ர முதலிய சாதனங்களால் நிறைவேறும். ஈண்டு கூறிவரும் பூஜையானது ஆன்ம ஐக்கியமேயாம். இந்த பூஜைக்கே ஏனைய பூஜனைகள் ஸாதனமாகும்'.

'**விபூதிருத்திராக்ஷதாரணம் பஞ்சாக்ஷரஜபம்-ருத்திர அத்தியாய ஜபம்-சிவநிவேதன போஜனம் இவைகள்**

சித்தத்தைச் சுத்தமாக்குகின்றமையின் ஞானாங்கம் எனப் படுவதாம்'.

*ஜாபாலம் அதர்வணம் கைவல்யமுதலிய வுபநிடதங்களுள் விபூதிருத்ராக்ஷ தாரணம் லிங்கார்ச்சனை-பஞ்சாக்ஷரஜபம் இவைகளைக் கூறி ''த்யாலீத ஈசானம்''(ஈசானனைத் தியானியுங்கள்) ''சிவ ஏகோத்யேய:''(சிவனொருவனே தியானிக்க வேண்டியவன்) ''உமாசகாயம்பரமேஸ்வரம்''(உமையோடு கூடினவனும் பரமேஸ்வர னுமாய் உள்ளவனை) என்பதாதி மந்திரங்கள் இவையெலாம் ஹ்ருதயலிங்க ஆராதனத்தின் பொருட்டே என்பது விளங்குகின்றது. யாகதான விரதங்கள் அதன் பொருட்டே சாதனமாகும்'.

'இப்பூசையானது பூஜ்யபூஜகர்கள் அற்றுளதும் தூப தீபம் சந்தன புஷ்பம் பஞ்சாமிர்தம் நிவேதனம் முதலிய சாதனங்களால் முடியாது. பாவனையொன்றினாலேயே எளிதிற்கிடைக்கும். யோகிகளுக்குங் கிடைப்பதரிது'.

''பிரக்ஞையெனும் மஹா கங்காதீர்த்தத்தில் ''நித்ய சுத்தோஹமஸ்மி'' (யான் நித்யசுத்தனாய் இருக்கின்றேன் என்று) ஸ்நானஞ் செய்து ஸ்வான்ம க்யான மஹா விபூதியைப் பூசி, ஞானம்-வைராக்யம்-போதம் எனும் திரிபுண்டர மணிந்து, சாந்தி-தாந்தி-உபரதி முதலிய அப்யாஸமாகிய ருத்ராக்ஷமாலையைத் தரித்து பஞ்சபூத தத்வ பஞ்சீகரணத்தால் நிர்மலனாய், பஞ்சகோசமுங் கடந்துள்ள பொருளாகிய பஞ்சாக்ஷரத்திற் பாராயணனாய், ஐந்துபிராணன் மனம் இவைகளின் தன்மையும் சகல இந்திரியங் களும் அற்றவனாய் யான் பரப்பிரம்ஹமாகிய ஈசன் வாச்ய வாசகமற்றவன் என்று த்யானித்துக் கொண்டு, ஸ்வாத்மைகக்கியான ஆனந்த ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கினவனாய், மோஹம் நீங்கி மஹாமாயையெனும் கர்ப்பக்கிருகத்தில் இருக்கின்றவனாய்த் தனது நிஜ ஆன்ம லிங்கத்தில் பஞ்சகர்ம இந்திரிய ரசமாகிய பஞ்சகவ்யத்தையும், பஞ்ச கர்மேந்திரியமாகிய பஞ்சாமிர்தத்தையும், அகண்டைக்யானு சந்தானமாகிய ருத்ரஜபத்தோடு கூடினவனாய், அபிடேகித்து மனோலயமாகிய சந்தனத்தைப் பூசுவோனாய், ஸர்வான்மத் தன்மையாகிய வஸ்திரத்தைவுடுத்தித் தனது

ஆத்மலிங்கத்தை ஸோகமெனும் அக்ஷதைகளால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்''.

'மகாவாக்ய அனுசந்தானமாகிய பில்வங்களாலும் அர்ச்சித்து நான்கு வேதசாரமாகிய மஹாவாக்யங்களின் உச்சாரணமாகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து, தேகஜாலங்களாகிய பக்ஷ்யபோஜ்யங் களை நிவேதனஞ்செய்து ''அஹமஸ்மி'' என்ற தாம்பூலத்தைச் சமர்ப்பித்துச், சமாதியாகிய புஷ்பங்களைச் சாத்தித், தேக சம்பந்தமற்ற பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைச் செய்து, மஹானந்த மாகிய கரதாளத்தோடு யானே விஸ்வமென்ற கீதத்தைப்பாடி, சர்வஸங்க பரித்யாகமெனும் சத்ரசாமராதிகளால் ஆராதித்துப் பூஜ்ய பூஜகாதிகளை லயிக்கச்செய்வதால் இப்பூசை நிலைபெறுவதாம்'. 'ஒ தேவி! இந்தப் பூசைக்கு ஆவாஹனம் உத்வாஸனமில்லை. காலதேச நியமமுமில்லை. இதற்குச் சாதனமுமில்லை. எப்பொழுதும் சர்வபாவத்தால்(எல்லாமாந் தன்மையால்) ஆன்மலிங்கத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்'.

'ஒ தேவி! இந்த பூஜைக்கு மஹா நிவேதனமானது திரிசியமாகிய ஸகலப்பிரபஞ்சமுமே. அப்படி நிவேதித்த சேஷத்தைப் புசித்துச் சுகமனுபவிப்பான். பின்னர் குணத்திரயங் களின்மையாகிய சங்கதீர்த்தத்தை ''ஸதாசிவோஹம்''. (யான் சதாசிவன்) என்று உச்சரித்துப் புசிக்கவேண்டும்.

'ஒ தேவி! இங்ஙனம் ஆத்மலிங்க பூஜையைக் கூறினேன். இவ்விதம் தினந்தோறும் பூஜ்ய பூஜனத்தன்மை யற்றவனாய்ப் பூஜிப்பவன் ஸகலலோகத்திற்கும் பூஜ்யனாய் லிங்கமயனாகின்றான்'.

'ஒ தேவி! இஃது பூஜையாலும் லிங்கத்தாலும் உபாஸனை யாலும் வேதஅத்யயனத்தினாலும் மற்றுமுள்ள தர்மங்களாலுங் கிடைக்காது. **எனது பிரஸாதம் ஒன்றினாலேயே கிடைப்ப தாகும்'.**

'இதனாற் கிடைக்கும் பொருள் பிராணகோசமுமல்ல. ஆனந்தகோசமுமல்ல. விக்ஞானகோசமுமல்ல. அன்னகோசமுமல்ல. மனோகோசமுமல்ல. அணுவுமல்ல. தீர்க்கமுமல்ல. பந்தமுமல்ல.

முக்தமுமல்ல. துவைதமுமல்ல. மற்று அனீசமாகிய வோர் பரமேயாம். தேசகால முதலியன இல்லாமையால் வியாபகமுமல்ல’.

‘அவஸ்தை முதலியன வற்றுளதும் லிங்கமற்றதும் ரஸாதிகுண மற்றதும் ஏகமும் சிதானந்த ரூபமும் கனமும் அகண்டமும் மனோவாக்குக்கதீதமும் அநாதியும் சூக்ஷமமும் சுத்தமும் போதமும் அஸங்கமுமாய் உள்ளது’.

‘ஒ தேவி! அந்தலிங்கமேயான். அஃதே ஸகலலோகங்களுமாய் உள்ளது. அவ்விலிங்கப் பிரசாதத்தினாலேயே பூமி-சலம்-அக்னி-வாயு-ஆகாயம்-சூரியன்-சந்திரன் ஆகிய இவைகள் விளங்குகின்றன. ஜடமாகிய இஃதெல்லாம் எதனால் விளங்குகின்றன. அதனை கண்டால் இஃதெல்லாம் காணப்பட்டதாகும். அது பஞ்சேந்திரியங் களுக்கும் விஷயமல்ல’.

‘ஸகலதேவர்களின் ஹ்ருதயத்திலுள்ளது அஃதே. அது ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல. பால்யமுடையதும் யெளவனமுடையதும் வார்த்திகமுடையதுமல்ல. அது நீண்டது மல்ல. குறுகியதுமல்ல. கறுப்புமல்ல. வெளுப்பு முதலியவையு மல்ல. அது வட்டாகாரத்துவமு மல்ல. நாற்கோணமுமல்ல. மேலுள்ளதுமல்ல. கீழுள்ளதுமல்ல. அஃது அகண்ட மேயாம்’.

‘ஸகல அண்டங்களிலும் விஸ்தார மாயுள்ளதும் அஃதே. அது உலர்ந்தது மல்ல நனைந்ததுமல்ல. அதனிடமிருந்தே பிரம விஷ்ணு ருத்திர இந்திரர்களும் மஹாபூதசங்கங்களும் தோன்றி நின்று அதனிலேயே வொடுங்குகின்றனர். அதனையே பிரம்ஹம் என்றறி!’

‘அஃதே பஞ்சேந்திரியங்களால் ஐந்து புலன்களையும் அறிகின்றது. அஃதே மனதையெண்ணச் செய்கின்றது. நதிகள் ஸமுத்திரத்தினிடஞ் சேர்ந்து நாமரூபங்களை விட்டொன்றாவது போல் அந்த லிங்கத்தைத் தரிசிப்பதினால் நாம ரூபங்களை விடுத்து அதனோடு ஒன்றாவான். அந்த லிங்கமே தொனி பிந்து மாத்திரை முதலியவைகளைக் கடந்துளதும் வேதாந்தங்களில் ‘ஓம்’ என்று கூறப்படுவதுமாம்’.

'அஃதே பூரணத்திலும் பூரணம். எப்பொழுது தமஸுளதோ அப்பொழுது இரவில்லை. பகலில்லை. அந்தலிங்கம் ஒன்றேயுளது. அஃது அக்ஷரமும் சூரியமண்டலத்தில் உள்ளதுமாம். அதனிட மிருந்தே பழமையாகிய பிரக்ஞை பரவியது. அந்தலிங்கத்தை யறியாதசிலர் காலமே பரமென்றும் ஸ்வபாவம் பரமென்றும் புலம்பித் திரிகின்றனர்'.

'அந்த லிங்கத்தை அறிந்தவர் துக்கநீங்கி பரமசாந்தி அடைகின்றனர். அந்தலிங்கமே அணுவுக்கு அணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாயுள்ளது. பராபரமாகிய அந்த லிங்கத்தைக் கண்டால் சித்தபந்தங்களும் ஸகல சம்சயங்களும் ஸகல கர்மங்களும் நசிக்கின்றன. அந்தலிங்கமேசோதிகளுக்குச் சோதியும் சேதனங் களுக்குச் சேதனமுமாய் உள்ளது. அந்த லிங்கத்தைக் கண்டவர் களுக்கு சோக மோகம்யாது?'

'அதனைக் காணாதவர்களுக்கே அடிக்கடி ஆபத்துகளும் ஜனனமரண ஜராதுக்கங்களும் வரும். ஆனந்தமாகிய அந்த லிங்கத்தை யறிந்தவர்களுக்கு ஒருக்காலும் பயமில்லை. அந்தலிங்கமொன்றையே யறியவேண்டும். அஃதே தியானத் தியேயம் அற்றது. ஞானக்ஞேய மற்றதும் நாமரூபமற்றதும் பிறவாதது மாயுள்ளது. அதனை யாரோ ஓர் தீரன் பார்க்கின்றான். எப்பொழுது மனிதர் ஆகாயத்தை தோலைப்போல் போர்த்துக் கொள்வார்களோ அப்போது அவ்விலிங்கத்தையறியாது துக்கநீங்கி முக்தியடையலாகும்'.

'அஃது உள்ளறிவாவது அல்லது வெளியறிவாவது அல்லது இருவகையறிவாவது அல்லது அறிவுடையதாவது அறிவில்லாத தாவது அல்ல. அது அதிசயமும் கிரகிக்க முடியாததும் ஏகாத்ம க்யானமும் பிரபஞ்சம் நீங்கியதுமாம். அஃதே வேதாதியில் ஸ்வரமாயுள்ளதும் வேதாந்தத்தில் பிரதிஷ்டிதமாயும் உள்ளதாம். அந்தலிங்கபிரகிருதியில் பிரம விஷ்ணு ருத்ரர் லீனராகின்றனர். அஃதே பிரம்ஹாவும் சிவனும் விஷ்ணுவும் விராட்டும் சுவராட்டும் ஸம்ராட்டு மாயுள்ளது. அதனை மேதாவிகளாகிய பெரியோர் மனதாற் காணுகின்றனர்'.

*'சிரவணத்தின் பொருட்டு பலரால் அடையக் கூடாததும் சிரவணஞ் செய்தும் அறியப்படாததும் அஃதே. யாரோ ஒருவர் அதனை ஆச்சரியம் போல் காண்கின்றனர். ஆச்சரியம் போல் கேட்கின்றனர். ஆச்சரியம்போல் அறிகின்றனர். அந்தலிங்கமின்றிப் பிராணனாலும் அபானனாலும் ஜீவிக்கின்றான் என்ப தில்லை.

'ஸகலபிரஜைகளையும் உண்டுபண்ணுவதும் சத்வ ரஜஸ் தமஸாயும் உள்ளதும் பிறவாததுமாகிய ஒருத்தியைப் பிற வாதவனாகிய லிங்கியானவன் கூடிக்கலக்கின்றான். அந்த லிங்கத்தின் நிலை பெற்றவனாய் அவனை விட்டு விடுகின்றான். அந்த லிங்கமாகிய ஆன்மாவையே தரிசிக்கவேண்டு மாயின் வேதமென்னும் மலைகளிலேறி சிரவணஞ் செய்யவேண்டும்'.

'ஹேமஹேஸ்வரி! ஆனந்தரசமும் சுயம்பிரகாசமுமாகிய அந்த இலிங்கம் இராவிடின் எவன் எதனால் ஜீவிப்பன். அவனிலும் பராபரமும் சிறிதும் பெரிதும் யாதுமில்லை'. 'விருக்ஷம்போல் நிச்சலமாய் பரம ஆகாயத்தில் உள்ளது அவ்விலிங்கமே. அதனிடம் மனோவாக்குகள் செல்லாது திரும்புகின்றன'.

'ஒ தேவேசி! அது பிரமாண்டத்தையுங் கடந்துளது. பூமியில் புதையுண்டிருக்கும் புதையலை அறியாது ஜனங்கள் மேற் பிரதேசத்தில் நடப்பது போல் மனிதர்களும் அதன் சம்பந்தமாகவே சகலவிவகாரங்களையும் நடத்திக் கொண்டிருந்தும் அறிகின்ற தில்லை. சாக்ரம் சுவப்னம் சுழுத்தி ஆகிய அவஸ்தைகளில் எந்தலிங்கமானது மனதினால் அடையப் பட்டுளதோ அதனையான் என்றறிந்தவன் சம்சார நீங்குகின்றான்'.

'சிலந்திப்பூச்சி நூற்களை யுண்டாக்கிச் சிலகாலத்திற்குப்பின் தனது வாயினால் அந்நூற்களையே புசிக்கின்றது போல அந்த லிங்கமானது ஸகல ஜகத்தையும் உண்டாக்கி ஒடுக்கிக் கொள்ளுகின்றது'.

'ஒ தேவி! அந்த லிங்கமானது வாராணசியில் **விஸ்வநாதன்** எனும் பெயருடன் விளங்குகின்றது. அங்கு மரித்தவர்களுக்குப் பிரணவமாகிய **பிரம்ஹமந்திரம்** எனும் **ஓங்காரதாரகம்**

உபதேசிக்கப்படுகின்றது. அவ்வுபதேசம் பெற்றவன் மீண்டும் பிறவாது அந்த லிங்கமாகின்றான்'.

'நேரில் ஆன்மலிங்கத்தைக் காண முடியாதவர்களுக்கு **பௌதிகலிங்கம்** முக்தி தருகின்றது. அதைத் தரிசிக்கும் மனிதர் கிரமமாய் முக்திபெறுவார். அந்தமுக்யலிங்கத்தில் பேதபுத்தி செய்தவர்க்கே பயம் நிகழும். அந்த லிங்கமே ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் எப்பொழுதும் விளங்குகின்றது.

'வேதாந்த விக்ஞானத்தால் அர்த்த நிச்சயம் வந்த யதிகளால் சந்யாசயோகத்தால் அந்தலிங்கமே அடையக்கூடியது'.

'ஓ தேவி! இதனையூகித்தறிய முடியாது. துராசாரங்களினின்று ஒழியாதவனும் சாந்தி சமாதியில்லாதவனுமான மனிதனுக்கு அந்தவிலிங்கம் விளங்காது'.

எவர்களது மனம் தூய்மை பெற்றுளதோ அவர்களுக்கு விளங்கும். ஆதலால் ஆத்மகாமனாய் உள்ளவன் அவ்விலிங்கத்தைப் பூசிக்கவேண்டும். காமனையைக் கருதியவன் இந்தலிங்க பூஜையில் அதிகாரியல்ல'.

'ஓ மஹேசி! இந்த ரகசியார்த்தத்தை சாமானியர் அறியார். ஞான நிஷ்டரே அறிகின்றனர். இந்த லிங்கபூஜையில் குரு சிஷ்யன் பூஜ்யன் பூஜகன் பிரதோஷ முதலியது யாதுமில்லை. இவ் விலிங்கத்துக்கு சர்ப்பபூஷணமாவது சந்திரகலையாவது இல்லை'.

ஐம்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ

யக்ஷகின்னரஸேவிதாயநம:

அறுபதாம் அத்தியாயம்

உபநிஷது லிங்க பூஜாமகிமை.

ஈஶ்வரர்:– 'ஓ தேவி! மிக்க ஹிதமாய் உள்ளதைக் கூறுகின்றேன். இப்போது கூறிய பூஜையானது அனந்தமாகிய

பயனையுடையதும் கர்மங்களை அழிப்பதுமாகிய மனோலயம் என்னும் மஹாக்யான பூஜையேயாம்'. தேவராயினும் மனிதராயினும் அந்தப் பூசையைச் செய்வாராயின் பிறவி நீங்கிப் பெறும் பேறெய்தலாம்'.

'அந்தப் பூசை சாமானியமாய் உள்ளவனுக்குக்கிட்டாது. எண்ணிறந்ததவம் யோகம் யாகம் முதலிய புண்ணியகர்மங்களைச் செய்து எனது பிரஸாதம் பெற்றவன் எவனோ அவனுக்கே அப்பூஜைகிட்டும்'.

'விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரிப்பவனும்-ருத்திராவர்த்தி செய்கின்ற வனும்-பஞ்சாக்ஷர பரனும்-லிங்கார்ச்சகனும்-பிரதோஷம் சதுர்த்தசி அஷ்டமி சோமவாரம் முதலிய காலங்களில் நியமத்தோடு என்னைப் பூசிக்கின்றவனும்-எனது க்ஷேத்திரமாகிய அவிமுக்தத்(காசி)தில் விஸ்வேஶனை யர்ச்சிக்கின்றவனும்; மஹாளயம், ருத்திரகோடி, காலஞ்சரம், பிரபாசம், புஷ்கரம், அமரகண்டகம், பிண்டாரகம், குருக்ஷேத்திரம், மஹாகாளம், மாஹேஶ்வரம்,

தேவதாருவனம், நைமிசம், சித்திரகூடம், கேதாரம், வைத்யநாதம், ஸ்ரீசைலம், ஓங்காரம், வேணுவனம், ஆவடங்கம், ஸோமநாதம்,

கோகர்ணம், திரியம்பகசைலம், தக்ஷிணகைலாஸம், ஏகாம்பரவனம், விருத்தாசலம், அருணாசலம், கோபர்வதம், சிதம்பரம், சுவேதாரண்யம், கஜாரண்யம்,

ரத்னகிரி, ஸ்ரீகண்டம், மாத்ருசைலம், கோடிகை, திருதிவனம், கும்பகோணம், அருச்சுனம், சுந்திரகிரி, மாதவிவனம், தேஜினிவனம்,

க்ஷீரணிவனம், சமீவனம், பில்வவனம், கடேசம், பிரம்ஹவனம், சாயாவனம், ஸ்ரீவாஞ்சியம், வேதவனம், வன்மீகம், வாதபுரி,

சேது, ஹாலாஸ்யம், சாலிகவனம், கஜனசலம், மஹேந்திரகம் இந்த புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில் வசிப்பவருமாகிய புண்யவான்

எவனோ அவனுக்கே எனது பிரஸாதங்கிடைக்கும். எனது பிரஸாதத்தினாலே அந்த ஞானங்கிட்டும்'.

'ஓ தேவி! அநேககோடி ஜன்மங்களில் எனது பிரஸாதத்திற்கு ஆளானவனாய் வைராக்ய பக்தியுடையவனுக்கே சித்தசுத்தி யிருக்கும் ஆகையால் ஆத்மலிங்கார்ச்சனை புத்தியுதிக்கும்'.

பிரபஞ்ச சுகத்தில் மனஞ்சென்றவர்களுக்கு அத்தகைய மதியுதிக்காது. அநேக மாயிரம் கீழ்ச்செந்துசனனம் எடுத்து ஏதோவோர் புண்யவிசேடத்தால் மாநுடஜன்மம் கிடைக்கும். என்னைத்தியானிப்பவனும், அதர்வசிரசு-ஜாபாலம்-கைவல்யம்-காலருத்ரம் முதலிய வுபநிடதத்தை ஜபிப்பவனும், ருத்ராவர்த்தி செய்கின்றவனும், பஸ்மநிஷ்டை பெற்றவனுமாகிய எவனோ ஓர் சிவயோகிக்கே இதில் மதியுதிக்கும். பின்னர் ஞானாப்பியாசத்தில் முயலுவோனாயின் அவனுக்கு இந்த ஆத்மலிங்க ஞானங்கிட்டும். ஏனையோருக்குக் கிடைப்பதரிது'.

'ஹ்ருதய பத்மத்தில் சதுர்ப்புஜனும் மானையும் பாணத்தையுந் தரிப்பவனும், கர்ப்பூரம் போல் வெண்ணிற மேனியுடையோனும், சடையில் சந்திரகலையையும் கங்கையையுந் தரிப்பவனும், ஸர்ப்பாபரணனும், முக்கண்ணனும், கறைக்கண்டனும், சந்திரன் போன்ற முகமுடையவனும் உமையோடு கூடினவனும், திவ்யரத்ன சிம்ஹாசனத்தில் வீற்றிருப்பவனுமாகிய என்னை க்ஷணமாவது அரைக்ஷணமாவது தியானிப்பானானால் ஆன்மலிங்ககியானத்துக்கு வேண்டியசாதனம் பெற்றவனாவான்'.

'ஓ தேவி! சிவன்-ருத்ரன்-ஹரி விதி-இந்திரன்-அக்னி-வாயு-யமன்-வருணன்-சந்திரன்-சூரியன்-குபேரன்-மருத்துக்கள்-அஸ்வினிதேவர்-ஆதித்தியர்-ஸ்கந்தர்-விக்நேஶ்வரர்-நந்திகேஸ்வரர் முதலிய யாவர்களும் யானே'.

'இவர்கள் என்னிடம் இருந்தே யுண்டானார்கள். யானே பிரமனுக்கு வேதங்களை யுபதேசித்தேன். விஷ்ணுவுக்குச் சக்கிரம் தந்தேன்.

'எனது ஐஸ்வர்ய ரூபத்தை **அகமேவ** என்று தியானிக்கின்றவர்களுக்கு எனது ஞானங்கிட்டும் அல்லது சூரியமண்டலத்தில் பொற்கையனும் பொன்மீசையனும் பொன்வண்ணனும் அம்பிகாபதியுமாகிய என்னைதியானிக்கலாம். அவனுக்கும் ஞானம் உதிக்கும்'.

'இயமநியமம் ஆசனம் உடையோனாய் வாயுவைப் பூரகத்தினால் இழுத்து மூன்று கடிகை கும்பகஞ் செய்து சலிக்காமல் இருந்தால் தான்ய சூகம்போல் சூக்மமாயும் மின்னல் ஸ்படிகம் முதலியனபோல் ஜ்வலிக்கின்றதுமாகிய சோதியானது காணப்படும். அவனே ஆன்மா'.

'அவன் கால் முதல் தலையீறாய் ஸகலசரீரங்களையும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கும் அஸங்கபுருஷனாகிய யான். யாதொருவன் என்னை யோகத்தினால் காண்கின்றானோ அவனுக்கு அஷ்டமஹாசித்திகளும் சித்திக்கின்றன'.

'அவனது சிரசில் ஆயிரம் இதழ்த்தாமரையில் ஆவின் முலைக்காம்புபோல் அமுதரஸ தாரையானது கபாலத்தை விட்டு இளையெனும் நாடியில் பிரவகித்துக் கொண்டிருக்கிறது'.

'எப்போதும் தஹராகாசத்தில் இருக்கின்றவனாய் இந்திரிய மனோவாக்குகளை ஏவுவோனும் யானே. பராபஸ்யந்தி- மத்யமா- வைகரி இவைகளில் பிரணவமாய் இருப்பவன் யானே. அலிங்கனும் தேவத்ரியக் மனிதர்களுள் இருப்பவனும், நாமரூபங் கடந்தவனும், அகங்கார மற்றவனும், பதினாறு கலையுடையவனும், நினைப்போனும், அறிவோனும், அநுபவிப்போனுமாய் இருக்கின்றேன்'.

'ஆமையின் நாவானது மிக்க நீளமாயினும் குறுகுவதுபோலும் நதிகள் ஸமுத்திரத்தை யடைந்து நாமரூபம் நீங்குவனபோலவும் சூரியனோடு தனது கிரணங்கள் ஒடுங்குவன போலவும் என்னிடம் ஜகம் ஒடுங்குகின்றது'.

'சூரியகிரணத்தால் தாமரைமலர்வது போலவும் காந்த சந்நிதியில் இரும்பு சேட்டிப்பது போலவும் எனது சந்நிதியில் காலகர்மவிபாகத்தால் ஸகலசகமும் சேஷ்டிக்கின்றது'.

'யானே இவைகளைச் சிருட்டித்து அதிற் பிரவேசித்து நாமரூபகுணங்களால் பிரமா விஷ்ணு ருத்ரர் எனும் பெயருடைய வனாய் இருக்கின்றேன். முந்தினயுகத்தில் எப்படி சிருஷ்டித்தேனோ அப்படியே பிந்தின யுகத்திலும் சிருட்டிக்கின்றேன். அக்னியி னின்றும் தீப்பொறிகள் உண்டாவதுபோல் என்னிடம் ஜகமுண்டா கின்றது'.

'இந்திரன் சூரியன் வருணன் சந்திரன் மநு பிதுரர் அந்தணர் அரசன் கிருகங்கள் இவைகள்யானே. ஸகலசரீரங்களிலும் இருக்கின்றேனாயினாம் ஓர் குணமுமின்றி ஸகலத்துக்கும் போக்தாவாய் இருக்கின்றேன். உள்ளும்புறம்பும் உள்ளவன் யானே. என்னை எவன் அறிகின்றானோ அவன்யானே. யோகம் சாங்கியம் இவ்விரண்டும் எனக்குமிக்கப் பிரியமானவை'.

'எல்லோருக்கும் பொதுவாய் உபாஸனையையுங் கூறுகின் றேன். ஆவின் சகல சரீரத்திலும் க்ஷீரமிருப்பினும் முலைக்காம்பில் காணப்படுவது போல் யான் சர்வவியாபி யாயினும் சிவலிங்கத்தில் காணப்படுகின்றேன். **ஆன்மலிங்கத்தை ஞானயோகத்தினால் காணச்சக்தியற்றவர்க்கு லிங்கத்தில் பூசை விதிக்கப்பட்டது. விபூதிருத்திராக்ஷ தாரணம் பஞ்சாக்ஷரஜபம் ருத்திராவர்த்தி ஆகிய இவைகளைச் செய்து கொண்டு ஓர் பில்வபத்திரத்தை எனது சிரசில் வைப்பவனுக்கு ஞானமளிக்கின்றேன். அது எனக்கு பிரதிக்ஞை'.**

*'ஒ தேவி! பற்பல விதமாகிய வருணாசிரம தருமங்களாலும் இஷ்டா பூர்த்தங்களாலும் கன்னிகாதானங்களாலும் யான் அவ்வளவு திருப்தியடையேன். இவைகளெல்லாம் என்னைப் பூசிப்பதற்கு பிரியத்தை யுண்டு பண்ணும். இதரபுண்டரந்தரிக்கும் அந்தண சந்நியாசியிடம் எனக்குப் பிரீதியில்லை. எனது புண்டரந்தரிக்கும் சந்நியாசியிடமே மிக்க பிரீதியுளது. **விபூதித்திரிபுண்டரம் அணிந்தவனே எனக்குச்சம்மதன்'.**

*'ஊர்த்துவ புண்டரத்தை பிரமத்தினாலுந் தரிக்கக்கூடாது. அப்படித் தரித்தால் அவன் செய்வதெல்லாம் நரகின்பொருட்டேயாம்

அவனது பிதுர்க்களும் அதோகதியடைவர். ஊர்த்துவபுண்டரந் தரித்தவனைப் பார்க்க நேரிடுமாயின் கண்களை மூடிக்கொள்வேன். எனது நேத்ரம் எவன் பொருட்டு மூடுகின்றதோ அவனுக்கு ஞானமுதியாது அன்றோ?

'கைலாய சிகரத்திலுள்ள **கைலாசேஸ்வரம்** எனும் லிங்கத்தைத் தேவனாயினும் மனிதனாயினும் ஏனைய ஜந்து வாயினும் ஒருக்ஷணகாலம் நினைப்பின் அவனுக்குடனே சாந்நித்யம் தருவேன். இதன்மஹிமையை யாவருமறியார். இது **லிங்கராஜம்** எனப் பெயரியது'.

'எனக்கு அபாரமாகிய ஆனந்தத்தை அளிப்பதும் போகமோக்ஷந் தருவதும் பிரமவிஷ்ணு ருத்ரர்களுக்கு லோகவியாபாரத்தை நடத்துவதற்குத் தக்கயோக்யதையைத் தருவதும் இந்த லிங்கமே'.

'ஒ தேவி! நானொருவனுக்கும் இதனைக்கூறிய தில்லை. இந்த லிங்கத்திலேயே கற்பந்தோறும் ஸகலசராசரமும் ஒடுங்குகின்றது. ஆகலின் இந்த இலிங்கமே ஸகலாதாரமாம்'.

'பிரளய காலத்தில் யான் நீ ஸ்கந்தன் ஹேரம்பன் முதலியவர் களோடு கூட எனதுருவத்தை யொடுக்கிக்கொண்டு இந்த லிங்கத்தில் வசிக்கின்றேன்'.

'ஸகலஜகங்களின் தோற்றநிலையொடுக்கத் தொழி லானது எனது லீலையே'.

'காரணங்களுக்குக் காரணனும்-பதிகளுக்குப் பதியும்-சேதனர் களுக்குச் சேதனனும்-கரணங்களுக்கு அதிபாதிபனும்- காலவரைக் குளடங்கிய ஸகலங்களையும் உண்டாக்குகின்றவனும்-தனக்குக் காரணமற்றவனும்-ஸகல பூதங்களிலும் வசிப்பவனும் யானே'.

'ஒ தேவி! இது மஹாரகஸ்யமாய் உள்ளதாயினும் உனக்கு விளக்கிக் கூறினேன். தேவர் முனிவர் முதலியவர்களுக்கு உரைத்தேனில்லை. இது மிக்க ரகஸ்யமாதலின் மனதிலேயே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். **சிவரஹஸ்யம் எனும் ஸமுத்தி ரத்தில் பிரதமஅம்சம் எனும் ரத்னமானது உனக்கு அளிக்கப்**

பட்டது. இதனைக் காதணியாக வைத்துக்கொள்வாயாக. சத்யம். இது சத்யம் என்று கைதூக்கிக் கூறுகின்றேன் என்றருளினர்'.

இவ்வாறு இறைவன் தேவியை இறுகத் தழுவிக் கூறிமகிழ்ந்து கைலையில் வீற்றிருந்தனர். ஸ்கந்தர், 'ஒ முநிவரே! கைலாஸத்தில் அபாரமஹிமை பெற்றுள்ளனவாகிய லிங்காலயங்களின் சம்பந்த மாகிய சரிதமானது கேட்டவர்களது பாபங்களாகிய பஞ்சுமலைக்குத் தீயாகும்'.

'அபாரமாகிய புண்யங்களையுந் தரும். சிரவணஞ் செய் கின்றவர்களுக்கு இதனிலும் ஹிதமாகியசரிதம் வேறொன்றில்லை. இதனைக் கேட்டமாத்திரத்தில் சிவபாதார விந்தத்தில் மனம் லயமடையப்பெறுவான். மீண்டும் சம்சாரமாகிய முதலையின் வாயில் அகப்படான்'.

'ஒ ஜைகிஷவ்யரே! உமது நிமித்தமாய் மஹேஶ்வரனால் அருளப்பட்ட வேதாந்த சாரமானதும் இப்போது என்னாற் கூறப்பட்டதுமாகிய சிவரகஸ்யம் எனும் அமுதத்தையருந்தி மகிழ்ந்து சிவபாதாரவிந்தத்தை முக்தியின் பொருட்டுத் தியானிப்பீராக' வென்றருளினர்.

அப்போது ஜைகிஷவ்யர் ஸ்கந்தரை நோக்கி, 'ஒ ஸ்வாமி! விருப்பு வெறுப்பு இவைகளினின்றும் சித்தம் விலகப் பெற்றேன். **காறியுமிழ்ந்த எச்சிலுக்கு நிகராய் இவ்வுலகை யெண்ணுகின்றேன்.** அஷ்டமூர்த்தியின் கதைகள் அமுதம் போலிருக்கின்றன. எனது மனம் பிரஸந்நமாய் இருக்கின்றது. மன்மதனாகிய மதயானையைப் பிளப்பதில் மஹா சிங்கமாகிய பரமேஶ்வரனது பாதாரவிந்தத்தை அர்ச்சித்ததனால் ஸகல பாவங்களையும் உதறிவிட்டேன். யான் தேவரீரது திருவாக்காகிய மஹேசசரித அமுதத்தையே யருந்தி யருந்தி அபாரமாகிய ஆனந்தத்தை அடைவது ஒன்றையே விரும்பு கின்றேன்'.

'ஒ ஸ்வாமி! ஈஶ்வரனது பாதசேவையால் விஷயங்கள் விஷம் போலாயின. தேவரீரது கிருபையினால் இம்முனிவர்களும் பவதாபம் நீங்கியவர்களாய் மகிழ்கின்றனர். தேவரீர் எங்களுக்குச் செய்த

கருணைக்குப் பிரதியாய் நாங்கள் நமஸ்காரத்திற்கு அன்னியமாய் வேறு யாதும் செய்வதற்கில்லை.

'ஒ ஸ்வாமி! எங்களிடம் தேவரீர் எப்பொழுதும் கருணா கடாக்ஷஞ் செலுத்தவேண்டும் என்றனர். உடனே ஏனைய முநிவர்களும் ஒ ஸ்வாமி! **சண்முகக்கடவுளே!** மஹா சாம்பவராகிய இந்த ஜைகிஷவ்யரது சங்கத்தால் தேவரீரது திருவாக்கால் சிவசரிதத்தைக் கேட்டுப் பாவனர்களாய் முக்திக்கு ஆளாகின்றோம். தேவரீர் அபார கருணையால் எப்பொழுதும் நோக்கியருளும்' என்று வேண்டிக் கொண்டனர். அப்போது கணங்களும் ஆனந்த பரவசர்களாய் அவ்வாறே போற்றினர்'. விஷ்ணு பிரம்ஹ இந்திரர் களும் பேரானந்த அமுதத்தால் பூரித்தமனமுடையோர்களாய் ஸ்ரீகுமார ஸ்வாமியைத் துதித்தனர்.

சூதர்:- 'ஒ முநிவர்களே! பூதலஞ்சலிக்க-நாகநாதன் கிலேசமுற-நாகர்கள்கதற-ஆதிகூர்மம் தாங்கமுடியாது புரள-பர்வதங்கள் சலிக்க-நதிநாயகனாகிய சமுத்திரம் பயந்து கதற-தரிசனஞ் செய்வோர் பரமானந்தமடைய-ஆச்சரியத்தையும் பயத்தையும் பரமானந்தத்தையும் உலகமடையச் செய்யும் **பரமேஸ்வரனது தாண்டவமே காத்தருளுக'.**

அறுபதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவரகஸ்யம் மஹேஸ்வரம் எனும் முதலம்சம் முற்றிற்று.

சிவரஹஸ்யம்

சில குறிப்புகள்

மெய்யன்புடையீர், வணக்கம்.

மஹா இதிகாஸமான சிவரஹஸ்யம் சிவரஹஸ்யமானது 1,20,000 ச்லோகங்கள் கொண்ட மஹேதிஹாஸம். இது 1. மாஹேச்வரம், 2. பவம், 3. ஹரம், 4. சிவம், 5. பர்கம், 6. சங்கரம், 7.உக்ரம், 8. பீமம், 9. ஸதாசிவம், 10. ஈச்வரம், 11. மஹாதேவம், 12. ஈசம் என்று பனிரெண்டு அம்சங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

12 அம்சங்களும், தேவநாகர லிபியில் மூலம் மட்டும் தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தினரால் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

இந்த நூலில் முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது அம்சத்தின் முதல் பகுதி மருவூர். பிரம்மஸ்ரீ கணேச சாஸ்திரியார் அவர்களால் வசன ரூபமாக தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சிவரஹஸ்யம் த்ரயாங்கிசம் என்ற பெயரில் திருவாரூர் ஒப்பிலாமணி தேசிகர் அவர்களால் 4090 பாடல்கள் கொண்ட நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது அம்சத்தின் பிற்பகுதிக்கு பொன்.சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய சிவரஹஸ்ய வசன சுருக்க நூல் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்கு உட்பட்ட திருவிடைமருதூர் மகாலிங்க சுவாமி தேவஸ்தானத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஆறாவது அம்சமான **சங்கரம்** கோவிலூர் மடாலயத்தைச் சார்ந்த உலகநாத சுவாமிகள் என்கிற பிச்சு சாஸ்திரிகள் என்பவரால் பாடல்களாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பல பதிப்புகள் கண்டுள்ளது.

ஒன்பதாவது அம்சமான ஸதாசிவம் இதன் தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு 14 அத்தியாயங்கள் வரை கிடைத்துள்ளது.

விரைவில் சிவரஹஸ்யத்தின் முதலம்சம் மாஹேஸ்வரம் தேவநாகர லிபி மூலம் + தமிழ் குறிப்புரை வெளியிடப்படுகிறது.

உ

சிவபெருமானால் ராமருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட

சிவ கீதை

பதினெட்டு புராணங்களில் ஒன்றான பத்மபுராணத்தில்
சிவகீதை உபநிடதமாக உள்ளது. கிரந்தமூலசுலோகத்திற்கு
மருவூர் பிரம்மஸ்ரீ கணேச சாஸ்திரிகள் எழுதிய தமிழ் விளக்க
உரையே முதன்மையானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் அறியப்பட்டு
அந்த நூலையே 112 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு
ஹேவிளம்பி தை 29ம் நாள் (11.02.2016) அன்று
செங்கோல் ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள்
பொற்கரங்களால் சமய பெரியோர்களின் முன்னிலையில்
சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளையால்
வெளியிடப்பட்டது. அறக்கட்டளையின் நோக்கத்தின்படி ஆயிரம்
அன்பர்களுக்கு தானமாக வழங்கப்பட்டது.

இறைவனால் அருளப்பட்ட சித்தம் சிவமயம் ஞானதான அறக்கட்டளை